col. (r) FLORIAN GÂRZ
PÁPÁ, MARELE SPION
U K
INTELLIGENCE
Un spion rupe tăcerea !
Col. Fl. Gârz a condus ... devalizarea SUA
180.000.000 de americani au amprentele la FBI ! ...
Spionii Ungariei în conducerea României
„Părintele" Comunității serviciilor de informații
În SUA se specializează ... agenții CIA
Editura
CRAIOVA
Colecția EXPLOZIV

col. (r) FLORIAN GARZ

PAPA. MARELE SPION

Editura OBIECTIV CRAIOVA

BIOGRAFIE Colonel (r) FLORIAN GÂRZ

S-a născut la **1** aprilie **1935,** în satul Borozel comuna Borod, din judeţul Bihor. în urma Dictatului de la Viena din **1940,** familia s-a refugiat în Banat.

A absolvit şapte clase în municipiul **Reşiţa,** remarcându-se ca un elev de excepţie. De la vârsta de **16 ani,** s-a dedicat carierei militare, urmând **cursurile Liceului Militar** „Dimitrie **Cantemir",** pe care l-a absolvit în **1954,** făcând parte dintr-o „promoţie de aur" care l-a inclus şi pe marele poet, scriitor şi dramaturg **Marin Sorescu.**

A absolvit Şcoala Militară de ofiţeri „Nicolae Bălcescu" în **1957,** Academia de înalte Studii Militare în **1972** şi Cursul Post-Acaderhic de Strategie în **1986,** toate cu titlul de **şef de promoţie.**

Cariera militară, de la gradul de locotenent până la cel de colonel, şi-a derulat-o **în cadrul Direcţiei de Informaţii Militare.**

între 1961 şi 1975, a îndeplinit misiuni pe linie de cercetare strategică la Londra, **Beijing** şi **Ankara.**

în momentele de tensiune maximă ale epocii războiului rece, cum au fost criza rachetelor din Cuba din 1962, „Războiului de 6 zile" din 1967 şi „Războiul Yom Kipur" din 1973, debarcarea militară turcească din Cipru în 1974, conflictul militar anglo-argentinian din Atlanticul de Sud din 1982, precum şi fenomenele de criză din fosta lume comunistă, mai ales cele din Polonia de după 1981, s-a dovedit a fi un **expert** atât **în** culegerea de **informaţii,** cât şi în cea de **analiză** şi prog

2

noză, anticipând cu precizie evoluţii acolo unde servicii străine de informaţii de mare prestigiu au eşuat.

în perioada **1978-1981** a condus activitatea de culegere de informaţii în spaţiul statelor membre în N.A.T.O., iar în perioada **1982-1984** a fost **şeful Secţiei anaiiză-sinteză din D.I.M.** A fost **destituit din această funcţie** de către ministru! Apărării Naţionale, general Constantin Olteanu, pentru **^atitudine necorespunzătoare faţă de comandantul suprem"** în iunie 1984 (solicitase demisia lui Nicolae Ceauşescu).

în perioada **1991-1997,** a deţinut funcţia de **consilier în Departamentul pentru Apărare, Siguranţă Naţională şi Ordine Publică**

şi de şef al Secratriatului Consiliului Suprem de Apărare a Ţării din cadrul Preşedinţiei României.

Este autor a numeroase studii de specialitate, printre care ***„Surprinderea în războiul modern"*** şi ***„Bătălia aeroterestră 2000",*** publicate în anii '80 şi confirmate, în special de războiul din Golful Persic din 1990-1991.

Cărţile sale ***„Jugoslavia în flăcări"*** (1993), ***„NA.T.O. - Globalizare sau dispariţie"*** (1995), ***„Expansiunea spre est a NA.T.O."*** (1997) sunt modele de geopolitică aplicată, constituind material bibliografic în toate centrele de învăţământ superior, atât militare, cât şi civile.

A mai publicat, la Editura OBIECTIV: ***„CIA contra KGB"*** (1999), ***„Ghidul spionului român"*** (2001), ***„Spionajul total în acţiune"*** (2001), ***„Democraţia hienelor / Spionaj, sânge şi teroare"*** şi ***„Spionaj şi diversiune"*** *(2002),* ***„Spionajul şi Puterea", „Spionaj şi sex"*** (2003), ***„Noua Apocalipsă", „Apocalipsa şi România"*** (2004), ***„Cavalerii Apocalipsei", „Istoria interzisă"*** (2005) şi ***„Antichrist în Război"*** **-vol. I, II** (2006).

Cei care-l cunosc, din ţară şi străinătate, îl apreciază ca pe **un analist politico-militar ce nu a fost nicicând surprins de evenimente.**

3

CUVÂNTUL EDITORULUI

în primul rând o precizare absolut necesară; **titlul prezentei cărţi aparţine Editurii *OBIECTIV* şi nu autorului.** Mai clar: **dl. Gârz nu à agreat un astfel de titlu pentru a nu se crede că doreşte să se laude:** *„Mari spioni au fost Gehlen şi alţii rămaşi în istorie !"* Subliniez, deci, din nou că **titlul a fost stabilit de subsemnatul, din consjderente ce ţin de asigurarea unei vandabilităţi deosebite a cărţii.** în cei 10 ani ca editor de carte am acumulat suficientă experienţă ca să ştiu când un titlu „vinde" foarte bine...

„Papa, marele spion" este nu numai o formulă de marketing, ci şi **o carte de excepţie, cum puţine veţi găsi în domeniul spionajului !**

De excepţie este şi experienţa'acumulată de dl. col.(r) Florian Gârz în cei peste 30 ani petrecuţi pe Frontul Nevăzut, pe aproape toate palierele meseriei. Vă puteţi'convinge de aceasta şi din biografia ataşată (şi) lucrării de faţă dar mai ales din paginile care urmează.

JJespre activitatea **spionilor se află,** în general, prea puţin, dincolo de cazurile deja prăfuite şi arhicunoscute, şi mai ales **după ce sunt prinşi sau dovediţi.** Din câte ştiu, dl. Gârz n-a fost nici prins şi nici dovedit vreodată...

Exceptând „cazul Caraman", care a devenit celebru datorită autorilor occidentali, **despre spionii români s-a scris foarte puţin** iar cazurile mai cunoscute le găsiţi în ***„Culisele României".*** Este în primul rând **o dovadă de profesionalism a serviciilor secrete româneşti, care şi-au făcut datoria în linişte** şi nu prin.., presa occidentală, de la Moscova etc.

A se reţine că **nici măcar Pacepa** n-a **avut ocazia să trădeze prea multe** humş^..

După cum aţi văzut însă şi de pe copertă, **dl. Gârz...rupe tăcerea î** Ce l-a îndemnat către un asemenea gest, mai puţin întâlnit şi după ce ani mulţi a fost imun la insistenţele mele ? O spune chiar domnia sa: **dorinţa de a aduce un elogiu mentorului său, gen.(r) Gheorghe Dăn-ciules'cu, unul din marii spioni ai lumii,** rămas nemeritat în uitare.

Din lucrarea de fată veţi afla cum...devalizau spionii români Occidentul de secrete, fără a fi prinşi. Cazurile sunt concrete, prezentate **cu multe amănunte** şi l-au avut ca actor pe dl. Gârz. Vă veţi convinge că **spionii români lucrau mai puţin spectaculos dar mai eficient** ca mulţi dintre „eroii" de tip James Bond ! De multe ori, chiar fără tehnica supersofisticată din domeniu, inteligenţa şi răbdarea fiind adeseori cele mai redutabile „arme".

Arsenalul unui spion depăşeşte, de multe ori, orice imaginaţie de tip SF. Stilouri cu otravă sau explozive. Torpile purtate de scafandrii italieni în ultimul război mondial. Pistolul-stilou 22 LR (14 cm, 160 gr.). Piatra...din plastic a spionilor britanici, descoperită la Moscova în urmă cu puţin timp, prin care se puteau primi şi transmite informaţii către un laptop (până la 20 m). **Românii** n-au dus, însă, lipsă niciodată de imaginaţie iar **microfoanele** puse de ei **în tocurile diplomaţilor occidentali** au rămas „de poveste" în istoria spionajul^

Din câte ştiţi, **dl. Gârz a refuzat de foarte multe ori apariţia în mass-media, mai ales în emisiunile TV** iar dl. Ion Cristoiu vă poate confirma. Cu atât mai mare mi-a fost surpriza să descopăr, în documentarea pregătită pentru *„Marile Enigme"* - vol. II şi Cuvântul editorului

4

la titlurile noi, **o pagină de ziar dedicată spionilor, în care dl. Garz era** „cap **de afiş",** cu destăinuiri interesante din această profesie. Este vorba de articolul ***„Ofiţerii acoperiţi - aceşti necunoscuţi care-şi servesc ţara",*** semnat dé **Mihaela Onofrei** (ZIUA - *„Dosare ultrasecrete",* 18.02'06, pag. IV - integrală), un articol ce mai are ca „surse" un spion SIE şi un şef de structură a SIE.

Voi prezenta doar **o parte din afirmaţiile domnului Florian Gârz,** apărute în acest articol, relevante pentru complexitatea şi periculozitatea profesiei de spion:

„Orice spion are o acoperire legală (paşaport diplomatic) sau ilegală. ***(...) Paşaportul diplomatic iţi garantează că nu vei fi arestat, dar nu-ţî garantează viaţa.*** *O maşină condusă de un beţiv poate să dea peste tine şi mai există varianta să fii* ***împuşcat cu un cartuş cât un bob de piper, infectat cu tuberculoză rezistentă la antibiotice.***

*(...) O acoperire semilegală poate fi cea de **jurnalist sau om de afa-ceri.** Ultima este din ce în ce mai folosită. Nu există companie serioasă, mai ales cele transnaţionale, care să nu aibă serviciu de spionaj propriu.*

*(...) Un procedeu des folosit este **impersonarea.** Un cetăţean a murit într-un accident; s-a înecat; nu i* s-a *mai găsit cadavrul; poate l-ai înecat chiar tu. Ofiţerul acoperit preia identitatea rămasă vacantă şi locul în societate al dispărutului. Aceştia sunt ofiţeri deplin conspiraţi^sau **fantome.** Nici nu trec pe strada pe care se afla ambasada ţării lor înainte de a se stabili în statul-ţintă, **fac ocolul lumii, ca să-şi şteargă urmele.** Iau legătura cu controlorii lor pe teritoriul altui stat sau prin legături conspirate.*

*(...) La o întâlnire cu agentul pleci **cu trei ore înainte. Dacă ai constatat filajul** pe urmele tale, te **duci acasă şi te culci.** Restul sunt poveşti - că rupi filajul, că-l prăfuieşti - toate sunt poveşti. Nu faci aşa ceva, pentru că **rişti** - acoperirea ta şi poate chiar viaţa agentului.*

*Ruşii au inventat o metodă pentru ca spionii lor cu acoperire diplomatică să poată ieşi din ambasadă fără să fie observaţi. (...) Atunci când cineva urmează să aibă un contact operativ important, se organizează **ieşiri în cascadă** - într-un interval de **20 minute** ies **50 de persoane.** Unul dintre cei ce ies este spionul care urmează să meargă la întâlnire. Dar nu sunt destule echipe să-i fileze pe toţi.*

***(...) Ca să te poti întâlni cu agentul** şi să faci schimb de informaţii, trebuie să cunoşti Oucureştiul cum nu te cunoaşte mama ta pe tine. Trebuie să ştii unde sunt sediile SRI, SIE, MApN - oficiale şi conspirate. **Trebuie să ştii unde sunt toate obiectivele de securitate naţională.** Acolo nu-ţi dai întâlnire, locurile sunt supravegheate, fotografiate şi filmate. **O căsuţă tainică nu se foloseşte de două ori,** pentru ca te-ai dus naibii ! **Spionul nu va intra în situaţii care să-i compromită acoperirea.** Se va apropia de informaţie cât'îi permite legenda. "*

în alte lucrări şi în cea prezentă, dl. Gârz a mai „scăpat" câte ceva despre activitatea **la Ankara.** Cel puţin două realizări au rezultat până acum: **a produs dovezile că SUA aveau rachete nucleare** în Turcia în timpul „scandalului Cuba" şi **a prevăzut că Turcia va invada Giprul.**

Amănunte suplimentare gflăm mai departe:

*„Când m-am prezentat la **Ankara** - unde am fost **ataşat militar adjunct** - m-a primit ministrul Apărării, care mi-a spus: «Ne bucurăm că sunteţi aici, vă vom susţine !» Iar eu am gândit: cum îl susţine funia pe spânzurat. Astea sunt relaţiile diplomatice. Când am plecai acelaşi ge*

*neral mi-a spus: «Domnule maior, am informaţii precise că, pe timpul şederii dumitale aici, **ai fost foarte activ. îmi pare rău că nu te-am prins».** Eu am răspuns: «Domule general, mie nu-mi pare rău».*

Ca spion, dacă ai fost prins, nu recunoşti nimic. Negi până în pânzele albe. "

Toţi spionii îşi riscă viaţa aproape în fiecare zi iar foarte puţini au şi **avantaje,** nu toţi pot **fi** Oliver North, care vindea armament şi droguri în America de Sud, umplându-şi buzunarele...„Avantajele" d-lui Gârz au fost un apartament de 3 **camere** şi o **„Dacie" veche** ! Cu toate funcţiile importante pe care le-a avut, în prima parte a anilor '80 şi '90. Iar **pe un asemenea om din elita spionajului românesc vine să-l acuze** (pe unde apucă) unul ca **Marius Oprea,** ajuns consilier al premierului Tări-ceanu **fără** a avea **„certificat ORNISS" (deci fără a prezenta garanţia că nu a fost racolat de servicii secrete străine** !), care este deranjat'la culme că *„dl. Gârz a condus spionajul contra NATO"* (i-auzi blasfemie !) şi ar vrea ca toti spionii să fie...transparenţi ! Ca el, *eventual...*

Ca spion sau şef al Sintezelor la DIA, **col. Gârz a adus o serie de servicii ţării şi a avut mereu curajul să spună lucrurilor pe nume. în 1984 a cerut...demisia lui Ceauşescu,** într-o şedinţă de partid, iar după 1990 **a avertizat insistent asupra *„pericolului Ungaria".* Ceauşescu doar l-a demis** din funcţia de şef al „Sintezelor", recunoscându-i valoarea profesională, în schimb **lliescu şi Constantinescu l-au ignorat.** Valoarea sa era cunoscută de **americani** încă din **1968,** când **i-au propus...să-l scoată din ţară într-o valiză diplomatică** ! Dorita racolare i-ar fi scutit, în anii următori, de loviturile primite din plin, atât de SUA, cât şi de „pudelii" de la Londra...

Dl. Gârz a adus ţării şi **informaţii/documentaţii pentru dezvoltarea industriei de apărare,** inclusiv motoarele avioanelor fabricate la Craiova dar pentru indivizi de genul Marius Oprea, aşa ceva este inacceptabil şi de blamat !!

încă din 1991, cel supranumit ***„Papa al serviciilor româneşti"*** avea să prezinte insistent ***„dosarul Ungaria"*** A fost ignorat permanent de doi preşedinţi aleşi pentru a apăra interesele României iar acest dosar **a crescut continuu,** până în pragul...imploziei ţării, **fără ca „aleşii şi numiţii" să ia măsurile cuvenite şi necesare !**

de 17 ani, România pare să nu mai aibă la conducere români !! Ţara este vândută bucată cu bucată şi dezmembrată la fel, presa sesizează cu disperare dar politicienii se dau „inconştienţi". Trădarea este evidentă şi incredibil de extinsă **la** vârful clasei politice ! **Ţara este furată, Naţia umilită dar pe ei nu-i interesează..**.Sunt **grijulii** cu scaunele, propriile averi, drepturile „investitorilor străini", „obligaţiile asumate" faţă de Occident, drepturile minorităţilor, puşcăriaşilor, trădătorilor, homosexualilor etc dar niciodată faţă de avuţia naţională sau drepturile românilor, din ţară sau de peste graniţă...

Câteva înforaiaţiî culese dintr-un „dosar" imens **al** semnalărilor din presă vă vor lăinuri suficient.

Un articol din ZIUA (02.03.07, p. 13) afirmă, din titlu, că *„Datoria României a crescut de 170 de ori în 17 ani* Deşi şocantă, informaţia este eronată: **în decembrie 1989, România nu mai avea datorii din**

7

martie, ci 2 miliarde dolari în cont şi 3 (trei) de încasat ! Pentru a exista o baza, articolul face referire la creditul fără dobândă primit în **1970** de la **China** şi **rambursabil prin livrări de utilaje** pentru termocentralele Pucheng: **209 milioane dolari.** Ar trebui să credem că n-a fost lichidat până la sfârşitul anului 1990 ?

Cert este că **datoria** ajunsese, în **31.12.2006,** la...**35,61 miliarde dolari** (27,718 md. euro) iar **47,3%** din cea publică era **către FMI sau BM...**

Deşi datoriile ţării au fost o caracteristică pentru ultimii...30 ani, unii au trăit foarte bine iar copiii lor trăiesc şi mai bine, după 1990. O informaţie mai veche din *„Caţavencu"* explică multe din ce se întâmplă în prezent şi ne arată că **o ţară e condusă adeseori nu de cei din prima linie,** indiferent cât deatotputernici par ei.

Toată ţara a auzit de **Irinel Columbeanu** & Monica şi probabil îşi pune întrebări cum a ajuns acesta atât de bogat, pentru că nu se vede făcând afaceri, **viata sa** părând **o continuă *„dolce vita".*** Răspunsul ni-l oferă...**tatăl său. Aiphons Columbeanu a lucrat în Guvernul României** (trageţi aer în piept !) **pe vremea** următoarelor regimuri şi guverne: **Gheorghiu-Dej, Ceauşescu, Iliescu, Ciorbea şi Adrian Năstase.**

Ultima revenire, la **77 ani,** ca şi **consilier al secretarului-general al Guvernului, Şerban Mihăilescu** Explicaţie: A. Columbeanu intervenise, pe vremuri, pe lângă C. Dăscălescu (prim-ministru), să-l angajeze consilier pe Ş. Mihăilescu, rămas celebru apoi ca „Miki-şpagă"...

Dacă am judeca după informaţiile oficiale, **Aiphons Columbeanu nu avea absolut nici o şansă de a mai rămâne în Guvern după schimbarea regimului sau a premierului / Toţi cei care au succedat au fost duşmanii sau adversarii celor precedenţi** dar, cu toate acestea, „Aiphons cel Rezistent" a continuat să lucreze în Guvern, pe funcţii importante, timp de **peste 50 ani !!!**

Probabil era la fel de apreciat şi charismatic ca fratele bunicului meu matern: acesta a fost primar de comună în apropierea Craiovei sub toate guvernările interbelice („cuzişti", ţărănişti, liberali, Carol II, legionari, Antonescu) dar şi ani mulţi în vremea comuniştilor...

România este atacată concentric şi prin diverse metode. Zona fiind în vechime un ***„bazin tracic",*** toţi vecinii **încearcă să şteargă această amintire,** pretinzând că nu există români în ţările lor sau forţând asimilarea sub toate formele. Unii nu se mulţumesc doar cu atât şi au **şi pretenţii**

teritoriale. *Unii* **în afară de Marea Neagră** ! Ardealul, Banatul, sudul Dobrogei, Insula Şerpilor sunt subiecte ce revin cu obstinaţie, în timp ce **Basarabia, Bucovina sau Timocul sunt subiecte relativ tabu pentru diplomaţia românească.**

Generalul KGB Vladimir **Voronin** nu pierde nici o ocazie pentru a ataca România şi a crea „valuri". Aşa-zisa sa luptă cu separatiştii din Transnistria este doar o luptă pentru putere şi „ciolan": la gradul său ar vrea să controleze totul, în folosul Rusiei...Mulţi se vor întreba de ce a durat atât de mult situaţia nebuloasă a „Republicii Transnistrene". E o veche politică a „celor două capete": **se crează o** star» **de incertitudine cu două variante,** mijloc de presiune iar ulterior, funcţie de reacţii şi situaţia internaţională, se alege cea mai optimă, a momentului. Uneori, o astfel de situaţie conflictuală este creată şi întreţinută periodic timp de **zeci de ani,** ca un vulcan nestins, gen **Kosovo !'**

8

în 1990, România a fost invadată de o serie de „paranormali" din URSS, în realitate agenţi sau ofiţeri KGB. Aceştia îşi susţineau reciproc „profeţiile", dintre care una revenea cu obstinaţie: **Basarabia şi Moldova din România se vor uni într-un stat** ! Primul termen fusese **1993...**

Ca un general KGB ce este, de la care îşi primeşte încă pensia, Voronin şi-a adus „aminte" de acest mai vechi plan al „Centralei" şi a virat brusc de ia *„limba moldovenească"* la *„naţiunea moldovană",* **speriat de pericolul de a rămâne *„preşedinte de stână",*** vorba Leonidei Lari **(tot** de prin 1991)...

Traian Băsescu a vrut să-mi îndeplinească profeţia cu unirea lomânia-Basarabia în 2006 şi, la fel ca o serie de organizaţii civice nou înfiinţate dar foarte active, **a acţionat sub toate formele în această direcţie,** inclusiv prin unirea în cadru! UE. *„Niet"-u*| permanent al lui Voronin l-a obligat să accelereze „metoda Budapesta", cea a **dublei cetăţenii** Efectul a fost **devastator** pentru bolşevicii de la Chişinău: Ambasada României a trebuit să fie suplimentată cu **26 de posturi** iar cozile au devenit imediat **imense !**

Revitalizarea „Planului Moldova Unită" al KGB-ului a găsit şi „uneltele" necesare: Marian Russo (preşedintele Comitetului Judeţean iaşi al Uniunii Tineretului Socialist), **Claudiu Alexa** (membru...PN'L şi consilier local la Huşi) şi **Lucian Timofticiuc** (jurnalist).

Autorităţile şi Justiţia subordonată s-au făcut din nou că nu văd (şi) acest atac împotriva României, fiind nevoie de intervenţia presei ! Cu încălcarea flagrantă a Constituţiei României, **Judecătoria laşi a aprobat înfiinţarea Asociaţiei *„Comunitatea Moldovenilor din România",*** acordându-le acestora statutul de ***„etnici moldoveni",*** în timp ce procurorii dormeau pe dosare !

Cererea a fost înregistrată de Marian Russo în **12.01.07,** specifi-cându-se clar scopul Asociaţiei: *„apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale **cetăţenilor romani** ce au **origine etnică moldovenească. "***

Imediat, cei'trei s-au dus la Chişinău, ca „moldoveni din România" şi au fost **introduşi în Parlamentul de la Chişinău,** de parlamentarul comunist Victor Stepaniuc, încălcându-se toate normele de protocol, fiind **prezentaţi ca *„o delegaţie a Comunităţii Moldovenilor din România",* de chiar preşedintele Marian Lupii.** Imediat după aceasta au fost **invitaţi la televiziunea naţională şi s-au plâns că sunt discriminaţi în România** (ex.: la Bucureşti cer pârjoale şi li se dau chiftele !), sperând în sprijinul financiar al Chişinăului pentru *„păstrarea identităţii naţionale moldoveneşti"**

A mai existat o afirmaţie la fel de aberantă: *„Singurul reprezentant al ţ„oldovenilor din România a fost discriminat, fiind dat afară din Guvern".* **Mihai Răzvan Ungureanu,** care este evreu „în gânduri şi-n simţiri", zi şi noapte !...

Fireşte că **Voronin şi-a găsit timp să-î primească** pe cei trei într-o zi de **sâmbătă.** Discutând cu ei „în limba moldovenească" şi în prezenţa presei aservite (Moldpres), a găsit de cuviinţă să aibă un halucinant **atac împotriva României.** După el, lista etniilor „permise" **în România** este strict limitată, motiv pentru care **moldovenii nu pot fi legalizaţi ca**

9

etnie şi cultură iar:..**„70 *milioane de persoane care locuiesc în Mol-dova românească*** *nutresc speranţa* că, *după aderarea la UE, problema identităţii etnice va deveni o problemă ce va ţine de exprimarea voinţei cetăţenilor. "*

Voronih le-a promis celor ***„10 milioane de moldoveni din dreapta Prutului că le va acorda prioritate la obţinerea cetăţeniei moldoveneşti, în apărarea identităţii lor³'*** şi şi-a exprimat regretul că *K* ***dova a fost diyizată...*** Şi-a „încordat muşchii" de general la ordin, dovadă că, imediat, **Serghei Lavrov,** ministrul de Externe al Rusiei, **a criticat UE şi NATO că nu iau poziţie fată de acordarea cetăţeniei române pentru solicitanţii din Republica IVfoldova.**

Lavrov se plânge mereu că interesele Rusiei (din afara graniţelor) sunt încălcate dar **uită de suveranitate** şi neamestecul în treburile interne ale altor state, **Moldova nefiind gubernie a Rusiei !**

Tot ce s-a întâmplat demonstrează că acjenţii KGB au dormit în bocanci, **Rusia** (ca şi Moldova) a fost **surprinsa de acţiunea românească a dublei cetăţenii** şi mai ales de amploarea fenomenului şi a reacţionat târziu şi prost.!.

în acelaşi timp, rezultă că **România a lucrat „cot la cot" cu UE,** încântată să nu rămână datoare după şantajul rusesc cu gazele, de ia sfârşitul anului 2006 şi dornică să-i „elimine" pe ruşi din Transnistria şi Moldova !

Colaborarea s-a observat imediat din reacţia promptă a **purtătorului de cuvânt al Executivului UE, Emma Udwin** (de origine iudaică), care, referindu-se la recenta **propunere a României de a participa la proiectul-pilot de înfiinţare a unui centru comun de vize la Chişinău,** a reacţionat de genul... ',scurt pe doi":

„Comisia Europeană nu are nimic de comentat în legătură cu acordarea cetăţeniei române pentru locuitorii din Republica Moldova, *întrucât problema cetăţeniei este un aspect care ţine de competenţele naţionale ale fiecărui stat membru. "*

' Mihai Răzvan Ungureanu, marele specialist şi admirator al ebraismului, **tocmai fusese demis** de premierul Tăriceanu (şi nesusţinut de Tr. Băsescu), **după o serie de** gafe **şi acţiuni anti-naţionale** (Gojdu, România - land austriac etc). Ei bine, **după demiterea lui s-a putut face şi o politică externă naţională** j...

După cum vom vedea din paginile următoare şi am văzut şi din alte lucrări, **dl. Gârz a prevăzut ceea ce este pregătit Europei, Balcanilor şi României, încă din** 1988, trăgând apoi noi semnale de alarmă noii Puteri, după 1990. **Programul Ocultei Mondiale era deja făcut** iar dl. Gârz a înţeles foarte bine ce se doreşte din informaţiile adunate la „Sintezele" din DIA. Planuri de o asemenea amploare sunt extrem de complexe, necesită pregătiri de durată şi numeroase acţjuni şi persoane implicate. De unde, posibilitatea de a se aduna informaţii şi obţine o concluzie corectă privind scopul acestui „puzzle" de acţiuni. în *„Istoria secretă a Omenirii"* -vol. II, fa pag. 170, am oferit o **hartă' masonică din 1890 ce arăta programarea Războiului I Mondial şi a revoluţiei bolşevice, cu ţările ce urmau a fi create.** Din aceeaşi lucrare, aţi 'putut vedea **cum şi în ce scop a fost creat şi Războiul II Mondial. '**

N. edit.: ZIUA, 26.02.07, pag. 7 - *„Voronin vrea o bucată din România"* (George Damian).

10

Românii au o veche vorbă: *„Schimbarea lui Vodă bucuria proştilor".* **Un vodă nu e schimbat niciodată *„pentru binele poporului",* vechea lozincă, ci pentru binele şi în scopul „sforarilor** *„.„Revoluţia europeană din 1989" a* **fost programată încă din februarie 1972 şi'urmărea împlinirea „planului Pîke" din 15.08.1871 («Scopul: obţinerea dominaţiei mondiale. Metoda: fragmentarea statelor, pentru a se asigura în final dispariţia sentimentului naţional. S-a început cu Europa, unde diversitatea'de populaţii este mai mare: URSS, Cehoslovacia, Jugosiavia. Exceptând Vestul', Polonia (ţara Papei) şi Rusia, nu trebuia să mai existe ţări cu peste 10 milioane de locuitori.**

Urma, deci, România, care deranja cu mai multe „atuuri": stat ortodox şi national aproape compact (peste 80%), **multe milioane de**

români în jurul tării, **industrie militară proprie (ai** 5**-lea exportator în** 1989 !), **o economie multilaterală bazată pe resurse proprii bogate şi o capacitate dovedită de a ieşi din toate „vâltorile" Istoriei. Trebuia mai întâi ca România să fie debilizată economic şi militar, şi mai ales dezbinată total ! Cazul „Jugosiavia** 1999" **a arătat că unirea naţională e cea mai puternică armă.**

în cazul unor astfel de planuri de amploare şi pe termen lung, un specialist în analiza informaţiilor ştie că discursurile oamenilor politici sau unele lucrări pot fi extrem de folositoare. De exemplu, discursul lui François Mitterrand din 29.02.92 (colocviul *„Triburi sau Europă",* **organizat la Palatul Chailliaux din Paris), din care rezultă politica dezmembrării statelor prin renaşterea naţionalismului minorităţilor, pentru ca, apoi, să se ajungă la scopul final: Europa Unită...**

Minorităţile au fost folosite dintotdeauna de Marile Puteri pentru a-şi atinge scopurile, atunci când nu au găsit suficienţi trădători.Este necesar, însă, ca acestea să fie relativ numeroase şi compacte. în România există două minorităţi mai numeroase: ţiganii şi ungurii. Primii au fost stimulaţi să-şi „caute libertatea" peste graniţă. Neînţelegând planul, oficialii romani s-au bucurat, cu gândul că nu se vor mai întoarce. Scopul era însă altul: României i se crea o imagine satanizată iar opinia publică occidentală n-ar mai fi reacţionat la programata ei dezmembrare...

împrăştiaţi şi dezbinaţi de propriile interese, ţiganii nu pot fi folositori altfel Marifor Puteri. Era evident, deci, că minoritatea maghiară e singura ce poate fi manevrată pentru a ţine România sub presiune. A mai fost folosită de Hitler şi Stalin, deci'nimic nou...La fel cum Basarabia, Bucovina sau Timocul românesc sunt folosite pentru a ne pune în conflict cu Ucraina, Rusia sau Serbia, Ardealul continuă să păstreze discordia milenară cu Ungaria. Un stat ce ar trebui să-şi schimbe numele, din moment ce a refuzat să recunoască existenţa hunilor pe teritoriul său ! Decizie luată în unanimitate în Parlament, în aprilie 2005, **după o petiţie semnată de** 2.400 **de persoane.**

Ca şi Israelul în Orientul Mijlociu, urmaşii khazarilor iudaizaţi rămân adevăratul „butoi cu pulbere" al Europei, manevrat funcţie de interes. Tară mică, Ungaria a trăit mereu în slujba Marilor Puteri ale Vremii: Vaticanul, Franţa, Austria, Germania, SUA, UE sau Rusia, fiind gata să „basculeze" oricând, funcţie de interes. A intrat în NATO, sperând că va obţine Ardealul, apoi' „a dezamăgit", după ce s-a lămurit. A intrat în UE, CLI acelaşi scop iar recent s-a apropiat de Rusia, acceptând conducta acesteia „Blue-Stream", în defavoarea proiectului „Nabucco", al UE...Mai nou, vrea să preia acordarea vizelor pentru UE la Chişinău !

Ce **nu înţelege Budapesta** (sau speră să fie cu un pas înainte): că **este folosită** de **SUA, UE sau** Rusia **pentru** politici **împotriva României, Serbiei sau Slovaciei**...Acestea ştiu foarte bine că Ungaria nu a acceptat niciodată Tratatul de la Trianon şi se **visează în** continuare putere regională. Nu întâmplător, unul din liderii hunilor nerecunoscuţi se numeşte Imre **Joshua** Novak (evreu) şi afirmă *că...„formează o religie răspândită în întreaga lume"; **se consideră încă urmaşii khazarilor*** iu-**daizaţi,** adevăraţii conducători din vremea invaziei în Europa a ungurilor şi maghiarilor. Pé această bază, „amiralul fără mare" **Horthy are dreptul** la **statui, Antonescu** - nu, **iar Ungaria, modei pentru fascismul italian** în anii '20 şi cu vechi state de antisemitism, este **ocolită** cu **grijă** de **acuzatorii** de **serviciu** ai **lui Israel...**

Toate acestea au **indus unora** un **sentiment** de **superioritate** greu de înţeles şi de acceptat faţă de popoarele din jur...**Aşa** se **explică** şi **atitudinea sfidătoare a celor din UDMR, UCM, CMR etc,** care se transmite şi unor etnici maghiari. Am colindat prin Har-Cov, am fost şi la Budapesta. Luaţi în particular, ungurii sunt oameni la locul lor, fără patimă antiromânească, deloc atinşi de „filoxera" politicienilor. Din păcate, s-a dovedit de atâtea ori în istorie, **conducătorii îşi pot isteriza naţiile** şi târî în acţiuni pe care acestea le vor regreta apoi...

în **România, UDMR** şi **alte câteva organizaţii ale maghiarilor** au **trecut** de la **sfidare** la **neruşinare** în ultimii 17 ani ! **Iar vina o** au **toţi politicienii „struţi"** ai **ţării** din această perioadă. Avertizaţi din toate părţile au **ignorat'o ţara întreagă,** din slăbiciune, prostie sau aroganţa că ştiu ei ce fac. **Pas** cu **pas, sfidarea UDMR etc a devenit tot mâi mare,** fără ca nimeni să reacţioneze. îi rog să facă un simplu exerciţiu de imaginaţie şi să-şi **închipuie** că **toate acestea** le-ar **face românii din Ungaria împotriva Ungariei** ! De fapt *Je-ar încerca",* pentru că ar **fi arestaţi** de la **prima** tentativă...

Din păcate, avem politicieni şi **guvernanţi** de**-a dreptul trădători, care permit** de **17 ani sfidarea** şi **umilirea poporului român.** Ebraicul ministru de Externe. **Ungureanu** voia să ne lase fără patrimoniul de **3 miliarde euro** ai Fundaţiei **Gojdu** şi spera să-i mulţumim. **Gheorghe Frunda** (aşa apărea în 1990)**'atacă încontinuu România** la **Bruxelles** dar e numit şeful delegaţiei parlamentare române şi...rămâne după ce **declară clar** că nu **reprezintă România acolo** ! In **04.06.05, UDMR** şi **UCM** au **marcat în doliu,** la Sf. Gheorghe, **împlinirea a 85 ani** de la **semnarea Tratatului** de **Pace** de la **Trianon** ! Ce motive mai aşteptau autorităţile, când toţi puteau fi arestaţi, conform Constituţiei şi legilor în vigoare ? [1]

Dosarul acestor sfidări, cu **apeluri inclusiv către Papa** este atât de stufos încât ar necesita câteva cărţi. Din păcate, nu mai e spaţiu nici măcar să dezvolt aberaţia introducerii, în „Ţara **Secuilor",** a unor nu**mere auto** şi a

unor **marcaje speciale...pentru câini** sau nesimţirea lui **Marko Bela,** cum că, în **Har-Cov, românii...mănâncă pâinea ungurilor.**

Veţi vedea, în continuare, că dl. **Florian Gârz a insistat inutil** cu **„dosarul Ungaria". Ion Iliescu** şi **Emil Constantinescu,** aleşi de români, **aveau priorităţi mai mari decât România.**

Traian Băsescu a fost „preşedinte jucător": le**-a oferit „modelul Kosovo".** Al autonomiei...

24.03.07

Eugen DELCEA

13

Capitol introductiv

UN SPION RUPE TĂCEREA

Sănătos tun, pensionat pe caz de boală...

Această carte este continuarea unui proces pe care l-am declanşat în primăvara anului 1990, sub impactul **aşa-zisei revoluţii din decembrie 1989** Cu toate că aveam multe semne de întrebare în legătură cu evenimentele de-a dreptul apocaliptice din acele zile fierbinţi, eram totuşi **animat de încrederea şi speranţa că România a intrat într-o epocă nouă,** că s-a înscris ferm pe coordonatele modernităţii, ale democraţiei şi prosperităţii. Perioada care a trecut (1990-2007) şi efectele produse asupra societăţii româneşti cel puţin, pe mine personal, m-au convins că **m-am înşelat.**

Molipsit de elanul general al multor români, de la liceenii plini de „avânt revoluţionar", până la pensionarii încărunţiţi care credeau că vor avea o bătrâneţe fericită, **mi-am pus experienţa şi cunoştinţele în slujba noului regim politic.** Eram colonel în rezervă cu o **practică neîntreruptă de 30 ani în serviciul de cercetare strategică al Armatei,** cunoscut sub genericul de Direcţia Informaţii a Marelui Stat Major, continuatoarea directă a celebrului „Birou 2"'înfiinţat de către legendarul Domnitor Alexandru loan Cuza.

Nu mă voi opri asupra cauzelor **plecării mele din Armată în martie 1988, înainte de împlinirea vârstei de pensionare, „pe** caz **de boală", deşi nu am fost niciodată bolnav** Am fost, cel mult, deprimat. Cauzele sunt cunoscute de generalul Constantin Olteanu, fostul ministru al Apărării, de către viceamiralul Ştefan Dinu, iar în cele mai mici detalii, de către reputatul scriitor Pavel Coruţ, fost şef al Biroului de Contrainformaţii din Direcţia Informaţii, cu care sunt în relaţii prieteneşti, de stimă şi respect reciproc.

Consider acest capitol închis pentru totdeauna. Nu m-am considerat „dizident" şi nici nu "doresc să-mi văd dosarul de la Securitate.

Cu acestea spuse, voi reveni la subiect.

Biografie de superspioh

Luând act de degringolada şi destructurarea totale în care se prăbuşise România, ca stat, **mi-am oferit serviciile** în domeniul în care eram expert,

adică cel al informaţiilor, evident, la nivel strategic. Experienţa mea se baza pe **misiuni „îh teren", la Londra, Beijing, Ankara, Viena şi Geneva,** pe cei **patru ani (1978-1982)** cât **am condus activitatea de cercetare strategică militară** (i se poate spune „de spionaj") **în spaţiul** geopolitic ai **N.A.T.O.,** precum şi pe cei **patru ani** în calitate de **şef al Secţiei Analiză şi Sinteză Informaţii***

Rezultatele pe care le-am obţinut, inclusiv notările de serviciu sunt îngropate în arhiva secretă a Direcţiei Generale de Informaţii a Statului Major General. **Nu sunt sigur că istoricii români vor avea vreodată acces la aceste** arhive **dar, în mod precis, experţii din serviciile de contraspionaj ale** S.U.A. **şi Marii Britanii din ,',axa Washington-Londra-Bucureşti" vor avea**...Probabil că aceştia (americanii şi englezii) şi-ar băga nasul şi în arhivele secrete ale Armatei României din timpul războiului al doilea mondial, dar nu **au** cum, deoarece ni le**-au** confiscat ruşii în anul 1944.

Demersul meu a început în 1990, prin elaborarea unui documentar intitulat *„Studiu cuprinzând unele consideraţii, idei şi evaluări cu privire la situaţia politică internaţională actuală şi'de perspectivă şi necesitatea perfecţionării serviciilor'secrete ale României".*

Studiul a fost adus la cunoştinţa domnilor Ion Hiescu şi Virgil Măgureanu, prin intermediul generalului Marin Pancea, şeful Direcţiei Informaţii a Armatei, cooptat ulterior la Cotroceni în rang de consilier prezidenţial' pentru problemele de securitate, apărare şi ordine publică.

Comunitatea Serviciilor de Informaţii -propusă în 1990... de Papa

Voi relua numai **propunerile avansate pe linia serviciilor secrete interne şi externe,** respectiv capitolul intitulat: „Unele sugestii privind structura generală a sistemului naţional de informaţii al României", lată despre ce a fost vorba:

„Instaurarea unei democraţii autentice în România, presupune, în mod necesar, ***separarea puterilor legislativă, executivă şi juridică.*** *Acest principiu este absolut valabil şi pentru serviciile speciale, secrete, atestatului.*

Amplificarea şi absolutizarea rolului unui singur organ conduc la monopolizarea informaţiei, la deformarea adevărului, *fenomen specific regimurilor dictatoriale. Dimpotrivă, căutarea informaţiilor purtătoare de adevăr pe mai multe căi, prin mai multe canale, independente unele de altele, dar armonios coordonate 1er nivel strategic, superior, amplifică frontul de lucru, măreşte şansele de cunoaştere şi de luare a unor decizii în deplină cunoştinţă de cauză.* ***Cunoaşterea prin intermediul informaţiilor este o cale sigură de amplificare a puterii statului,*** *iar serviciile secrete de informaţii au tocmai acest rol.* ***Neglijarea acestor servicii*** *de importanţă vitală poate aduce* ***prejudicii incalculabile şi irepa/abile statului*** *şi* ***naţiunii.***

într-un stat modern,' organele de informapi (şi contrainformaţii) deservesc puterea executivă, instituţia preşedintelui, *mai ales atunci când acesta deţine funcţia de comandant suprem al forţelor armate şi are, ca principală atribuţie constituţională, garantarea securităţii, apărării şi ordinii publice în stat* ***Marile fundamentări de importanţă strategică naţională, de la o etapă la alta, vor trebui să fie apanajul insti-tupei prezidenţiale,*** *care se va servi, în această misiune, de datele, informaţiile, rapoartele, sintezele, studiile şi, mai ales, estimările şi prognozele elaborate de o* ***«Comunitate a Serviciilor de Informaţii»*** *şi nu de un singur serviciu.*

15

Servie. Je Secrete trebuiau curăţite de trădători..

Conceptul de Comunitate a Serviciilor de Informaţii desemnează atât organele de informaţii (şi contrainformaţii) specializate, la nivel naţional, cât şi structurile operative specializate în culegerea şi prelucrarea informaţiilor din cadrul celor mai importante ministere, precum Ministerul ***Apărării*** *Naţionale, Ministerul de* ***Interne*** *sau care se propune a lua fiinţă în Ministerul de* ***Externe,*** *Ministerul* ***Comerţului*** *şi Ministerul de* ***Finanţe.***

în organizarea, structurarea, încadrarea, stabilirea misiunilor şi modul de acţiune ale serviciilor de informaţii va trebui să se pornească de la ***eradicarea unor tare ale trecutului,*** *care au influenţat negativ întreaga raţiune de a fi a acestor organe.*

în primul rând, toate serviciile secrete de informaţii ale României, din ***perioada postbelică*** *au fost concepute* ***după modele sovietice*** *Până în 1958, în aceste servicii au existat consilieri sovietici.*

Până ***la Declaraţia din aprilie 1964*** *a Partidului Comunist Român,* ***întregul rod al acţiuiilor serviciilor de informaţii,*** *fără excepţie, era* ***pus la dispoziţia sovieticilor. Cadrele de bază*** *'din serviciile secrete ale României au fost* ***pregătite în U.R.S.S.,*** *ceea ce reprezenta mari riscuri de securitate, acestea putând fi recrutate de către serviciile de spionaj sovietice, pe durata studiilor.*

în ultimul deceniu al dictaturii lui Nicolae Ceauşescu, *serviciile secrete de informaţii de bază ale României - respectiv Direcţia Generală de Informaţii a fostei Securităţi şi Direcţia Informaţii a Marelui Stat Major -au fost* ***decimate, pe fondul actului de înaltă trădare a generalului Mihai Pacepa*** *(1978), şi s-au degradat total, până la paralizare.*

Din considerentele de mai sus, cât şi din imperativele noii etape istorice în care a intrat societatea românească, ***opera de refacere a serviciilor secrete de informaţii ale României este extrem de delicată, de mare urgenţă şi reclamă un înalt profesionalism,*** *pentru a putea fi dusă la bun sfârşit în acest scop, recurgerea la ajutorul unor specialişti cu multă experienţă* ***(nu la consilieri străini),*** *patrioţi adevăraţi, trecuţi prin pericole, cinstiţi şi modeşti, înlăturaţi cu brutalitate sau m'arginalizaţi sistematic de către N.*

Ceauşescu şi acoliţii săi, nu ar fi lipsită de importanţă. Curentul existent în instituţiile statului, inclusiv în Armată, de respingere în bloc a colaborării cu ***cadre mai vechi,*** *pensionate sau în rezervă, nu poate decât dăuna unor interese majore ale statului. Există în România oameni care posedă* ***adevărate tezaure de informaţii, de experienţă şi competenţă profesională,*** *care sunt ignoraţi.*

România are nevoie de ***servicii secrete*** *de informaţii noi,* ***cu vocaţie naţională, curăţate de efectele trădătorilor,*** *eliberate de orice isme ideologice şi orice influenţe partizane de partid,* ***conduse de profesionişti*** *formaţi în interiorul acestor servicii, încadrate cu personal de înaltă calificare din toate mediile sociale,* ***patrioţi devotaţi,*** *cu spirit de corp, gata de orice sacrificii pentru interesele supreme ale României. "*

16

Ce n-a avut Ceauşescu şi a refuzat Iliescu...

În Sumina celor de mai sus **am propus crearea următoarelor** servicii secrete de informaţii de nivel naţional şi departamental:

- Serviciul de Informaţii' Externe;
- Serviciul de Informaţii ai Ministerului Apărării Naţionale;
- Serviciul de Informaţii pentru Securitate Internă, '
- Organ de Informaţii şi Analiză al Ministerului de Externe,
- Organ de Informaţii al Ministerului Justiţiei,
- Organ de Informaţii al Ministerului Comerţului Exterior.

Am insistat asupra necesităţii transformării Centrului de Cercetare Radio al Armatei în **Agenţie Naţională de Cercetare Radioelectronică** sub coordonarea Ministerului Apărării Naţionale. Asupra acesteia din urmă propuneri revin şi în anul 2007.

Pentru materializarea conceptului de „Comunitate a Serviciilor de Informaţii" **am propus crearea Comitetului Naţional de Coordonare a Comunităţii Serviciilor de Informaţii,** alcătuit din şefii acestor Servicii, subordonat Consiliului Securităţii Naţionale (Consiliul Suprem de Apărare a Ţării încă nu luase fiinţă).

Considerând că **analiza şi prelucrarea centralizată a informaţiilor** culese de către toate serviciile de informaţii s-ar constitui în cea mai înaltă materializare a conceptului de „Comunitate a Serviciilor de Informaţii" am propus **crearea unor structuri permanente** în acest scop. în prim plan am situat **necesitatea creării unei Agenţii Naţionale de Studii şi Estimări,** care să devină un puternic centru 'de prelucrare, analiză şi sinteză a informaţiilor din domeniile politic, militar, economic, tehnico-ştiinţific şi alte domenii de interes naţional. Rezultatele procesului de prelucrare a informaţiilor să fie materializate în **buletine informative, sinteze, studii, estimări şi prognoze** care să fie **diseminate tuturor instituţiilor interesate.** în

această Agenţie să fie cooptaţi analişti de mare valoare, **mai ales doctori în ştiinţe şi chiar academicieni**

Am insistat asupra **rolului excepţional al cercetării radioelectronice** Printre altele, aceasta prezintă marele avantaj că îţi poţi cunoaşte adversarii potenţiali fără a fi nevoie să-ţi trimiţi agenţii pe' teritoriile acestora. Riscurile de cădere şi compromitere sunt excluse. Constituie o sursă sigură şi permanentă de informaţii în orice condiţii. **în stările excepţionale,** de tensiune şi conflict, de regula, rămâne **singura sursă de informaţii.**

Am insistat încă din 1990 că **trecerea la economia de piaţă este imposibilă fără o largă bază de informaţii şi libera circulaţie a acestora.** Acesta este un adevăr pe care/în perioada 1990-2007, societatea românească încă nu l-a înţeles.

în 1990, col. Gârz se dovedea... un nou Nostradamus !

' Simţindu-mă dator faţă de Armata României, care mi-a fost şi mamă *şi* tată şi dascăl, de la vârsta de 16 ani, cât şi faţă de Direcţia Informaţii din Marele Stat Major în care mi-am trăit întreaga carieră de la gradul de locotenent la cel de colonel, am întocmit şi înaintat locului în drept un *„Studiu-memohu cuprinzând unele consideraţii, idei şi pro*

17

puneri cu privire ia Serviciul de Informaţii al Armatei în noua etapă de dezvoltare a societăţii româneşti". Voi reda elementele esenţiale ale acestui demers, fără a intra în toate detaliile. Astfel, în vara anului 1990 am făcut următoarele aprecieri, prognoze şi recomandări.

• «Războiul Rece», *materializat timp de 45 ani prin uriaşa cursă a înarmărilor nucleare şi clasice, prin lupta pentru dominaţie şi sfere de influenţă, prin subminarea reciprocă a poziţiilor între cele două super-puteri,* S*.U.A. şi U.R.S.S., secondate de blocurile militare N.A.T.O. şi Tratatul de la Varşovia, a avut două componente fundamentale şi anume:* ***o componentă vizibilă, deschisă, oficială*** *şi în general recunoscută* ***şi o componentă ascunsă,*** *clandestină, subterană, sub forma spionajului total, subversiunii politice, economice, culturale, psihologice etc, a războaielor de joasă intensitate, a acţiunilor ilegale de tot felul, nerecunoscute de către protagonişti, cunoscute şi sub genericul de «acţiuni acoperite».*

După 1989, în componenta sa ascunsă, «Războiul Rece» nu numai că nu a încetat, ci, dimpotrivă, s-a intensificat foarte mult, a *trecut, împreună cu mari forţe, mijloace şi tehnologii, în «ilegalitate», în clandestinitate.*

• Prin metode ale războiului rece clandestin, ***Occidentul, dar mai ales S.U.A., vizează scoaterea a cât mai multor ţări din sfera de influenţă a Moscovei*** *şi atragerea lor în sfera de influenţă occidentală.* ***S-a declanşat «Bătălia pentru Europa».***

*• Referitor la România, se poate constata că **rezultatele alegerilor din 20 mai 1990 au dezamăgit cercurile conducătoare de la Washington şi din alte capitale occidentale.** In viziunea Washingtonului, alegerile vor fi libere numai atunci când vor fi câştigate de forţe politice pro-americane. **Dată fiind poziţia geostrategică a României, intrarea acesteia în sfera de influenţa americană ar reprezenta o mare victorie a strategiei globale a S.U. A.** de eliminare a influenţei ruseşti în Europa^Centrală şi de Est.*

***• în România,** ca de altfel în toate fostele ţări socialiste din Europa de Est, **acţionează, pe scară largă, o vastă reţea de agenţi de influenţă,** selecţionaţi şi recrutaţi direct sau manipulaţi, din rândul unor personalităţi proeminente, credibile şi creatoare de opinie, care odată ajunse la putere, sub lozinci democratice, anti-comuniste, să promoveze interesele statelor care îi sprijină şi finanţează.*

*• Pe parcursul mai multor ani, **România** va **fi supusă unor puternice presiuni din partea Occidentului şi mai ales a S.U.A.** Se poate aprecia că dorinţa de pace, linişte şi bunăstare a românilor este departe de a se înfăptui.*

***• în următorii ani, teritoriul României va fi teatrul unor ample frământări sociale, alimentate de către Occident** (mai ales de către CI.A), dar şi de către **Ungaria** în spaţiul Transilvaniei **şi de către Rusia** în Republica Moldova.*

„Omenirea va intra în epoca haosului"

Caracteristice pentru **războiul rece clandestin** sunt, printre altele, şi următoarele **forme de acţiune:**

18

► *Incitarea **unor mase mari de** oameni, greu de controlat de către forţele de ordine, **să pătrundă în sediile guvernamentale** şi instituţiile vitale ale statului, provocând distrugeri şi incendii* (aşa cum s-au întâmplat la Bucureşti în 13 iunie 1990 - n.a.);

► *organizarea de **mişcări ilegale de masă** şi ale unor **structuri** **politice antistatale,** conduse de agenţi de influenţă, capabile să acţioneze eficient asupra factorilor de decizie', să provoace răsturnări şi schimbări politice majore în acord cu interesele statelor străine diriguitoare;*

► *organizarea de **comandouri şi formaţiuni paramilitare,** din elemente autohtone, pentru destabilizarea regimului politic din ţara vizată şi, eventual, scindarea acesteia;*

***► intervenţia directă a unor agenţi) forte speciale şi forţe armate ale unor state occidentale,** pentru schimbarea regimului politic din ţara vizată, concomitent cu exercitarea de presiuni economice, politico-diplomatice, propagandistice şi psihologice.*

*leşirea **temporară a U.R.S.S. din competiţia** pentru **dominaţia lumii,** ca urmare* a *prăbuşirii sale economice şi militare, **a creat imense dezechilibre** în raportul mondial de forţe, ceea ce a condus la **sporirea***

pericolelor izbucnirii unor conflicte militare *în cele mai diferite zone ale lumii Şansele ca Omenirea să alunece într-o epocă a haosului* ***şi dezordinii*** *sunt foarte mari.*

Sub niciun motiv să nu ne lăsăm furaţi de vise şi iluzii în urma semnării Tratatului de la Paris, cu privire là reducerea armamentelor convenţionale din Europa, între N.A.T.O. şi Tratatul de la Varşovia. Rezultatul final al acestui tratat (C.F.E.) îl va reprezenta dezarmarea unilaterală ***a*** *statelor* ***din*** *Centrul* ***şi*** *Estul Europei. Este o mare iluzie să se creadă că acordurile Est-Vest vor însemna intrarea Omenirii într-o epocă de pace eternă. "*

Las la aprecierea cititorilor dacă estimările şi prognozele la nivel geostrategic general pe care le-am făcut în vara anului 1990 s-au adeverit sau nu.

„O.LA. trebuie să se românizeze"

în ceea ce priveşte serviciul de informaţii strategic extern al Armatei, reprezentat prin **Direcţia Informaţii din Marele Stat Major,** am înaintat locului în drept următoarele **consideraţii, idei şi sugestii:**

„Societatea românească, *cu toate structurile sale,* ***inclusiv Armata,*** *trece printr-o* ***accentuată criză. Reînnoirea Armatei, modernizarea ei,*** *transformarea acesteia, cu adevărat, într-un organism vital al supravieţuirii noastre naţionale, va trebui să se constituie într-un* ***program national***'

Reorganizarea şi rev'italizarea serviciului de informaţii va trebui să devanseze programul de modernizare a Armatei.

Cel puţin conducătorii Armatei şi ai Serviciului de informaţii vor trebui să aibă permanent în vedere adevărul axiomatic, demonstrat de istorie, potrivit căruia ***România nu a avut şi nici nu va avea vreodată nici prieteni eterni şi nici duşmani eterni. România are şi va avea numai interese eterne.***

Pentru a fi cu adevărat util, ***Serviciul de informaţii al Armatei,***

indiferent ce nume va purta, va trebui să revină în cel mai scurt timp posibil la tradiţiile sale naţionale, ***să se românizeze,*** *să se dezideolo-gizeze şi* ***să se profesionalizeze*** *în adevăratul sens al cuvântului.*

Ideea care s-a vehiculat, timp de peste 40 ani, că între «ţările frăţeşti» *(adică aliate)* ***nu trebuie să se facă spionaj,*** *indiferent din ce considerente,* ***a fost antinaţională, extrem de păguboasă şi trebuie abandonată definitiv*** *Aceasta ne-a împiedicat să ne cunoaştem în mod real vecinii, precum şi adevăratele lor intenţii vis-a-vis de România. Exemplul cel mai edificator îl reprezintă cazul Ungariei. Să ne călăuzim după un adevăr demonstrat de mii de ani, care spune că* ***«aliaţii de astăzi pot deveni inamicii de mâine»***

Serviciul de informaţii al Armatei poate şi trebuie să joace un rol de excepţie în ceea ce priveşte elaborarea politicii externe a

României, *înir-o Europă şi o lume atât de turbulente, în elaborarea programului de reformă în plan militar, în tot ceea ce vizează întărirea statului de drept, a apărării intereselor vitale ale naţiunii.*

Ar fi o mare greşeală din partea conducerii politice a României, a Preşedinţiei, Parlamentului şi Guvernului, dacă, în elaborările de mare importanţă pentru fiinţa statului şi naţiunii române, nu se va ţine cont şi de datele, informaţiile, estimările şi prognozele Serviciului militar de informaţii.

Propuneri pentru modernizarea Informaţiilor Militare

Pentru a corespunde rolului şi misiunilor sale în noile condiţii, ***Direcţia Informaţii*** *va trebui să treacă printr-un* ***profund proces de transformări.*** *Printre altele consider că ar trebui avute în vedere următoarele:*

- redefinirea misiunilor fundamentale, *a* ***obiectivelor concrete urmărite, a concepţiilor strategice, a metodologiilor şi mijloacelor de atingere a acestora,*** *începând cu perimetrul exterior al graniţelor naţionale ale României şi apoi extinse la Peninsula Balcanică, Europa Centrală, Europa de Est şi Europa Occidentală. La acestea se vor adăuga şi alte zone ale lumii, în care România are interese de ordin politico-militar şi economico-militar;*

- să fie pus pe baze ştiinţifice, profesioniste, ***învăţământul operativinformativ,*** *să fie înlăturat a'matorismuul, diletantismul, incompetenţa în materie de pregătire a ofiţerilor de informaţii; aceştia să fie instruiţi, exclusiv în ţară, deoarece* ***pregătirea*** *unor ofiţeri de informaţii* ***în centre din străinătate*** *incumbă* ***pericolul de neevitâtca*** *o parte dintre aceştia* ***să Fie recrutaţi*** *de către serviciile de spionaj din ţările respective;*

- refacerea ***din temelie a dotării tehnico-materiale a Serviciului de informaţii al Armatei,*** *care sub aspectele de bază este cu cel puţin 25-30 ani în urma celor mai modeste servicii similare din statele Europei;*

- refacerea, *pe baze modeme şi în raport cu nevoile de informaţii ale Armatei şi industriei de apărare, a* ***fondului documentar al Direcţiei Informaţii,*** *eliminat, în ultimii ani, de persoane cu o gândire primitiva şi iresponsabilă pe această linie;*

- reorganizarea, *pe baze noi, dotarea corespunzătoare şi redefinirea misiunilor* ***tuturor elementelor de cercetare la trupe,*** *subordonate sau coordonate de Direcţia Informaţii, în special la eşaloanele*

operative şi strategice (Corpuri de Armată, Armate, Forţele Terestre, Forţele Aeriene, Forţele Maritime şi Apărarea Antiaeriană a Teritoriului),

„Axa Budapesta-Berlirt" - marele pericol pentru România

Fără cea mai mică pretenţie de a da soluţii definitive, consider util să avansez câteva ***propuneri, idei şi sugestii,*** *astfel:*

- puterea combativă, forţele şi mijloacele principale *ale Serviciului de informaţii al Armatei'vor trebui* ***concentrate asupra acelor state şi centre de putere care,*** *atât în trecut, cât şi în prezent,* ***constituie un***

pericol real pentru existenţa noastră naţională, *pentru integritatea teritorială a României;*

- în ordinea gradului lor de periculozitate pentru fiinţa noastră naţională, acestea sunt ***Moscova, Budapesta şi Berlinul;***

- aşa cum o demonstrează realităţile istorice, ***imperiul rusesc,*** *fie el ţarist, „roşu" sau „democrat" a fost şi rămâne* ***cel mai mare pericol pentru existenţa ca stat a României;*** *urmare acestei realităţi, serviciul de informaţii al 'Armatei ar trebui să dispună de puternice elemente de cercetare strategică la* ***Moscova, Kiev, Odesa şi Chişinău;***

- un centru de extremă periculozitate, *pe termen nedefinit,* ***îl reprezintă Budapesta şi*** *mai ales* ***„Axa Budapesta-Berlin*** *" care chiar dacă nu există de jure, aceasta există de facto; orice apropiere dintre Ungaria şi Germania este de prost augur pentru România; ca atare, atât la Budapesta, cât şi la Berlin, Direcţia Informaţii să trimită pe cei mai capabili ofiţeri de informaţii ai săi; '*

- să se acorde o ***atenţie sporită,*** *cu folosirea tuturor procedeelor muncii specifice,* ***posturilor de la Belgrad şi Sofia,*** *dat fiind faptul că atât* ***Jugosiavia, cât şi Bulgaria au pretenţii teritoriale,*** *mai mult sau mai puţin declarate,* ***faţă de România,*** *iar 'situaţia politico-militară din zonă este extrem de gravă.*

Mergând pe principiul cercurilor concentrice, următorul grad de importanţă îl reprezintă statele dezvoltate din Europa Occidentală, respectiv ***Franţa, Germania, Italia, Spania şi Marea Britanie.*** *Cercetarea strategică în aceste state ar putea urmări obţinerea, în folosul Armatei României, a unor* ***cooperări*** *în producţia de armament şi tehnică militară, a unor informaţii şi schimb de experienţă de natură să ajute la perfecţionarea structurilor organizatorice ale Armatei, a refacerii regulamentelor de luptă, a perfecţionării învăţământului militar de toate gradele.*

în 1990, col. Gârz ştia ce va fi în 2007 !

Relaţiile militare cu S.U.A. ar trebui abordate într-un mod cu totul aparte, *dar Armata României să nu nutrească speranţa că va obţine vreodată mare lucru din partea forurilor politico-militare americane.* ***Totul se va tranşa în folosul Statelor Unite ale Americii şi nu al României.***

O importanţă majoră în deschiderea unor posturi de ataşaţi militari (dar şi de ofiţeri'de informaţii sub acoperire, aşa cum procedează toate statele lumii) va trebui să aibă ***zonele potenţiale şi deschise de conflicte militare.*** ***România nu trebuie să renunţe*** *la beneficiile pieţei mondiale de armament, nu trebuie să renunţe la* ***exporturile de armament şi echipa***

ment militar şi, mai presus de orice, să nu-şi lase în ruină industria militară. Direcţia Informaţii poate juca un rol esenţial în acest domeniu.

Sub nici un motiv sa nu ne lăsăm furaţi de vise şi iluzii în urma semnării Tratatului de la Paris cu ***privire*** *ia reducerea armamentelor convenţionale din Europa, dintre N****.A****.T.O. şi Tratatul de la Varşovia. Este o mare iluzie să se creadă că acordurile Est-Vest ar însemna intrarea Omenirii într-o epocă de pace. Situaţia din Golful Persic este edificatoare în acest sens. Să nu se uite faptul că industria de război a S.U****.A.*** *s-a înviorat puternic în urma.crizei din Golful Persic, lansându-se într-o nouă cursă a înarmărilor.*

*Occidentul (dar mai ales S.U****.A.)*** *va depune eforturi şi va întreprinde acţiuni pentru ca linia de contact dintre N****.A****.T.O. şi U.R.S.S.* (în 1990, nimeni nu se gândea că U.R.S.S. s-ar dezmembra - n.a.) *să fie împinsă spre est şi să se stabilească de-a lungul graniţelor de est ale Poloniei, României şi Bulgariei. Aceasta ar reprezenta un câştig strategic imens pentru N.A.T.Ö. (adică pentru S.U.A.). Ca şi în perioada declanşării celui de-ai doilea război mondial, România capătă un rol deosebit.*

în concluzie, Armata României are nevoie de un organ de cercetare strategică puternic şi eficient, ţinând cont de faptul că, atât în perimetrul exterior al frontierelor sale, cât şi în interior, în viitorul apropiat, pot izbucni conflicte militare deschise."

In conţinutul studiului m-am referit şi la unele aspecte concrete şi de detaliu cu privire la structura şi misiunile Direcţiei Informaţii care nu pot face obiectul publicării. în toată lumea, atât transparenţa", cât şi „deschiderea" sunt acceptate în anumite limite şi, anume, până ia interesele majore ale statului.

Am avut satisfacţia să constat că, **în primii ani după evenimentele din decembrie 1989, cel puţin o parte din ideile şi propunerile mele s-au materializat.**

Arhitectul Secretariatului C.S.A.T.

în februarie 1991 am fost invitat la Palatul Cotroceni, unde mi s-a propus să fiu angajat, cu rang de consilier în Departamentul pentru securitate, apărare şi ordine publică, **pe funcţia de şef** al **Secretariatului Consiliului Suprem de Apărare a Ţării, care încă nu exista.** Am fost de acord. Am trăit minunea, pe proprie experienţă, când un ofiţer superior trecut în rezervă în anii dictaturii lui Ceauşescu, să fie rechemat (ca civil) într-o funcţie unică, de o imensă sensibilitate, în condiţiile în care, în Armată, avusese loc o adevărată răscoală împotriva reactivării unor generali şi ofiţeri.

Procesul este simplu şi este universal. Cineva puternic şi cu influenţă care să te propună şi altcineva, şi mai puternic şi influent, care să aprobe. Identitatea primului nu o voi da publicităţii, iar cea de-a doua personalitate a fost **Ion Iliescu. Nu ne-am văzut şi nici cunoscut până atunci.**

Secretariatul Consiliului Suprem de Apărare a Ţării l-am construit de la cota zero, cu o mână de experţi purtători ai unor înalte valori profesionale din cadrul Serviciului Român de Informaţii, Serviciului de Informaţii

Externe şi Ministerului de Interne. Era primul organ integrat, cu experţi din toate elementele Sistemului Naţional de Apărare al Ro-,

23

mâniei din perioada postbelică, jucând şi rolul de prim element" al conceptului de „Comunitate a Serviciilor de Informaţii".

De pe această funcţie, asistat de experţii din subordine, **am reluat şi aprofundat conceptul „Comunităţii Serviciilor de Informaţii",** supunându**-l dezbaterii.**

Eram hotărât să „îngrop" definitiv în arhivele Secretariatului Consiliului Suprem de Apărare a Ţării conceptul Comunităţii Serviciilor de Informaţii. Nu a fost aşa. La sfatul şi insistenţele experţilor cu care lucram, în **1993 am repus în discuţia Consiliului,** într-o nouă formulare, mai profundă şi mai argumentata, problematica **legată de Comunitatea Serviciilor de Informaţii.**

Securitatea era... în pragul dezastrului ?

Iată argumentele la care am recurs şi propunerile avansate, sub genericul *„Notă privind necesitatea îmbunătăţirii activităţii serviciilor de informaţii ale României, prin crearea unor elemente de coordonare, analiză, sinteză şi prognoză, la nivel naţional".* Din chiar titlul acestui document rezultă definiţia conceptului de Comunitate a Serviciilor de Informaţii.

Redau în totalitate, argumentele **folosite şi propunerile avansate:**

*„Evenimentele care au avut loc în ultimii doi ani în fosta U.R.S.S., precum şi **în toate celelalte state din Europa de Est au fost atât de ample, de profunde şi cu consecinţe atât de imprevizibile, încât, în prezent, în toate statele din Europa, precum şi în S.UA. şi Canada, se manifestă preocupări deosebite pe linia activităpi serviciilor de informaţii, a reorganizării acestora,** a formulării de noi'misiuni, a întăririi capacităţii lor de penetrare, de analiză şi mai ales, de prognoză a acestora.*

' în S. *U.A. se recunoaşte tot mai deschis faptul că **C.I.A. şi celelalte** componente **ale** Comunităţii Serviciilor de **Informaţii** americane **au fost incapabile să** anticipeze **profunzimea crizei sistemului social din U.R.S.S.** şi mai ales prăbuşirea întregului dispozitiv strategic sovietic din Europa şi din lume. Această constatare este valabilă şi pentru serviciile de informaţii din statele dezvoltate, precum Marea Britanie, Franţa şi Germania.*

***Până la Nlihail Gorbaciov, analiştii sovietici au fost împiedicap, în mod sistematic, să prezinte realităţile interne şi intemaponale,** datorită constrângerilor de natură ideologică. Era interzisă publicarea de informaţii şi concluzii în afara celor care confirmau «previziunile» conducerii superioare de partid.*

Până în anul 1989, serviciile de informaţii ale fostelor state membre ale Tratatului de la Varşovia (mai puţin România) ërau aliniate şi coordonate potrivit intereselor U.R.S.S.

Situaţia serviciilor de informaţii ale României, la sfârşitul anului 1989, comparativ cu oricare altă ţară din Europa, ajunsese dezastruoasă* *Refacerea şi reîncadrarea acestora, în ultimii doi ani, s-a*

' ' 24 .

făcut în pripă, ***neprofesionist,*** *cu multe aspecte de improvizaţie şi, mai ales, cu păstrarea unor practici şi mentalităţi vechi. Prelungirea acestei stări de lucruri este de natură să aducă mari daune intereselor curente şi de perspectivă ale României.*

în Rusia, Ungaria, Bulgaria, Polonia, Cehoslovacia, serviciile de informaţii externe s-au constituit în organe cu vocaţie naţională, împreună cu cele militare, *fiind create structuri organizatorice noi, inclusiv nuclee permanente de conducere, coordonare şi de prelucrare a informaţiilor, punându-se un accent deosebit pe dezvoltarea capacităţii de prevedere a acestora, mai ales la nivelul şefilor de stat şi de guvern'*

în S.U.A., la nivelul preşedintelui, se urmăreşte întărirea structurilor permanente de conducere centralizată, de coordonare şi de analiză-prognoză. *Printre altele,* ***se va înfiinţa funcţia de Director al Serviciilor Nationale de Informaţii*** *(Director'of National Intelligence), care va avea în subordine trei directori adjuncţi, cu un număr adecvat de consilieri, experţi şi specialişti din domeniile de bază ale activităţii de informaţii - adică, politic, economic, militar şi tehnico-ştiinţific.*

O atenţie excepţională se acordă atragerii unor analişti de înaltă calificare, din mediile academice şi universitare. *Au fost instituite premii speciale, naţionale, pentru acei analişti ale căror prevederi se vor adeveri în timp.'*

Marea **greşeală a lui Ceauşescu - model pentru 2007...**

Subliniem că, ***în toate ţările occidentale dezvoltate, structurile centra/e de conducere şi coordonare, precum şi cele de analiză şi prognoză au fost*** *create,* ***fără*** *excepţie,* ***la nivelul şefilor*** *de stat* ***şi de guvern, încă din anii celui de-al 'doilea război mondial.*** *În ţările N.A. T.O., aceste structuri au fost întărite pe parcursul anilor, în funcţie de transformările ce s-au produs în lume.*

Atât în perioada interbelică, precum şi în cea postbelică, ***în România nu au existat astfel de structuri organizatorice la nivelul şefului statului sau guvernului.***

în regimul dictatorial, unii şefi ai organelor de informaţii, contrainformaţii etc s-au întrecut în a avea acces la şeful statului, fmpiedicându-l să-'şi lărgească sursele şi canalele de informare, trăgând maximum de beneficii de pe urma unor astfel de poziţii, aşa cum a ştiut s-o facă generalul trădător Mihai Pacepa.

Există un principiu universal valabil, aplicat în statele dezvoltate ale lumii, şi anume acela că ***serviciile secrete de informaţii se conduc şi se***

coordonează centralizat, la nivelul şefului de stat sau de guvern, iar execuţia se face descentralizat, *de către fiecare serviciu, prin forţe, mijloace şi procedee specifice.*

O structură centralizată pe lângă şeful statului sau a guvernului *ajută la orientarea activităţilor informative, la prelucrarea înaltă, strategică, a unor informaţii, la emiterea unor estimări, ipoteze şi prognoze,* ***menite să evite erorile în luarea unor hotărâri de importantă majoră pentru starea şi viitorul României*** *Aceasta nu se coboară la nivelul detaliilor, nu are acces la surse, la metode, la reţelele de agenţi utilizate*

25

de către serviciile secrete de informaţii. Teama unor şefi (directori) că vor fi tutelaţi sau stânjeniţi în activitatea lor este complet nejustificată. ***Un*** *organ de coordonare* ***şi*** *analiză,* ***de pe lângă şeful statului*** *în*

cazul României, care este şi comandant al forţelor armate, nu poate avea altă raţiune de existenţă decât aceea de a ajuta, de a optimiza activitatea tuturor serviciilor de informaţii care concură la siguranţa statului.

CSAT **contra CNI** - teama pentru **scaune...**

Rezistenta unor foşti şi actuali ***membri în Consiliul Suprem de Apărare a Ţarii*** *faţă de ideea creării unor structuri permanente de coordonare, analiză-sihteză şi prognoză, pe linia serviciilor de informaţii* a *fost şi este* ***determinată*** *printre altele şi* ***de următoarele considerente:***

- teama *că cineva ar putea acumula* ***prea multă putere şi influenţă*** *pe lângă preşedintele României;*

- lipsa de *cunoştinţe* ***şi de experienţă*** *în domeniile structurilor serviciilor de informaţii moderne, la nivelul şefilor de stat sau de guvern;*

- dorinţa *nedeclarată, dar evidentă,* ***de a-şi menţine*** *poziţiile* ***privilegiate'*** *în afara oricărui control profesionist, potrivit 'practicilor din vechiul regim, în serviciile de informaţii;*

- intenţia de a împiedica întărirea instituţiei prezidenţiale şi a C.S.A.T. *prin privarea acestora de unele instrumente indispensabile în exercitarea actului de conducere, de elaborarea fundamentată şi în cunoştinţă de cauză a hotărârilor, instrumente de care toţi şefii de stat sau de guvern din lume dispun.*

România are nevoie de structuri profesioniste de analiză şi prognoză nu numai în domeniul politico-militar, ci şi în domeniul economic. *Indiferent cui s-ar subordona, această structură de nivel naţional să colecteze informaţii economice interne şi externe, pe care să le prelucreze şi să le transforme în studii cuprinzând concluzii, sugestii, soluţii dar şi elemente de prognoză,* ***atât pentru sectorul privat, cât şi pentru cel de stat*** *Aceasta ar crea posibilităţi de sesizare a dezechilibrelor, a acţiunilor şi tendinţelor de natură să lovească în interesele economice ale României, ar 'putea preveni nemulţumirile şi convulsiile sociale, prin intervenţii preventive*

de corectare. Printre altele, ***criza economică din România este cauzată şi de lipsa unui asemenea instrument.*** *La Casa Albă există o astfel de structură care îl informează pe preşedintele S.U.A., lunar, asupra situaţiei economice, interne şi internaţionale, pe baza unor studii şi analize de cel mai înalt nivel profesional.*

în concluzie, propunem reluarea, în dezbaterea Consiliului Suprem de Apărare a Ţării, a problematicii legate de îmbunătăţirea activităţii serviciilor de informaţii, inclusiv prin crearea unor structuri de coordonare, analiză şi prognoză."

Noi propuneri pentru Comunitatea de Informaţii, acelaşi oponent: Ion Iliescu

în mod concret **s-a propus înfiinţarea următoarelor structuri permanente,** ca materializare a conceptului de Comunitate a Serviciilor de Informaţii în variantă românească:

26

1. Comitet interdepartamental **pentru siguranţa** naţională, compus din: consilier prezidenţial; locţiitorul directorului S.R.I.; locţiitorul directorului S.I.E.; şeful Direcţiei Informaţii din M.Ap.N.; şeful Direcţiei Informaţii din M.I.

2. Serviciul analiză-sinteză **şi evaluări interne,** compus din: consilier (ofiţer S.R.I.); analist (ofiţer M.I. protecţie); analist (ofiţer M.L

informaţii); analist (ofiţer M.Ap.N. contraspionaj); analist (ofiţer S.R.I.).

3. **Serviciul analiză, sinteză şi evaluări externe,** compus din: consilier (ofiţer S.I.E.); analist (ofiţer S.I.E.); analist (ofiţer Direcţia informaţii a M.Ap.N.); analist (ofiţer S.I.E. protecţie).

4. **Compartiment telecomunicaţii speciale,** compus din: consilier; - experţi (telecomunicaţii şi cercetare). '

5'. **Secretariat** - compus din: şef secretariat (ofiţer); locţiitor (adjutant); şef birou D.S. (subofiţer); stenodactilograf; 2 conducători auto.

Ca şi în anul 1991, dezbaterile au fost sterile şi fără rezultate.

în acelaşi cadru a fost **prezentat şi un model de Directivă operativă propusă a fi emisă anual, în numele C.S.A.T., sub semnătura preşedintelui,** cu misiunile generale şi direcţiile strategice principale de acţiune ale serviciilor de informaţii din compunerea Comunităţii Serviciilor de'Informaţii. **Nici în legătură cu aceasta nu s-a decis nimic.** Atât colaboratorii mei, cât şi eu personal, care ne-am implicat în această acţiune *zu* tot sufletul, am trăit acest nou eşec cu durere şi profundă amărăciune.

în ceea ce mă priveşte eram hotărât să îngrop definitiv această problematică. Experţii din cadrul Secretariatului C.S.A.T. au fost de părere ca această problemă de importanţă naţională strategică să nu fie abandonată, ci reluată, în împrejurări'mai favorabile. **M-am opus categoric reluării acesteia, atâta timp cât la Palatul Cotroceni se va afla domnul Ion Iliescu.**

Milică se dă... „părintele" CNI !

Venirea la putere a Convenţiei Democratice **din** România şi la Palatul Cotroceni a domnului Emil Constantinescu a föst considerată de către colaboratorii mei direcţi drept „condiţii favorabile" reluării în dezbaterea C.S.A.T. a conceptului Comunităţii Serviciului de Informaţii. Nu am împărtăşit optimismul lor, **convenind,** în cele din urmă, **ca problematica să fie redeschisă după plecarea mea din funcţia de şef al Secretariatului C.S.A**.T., lucru uşor de întrevăzut.

Spre marea mea surprindere **am fost menţinut în funcţie aproape un an de zile.** Domnul Emil Constantinescu şi-a dat seama că dacă îi va da afară pe toţi consilierii şi experţii din „epoca lliescu" îşi va tăia craca de sub picioare.

Secretariatul C.S.AX exact aşa cum l-a preluat de la domnul Ion lliescu este cei care **l-a învăţat pas cu pas, pe domnul Emil Constantinescu, A.B.C.-ul comportamentului şi misiunilor ce le avea de îndeplinit,** în calitate de preşedinte al C.S.A.T. şi de comandant al forţelor armate. **Am fost felicitaţi de trei ori consecutiv de către domnul Emil Constantinescu** pentru modul cum a fost ajutat să-şi

27

intre în atribuţiile constituţionale. Aceste atribuţii nu le putea învăţa în „balconul Universităţii" din'care s-a lansat în politică...

Problematica conceptului Comunităţii Serviciilor de Informaţii, exact după dosarul moştenit de la fostul preşedinte Ion lliescu a fost **redezbătut, într-o şedinţă a C.S.A.T. din anul 1998,** sub preşedinţia domnului Emil Constantinescu, **exact cu aceleaşi rezultate,** adică nimic.

în aceste condiţii, afirmaţia domnul **Emil Constantinescu** din **23 noiembrie 2005,** pe' un canal' de televiziune, potrivit căreia *Jdeea Comunităţii Serviciilor de Informaţii îi aparţine"* * a fost o **minciună sfruntată** ! Ce păcat că acest om', fost preşedinte al României, profesor universitar, minte cu atâta seninătate... Era mult mai onorabil pentru domnia sa, dacă recunoştea că dosarul acestei probleme a fost preluat, nesoluţionat, de la fostul preşedinte Ion lliescu. Probabil că şi preşedintele Tr'aian Băsescu va pretinde că „ideea îi aparţine"...

N-aş fi făcut acest istoric, prin care **îmi însuşesc lansarea conceptului de Comunitate a Serviciilor de Informaţii încă din anul 1990,** dacă preşedintele Ion lliescu, sau chiar Emil Constantinescu, l-ar fi materializat. Datoria unui consilier este să facă propuneri, iar din momentul îh care acestea sunt însuşite de către superior, în mod natural, acestea îi aparţin.

„Iniţiativa Gârz" - luată în seamă după 15 ani...

La americani, lucrurile stau altfel. în **1947,** când a luat fiinţă Agenţia Centrală de Informaţii (C**.I**.A.), printr-un Decret semnat de preşedintele **Harry Truman,** instituţie ce materializa, la cel mai înalt nivel, conceptul american al Comunităţii Serviciilor de Informaţii, acesta **a recunoscut, în mod public,**

faptul **că iniţiativa creării C.I.A. i-a aparţinut generalului William Donovan** (1803-1959). Acesta a fost unul clintre cei mai străluciţi spioni din istoria S.U.A., care a operat în Europa, atât pe timpul primului război mondial, cât şi în anii celui de-al doilea război mondial. W. Donovan a fost prieten intim şi „sfătuitor de taină" al preşedintelui F.D. Roosevelt. în *Jstoria S.U.A.",* ediţie 1966, meritul înfiinţării CIA îi este recunoscut lui W. Donovan şi nu preşedintelui H. Truman.

Din 1991 până în 2005, în jurul problemei Comunităţii Serviciilor de Informaţii, varianta românească, s-a scris şi s-a vorbit mult dar niciodată cu competenţă, bune intenţii şi la obiect. S-a făcut dovada că, **timp de 16 ani, clasa politică din România nu a fost capabilă să înţeleagă rolul şi locul serviciilor de informaţii într-o societate modernă.** Am constatat, cu amărăciune, că nici unele minţi sclipitoare, ca cele reprezentate de jurnalişti de înaltă clasă, precum **Ion Cristoiu şi Cristian Tudor Popescu,** n-au înţeles despre ce este vorba şi confundă serviciile de informaţii cu „poliţia politică", adoptând **atitudini distructive.**

S-a ajuns la situaţii atât de ridicole, încât până şi Cristina Ţopescu a jucat rol de moderator în dezbaterea problemei Comunităţii Serviciilor de Informaţii cu oameni politici de marcă, dar total incompetenţi în materie.

Anunţarea de către preşedintele Traian **Băsescu,** la începutul **lunii** decembrie 2005, **a creării** Oficiului pentru Informaţii ca expresie a materializării conceptului de Comunitate a Serviciilor de Informaţii, în varianta românească, este un eveniment salutar. Nu mai are importanţă cine şi când a lansat ideea. Meritul principal îi aparţine domnului Traian Băsescu. Ca unul interesat în acest proces îmi permit să-i transmit, pe această cale, părerea că, deşi salutar şi deschizător de orizonturi noi, demersul domniei sale privind înfiinţarea Oficiului pentru Informaţii nu este suficient. Este doar un început'

Serviciile de Informaţii sunt **ale României, nu ale partidelor !**

Va trebui împământenit, pentru totdeauna, şi în România, principiul de fier, verificat de-a lungul secolelor şi mileniilor, potrivit căruia **serviciile secrete** de **informaţii să** fie conduse **de profesionişti de clasă, crescuţi în interiorul acestora.** Pentru S.U.A., acest lucru l-a făcut Allen Dulles (1889-1967), un alt reputat spion american. El a deţinut funcţia de director general al C.I.A. între 1951-1961, punând temeliile a ceea ce se cunoaşte în prezent, sub numele de Comunitatea Serviciilor de Informaţii a S.U.A.

Obiceiul românesc de schimbare a directorilor S.R.I. şi S.I.E. odată cu alternanta la putere produce efecte catastrofale asupra capacităţii combative a acestor servicii. Directorii, care sunt oameni politici, îşi plasează, la rândul lor, proprii oameni în funcţiile-cheie, iar serviciile de informaţii, în ansamblul lor, sunt utilizate în scopuri politice de partid, de regula, pentru a se menţine la putere. Asupra cadrelor profesioniste atârnă permanent sabia lui Damocles, acestea fiind timorate la gândul că pot fi

oricând date afară. Acestei stări de lucruri dezastruoase va trebui să i se pună capăt o dată pentru totdeauna.

Agenţia Centrală de Informaţii (C.I.A.) este autoritatea supremă subordonată direct preşedintelui S.U.A., situată deasupra tuturor celorlalte agenţii şi servicii de informaţii, pe care le coordonează în plan strategic 'şi le finanţează dintr-ûn buget general, care este mascat în bugetul anual al Pentagonului. C.LA, **primeşte informaţii de la toate celelalte servicii cu privire la securitatea S.U.A.,** pe care le analizează, prelucrează şi transformă în produse finite, cu diferite grade de clasificare, apoi le diseminează consumatorilor. **La cele mai sensibile informaţii,** cu cel mai înalt grad de secret, de regulă, **nu au** acces **decât preşedintele S.U.A. şi membrii Consiliului Securităţii Naţionale".**

Până la naşterea C.I.A., preşedinţii S.U.A. erau supuşi unor adevărate cascade de date şi informaţii, de rapoarte şi sinteze venite din partea serviciilor de informaţii ale Aviaţiei, Trupelor de Uscat, Forţelor Navale, Corpului de infanterie marină,'din partea F.B.I., Departamentului de Stat, Gărzii de Coastă (grăniceri) şi altele, ceea ce reprezenta un adevărat calvar pentru şeful statului. De regulă, acestea nici nu erau citite, scăpându-se din atenţie probleme esenţiale. Prin naşterea

* **N. edit.:** în SUA există 38 de grade de secretizare. Preşedintele nu depăşeşte....nivelul 18-20! Celelalte sunt pentru „Majesty-12"...

CIA, acest fenomen extrem de negativ a fost înlăturat. Preşedintele a **început să** fie informat, prin directorul C.I.A., **cu** problemele esenţiale, analizate **şi** prelucrate **la** cel mai ridicat nivel profesionist posibil, **în** forme succinte. Aceasta este, în ultimă analiză, esenţa conceptului de Comunitate a Serviciilor de Informaţii, pe care încercăm de 16 ani să-l adaptăm şi la condiţiile României.

înfiinţarea Oficiului pentru informaţii ar putea constitui un pas important în'această direcţie. Ca şi CIA, acest organ, va avea în atenţie, cel mai probabil, problemele politice şi militare, interne şi internaţionale curente, aflate în atenţia **C.S.A.T.** Care consider că ar fi timpul să poarte numele de **Consiliul Securităţii Naţionale,** aşa cum am propus şi în 1990.

„Vidul de informaţii" - „realizarea" României

începuturile democraţiei originale din România au fost dominate de o serie de indivizi limitaţi şi incompetenţi, dar agresivi, distructivi şi rapaci, care au produs daune ireparabile societăţii româneşti. Termenul **de „securitate"** a fost pur şi simplu **interzis,** chipurile pentru că amintea de „securitatea opresivă" din era totalitară. Ce dovadă de imbecilism !

Acest termen *(„securit/)* este de o imensă încărcătură şi **are cea mai mare circulaţie internaţională.** Securitatea este urmărită şi dorită în toate domeniile practicii umane. Numai cei înguşti la minte reduc securitatea la

domeniul apărării sau al ordinii publice. La fel s-a procedat şi cu funcţia de „comandant suprem ai forţelor armate", golind-o de conţinut şi reducând-o la cea de „comandant suprem". Este absolut necesar să se revină la normalitate şi în această privinţă şi să nu mai fim de râsul lumii. G.W. Bush este „comandant suprem".'

Se ştie că **informaţia stă** la baza progresului în absolut toate domeniile care însumate ne dau conceptul de civilizaţie. **Societatea românească este deficitară tocmai în domeniul informaţiilor.** Acestea trebuie să ajungă, nu numai la lideri şi cercurile intelectuale, ci mai ales la cei care asigură producţia materială a societăţii.

Să luăm unul dintre cele mai simple şi mai edificatoare exemple. Oare, cu ce fel de informaţii operează un fermier **american,** care cu producţia pe care o realizează într-un an de zile poate hrăni **50-70** de cetăţeni ai S.U.A. sau un fermier din **Danemarca,** în măsură să hrănească **120-140** de danezi cu producţia pe un an, faţă de un ţăran din **România,** care de abia îţi hrăneşte "familia din **5-6** ' persoane? întrebarea poate fi pusă pentru oricare alt domeniu de activitate economică, lată de ce **randamentul muncii sociale din România este de 15-20 de ori mai mic decât în statele dezvoltate din Occident,** lată şi cauza fundamentală pentru care, noi românii, nu putem fi plătiţi cu salarii ca cei din Occident

Golul de informaţii din societatea românească va trebui eliminat printr-o strategie a informaţiilor, care să opereze atât în sectoarele de stat, cât şi în cele private. **În lumea occidentală dezvoltată, structurile de informaţii au ajuns până la nivelul întreprinderilor mici şi mijlocii.** în România, „vidul de informaţii" este omniprezent.

30

Agenţia Naţională de Informaţii, Analiză, Sinteză şi Evaluare

Pentru colectarea, analiza, prelucrarea şi diseminarea informaţiilor din domeniile vitale ale societăţii româneşti, în condiţiile economiei' de piaţă, cu elaborări, nu numai curente, ci mai ales pe termen mediu şi lung, este nevoie de înfiinţarea unei „Agenţii Naţionale **de** Informaţii, Analiză, Sinteză **şi** Evaluare", finanţata **şi** patronată de către guvern, dar strâns legată **de** Comunitatea Serviciilor de Informaţii, pentru motive evidente. în formularea acestei propuneri (încă din 1991) m-am inspirat, într-adevăr, din experienţa S.U.A.

Aici aş dori să fac o paranteză. Toţi concetăţenii mei care au idei şi doresc să le materializeze în acţiuni şi 'fapte concrete să nu le prezinte niciodată în nume propriu. Nu vor avea nici o şansă. Vă sfătuiesc să le avansaţi şefilor şi eşaloanelor superioare ca fiind „luate de la americani" dacă doriţi ca cineva să se oprească asupra lor, în viitorii 15-20 ani. Pe cei care simţiţi că aveţi sămânţă de geniu şi vă credeţi capabili de a crea opere nemuritoare, vă' sfătuiesc să renunţaţi la orice speranţă. Puneţi-vă traista în băţ şi plecaţi unde

vedeţi cu ochii, aşa cum au procedat „nişte români'" ca Eugen Ionesco, Henri Coandă, Constantin Brâncuşi, Gheorghe Constantinescu şi alţi oameni de geniu. **România a fost, este şi va** fi **şi în viitor o „mamă vitregă" pentru fiii ei de geniu.** Până nu se va vindeca de această „boală", nici nu va ajunge în rândul celor mai civilizate state din Europa...

Agenţia Naţională de Informaţii, Analiză, Sinteză şi Evaluare ar fi, în cazul în care s-ar naşte, echivalentul Oficiului Naţional de Informaţii şi Estimare, existent în Comunitatea Serviciilor de Informaţii a S.U.A., patronat'de C.I.A.

Acesta face analiza şi prelucrarea informaţiilor, la scară naţională, pe termen apropiat, mediu şi lung, adică 1-2 ani, 5 ani şi peste 10 ani. **România,** care este ca o corabie în derivă, iar politica se duce în stil pompieristic şi după metoda „meşterului Manole", adică ce construieşte Puterea, distruge Opoziţia când vine la putere, **are nevoie vitală de o asemenea** structură naţională **de** prelucrare **şi estimare a informaţiilor în toate domeniile, nu numai în cel al securităţii.**

' Această „Agenţie" (sau „Oficiu") va trebui să aibă **acces nelimitat la toate informaţiile** deţinute **de către** serviciile naţionale **şi departamentale de informaţii şi să fie încadrată cu analişti de înaltă clasă** din domeniile de preocupare. Aici" nu mai merge cu sloganul „promovării cadrelor tinere". în S.U.A., Oficiul Naţional de Informaţii şi Estimare este încadrat cu ofiţeri în rezervă din toate categoriile de forţe armate, experţi din Departamentul de Stat, doctori în ştiinţe şi academicieni, în funcţia de director al acestui Oficiu este, de regulă, un om de ştiinţă cu reputaţie naţională (academician sau profesor universitar).

C.N.S.A.S. - o cangrena pe bani mulţi...

Studiile elaborate de către Agenţia (Oficiul) Naţională de Informaţii, Analiză, Sinteză şi Estimare ar putea fi **atât clasificate, cât şi neclasificate,** cu o largă circulaţie, pentru toţi consumatorii de infor

maţii, atât de stat, cât şi particulari. „Agenţia" ar putea elabora studii **şi** estimări la cerere, pentru orice problemă, cu suportarea cheltuielilor aferente. Pe lângă „Agenţie" să se nască, în mod progresiv, o bancă **de** date universală (clasică şi electronică). O primă sursă **de** finanţare a acestei „Agenţii" ar putea-o constitui desfiinţarea Consiliului Naţional de Studierea Arhivelor fostei Securităţi, această cangrenă pe trupul societăţii româneşti, sursă de tensiuni, conflicte şi şantaj, care cheltuieşte banii statului de pomană, aşa cum a demonstrat-o „dosariada" din anul 2006.

Absolut toate dosarele să fie predate Arhivei Naţionale.

Pentru a-şi justifica existenţa şi utilitatea,' **„Agenţia" propusă va trebui să elaboreze lucrări şi studii profund ştiinţifice,** reflectând realităţile şi tendinţele din ţară şi din lume şi nu aprecierile pe care ar dori să le aducă liderii politici càre se succed ia putere. Aceasta va trebui **să coopereze**

cu celelalte centre de studii şi cercetări din România, de stat şi neguvernamentale. în S.U.A. există centre de studii şi cercetări pe lângă toate marile universităţi, iar „Rand Corporation" din California concentrează cele mai strălucite minţi din domeniul analizei din S.U.A. şi din lume. Aici se pot comanda, contra cost, studii din toate domeniile practicii umane. La ***„Rand Corporation"*** apelează atât Pentagonul, cât şi toate categoriile de forţe ale armatei, precum şi companiile naţionale şi transnaţionale americane, până la cele mici şi mijlocii. Pentru **societatea americană** informaţia **înseamnă „aur", iar timpul** înseamnă **„bani".** Românii sunt pasivi faţă de informaţii, iar timp au berechet. Românii, de regulă, nu se sinchisesc că timpul trece degeaba...

Noi studiem „dosarele Securităţii, alţii pe noi...

Atitudinea societăţii româneşti faţă de informaţii este un alt motiv pentru care m-am hotărât să scriu această carte. **Noi românii suntem încă departe de înţelegerea corelaţiei dintre informaţie şi modernitate.** Dăm dovada de lipsă de experienţă, dar şi de lipsă de interes, în modul de utilizare a informaţiilor, de cântărire, apreciere şi exploatare optimă a acestora. Vinovat de această stare de lucruri nu este doar regimul totalitar. Cu o populaţie care în **1950** era în proporţie de **peste 55% analfabetă,** nu se puteau valorifica informaţiile. La această teribilă moştenire s-a adăugat şi regimul restrictiv aplicat informaţiilor, de către statul socialist totalitar.

Conducătorii regimului comunist din România, şi nu numai, au transformat **informaţiile** într-un **monopol,** le-au folosit ca sursă de putere şi şantaj, practică ce a denaturat şi infantilizat atitudinea marii majorităţi a populaţiei faţă de informaţii. Din această cauză, informaţiile au fost **privite cu suspiciune,** ca ceva în care nu trebuie şă ai încredere.

Informaţia nu era căutată, prelucrată şi exploatată. **în faţa valurilor succesive şi neîntrerupte de informaţii care s-au prăvălit asupra României în ultimii 16 ani, românii s-au dovedit total nepregătiţi şi fără experienţă,** cu suspiciune şi pasivitate. Ne plac doar informaţiile personalizate şi credem, cu predilecţie, în ceea ce ne parvine de la cineva „sus pus". Românii se dau în vânt după schimbul de informaţii

„faţă în faţă", motiv pentru care „taik show"-urile au devenit un fel de industrie naţională. Acest mod de a face schimb de informaţii a fost specific epocii' pre-moderne. Modernitatea se caracterizează prin schimbul impersonal de informaţii.

România este încă în afara efectelor „revoluţiei în domeniul informaţiilor", iar de intrarea în „epoca informatizată" nici nu poate fi vorba.

în timp ce, în statele occidentale dezvoltate, rolul spionajului economic, tehnico-ştiinţîfic şi financiar este în continuă creştere, dovedindu-se de importanţă vitală în concurenţa dintre firme, de la cele trans-

naţionale, de dimensiuni gigantice, până la cele locale, mici şi mijlocii, **noi „studiem" totalitarismul şi dosarele Securităţii...**

*** Naţiunile - spion**

După aprecierile unor analişti şi istorici de înaltă clasă, în lume ar exista trei naţiuni care, prin particularităţile lor genetice şi modul specific în care au fost obligate să-şi asigure existenţa şi supravieţuirea, sunt considerate **„naţiuni spion".** Este vorba despre **evrei, japonezi şi suedezi.**

Prima caracteristică a „naţiunii spion" este **inteligenta,** cea mai scumpă „materie primă" din cate există în Univers. A doua caracteristică este **curiozitatea,** dorinţa de a vedea, de a auzi, de a şti totul, ca o trăsătură generală, manifestată la nivel de mase. Peste acestea se suprapune o **cultură avansată** şi mai presus de toate, **ştiinţa de carte.** „Naţiunile spion" au trăit în medii sărace din punct de vedere al resurselor naturale sau ostile din punct de vedere social.

Despre japonezi am scris pe larg într-o carte anterioară, intitulată ***„Spionajul şi Puterea"*** apărută tot la prestigioasa Editură OBIECTIV din Çraiova (2003), care s-a bucurat de un interes deosebit.

în această carte, voi aminti despre **evrei** şi **rolul extraordinar pe care aceştia l-au jucat de-a lungul timpului în lumea spionajului.** Nu mi se pare exagerată aprecierea potrivit căreia evreii au fost, sunt şi vor rămâne în continuare **cea mai veritabila, mai eficientă, mai profesionistă şi mai de temut „naţiune de spioni" din lume.** Acesta nu este o ofensă adusă evreilor, ci o laudă. Spionajul este o îndeletnicire care cere inteligenţă de cel mai înalt grad. Nu degeaba se şi numeşte *„războiul inteligenţelor ".*

Pentru a ne alinia celor mai dezvoltate naţiuni ale lumii, noi românii **ar trebui să deprindem de la evrei două lucruri esenţiale: cum se câştigă banii şi cum se face spionajul de toate tipurile.** Românii sunt dotaţi de bunul Dumnezeu cu multă inteligenţă. Ceea ce ne-a ţinut în urmă,' în afară de opresiunea străină, a fost neştiinţa de carte,'adică lipsa învăţăturii.

Românii migranţî şi „civilizaţia prjn contaminare"

Inteligenţa fără cultură este ca un pământ mănos necultivat.

La începutul primului război mondial, Armata României avea cel mai mare număr de analfabeţi, comparativ cu toate celelalte armate din Europa. **La 1.000 de soldaţi,** existau **peste 700 de analfabeţi,** în timp ce **în armata germană,** nivelul de alfabetizare era de **100%;** Umilitor

era faptul că în ţara vecină nouă, **Bulgaria,** gradul de alfabetizare a armatei era superior celui din armatele Italiei şi Austro-Ungariei, având ştiutori de carte în rândul soldaţilor în proporţie de peste **75%.** în aceste condiţii nu este de mirare că bulgarii ne-au provocat înfrângeri usturătoare la Turtucaia, Silistra şi în toată Dobrogea, în timpul campaniei din anul 1916. Singurul

domeniu în care România post-socialistă a realizat creşteri constante este cel al numărului de analfabeţi.

Credem că a sosit timpul ca, în România, discuţiile sterile şi distructive despre rolul şi locul' serviciilor de informaţii să înceteze. Să-i lăsăm pe specialişti să-şi facă datoria. **Nu putem intra legaţi la ochi şi în Uniunea Europeană, aşa cum am intrat în** N.A.T.O.

Prin această nouă carte, inspirată din fantastica lume a „războiului inteligentelor", în care de mii de ani nu există pace, atât autorul, cât şi Editura OBIECTIV îşi propun să suscite interesul publicului românesc, dar mai ales al tineretului, faţă de „profesiunea de spion".

Ieşind în lume este timpul ca **şi românii să deschidă ochii şi să înveţe culegând informaţii** din tot ce ar putea prezenta interes pentru propăşirea României. în felul acesta, **ne vom civiliza prin „contaminare".** Un vechi aforism românesc spune că *„meseria nu se învaţă, eise fură".*

Pentru a-i fura meseria este cât se poate de evident că ucenicul trebuie să-l „spioneze" pe meşter. Fiind încă în stadiul de „naţiune ucenică", **românii** plecaţi, cu milioanele, peste graniţă **vor trebui să „fure** meseria **civilizaţiei"** de la naţiunile care o stăpânesc. Orice pierdere de timp în acest sens ne va costa scump. **Turiştii japonezi,** care străbat lumea în lung şi în lat, fără a fi instruiţi de către nimeni în acest scop, **aduc anual în Japonia** şi pun în mod voluntar, la dispoziţia serviciilor de informaţii de stat şi particulare, **peste 15 milioane de fotografii,** conţinând informaţii utile.*

Oare, din 1990 şi până în 2007, românii care au călătorit sau au lucrat în străinătate, cu ce s-au întors în ţară, în afară de, în cel mai fericit caz, cu un automobil la mâna a doua?...

Câţi dintre romăm s-au dus în Occident pentru a culege informaţii, a se specializa, cum au făcut şi fac japonezii, iar apoi întorşi în ţară să le valorifice? **Japonezii au cucerit un loc puternic pe piaţa mondială,** nu atât prin invenţii, cât **prin perfecţionarea produselor din domeniile de vârf, luate de la alţii.** Noi cu ce am intrat în Uniunea Europeană? Cu folclorul, agricultura semi-feudală şi ceramica de Horezu ?

Deşteaptă-te române!

Capitolul I

DACĂ SPIONAJ NU E, NIMIC NU E... Spionajul - cea mai veche profesie

încărcată de mister, plină de pericole la tot pasul, criminală prin scopurile urmărite, imorală prin metodele şi procedeele folosite, degradată pe de o parte, dar eroică pe de alta, atractivă pentru personalităţile puternice şi înspăimântătoare pentru imensa majoritate a oamenilor de rând, **profesia de spion,** a fost, **arareori şi întotdeauna incomplet şi deformat, analizată şi teoretizată** într-o formă coerentă şi fundamentată ştiinţific.

Cine-şi propune să rezolve, într-o manieră completă şi de profunzime această problemă este echivalent cu**-a**-şi propune să meargă pe jos de la Pământ la Lună ! Este o sarcină titanică şi absolut imposibil de dus fa bun sfârşit până la capăt. în calea unei asemenea cercetări există obstacole uriaşe, imposibil de depăşit. în primul rând, **niciun stat** din **lume şi niciun lider politic nu recunoaşte că face spionaj.**

în întreaga lor istorie (1775-2007), S.U.A. nu au recunoscut oficial decât doi spioni. Aceştia au fost: **căpitanul Nathan Hale*,** din armata revoluţionară a generalului George Washington, surprins în dispozitivul trupelor engleze, acuzat de spionaj şi executat prin spânzurătoare, fără proces, în ziua de **22 septembrie 1776.** Pe eşafod, acesta ar fi declarat: *„Regret că nu am decât o viaţă pe care* s-o *dau patriei mele".* Nathan Hale (1755-1776) este considerat **simbolul patriotismului american.**

Cel de-al doilea este **maiorul aviator Gary Francis Powers*** (1929-1977) care, la **1 mai 1960,** în timp ce executa un zbor de spionaj în adâncimea teritoriului fostei U.R.S.S. (un veritabil act de război) la bordul legendarului avion „U-2", a fost doborât şi luat prizonier. Conform instruirii pe care a primit-o într-o astfel de situaţie, maiorul G.F. Powers trebuia să se sinucidă, cu pastila de otravă cu efect fulgerător pe care o avea asupra lui sau cu revolverul din dotare. Pilotul american a refuzat să facă acest lucru, alegând viaţa şi colaborând total cu ruşii, dând naştere celui mai mare scandal internaţional de spionaj din toate timpurile. Din aceste motive, în conştiinţa americanilor, maiorul Powers este **simbolul laşităţii şi al trădării naţionale.** Acesta a fost schimbat, în 1962, cu un spion rus arestat în S.U.A.' (col. Abel*). A fost interogat îndelung, dar nu şi judecat oficial. Cert este însă faptul că **Powers nu a murit de moarte naturală.**

Spionaj şi diversiune în România

Un al doilea obstacol este acela că **nici un stat din lume nu admite accesul unor istorici şi cercetători la arhivele serviciilor secrete de spionaj.**

Un al treilea obstacol îl constituie faptul că **foştilor combatanţi în „războiul inteligenţelor" nu li se permite să vorbească despre âcţi**

* N. edit.: De origine iudaică.

unile lor trecute, sub prestare de jurământ şi sub ameninţarea unor pedepse legale severe. Acest adevăr este valabil în cazul tuturor „marilor democraţii" ale lumii.

Ultimul, dar nu cel din urmă obstacol, este faptul că **în absolut toate statele lumii,** indiferent cât sunt de „democratice" şi de „deschise", **informaţiile cu privire la orice activităţi ale serviciilor de spionaj sunt puternic cenzurate.** Nicăieri în lume! indiferent de asprimea măsurilor de combatere, **scurgerile de informaţii nu au putut** fî **însă evitate.** Riscând

pedepse severe, inclusiv ani grei de închisoare, au existat şi vor continua să existe oameni din lumea misterioasă a spionajului dispuşi să vorbească jurnaliştilor şi scriitorilor dispuşi să-i asculte, precum şi ziare şi edituri gata să-i publice, cu toate riscurile de rigoare.

După încetarea Războiului Rece, un număr sporit de foşti ofiţeri de informaţii, atât de o parte, cât şi de cealaltă parte a Cortinei de Fier, **din simţul răspunderii faţă de prezentul şi viitorul propriilor naţiuni,** din dorinţa de a preveni alunecarea Omenirii pe coordonatele războiului şi auto-distrugerii au început să vorbească, dar mai ales să scrie.

într-un astfel de context se înscrie şi cartea prezentă, precum şi celelalte cărţi din universul spionajului pe care le-am scris în ultimii ani, apărute la Editura *OBIECTIV,* graţie curajului, riscurilor asumate şi simţului răspunderii pentru viitorul României manifestate de către directorul acesteia, domnul Eugen Dèlcea, el însuşi un talentat scriitor. Este vorba despre: ***„CI.A. contra K.G.B."; „Ghidul spionului român"; „Spionajul total în acţiune"; „Spionaj şi diversiune"; „Democraţia hienelor -spionaj, sânge şi teroare"; „Spionaj şi sex"; „Spionajulşi Puterea".***

Sunt convins că efectele de masă produse de aceste cărţi sunt infime. Este ca şi cum aş fi aruncat o găleată de apă dulce în Marea Neagră. Pe de altă parte, sunt tot atât de convins că **societatea românească are nevoie de o cultură proprie în materie de servicii secrete, de informaţii,** pentru a se pune capăt infantilismului, amatorismului, diletantismului şi haosului care predomină în societatea românească din anul 1989 încoace. Nimeni nu-şi propune să dezvăluie tainele intime ale meseriei de spion şi nici să pună în lumină acţiuni şi efecte de natură să lezeze securitatea naţională şi interesele majore, vitale şi eterne ale statului.

Prezentul **şi viitorul României - decise de... spioni**

Opinia publică din România ar trebui să înţeleagă că **serviciile secrete de** informaţii **şi** de **securitate sunt organe vitale ale statali-tăţii, de existenţa cărora depind atât prezentul,** cât **şi viitorul Rpmâ-niéi.** După 17 ani de epurări, prigoană, defăimări, confuzii, blocaje şi aservire, toate sub paravanul „reformei" care nu se mai termina, **să lăsăm serviciile secrete** ale **României în-,seama profesionişti lor,** să reintre în normalitate şi să-şi împlinească menirea, până nu va fi prea târziu. Asupra acestei problematici vom mai reveni, mai ales **că, în 2006, acestea au trecut prin momente de decapitare.**

Atunci când le vorbeşti românilor din diferite medii sociale, inclusiv intelectuale, elevate, despre spionaj şi activitatea de informaţii, în cele

mai multe cazuri, stârneşti uimire, suspiciune, teamă şi chiar repulsie. Dacă faci greşeala să admiţi că ai lucrat în acest domeniu, ţi-ai cam tăiat craca de sub picioare. Dacă nu vei fi tratat ca un „securist odios", cu siguranţă că vei

simţi atmosfera de izolare şi teamă cu care vei fi înconjurat. Cauza acestor atitudini nu poate fi explicată altfel decât.ca **datorându-se necunoaşterii, ignorantei în materie, precum şi propagandei denigratoare, intenţionata şi bine dirijată din direcţia unor centre, interne şi externe, ostile intereselor României.**

Câteva explicaţii şi definiţii din lumea spionajului, sper, ar putea prezenta interes, daca nu pentru toţi, măcar pentru o parte dintre cititori. Am constatat, şi nu fără o notă de respect şi admiraţie, că, **în România, femeile sunt mai atrase de mirajul spionajului decât bărbaţii*.** Nu este de mirare că, **cel mai mare spion din istoria modernă a komâ-niei** a fost „o spioană", **prinţesa Martha Bibescu.**

Metaforic vorbind, **spionajul** a fost definit, în literatura universală, ca fiind un *„război subteran", un „război tăcut",* un *„război invizibii",* un *„război murdar"* etc. Cea mai apropiată de adevăr mi se pare însă definirea acţiunilor de spionaj ca fiind un ***„război al inteligenţelor".*** Termenul comun al tuturor acestor definiţii este cel de *„război".* într-adevăr, **spionajul este o formă de război,** în care, de când există Omenirea, nu a fost niciodată pace şi nici nu va exista, până la dispariţia acesteia. Oricât am încerca să facem trimiteri la principiile moralei la convingerile etice şi religioase, la supremaţia legilor, realitatea arată că nu armonia şi înţelegerea prevalează în relaţiile dintre indivizi, grupuri, partide, guverne, naţiuni şi grupuri de naţiuni, ci **suspiciunea.**

Din acest motiv, abordarea' şi înţelegerea de pe fundamente ştiinţifice a spionajului şi activităţilor de informaţii sunt absolut necesare. Trebuie să facem precizarea ca spionajul şi activitatea de informaţii nu sunt unul şi acelaşi lucru. Spionajul este o parte, o dimensiune, şi anume una esenţială, fundamentală, a activităţii de informaţii, care este deosebit de complexă, având şi alte laturi.

Dicţionarul Oxford al Limbii Engleze defineşte **spionajul** *(espionage)* ca fiind ***„practica întrebuinţării spionilor".*** în schimb, **activitatea de informaţii** *(intelligence)* este descrisă ca fiind compusă din acţiunea de **culegere de informaţii** secrete şi nesecrete, activitatea de **analiză şi prelucrare** a acestora şi, în final, **diseminarea** rezultatelor prelucrării la beneficiari. Tot în conceptul de *^intelligence"* sunt încorporate **„acţiunile acoperite"** de orice natură, precum şi acţiunile de **contraspionaj.**

Moise şi Joshua - mari maeştri ai spionajului !

Primele dovezi scrise despre spioni şi spionaj sunt cuprinse în Vechiul Testament, ceea ce îi situează pe evrei pe primul loc în lume, din acest punct de vedere**. în cartea de căpătâi a religiei iudaice, ***„Torah",*** marii conducători ai poporului evreu, singurul din toate popoarele lumii care a încheiat un „contract" cu Dumnezeu, **Moise şi Joshua** sunt por**tretizaţi** ca **mari maeştri ai spionajului.** Dumnezeul evreilor a consacrat spionajul, atunci când i-a poruncit lui Moise: *„Trimite din partea ta oameni ca să iscodească pământul Canaanului, pe care am să-l dau Eu fiilor lui Israel spre*

moştenire; câte un om de fiecare seminţie să trimiţi; însă aceştia să fie toţi căpetenii între ei".

Moise s-a conformat poruncii lui Dumnezeu. A ales 12 **iscoade,** câte una din fiecare trib, având grijă să fie **ceî mai buni din rândul căpeteniilor,** lată şi numele spionilor biblici, primii din istoria tuturor civilizaţiilor: **Sammua, Safat, Caleb,** Igai, Osia, **Palti.Gadiel,** Gadi, **Amiel,** Setur, Nahbi şi Gheuel,

Biblia menţionează, în continuare, **la** Cap. 13 din *„A patra Carte* a *lui Moise",* **misiunea** pe care conducătorul evreilor le-a formulat-o celor 12 spioni, spunându-le: *„Suiţi-vă din pustiul acesta şi vă urcaţi pe munte şi cercetaţi ce pământ este şi ce popor locuieşte în el; de este tare sau slab, mult ia număr sau puţin; cum este ţara pe care o locuieşte; bună sau rea, cum sunt oraşele 'în care trăieşte el: cu ziduri sau fără ziduri; cum este pământul: gras sau slab, de sunt pe ei copaci sau nu. Fiţi curajoşi şi luaţi din roadele pământului aceluia".*

Acest „ordin de misiune", perfect valabil şi în secolul XXI, cu adaptările de rigoare, face dovada că **Moise** era, într-adevăr, un mare conducător dar şi **un maestru al spionajului.**

La înapoierea din misiune, **cei 12 spioni şi-au prezentat rapoartele personale în mod public.** Fiind însă amatori, fără o pregătire înainte **de** plecare în misiune, cu excepţia unuia singur, respectiv Caleb, toţi ceilalţi **au** eşuat în misiunile lor, prezentând situaţia din **zonele** cercetare **în mod eronat, deformat şi cu exagerări** izvorâte din teamă şi ignoranţă, lată un exemplu de raport, al uneia dintre iscoade: *„Pământul pe care l-am străbătut este un pământ care-i mănâncă pe cei ce locuiesc pe el, şi* ***tot poporul pe care l-am văzut acolo sunt oameni foarte mari. Faţă de*** **e***l,* ***părem ca nişte lăcuste****

Din acest exemplu biblic, rezultă că **spionajul nu este o treabă pentru amatori,** chiar dacă aceştia deţin funcţii înalte, ci este **o profesie** şi **anume** una **dintre cele mai dificile şi mai complexe** din câte se pot imagina.

Primul Holocaust din istorie - înfăptuit de evrei...

Următorul mare conducător ai evreilor **Joshua,** a învăţat din eşecurile în **materie de** spionaj ale **iui Moise** şi **va întrebuinţa „iscoade profesioniste",** special instruite pentru **asemenea** misiuni. **Rapoartele** acestora nu se vor mai prezenta în mod public, ci **în cel mai desăvârşit**

38

secret Joshua poate fi considerat părintele **fondator al spionajului profesionist** Câţi ani au trecut de-atunci? Probabil că peste 3.000 ani...

Capitolul 11, *„Cartea lui Joshua",* din Biblie ne vorbeşte despre **spionii trimişi de către acesta la Ierihon.** Noul conducător al evreilor a procedat, în materie de spionaj, cu totul diferit faţă de Moise. Acţiunile pe care le-a gândit, organizat şi condus au fost învăluite de un **secret total.** Nimeni, în afară de ei şi spionii („iscoade") direct implicaţi, nu avea cunoştinţă despre acestea. în cazul Ierihonului, Joshua **a selectat doi tineri talentaţi,** pe care i-a instruit*

personal asupra misiunii ce o aveau de îndeplinit, zicându-ie: *„Duceţi-vă şi cercetaţi ţara şi mai ales lerihonul".*

Cei doi tineri au pătruns în lerihon, au observat şi studiat obiectivele de interes, apoi **şi-au găsit un** loc de mascare **în casa „desfrânatei Rahab".** Intrarea unor tineri într-un bordel era un lucru „firesc". Rahab era patroana casei **cu acces la curtea regelui** şi deţinătoare a unui mare volum de informaţii despre personalităţile lerihonului! Cei doi evrei **au recrutat-o şi prelucrat-o pe Rahab,** promiţându-i, sub prestare de jurământ că, după cucerirea lerihonului, viaţa ei şi a familiei sale vor fi cruţate. Rahab îi ajută pe spionii evrei să-şi îndeplinească misiunea, îi ascunde de agenţii regelui care aflaseră despre faptul că „iscoade" ale evreilor au pătruns în oraş iar, în final, îi ajută să părăsească în siguranţă oraşul.^

în Capitolul 2 versetul 23 din *„Cartea lui Joshua",* se spune: *jntor-cându-se apoi, cei doi tineri, s-au coborât din munte, au trecut Iordanul şi au venit la Joshua, fiul lui Nävi, şi i-au povestit tot ce se întâmplase cu ei".* Aşadar, **secretul misiunii a fost păstrat de la început până la sfârşit.**

Joshua şi-a elaborat planul de operaţii pentru cucerirea lerihonului* având la bază informaţiile aduse de cei' doi spioni, **lerihonul a fost cucerit şi pârjolit pâna la temelie cu o sălbăticie indescriptibilă.** La Capitolul 6, versetul 21, în Biblie se spune: ***„Şi au dat junghierii tot ce era în cetate*** *- bărbaţi şi femei şi tineri şi bătrâni şi boi şi oi şi asini, tot au trecut prin ascuţişul săbiei".*

Cât despre prostituata Rahab, versetul 25 ne arată: *„Pe Rahab desfrânata însă, casa tatălui ei şi pe toţi care erau la dânsa, Joshua i-a lăsat în viaţă şi trăieşte ea în mijlocul lui Israel până în ziua de azi, pentru că a'ascuns iscoadele care fuseseră trimise de Joshua să iscodească lerihonul".*

Şi americanii l-au răsplătit regeşte pe generalul român Mihai Pacepa, care a lucrat intens cu „iscoadele CIA" timp de **30 ani,** contribuind la intrarea României în sfera de influenţă americană, după 1989, finalizată cu aducerea bazelor militare americane pe teritoriul acesteia, prin acordul semnat în decembrie 2005...

Biblia ne demonstrează, printre multe altele, că, **la lerihon, evreii au înfăptuit un „holocaust" după toate regulile artei, devansând Germania celui de-al treilea Reich, cu câteva mii de ani.** Dacă i-am întreba pe evrei ce au făcut la lerihon ne-ar răspunde că *„soarta lerihonului a fost voinţa lui Dumnezeu".* **Pentru toate crimele din lume există explicaţii, motivaţii şi mai ales scuze.** Şi Hitler şi-a motivat holocaustul şi Harry Truman „holocaustul atomic" de la Hiroshima şi Nagasaki. Masacrarea libanezilor, în august 2006, tot „voinţa lui Dumnezeu" a fost?

Marele conducător biblic evreu Joshua poate fi considerat fonda

torul primului serviciu de spionaj profesionist şi absolut secret din istoria civilizaţiilor.

Ar trebui să înţelegem, aşa cum a înţeles Joshua, că **serviciile de informaţii, dacă dorim să-şi îndeplinească menirea, trebuie să rămână secrete. Controlul Parlamentului asupra serviciilor secrete** de **informaţii este o aberaţie.** Parlamentarii se pricep la spionaj ca peştii la mersul cu bicicleta ! Domnii parlamentari şi toţi cei ce susţin acest lucru absurd, dacă nu dispun de alte surse de documentare în materie, ar face bine să citească Biblia.

Concluzia unor istorici evrei este aceea că Moise **s-a prăbuşit şi a pierdut controlul asupra poporului lui Israel, tocmai pentru faptul că nu a dispus de un serviciu de spionaj profesionist şi secret.** Joshua a triumfat şi a repurtat victorii strălucite, tocmai pentru faptul că a dispus de aşa ceva.

Spionul Moise - format în Egipt...

Un grup de arheologi au dezgropat, în **Siria,** o **tabletă de lut,** datând din **secolul XVIII î.e.n.,** din care s-a putut constata **cât de veche este ideea folosirii spionilor.** Tăbliţa era, de fapt, o **scrisoare** prin care conducătorul unui oraş-stat îl înştiinţa pe conducătorul unui alt oraş-stat că **a arestat un număr de spioni** ai acestuia, cerându-i o răscumpărare în schimbul lor. Nu se ştie care a fost rezultatul negocierilor. Importantă este concluzia că spionilor li s-a mai dat o şansă.*

încă din antichitate, conducătorii Chinei şi Japoniei s-au folosit de spionaj ca instrument al politicii de stat. Chinezilor li se recunoaşte meritul de a fi utilizat spionii, nu numai pentru culegerea de informaţii şi pentru dezinformarea, înşelarea, dezorientarea şi înspăimântarea inamicului. Marele filozof chinez **Confucius** (551-479 î.e.n.) a lăsat dovezi scrise din care rezultă că **pentru respingerea unei invazii străine este absolut nevoie să se recurgă şi la acţiuni de înşelare, de înspăi-mântare, de descurajare a adversarului.** Uneori, astfel de acţiuni pot fi suficiente pentru a opri declanşarea unei agresiuni străine. în zilele noastre, acţiunile la care se referă Confucius poartă numele de „propagandă psihologică", „operaţii psihologice" sau „război psihologic". Putem concluziona că, deci, **chinezii au recurs la „operaţii psihologice" în război,** cu 2.500 ani înaintea Germaniei celui cfe-al treilea Reich, S.U.A. şi fostei U.R.S.S.

Cel mai mare teoretician antic al artei spionajului, cu puternice ecouri până în zilele noastre, rămâne **Sun-Tzî,** ilustrul gânditor şi general chinez, contemporan al lui Confucius.

în cartea sa ***„Arta războiului",*** el face legătura dintre „război şi politică" cu 2.400 ani înaintea generalului german Carl von Clausewitz (1780-1831) şi **fundamentează ştiinţific rolul cunoaşterii în obţinerea victoriei, prin**

spionaj Esenţa acestei concepţii este sintetizată în doar trei faze de o genială simplitate:

41

• dacă-ţi cunoşti inamicul şi te cunoşti pe tine nu trebuie să te temi de o sută de bătălii;

• dacă te cunoşti pe tins, dar nu-ti cunoşti şi inamicul, pentru fiecare victorie repurtată vei suferi şi o înfrângere;

• dacă nu te cunoşti nici pe tine şi nici pe inamic, înseamnă că eşti un prost şi vei suferi numai înfrângeri.

Statul Major Imperial japonez a ţinut cont de învăţăturile iui Sun-Tzî în 1941, când Forţele Maritime ale Japoniei au pregătit atacul de la **Pearl Harbor,** declanşat cu efecte devastatoare, la 7 decembrie 1941.

înaintea evreilor şi chinezilor, cu mai mult de 4.000 ani î.e.n., **egiptenii dispuneau de structuri de spionaj temeinic organizate,** în legătură cu care au lăsat **dovezi scrise incontestabile** O asemenea dovadă a fost descoperită la Menet Krufu, oraş antic de pe Nil. Se pare că egiptenii au fost **primii** din **lume care au inventat şi** folosit **scrierea** secretă, folosind semne cu înţeles total deosebit faţă de hieroglifele oficiale. Cu alte cuvinte, arta criptografică sau scrierea secretă s-a născut în Egipt. Printre maeştrii acestei arte este menţionat nobilul Khnumhotep. Putem trage concluzia că **Moise,** marele conducător al evreilor, crescut şi educat la curtea faraonului, **a deprins arta spionajului de la egipteni.**

Alexandru şi Aristotel - profesorii armatelor moderne

Istoricii şi specialiştii în materie, printre care şi istoricul englez Mark Lozd, atribuie grecilor, şi mai,ales spartanilor, meritul de a fi inventat şi utilizat pe scară largă, încă din secolul V î.e.n., primele coduri şi cifruri militare rezistente. **In secolul IV î.e.n., scriitorul grec Polibius a inventat un sistem de semnalizare militar care a durat două milenii şi jumătate,** fiind utilizat în armata S.U.A. în cursul celui de-al doilea război mondial.

Dintre toţi marii conducători de popoare şi comandanţi de oşti ai Antichităţii se pare că **cel care a înţeles cel mai bine roiul şi locul cunoaşterii, prin spionaj, în război, a fost Alexandru Macedon** (356-323 î.e.n.). **Aristotel** (384-322 î.e.n.)*, cel mai mare gânditor al Antichităţii, mintea cea mai universală dintre vechii filozofi greci, care s-a ocupat de instruirea lui Alexandru Macedon, **l-a învăţat** pe acesta nu numai filozofie şi arta militară, ci **şi arta spionajului.**

Fără o cunoaştere perfectă a adversarului, printr-un spionaj ridicat la cele mai înalte culmi, armata lui Alexandru Macedon, cu un efectiv de **32.000** infanterişti şi **5.000** de luptători, nu ar fi putut zdrobi total o armată persană de **500.000** de luptători, în bătălia de la **Arbela,** din **331 î.e.n.**

Pentru a depista elementele şovăielnice din armată şi a le înlătura, **Alexandru Macedon a înfiinţat, primul în lume, cenzura militară.** De atunci şi până astăzi nu a existat vreun stat demn de luat în seamă care

să nu recurgă la cenzură, pentru a-şi asigura supravieţuirea. Cei care cred că în S.U.A., „altarul democraţiei", nu se practică o' cenzură de cel mai înalt grad (dar mascată şi rafinată) sunt mai mult decât naivi. **Americanii sunt profesionişti în tot ce întreprind.** Probabil că atunci când s-au gândit să-şi creeze o armată profesionistă, cu care să domine lumea, conducătorii de la Washington s-au inspirat tot de la **Alexandru Macedon, creatorul primei armate profesioniste din istoria lumii,** cu care a cucerit tot ce se putea cuceri în epoca lui.*

Hannibal putea fi groparul Romei...

Un exemplu nemuritor cu privire la rolul esenţial pe care îl joacă spionajul, în asigurarea victoriei în război, ni-l oferă **generalul roman Laelius,** în timpul ultimului război dintre Roma şi Cartagina, din **203 î.e.n.**

Cunoaştem, din istoria universală, că între anii **218-201 î.e.n.,** între Roma şi Cartagina s-a derulat un număr de războaie, cunoscute sub genericul **„războaiele punice".** în acest cadru, de o inegalabilă măiestrie în arta războiului s-a făcut remarcat **Hanibal** (247-182 î.e.n.), om politic şi conducător militar cartaginez, unul dintre cei mai mari comandanţi de oşti din Antichitate. După ce cucereşte o parte din Spania, Hanibal, cu armata sa, trece Munţii Alpi şi ajunge în nordul Italiei, realizând o surprindere strategică totala. **Trecerea Munţilor Alpi este o operaţie colosală chiar şi pentru o armată modernă** din zilele noastre, darămife în Antichitate...

în bătălia de la **Cannae,** din **216 î.e.n.,** Hanibal, cu o armată de **50.000** de soldaţi, înfruntă o armată romană cu un efectiv de **80.000** de soldaţi şi obţine 6 **victorie fără egal** în istoria tuturor războaielor. Armata cartagineză condusă de Hanibal execută o manevră de **dublă învăluire** a flancurilor armatei romane, realizând **încercuirea totală** a acesteia. **70.000 de soldaţi romani sunt ucişi, iar 10.000 luaţi prizonieri.** Generalii romani prezenţi pe câmpul de luptă nu aveau nici cea mai vagă idee despre o astfel de manevră. în limbajul militar universal, sintagma ***„Cannae-strategy"*** desemnează **distrugerea totală a inamicului.**

O victorie similară celei de la Cannae a generalului cartaginez Hanibal a fost reeditată, după 2.158 ani, de către generalul rus **Gheorghi Jukov,** în **„bătălia Stalingradului"** din toamna anului 1942 - iarna anului 1943, constând tot din încercuirea şi nimicirea totală a unei armate. Este vorba de Armata a 6-a germană comandată de mareşalul Von Paulus. La Stalingrad au pierit **260.000** de soldaţi de elită ai Germaniei celui de-al treilea Reich.

După victoria de la Cannae, neştiind că romanii nu mai dispuneau de rezerve strategice, **Hanibal nu a pornit asupra Romei, care se pregătea**

să capituleze. Cetăţenii Romei strigau îngroziţi *„Hanibal ante portas"* (Hanibal în faţa porţilor), expresie care, cu timpul, a căpătat înţelesul de cel mai mare pericol în care se poate găsi o comunitate mare de oameni sau un stat. în răgazul permis de Hanibal, **romanii**

43

şi-au refăcut armata. Este clar că, **în campania din Italia, serviciul de spionaj al lui Hanibal nu a funcţionat, iar rezultatele finale, pentru Cartagina, au fost catastrofale.**

Perfida Romă şi „pacea cartagineze"

în fruntea armatei romane refăcute a fost numit tânărul genera! Publius Cornelius **Scipio** (235-183 î**.e.n.)** Acesta s-a dovedit a fi **un strateg genial şi un maestru în arta spionajului.** El nu l-a atacat pe Hanibal în Italia, ci în anul 204 şi-a trecut armata peste M. Mediterană, în nordul Africii, ameninţând Cartagina. HanibaJ şi armata sa au părăsit în mare grabă Italia, pentru a-şi apăra patria. **în ajutorul Cartaginei** a venit, cu o puternică forţă, **regele Syphax al Numidiei**

înainte de a lovi Cartagina, generalul Scipio a decis să-i elimine, în primul rând, pe regele Syphax şi armata sa, care deţinea un sistem de poziţii fortificate puternice, total necunoscute de romani. Aici **vor intra în scenă spionii profesionişti ai Romei.** în toată istoria lor, **romanii** s-au dovedit **neîntrecuţi în viclenie, înşelăciune şi perfidie.** Prefăcându-se că doreşte să încheie un „acord de pace" cu regele numidian, **Scipio i-a solicitat acestuia să primească o solie pentru negocieri.**

Regele Syphax a căzut în plasa romanilor, acceptând să negocieze, dar a pus condiţia ca **negociatorii romani să nu fie însoţiţi de ofiţeri de carieră.** Scipio „s-a conformat" în stilul tipic roman. 'Ä selecţionat un număr dintre cei mai străluciţi ofiţeri de Informaţii, în frunte cu generalul Laelius, pe care **i-a travestit în sclavi** şi i-a ataşat pentru deservirea soliei, lucru firesc la vremea aceea.

Regele Syphax era însă suspicios şi **nu ie-a permis nici „sclavilor" să părăsească o împrejmuire afectată lor şi cailor soliei romane.** Laelius era pus şi simplu disperat că nu-şi poate îndeplini misiunea de a cerceta fortificaţiile şi dispunerea armatei numidiene. La un moment dat, generalul Laelius a observat că unul din cai s-a speriat teribil de un gărgăun, a rupt hamul cu care era legat şi a alergat înnebunit spre poziţiile numidienilor.

Inspirat de acest moment neprevăzut, Laelius le-a dat ordin celorlalţi „sclavi" ca **sub pretextul că-şi liniştesc caii, să-i sperie şi mai rău şi să-i dirijeze spre dispozitivul armatei lui Syphax.**

Sub pretextul foarte bine legendat, că doresc să-şi recupereze caii, pentru a nu-i pedepsi stăpânii, „sclavii" romani, în frunte cu generalul Laelius **au pătruns adânc în dispozitivul inamicului** şi, tot alergând după cai, §i-au creat suficient timp pentru efectuarea unei cercetări complete. **In deplină**

cunoştinţă de cauză, Scipio atacă şi înfrânge armata regelui Syphax, care se şi retrage din coaliţie.

Urmează **bătălia de la Zama,** dintre Scipio şi 'Hanibal, fiecare în fruntea unei armate de 50.000 de soldaţi. Hanibal este înfrânt. Armata romană pierde **2.000** de soldaţi, cea cartagineză - **20.000** de soldaţi, iar alţi **20.000** cad prizonieri. Se încheie pace, iar **Cartagina este rasa de pê faţa pământului.** în acest context istoric a apărut sintagma de ***„pacea cartagineză",*** care înseamnă, nu numai distrugerea armatei inamice, ci şi distrugerea totală a statului advers.

44

Principiile „păcii cartagineze" s-au aplicat şî în economia României, după venirea „investitorilor strategici" din Occident, în urma căreia, ne-am prăbuşit la nivelul de dezvoltare al Lumii a 3-a. După victoria de la Zama, Scipio a primit titlul de „Africanul", iar generalul Laelius şi spionii săi au fost „îngropaţi" în aurul luat din Cartagina zdrobită.

Modul strălucit în care generalul roman Laelius şi-a îndeplinit misiunea ne conduce la concluzia că, în spionaj, geniale sunt soluţiile simple şi exploatarea oportună a oricărui moment favorabil.

Regele cânta la harpă şi... trăgea cu urechea

Alfred cel Mare (849-899) a fost unul dintre cei mai străluciţi, mai luminaţi şi mai viteji regi anglo-saxoni. Ei a domnit între anii **878-899.**

După retragerea legiunilor romane din Britania, survenită în anul 407 e.n., timp de 200 ani, aceasta a rămas fără nici un fel de autoritate centrală, capabilă s-o guverneze, fiind obiectul a numeroase invazii de pe continent.

Dintre toţi invadatorii care au încercat să ia în stăpânire Insulele Britanice, extrem de periculoşi şi aproape de realizarea acestui scop au fost danezii, care, în a doua jumătate a secolului IX, cuceriseră jumătate din Anglia, cu intenţia vădită de a-şi permanentiza stăpânirea. în asemenea împrejurări extrem de periculoase pentru anglo-saxoni, când se punea problema supremă de „a fi sau a nu fi", a intrat pe scena istoriei regele Alfred al Wessexului, devenit, prin faptele sale de-a dreptul legendare, „Alfred cel Mare". Probabil, caz unic sau foarte rar în istoria universală, regele Alfred a fost propriul său agent de spionaj.

în primăvara anului **878,** armata Danemarcei, condusă de regele Guthrum, i-a învins pe saxoni, extinzându-şi cuceririle mult spre vest. Regele Alfred ai Wessexului şi mica lui oştire au opus, în tot cursul verii, o rezistenţă eroică invadatorilor danezi.

Pe timpul iernii, regele Alfred şi oştenii săi, s-au refugiat pe o insulă împădurită, aflată ia confluenţa râurilor Parret şi Tone din provincia Somerset, numită Athelnez.

într-una din zile, în tabăra armatei daneze şi în apropierea cartierului general al regelui Gutbrun, şi-a făcut apariţia un bărbat blond, cu ochi albaştri,

mic de statură, dar bine clădit, care cânta din harpă şi din gură, cu un farmec ieşit din comun. Soldaţii se adunau vrăjiţi în jurul lui şi, după ce-i ascultau cântecele, îi dăruiau hrană din raţiile'lor. Faima harpistului s-a răspândit, acesta fiind dus în faţa regelui Guthrun, pentru a-i cânta şi a-l bine dispune. Regele Danemarcei, sensibil la frumos, a fost pur şi simplu fermecat de vocea şi talentul de harpist ale cântăreţului ce cânta doar pentru hrană. Se vedea că este saxon dar, în faţa calităţilor sale artistice, acest lucru nu mai deranja pe nimeni.

în zilele grele ale iernii, cântăreţul la harpă a devenit o permanenţă în anturajul regelui Guthrun, de la cartierul general al armatei, care nu „deranja" pe absolut nimeni.

Regele Danemarcei îşi convoca consiliul de război şi perfecta planurile de acţiune împotriva anglo-saxonilor, ce urmau a fi puse în aplicare odată cu sosirea primăverii, fără să se sinchisească de prezenţa, undeva într-un colţ, a „harpistului".

45

Periodic, cântăreţul părăsea tabăra armatei daneze spunând că duce de mâncare familiei, după care revenea, cu cântecele şi farmecul său cuceritor. Pe măsura apropierii primăverii, pregătirile pentru reluarea campaniei s-au intensificat, iar ordinele regelui Guthrun au devenit tot mai precise şi mai ferme. „Mica oaste" a regelui saxon Alfred trebuia sfărâmată. De faţă la toate dezbaterile şi deciziile comandanţilor danezi, „harpistuî" le intona cântece de încurajare şi victorie.

Universitatea laşi - la... **1.000** ani după Oxford !

într-una din zile, pe măsură ce primăvara se făcea tot mai simţită, fermecătorul cântăreţ din gură şi ia harpă a plecat şi nu s-a mai întors. Toată lumea i-a simţit lipsa. Odată ce condiţiile de marş şi de luptă au devenit favorabile, armata daneză a atacat tabăra regelui Alfred de la Athelney, cu ferma convingere că va zdrobi „banda de saxoni" ce avea neobrăzarea să-i opună rezistenţă. Mare i-a fost însă mirarea când a descoperit că saxonii, departe de a fi „o bandă", erau o oaste bine pregătită şi, uluitor, contracarau fulgerător orice acţiune şi orice manevră a armatei daneze, ca şi când i-ar fi cunoscut dinainte toate intenţiile.

După o zi întreagă de lupte crâncene şi extrem de sângeroase pentru danezi, regele Guthrun, în loc să-i fi „zdrobit" pe saxoni, aşa cum. se pregătise o iarnă întreagă, s-a pomenit în situaţia disperată că cea care trebuia să capituleze era tocmai armata Danemarcei.

Regele Guthrun, însoţit de generalii şi căpitanii săi s-a înfăţişat regelui Alfred cel Mare pentru a stabili termenii capitulării. In faţa regelui saxon, groaza regelui danez s-a transformat în uimire. Alfred cel Mare le-a vorbit danezilor în limba lor, ţinând în mâna stângă harpa la care le cântase o iarnă întreagă. Abiaacum a înţeles regele Guthrun misterul înfrângerii armatei sale.

Oricât am căuta printre filele istoriei universale, un rege spion de talia lui Alfred cel Mare este greu de găsit. Spioni ai regilor, in schimb, [1] au existat cu miile...

Alfred cel Mare a fost, nu numai un mare comandant de oşti şi un spion înnăscut, ci şi un mare protector al artelor şi învăţământului, el fiind fondatorul Universităţii Oxford. Dacă la sfârşitul secolului IX **(899)** englezii dispuneau de'o universitate, această prestigioasă instituţie de învăţământ, ce reprezintă expresia cea mai înaltă a gradului dé civilizaţie a unei naţiuni, a apărut la români după 960 de ani. Este vorba de **Universitatea** de la laşi, înfiinţată de către domnitorul Alexandru loan Cuza, în **1860,** cu sprijinul' primului-ministru M. Kogăl-niceanu. Marile universităţi din lumea occidentală au apărut în ordinea: Bologna - **1158;** Padova - 1228; Salamanca - 1243; Roma - 1303; Praga - 1348; Cracovia - 1364; Viena - 1365; Heidenberg - 1386; Köln - 1388; Harvard (S.U.A.) -**1636.**

în Europa de Est aceste instituţii au apărut mult mai târziu. Universitatea de la Lvov a luat fiinţă în **1661**, iar cea de la Moscova în **1755.**

Iată una din cauzele fundamentale ale diferenţelor în gradul de cultură şi civilizaţie dintre estul şi vestul Europei/ Civilizaţia încorporează, în principal, gradul de dezvoltare economică şi nivelul de

trai. în condiţiile decalajelor imense existente, degeaba le cerem guvernanţilor noştri să ne plătească cu salarii ca în Occident. Nu au de unde şi' nici nu vor avea, pentru multe generaţii de acum încolo. Având însă obiceiuri orientale (numite satrapo-sultahistice) vor avea grijă să se îmbogăţească ei, mult peste nivelul omologilor lor din Occident, care au totuşi un simţ al măsurii.

Pentru binele ţării, Vlad Ţepeş s-a aliat cu... cel care i-a **decapitat tatăl !**

Revenind la rolul spionajului de-a lungul istoriei, mai ales în războaie, îmi permit aprecierea, pe bază de analiză, că, **dintre domnitorii români, cel care s-a apropiat de performanţele lui Alfred cel Mare a fost Vlad Tepeş** domn al Tării Româneşti'în perioada 1456-1462 şi 1476. '

Nu este nevoie de prea multe dovezi pentru a demonstra că Vlad Ţepeş - alias „Dracula", mediatizat în întreaga lume a fost, printre altele, şi **un spion performant. Era cunoscător al câtorva limbi străine, iar limba turcă o cunoştea la perfecţie.** Vlad Ţepeş (care se iscălea cu „Dracula") **a slujit ani buni în armata turcă,** având relaţii strânse cu comandanţii turci de la sud de Dunăre, în special cu paşa de la Nicopole (paşă în' limba turcă înseamnă general). **In tot acest timp i-a spionat pe turci,** studiindu-le artajnilitară, gradul de instruire şi înzestrare, intenţiile politice şi militare. **în 1448,** cu ajutorul paşei de Nicopole, Vlad Ţepeş **a ocupat pentru câteva luni tronul** Ţării Româneşti, dar a fost alungat de către Vladislav ai ll-lea, domnitorul legitim, pe care îl uzurpase.

De-a lungul întregii noastre istorii s-a văzut că **Dumnezeu nu i-a ajutat pe cei ce au pus mâna pe putere cu ajutor străin,** aducând „lifte străine" pe pământul Ţării Româneşti, Moldovei şi Transilvaniei. în România anului 2007 există **numeroşi politicieni care-şi datorează poziţiile de stat şi de partid unor ajutoare străine** Mai mult chiar, actualul „domnitor" de la Cotroceni, Traian Băsescu, îşi face un titlu de glorie că a adus pe pământul României pentru staţionare permanentă (oare, până când?) oaste străină. Toţi cei care au fâcut acest lucru de-a lungul secolelor şi-au pierdut, în final, capul...

Cum nu există prieteni permanenţi şi nici duşmani permanenţi, ci doar interese permanente, la momentul potrivit, **Vlad Ţepeş s-a rupt de turci şi s-a aliat cu lancu de Hunedoara, cel care l-a decapitat pe tatăl său, Vlad Dracul.** Raţiunile de stat trebuie să fie întotdeauna mai presus de orice resentimente.

Dracula ataca numai noaptea...

Asemănarea dintre Vlad Ţepeş şi Alfred cel Mare a ieşit în relief pe timpul confruntărilor militare dintre acesta şi **sultanul Mehmed al ll-lea, unul dintre cei mai mari conducători de oşti ai Imperiului Otoman.** Acesta s-a născut în 1429 şi a ocupat tronul de sultan în două perioade; între 1444-1446 şi 1451-1481. **în 1453,** la 29 mai, **a cucerit Constanti-nopolul,** pe care l-a transformat în capitală a Imperiului Otoman, situaţie

47

care a durat până în anul **1923,** când, în urma naşterii Turciei moderne, pe rămăşiţele imperiului, **capitala** a fost **mutată la Ankara,** în centrul Podişului Änatoliei, într-o poziţie strategică greu de cucerit.

Mă întreb, şi probabil că mulţi alţi români se întreabă, **oare nu era mai bine dacă, după crearea** komăniei **Mari** (1 Decembrie 1918) eventual, în 1922, cu ocazia încoronării regelui Ferdinand I, **să se fi mutat capitala de la Bucureşti, la Alba lulia?** Ca ardelean voi visa la acest lucru până în cel din urmă ceas. S-a pierdut o ocazie de aur cu care nu se ştie dacă ne vom mai întâlni vreodată.

Supărat pe Vlad Ţepeş, domnul Ţării Româneşti care, în ianuarie 1462, i-a distrus complet un corp de'oaste de 23.000 de soldaţi, pe care i-a tras în ţeapă, în frunte cu comandantul lor Hamza paşa, fntr-o pădure de lângă Târgovişte, **Mehmed al ll**-lea **a** trecut **Dunărea,** la 26 **aprilie 1462,** în fruntea unei armate uriaşe, cu scopul vădit de a cuceri Ţara Românească şi a o transforma în „paşalâc", adică o provincie a imperiului. Una este să vrei şi alta să poţi !

Toate şansele, după raportul de forţe erau de partea turcilor. Sultanul Mehmed al ll-lea avea o armată' estimată, de către cronicarii vremii, la circa **200.000** de soldaţi, în timp de armata iui Vlad Ţepeş avea un efectiv sub **30.000** de soldaţi. Dacă nu s-ar fi cunoscut pè sine şi nu l-ar fi cunoscut pe inamic, cum' arăta generalul chinez Sun Tzî în opera sa *„Arta războiului",* oastea lui Vlad Ţepeş ar fi fost spulberată la prima confruntare.

Există însă certitudinea, în baza rezultatelor obţinute, că **Vlad Ţepeş era un maestru, atât în arta militară, cât şi îri cea a spionajului.** Faptele de arme nemuritoare ale lui Vlad Ţepeş şi ale micii sale oştiri au fost înscrise în **vara** anului **1462.** Acestea au constat dintr**-o serie de atacuri devastatoare,** executate pe timp **de noapte, în fruntea cărora se afla** întotdeauna însuşi domnitorul **Vlad Ţepeş.**

De**-a lungul secolelor, puţine armate din lume,** conduse de cei mai valoroşi comandanţi, **şi-au permis să se hazardeze în atacuri decisive pe timp de noapte.** Nici cele două războaie mondiale nu au abundat în acţiuni militare pe timp de noapte. Atunci când acestea s-au produs, au fost, de regulă, de mică amploare.

în războiul din Irak, armata S.U.A., cea mai tehnologizată din lume, cu aparatură de vedere pe timp de noapte pe toate mijloacele de luptă, în perioada 2003-2007, **nu s-a remarcat prin operaţii militare pe timp de noapte. Vlad Tepeş** a rămas, în istoria militară a Europei de Est, ca **un mare maestru al atacurilor pe timp de noapte.**

Cuceritorul Constantinopolelui - noroc cu... cortul

Sultanul Mehmed al ll-lea şi-a adus armata în Ţara Românească pe două căi. O parte pe Marea Neagră, cu 25 de trireme şi 150 de corăbii, iar grosul armatei, pe uscat. Trupele venite pe mare au pătruns pe braţul Sulina şi au atacat Chilia cu o parte din forţe, iar cu majoritatea lor au înaintat pe Dunăre, făcând joncţiunea cu grosul armatei otomane în dreptul Nicopolei.

în cursul zilei de **4 iunie** a început **trecerea Dunării** de către turci,

48

având în primul eşalon trupele de ieniceri (infanteria de elită a armatei lui Mehmed al ll-lea). Se ştie că **ienicerii erau soldaţi profesionişti, proveniţi din copiii creştini,** luaţi în contul tributului din ţările subjugate. Primeau o educaţie islamică de tip fanatic şi erau instruiţi ca **trupe speciale de elită,** care arareori au cunoscut înfrângerea. Ôon-stituind **garda personală a sultanului,** aceştia s-au implicat în luptele politice de la Istanbul, detronând şi urcând pe tron mulţi sultani.

în urma unei răscoale din 1826, sultanul Mahmud ai ll-lea a desfiinţat corpul ienicerilor, având grijă să-i şi măcelărească până ia unul.

' Ienicerii lui Mehmed al ll-lea care au trecut Dunărea în cursul zilei de **4** iunie, realizând un cap de pod la nord de fluviu, nu au avut o soartă mai bună. în cursul nopţii de **4/5 iunie 1462,** Vlad Ţepeş execută un **atac nimicitor,** trecân'du-i prin ascuţişul săbiilor pe mai toţi ienicerii din capul de pod. Cu siguranţă că printre aceştia s-au aflat şi ieniceri proveniţi din copiii luaţi din Ţara Românească şi Moldova.

Convins de superioritatea zdrobitoare a armatei turceşti, **Vlad Tepeş a evitat orice angajamente decisive cu aceştia pe timpul zilei şi în câmp deschis,** retrăgându-se şi pârjolind pământul în faţa invadatorilor.

Intr-una din nopţile lunii **iunie 1462,** Vlad Ţepeş conduce un **atac strategic devastator,** pătrunzând adânc în dispozitivul armatei otomane. Domnitorul român, "personal, **a ajuns foarte aproape de cortul sultanului Mehmed al ll-lea, care a scăpat ca prin minune** de sabia cumplitului Ţepeş. Se vede că există şi un Dumnezeu al turcilor, care l-a ocrotit pe sultan...

în urma acestui .atac, pierderilor românilor au fost minime, iar ale turcilor au fost deosebit de grele. Ienicerul de origine sârbă Constantin Mihailovici, martor ocular, dă cifra de 100.000 de turci ucişi, ceea ce este, evident, o exagerare. **Efectul psihologic** însă, asupra armatei turce, cu puternice ecouri până la Istanbul a fost **devastator.**

Vlad Ţepeş - cel mai mare... spion al vremii

Explicaţia succeselor extraordinare ale atacurilor pe timp de noapte conduse personal de către domnitorul Vlad Ţepeş o găsim tot în spionaj.

Iscoadele românilor s-au infiltrat adânc în dispozitivul oştirii lui Mehmed al ll-lea şi l-au ţinut la curent, zi şi noapte, pe domnitor cu privire la mişcările şi intenţiile armatei otomane. **Cea mai mare iscoadă a acelor vremuri cumplite a fost însuşi domnitorul Vlad Ţepeş, unul dintre cavalerii cei mai străluciţi ai Europei secolului XV.'**Cunoscând la perfecţie limba turcă şi având trăsături orientale, cu faţa smeadă, ochii mari, negri, nasul subţire şi puţin coroiat, părul negru, bogat, putea trece drept un turc de cea mai pură rasă anatoliană.

în repetate rânduri, dar mai ales înaintea atacului în care a urmărit să-l asasineze pe sultanul Mehmed al ll-lea, **travestit în turc, Vlad Ţepeş a cercetat personal,** în cele mai mici detalii, **tabăra armatei otomane.** Fără asemenea recunoaşteri făcute personal, Vlad Ţepeş nu ar fi putut conduce cu atâta precizie şi cu asemenea efecte atacurile pe timp de noapte. în ce s-ar fi putut travesti Vlad Ţepeş? Se putea tra

vesti în soldat sau ofiţer turc, dar cel mai probabil că s-a travestit în negustor, care avea mai muită libertate de mişcare. în această postură s-a putut apropia de cortul sultanului, pentru a-l studia, iar apoi, ataca, în toiul nopţii, cu precizie maximă.

Acţiunile militare desfăşurate de Vlad Ţepeş împotriva lui Mehmeci al ll-lea, cuceritorul Constantinopolului, au contribuit, ca şi luptele anterioare, duse de Mircea cel Bătrân şi Dan al ll-lea, ca şi luptele contemporane ale lui lancu de Hunedoara, ca şi cele următoare ale lui Ştefan cel Maree, iar în secolul XVI ale lui Radu de la Afumaţi şi loan Vodă Viteazul, la asigurarea fiinţei necontenite a statelor româneşti. Aceasta, în timp ce popoarele din Balcani au fost supuse de puterea otomană şi statele lor desfiinţate pentru secole întregi, fiind transformate în „paşaiâcuri". Chiar state mai mari, ca Ungaria şi Polonia, şi-au văzut suprimată fiinţa proprie timp îndelungat.

Vlad— cu teapa, Traian cu Axa...

De pe timpul domniei lui Mircea cel Bătrân (1386-1418), când oastea otomană a ajuns la sudul Dunării, şi până în decembrie 1989, când a fost asasinat şeful statului Nicolae Ceauşescu, românii s-au străduit din toate puterile ca, pe teritoriile lor, prezenţa militară străină, şi prin aceasta stăpânirea străină, să nu se permanentizeze. Ceea ce nu au reuşit sultanul Mehmed al ll-lea şi toţi sultanii care i-au urmat la tron, ceea ce nu au reuşit habsburgii, ţarii Rusiei şi comisarii bolşevici de la Kremlin, timp de peste 1.600 ani, a reuşit „împăratul american" George Bush al ll-lea*, în decembrie **2005...**

Fără consultarea populaţiei, fără nicio dezbatere prealabilă în Parlamentul României, fără o pregătire psihologică mediatică, sub „înaltul patronaj al voievodului de la Cotroceni - Traian Băsescu", ales în această fijncţie de mai puţin de **25%** dintre români, la 6 decembrie 2005 s-a produs un act fără precedent în istoria românilor pe vreme de pace.

Sub presiunile şi dictatul Washingtonului, ca prêt al admiterii României în N.A.T.O., a fost semnat, în Sala Unirii din halatul Cotroceni, un „acord de acces" al trupelor americane la unele baze şi zone de pe teritoriul României, care, în mod cert, vor fi scoase de sub autoritatea statului nostru. Acordul a fost semnat de secretarul de Stat al S.U.A., Condoleezza Rice (într-o vizită oficială de 3 ore), reprezentantă a cercurilor americane extremiste de dreapta şi infantilul ministru de Externe al României, Mi hai Răzvan Ungureanu , sub privirile triumfătoare ale preşedintelui Traian Băsescu*. Dacă acest act poate fi considerat un „triumf, apoi chiar că ne-a bătut bunul Dumnezeu !

Dacă sultanii turci n-au reuşit să ne transforme în „paşalâc", preşedintele S.U.A., G. Bush, a reuşit să ne transforme în „amerîcanlâc". Oare pentru cât timp? Tratatul are şi anexe secrete? Vor disloca americanii şi arme atomice pe teritoriul României? Cine va suporta costurile? Consecinţele acestui act necugetat ar putea fi foarte grave pentru România. Ducem o politică improvizată, imbecilă de pe o zi pe alta şi scăpăm din vedere consecinţele probabile pe termen mediu şi lung ale acesteia.

* N. edit: De origine iudaică.

G.W. Bush i-a forţat mâna „prietenului" său Băsescu, deoarece după admiterea României **în Uniunea Europeană, semnarea unui** asemenea acord **nu ar mai fi fost posibilă...**

Românii au o istorie... de plastilină ?

Incursiunea noastră în universul spionajului ar prezenta un gol imens, dacă nu ne-am opri şi asupra epocii de glorie a mongolilor, în frunte cu **Gingis Han (1155-1227), cel mai mare cuceritor din istoria universală** Occidentul, care a stăpânit Asia aproximativ 500 de ani, între 1498, când Vasco da Gama (1469-1524) a ajuns în India, debarcând la Calcutta, şi 1998, când India şi Pakistanul au devenit puteri nucleare a absolutizat primordialitatea sa

în toate domeniile ce compun o civilizaţie estompând, diminuând, dîstorsionând şi chiar ignorând contribuţia altor naţiuni la crearea şi dezvoltarea civilizaţiei universale. Chinezii, indienii,' perşii, mongolii au căzut pradă acestei politici fondată pe criterii rasiale, pentru a justifica colonialismul.

În România se ştiu foarte puţine lucruri despre mongoli şi „epoca de aur" a acestora şi nici nu este de mirare. Cel puţin după 1989 s-a făcut dovada că **nu ştim** mai nimic nici **despre propria noastră istorie** ₛSe pare că am avea o ***„istorie de plastilină",*** pe care politicienii şi „elita culturală" o modelează după bunul plac, după anumite interese, ce nu au nimic în comun cu criteriile ştiinţei.

Nu ne propunem să ţinem o lecţie despre istoria mongolilor, ci doar să schiţăm cadrul general,' geostrategic, în care aceştia şi-au adus o contribuţie deosebită la dezvoltarea artei spionajului. Mongolii au demonstrat, mai bine ca oricare altă naţiune, faptul că, **fără spionajul de înaltă clasă, niciq luptă, nicio campanie şi niciun război nu pot fi câştigate.**

Înainte de a deveni mare han, Gingis era cunoscut sub numele de **Temucir.** Avea **ochi albaştri,** fapt interpretat de supuşii săi ca un **semn al divinităţii*.** El **a unit într-un singur stat toate triburile mongole,** ducând o politică de consolidare a rânduielilor feudale. Aceasta le-a conferit mongolilor **putere economică** şi, pe acest fond, o extraordinară **putere militară.**

„Hoarda de Aur" şi... „Hoarda de Dolari"

Gingis Han a fost **un organizator şi un conducător genial.** De la

el, şi nu de la conducătorii din Occident, Omenirea a învăţat cum se organizează, cum se structurează optim şi cum se conduce o mare armată, precum şi **primele regulamente militare. Eşaloanele standard în toate armatele,** precum grupa, plutonul, compania, batalionul (esca-dronul), regimentul, divizia, corpul de armată şi armata **sunt de sorginte mongolă.**

* N. edit.: Rasa galbenă este creaţie a „omuleţilor cenuşii". Cu toate acestea, „Zeii cei Mari" erau consideraţi cei blonzi, înalţi, cu ochi albaştri, supranumiţi „Ramanii": învăţătorii / Veghetorii / Grădinarii, cum se autonumesc şi azi.

Dacii, getulii din Libia, vechii romani, massageţii / alanii / alemanii erau... înalţi, blonzi, cu ochi albaştri...

Bazată în principal pe **cavalerie, cea mai bună din toate timpurile,** armata mongolă era **extraordinar de mobilă,** executând manevre care i-au surprins întotdeauna pe adversari. Disciplina era de fier, instruirea de un înalt profesionism, iar sentimentul milei lipsea cu desăvârşire. Scopul luptei armate era **distrugerea totală a adversarului.** înainte de luarea unor hotărârr strategice, Gingis Han **îşi consulta statul major, dar mai ales serviciul de spionaj,** încadrat cu cei mai capabili ofiţeri ai armatei. **Sistemul logistic era**

desăvârşit, asigurând aprovizionarea armatelor mongole ce acţionau la mii de kilometri depărtare.

Mongolii, luptători ce nu ştiau ce este frica, aşa cum nu ştiau nici de milă, **au transformat spionajul într-o artă desăvârşită.** Acţiunile de spionaj, organizate în cele mai mici detalii, precedau toate operaţiunile militare. Au fost folosiţi, pe scară largă, agenţii de spionaj **sub acoperirea de negustori.**

în asemenea condiţii, **Gingis Han a cucerit Siberia** (1206), **China** de **Nord** (1211-1215) **şi Asia mijlocie** (1219-1221). în **1223,** în bătălia de la **Kalka,** mongolii distrug armatele reunite ale cnejilor ruşi şi cumarnlor. După moartea lui Gingis Han (1227), cuceririle mongole au fost continuate de către urmaşii săi. **Armata mongolă,** care **a ajuns până în inima Germaniei,** la Liegnitz (aprilie **1241),** a rămas în istoria universală sub numele de *„Hoarda de Aur".* N-ar fi de mirare ca trupele americane care, după 1989, tot înaintează spre est, ajungând în Afganistan, Irak, România, Georgia, Kârkâzstan să poarte numele de *„Hoarda de dolari"...*

Cum au scăpat românii de... maghiari, Vatican şi mongoli

Sub comanda unor mari comandanţi, precum Batu Han şi Subotai, **mongolii au cucerit întregul spaţiu românesc,** distrugând stăpânirea cumanilor din Moldova şi Ţara Românească şi **înlăturând dominaţia maghiară asupra Transilvaniei** Regatul Ungariei, sub regele Bela'al fV-lea, a fost pur şi simplu zdrobit. **Au căzut apoi pe rând Polonia, Lituania, Germania, Boernia şi Moravia.** Românii au rămas sub suzeranitatea „Hoardei de Aur" timp de un veac, **de la 1242 la 1342.**

Dacă nu s-ar fi produs invazia mongolă din 1242, existau condiţii ca Moldova şi Ţara Românească să cadă şi ele sub stăpânirea Regatului Ungariei. Chiar dacă nu ar fi fost maghiarizaţi, lucru dovedit imposibil, în cazul românilor din Transilvania, cu siguranţa că **populaţia din întregul spaţiu românesc ar fi fost catolicizată.** Ar fi fost mai biné? Ar fi fost mai rău'? lată nişte întrebări la care nu se poate răspunde.

După cum arată istoricul Alexandru Gonţa în cartea sa *„Românii şi Hoarda de Aur 1241-1502",* apărută la München în 1983, aceştia **au cooperat cu mongolii,** luând parte la acţiuni comune, de pradă, în statele vecine, **sau au luptat împotriva lor,** în alianţă cu ungurii şi polonezii, când interesele le-au cerut acest lucru. Merită menţionat faptul că **la lichidarea ultimei oaste a „Hoardei de Aur" au luat parte şi moldovenii, sub conducerea lui Ştefan cel Mare,***

N. edit.: Flavius Aetius (general născut la Silistra) l-a învins pe Attila (20.06.451, Câmpiile Catalaunice) iar dacii au dat lovitura finală imperiului său.

în monumentala lucrare *„Istoria universală a armatelor"* a lui Robert Laffont, apărută la Paris (1965), se menţionează că serviciul **de spio**naj al lui

Gingis Han, ca **şi cel** al lui Alexandru cel Mare, a fost unul **total,** universal, **de randament** maxim, constituind un amplificator de putere extraordinar. Reţelele de agenţi de bază, răspândiţi pe toată suprafaţa cunoscută a Globului, ale celui mai mare cuceritor din istorie, erau alcătuite, în principal, din negustori voiajori. Aceştia erau recrutaţi din rândul tuturor naţionalităţilor, nu numai dintre mongoli. Ei trebuiau să îndeplinească condiţii precum cunoştinţa de carte, cunoaşterea de limbi străine, mare capacitate de observare şi memorare şi loialitate. Pentru misiunile îndeplinite cu succes, spionii lui Gingis Han erau **plătiţi împărăteşte, înaintaţi în grad şi numiţi în cele mai înalte funcţii.**

Toti marii generali mongoli care'au slujit în epoca de glorie a lui Gingis han şi au continuat extinderea imperiului, după moartea sa, precum Batu Han, Subotai, Gepe Noion, Tamerlan şi alţii, **înainte de a ajunge generali şi comandanţi de oşti au îndeplinit misiuni de spionaj de mare anvergură,** primite chiar de fa Gingis Han. Uriaşele campanii ale armatelor mongole în China, India, Rusia. Europa şi Asia Mică au fost **precedate de operaţii de spionaj, fără precedent în istorie,** ce nu au fost reeditate de nimeni, până în zilele noastre.

Aceasta dovedeşte un lucru ce s-a cam uitat, că **factorul om în spionaj este vital şi nu poate fi substituit de nici un mijloc tehnic,** iar observarea ia faţa locului este cea mai bună metodă de cunoaştere a adevărului. Aroganţi şi sofisticaţi, convinşi că sateliţii şi mijloacele lor electronice de spionaj sunt imbatabile, **americanii** din zilele noastre **au neglijat acest adevăr** peren şi universal, lată una din cauzele pentru care s-a ajuns la evenimentele de la 11 septembrie 2001. De la această dată, americanii şi-au schimbat radical atitudinea faţă de „sursele umane".

în bătălia de la **Liegnitz,** din 9 **aprilie Î241, o armată** mongolă sub comanda generalului Subotai **a zdrobit pur şi simplu armatele întrunite ale Europei Occidentale,** comandate de ducele Henri de Silezia, compuse **din trupe germane, franceze şi poloneze.** Aceasta pentru că **mongolii ştiau totul despre Europa şi armatele europene, în timp ce acestea din urmă nu ştiau nimic despre mongoli.** Subotai a cercetat şi studiat personal, pe post de spion, direcţiile de operaţii, cetăţile, oraşele şi armatele cu care urma să se confrunte.

Acelaşi lucru s-a petrecut şi la **11 aprilie 1242,** în bătălia de la **Mohi,** când armata ungară, condusă de regele Bela al !V-lea a fost **distrusă total.** Ungurii şi polonezii au rămas stupefiaţi când şi-au dat seama că **mongolii** le **cunosc ţara mai bine decât ei înşişi !**

Europa Occidentală a scăpat de cucerirea mongolă datorită morţii lui Gingis Han şi a luptelor pentru succesiune survenite după aceasta'

Subotai, cel mai mare general strateg pe care l-au avut mongolii, care a zdrobit, rând pe rând, armatele Europei cu care s-a înfruntat,

în 24.08.410, gotul Alaric (din Delta Dunării) a jefuit Roma trei zile iar Flavius Constantius (n. în Niş/Naissus) a salvat-o.

Belizarie (500-565), ultimul mare generai al Imperiului Roman, care a desfiinţat regatul vandal, era tot daco-român. Călărea un cal alb, celebru, numit Bălan...

54

considerat de unii istorici ca fiind de aceeaşi talie cu Alexandru cel Mare, Hanibal şi Napoleon Bonaparte, a fost şi un mare spion.

Ivan cei **Groaznic...** pentru trădători

Un alt împărat, **Ivan al IV-lea „Cel Groaznic", primul ţar al „întregii Rusii" (1547-1584),** a rămas în istoria universală, printre altele, şi pentru faptul că **a creat un serviciu de spionaj „made in Russia", cu o continuitate neîntreruptă de secole.** „Ivan cel Groaznic", după ce a trecut pe sub ascuţişul securii călăului multe capete de boieri mari, a consolidat puterea centralizată (autocratică) a statului.

Tot el **a creat o armată puternică,** cu ajutorul căreia a cucerit hanatele mongole (numite şi tătăreşti) Kazan (1552) şi Astrahan şi i-a supus pe tătarii Nogai din Crimeea. în cursul războiului din 1558-1583, Ivan cel Groalznic a zdrobit ordinul cavaleresc german livonian şi **a deschis, pentru Rusia, ieşire la Marea Baltică.** Tot pe timpul domniei lui **a început cucerirea Siberiei.** Asemenea fapte politice, care au pus bazele Imperiului Rusesc, ce există şi în zilele noastre sub forma Federaţiei Ruse, **nu se puteau duce la bun sfârşit fără existenţa unui serviciu de spionaj şi de securitate puternic.**

Până la începutul secolului XX, acestea - informaţiile şi securitatea - făceau corp comun.

Primul serviciu de spionaj al Rusiei (spionaj intern, împotriva duşmanilor ţarului şi spionaj extern, împotriva duşmanilor Rusiei) a luat fiinţă în **1565,** sub directa oblăduire a iui Ivan cel Groaznic, sub numele de ***„Opricinina".*** încă din vremea fondatorului ei, teribila *Opricinină* (adică poliţie politică) a ajuns la un efectiv de **6.000** de oameni. Aceştia **purtau uniforme negre, călăreau numai cai de culoare neagră, iar pe şaua calului aveau, drept emblemă, un cap de câine şi o mătură.** Simbolic, acestea reprezentau misiunile de bază ale *Opricininei,* adică „mirosirea" trădătorilor şi „măturarea" lor.

Opricinina - spaima boierilor trădători

Ţinta principală a *Opricininei,* pe plan intern, a fost **marea boierime' sursa tuturor marilor trădări,** nu numai în Rusia, ci peste tot în lumea feudală. Agenţii *Opricininei,* profesionişti de clasă, devotaţi trup şi suflet „Tătucului ţar", **aveau puteri absolute.** Toţi marii boieri ai Rusiei, pe care Ivan cei Groaznic i-a suspectat de trădare au fost fie executaţi sumar, fie

internaţi în cumplita temniţă din Kazan, rămasă moştenire de la mongoli. Şi într-un caz şi în altul, **moşiile celor condamnaţi erau confiscate.**

Opricinina avea **structuri operative în toate marile oraşe ale Rusiei, precum şi în toate capitalele statelor cu care Rusia avea relaţii,** inclusiv în Moldova şi Ţara Românească. De reţinut că **Ivan cel Groaznic a avut relaţii apropiate cu domnitorii Moldovei, Petru Rareş şi Ion Vodă cel Viteaz** (zis şi „Cumplit"). Cu siguranţă că dacă ar fi avut o *Opricinină,* marilor boieri ai Moldovei, în frunte cu leremia, le-ar fi fost

55

mai greu, dacă nu imposibil, să-l trădeze pe domnul lor Ion Vodă şi să-l dea pe mâna turcilor, să-i sfâşie trupul...

Istoria multimilenară a lumii, dar mai ales a spionajului, ne învaţă că, **pentru binele naţiunilor şi a** statelor este necesar să mai cadă capete de mari boieri, de „baroni locali" şi tot felul de îmbogăţiţi pe căi criminale. Este **însă nevoie de o *Opricinină,*** fie ea **şi** democrată, cu emblema statuii libertăţii pe şaua cailor, dar care, cu procedee tot democratice, să-i bage là răcoare pe toţi criminalii de rang înalt.

Nenorocirea românilor, după 1989,'este aceea că reprezentanţii noii clase stăpânitoare şi „elita culturală" şi-au exprimat opinia că serviciile secrete şi de securitate ale României trebuie desfiinţate, iar personalul care le-a încadrat să fie băgat în minele de cărbuni. Că **aceste servicii au fost distruse** nu există nicio îndoială, dar şi **efectele sunt pe** măsură. Societatea românească a ajuns pe chituci, în numai 16 ani...

O altă constatare, ce mi se pare demnă de luat în seamă, este aceea că **Rusia a dispus de un serviciu de spionaj centralizat, în slujba statului, încă din 1565. România nu a dispus de un asemenea serviciu nici în anii** primului **război mondial din Europa (1914-1918).** lată una din cauzele pentru care România a pierdut campania din toamna anului 1916, atât de repede şi cu efecte atât de grave.

Cu trecerea anilor, năprasnica *Opricinină* s-a mai degradat, s-a restructurat şi a îmbrăcat alte forme de acoperire şi denumire. A fost însă, secole la rând, nelipsită, la dispoziţia statului. Există fenomenul de creştere şi descreştere al serviciilor de spionaj, ca de altfel al tuturor instituţiilor lumi.

Bolşevicii au desfiinţat „Ohrana" dar au păstrat profesioniştii...

Pe timpul domniei ţarului Alexandru al ll-lea (1855-1881), Opricinină s-a transformat în *„Ohrana"* cu aceleaşi misiuni interne şi externe, dar nu şi cu rezultate strălucite. Aceasta deoarece, **în 1881, ţarul Alexandru al ll-lea a fost asasinaf**, dovadă că sfârşitul autocraţiei ruseşti era pe aproape. Nicolae al ll-lea, ultimul ţar al Rusiei (1894-1917), nu s-a mai putut baza pe *Ohrana,* cu toate' că, la începutul primului război mondial, aceasta avea pe statele de plată peste **100.000 de agenţi.** Serviciile secrete ale ultimului ţar au fost **puternic penetrate de bolşevici,** care au cucerit

puterea în 1917 şi l-au executat pe Nicolae al ll-lea împreună cu familia sa, în 1918. Acesta era, printre altele, văr primar cu regina Maria a României, cu regele George al lll-lea al Marii Britanii şi cu împăratul Wilhelm al ll-lea al Germaniei *. Nimic nu l-a putut salva, ca şi pe „ţarul" nostru, Nicolae Ceauşescu, în decembrie 1989. Şi el avusese „prieteni" pe la Washington, Londra şi Paris, care l-au renegat...

*** N.** edit: Condamnat la moarte la Londra, în 1876. Planul asasinatului a fost întocmit de evreii Liebermann, Goldenberg şi Zuckermann şi a fost ucis de o bombă pusă de evreica Heria Nelfmann. **** N. edit:** Amănunte în ***„Culisele Istoriei".***

56

Bolşevicii au desfiinţat *Ohrana,* dar i-au menţinut pe profesionişti, au preluat reţelele Informative externe care au lucrat pentru

Rusia, au continuat **tradiţiile seculare ale spionajului rusesc.** Continuitatea este una dintre cele mai mari valori care a stat la baza supravieţuirii şi dezvoltării marilor civilizaţii ale lumii. Cu toată ura lor împotriva Rusiei, fie ea autocrată, bolşevică sau democrată, în materie de spionaj, americanii s-au inspirat din experienţa acesteia.

Următorul pas pentru CNSAS: dosarele lui... E. Hoover

Când a fost dezvoltată poliţia politică americană în 1908, sub forma Biroului Federal de Investigaţii **(F.B.I.),** ca şi *Opricinina* şi *Ohrana,* aceasta **avea misiuni de spionaj, atât pe plan intern, cât şi pe plan international.** Misiunile de spionaj pe plan extern ale F.B.I. au încetat numai după 1947, când a luat fiinţă Agenţia Centrală de Informaţii (CIA).

Edgar Hoover (1895-1972) â condus F.B.I., în mod autoritar, **timp de 48 ani, caz nemaiîntâlnit în istoria mondială a serviciilor secrete.** Acest lucru s-a datorat faptului că E. Hoover **a întocmit sute de mii de dosare ilegale, compromiţătoare, cu care a şantajat întreaga clasă politică din S.U.A.** între 19^4 şi 1972, cât s-a aflat în fruntea F.B.I., E. Hoover s-a comportat ca un autocrat. Congresul S.UA era puternic influenţat de către acesta, iar un număr de **opt preşedinţi,** respectiv Calvin'Coolidge, Herbert Hoover, F.D. Roosevelt*, H. truman*, D. Eisenhower*, J.F. Kennedy*, L. Johnson şi R. Nixon, au fost **incapabili (datorită şantajului) să-l schimbe din funcţie,** cu toate că mandatul de director al F.B.I. era de patru ani.

E. Hoover şi-a bătut joc de toate principiile democraţiei americane, **a comis crime abominabile,** el fiind **de aceeaşi talie cu Lavreni Beria*,** şeful poliţiei politice a lui I.V. Stalin **şi Heinrich Himmler*,** şeful poliţiei politice a' lui Adolf Hitler, dar mult mai longeviv. E. Hoover a murit pe tron ca orice monarh.

Dacă ar vrea să studieze adevărate dosare ale securităţii, Colegiul Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii ar face bine să se

deplaseze în S.U.A. şi să „studieze" **dosarele lui Edgar Hoover.** Din păcate însă, dacă nu au fost distruse până în ultima filă, atunci acestea sunt **păzite mai bine decât rezervele naţionale de aur ale S.U.A.,** depozitate la Fort Knox ! Americanii nu sunt naivi să se dea în spectacol cu „dosarele", ca românii în 2006, spre râsul lumii...

Napoleon - promovat de... Securitate

Un alt mare împărat care a contribuit substanţial la dezvoltarea serviciilor de spionaj şi securitate, în slujba statului, a fost **Napoleon Bonaparte (1769-1821). Predilecţia francezilor pentru intrigi şi spionaj** este tot atât de veche, pe cât esie de veche istoria Franţei. Francezii sunt o naţiune de oameni mândri cu o imensă capacitate dé creativitate, inventivitate şi imaginaţie. Impactul civilizaţiei franceze asupra civilizaţiei uni

*** N. edit.:** De origine iudaică.

versale este imens Pe de altă parte, aroganţa **francezilor nu are egal.**

Convins de „superioritatea rasei" şi culturii sale, **francezul are tendinţa de** a**-i privi „de sus" pe toti cei din jurul lui.** Acest aer de superioritate poate degenera uşor în dispreţ. în însemnările sale zilnice din primul război mondial, generalul (ulterior mareşal) Alexandru Averescu, a pus în lumină aceste „calităţi" ale ofiţerilor francezi din misiunea militară a generalului Bertelot, faţa de ofiţerii şi armata română.

Părerea unora că românii s-ar bucura de simpatie în Franţa este fundamental eronată. în Franţa s-au bucurat de preţuire doar oamenii de geniu ai României, care âu fost racolaţi, iar apoi deznaţionalizaţi. Cu calităţile şi defectele lor, francezii sunt totuşi o naţiune de avangardă prezentă în toate domeniile de vârf ale artei, ştiinţei şi tehnologiei. Parisul a fost, este şi va rămâne „Oraşul lumină".

în cei peste 30 ani de activitate în serviciul de informaţii externe al Armatei nu am reuşit să abordez decât doi francezi.

A fost extrem de greu dar, după ce le-am câştigat încrederea şi le-am cultivat prietenia, „colaborarea" cu aceştia a depăşit orice aşteptări. Lucrurile s-au derulat într-o ţară membră în N.A.T.O. de „dragul" căreia prietenii mei francezi erau departe de a muri. Unde, când şi cum s-au petrecut lucrurile, dar mai ales, despre cine a fost vorba sunt informaţii pe care, ca multe altele, le voi duce cu mine în mormânt.

Aceasta este una din legile de fier ale artei spionajului. Nici jurnaliştii de clasă nu-şi divulgă sursele şi relaţiile, chiar cu riscul de a ajunge în închisoare. De ce ar face-o un ofiţer dé informaţii? Dar să revenim la epoca lui Napoleon.

Opera lui Napoleon Bonaparte de transformare a Franţei în cea mai mare putere militară continentală şi de cucerire a Europei de la Atlantic până ia Moscova **era imposibil de înfăptuit fără aportul unui serviciu de spionaj**

şi securitate, de o putere şi cuprindere cum nu a mai existat în lume până la acea dată.

Omul care l-a ajutat pe Napoleon să construiască şi să pună în mişcare un asemenea serviciu a fost **Joseph Fouche** (1759-1820)*, născut la Nantes, la 31 mai, într-o familie de navigatori, profesie ce nu l-a atras. Având parte de o educaţie superioară s-a remarcat în fizică, matematică, dar şi în arta oratoriei. După ce s-a căsătorit cu fiica unui burghez putred de bogat, s-a aruncat în politică. **A fost prieten cu Robespierre şi a contribuit ia promovarea la putere a Iacobinilor. A susţinut cu vehemenţă actul executării regelui Louis al XVI-lea şi a reginei Maria Antoinette** din 21 ianuarie 1793. Se spune că atunci când a căzut, fulgerat de lama ghilotinei, frumosul cap al curajoasei Antoinette a murit şi cavalerismul din Franţa.

Tot în 1793, Fouche **a înăbuşit în sânge, cu o cruzime feroce, insurecţia de ia Lyon** J. Fouche a avut un **rol esenţial în prăbuşirea dictaturii iacobine şi ghilotinarea la 28 iulie 1794'a lui Maximilien Robespierre, bunul său „prieten".**

Se vede că nu poţi face o înaltă carieră politică şi nu poţi ajunge în culmile puterii şi bogăţiei, dacă nu treci peste cadavre. în decembrie

N. edit.: De origine iudaică.

1989, şi în România s-a trecut peste 1.104 cadavre de către mulţi din cei ce deţin puterea şi s-au îmbogăţit, fără limite şi fără pic de ruşine, între 1990-2007. într-o **zi, cei care** se **fac răspunzători de** aducerea **României la sapă de lemn, în numele „reformei", vor plăti...**

După 1990 avem securitatea trădătorilor şi mafioţilor...

în epoca lui Napoleon Bonaparte, sub geniul lui Joseph Fouche, **serviciile de spionaj şi de securitate ale Franţei,** organizate centralizat, în ministerul politic, **au atins cel mai ridicat nivel de profesionism şi eficienţă din toate timpurile.**

Cu o mâna de fier, J. Fouche a asigurat securitatea internă din Franţa, iar pe plan extern, reţelele sale de spioni au fost prezente în toate' marile capitale ale Europei şi pe toate direcţiile viitoare de operaţii ale armatei franceze. **Fără aportul serviciilor lui Fouche, cucerirea Europei de către Napoleon nu ar fi fost posibilă.** Agenţii lui Fouche din poliţia politică secretă, condusă de către **Desmarest,** omul său de încredere, au urmărit şi au întocmit **dosare secrete** nu numai regaliştilor şi altor duşmani direcţi ai lui Napoleon, ci **şi membrilor familiei imperiale.** Fouche a fost uri **maestru al dezinformării şi şantajului politic.**

J. **Fouche** i-a **şantajat pe** Napoleon Bonaparte **şi pe regele Lu**dovic **al XVIII**-lea, tot aşa cum, în secolul XX, Edgar Hoover, directorul F.B.I., i-a şantajat pe preşedinţii S.U.A., dovedindu-se de neclintit. Fouche a ajuns **unul dintre cei mai bogaţi oameni ai Franţei,** iar Napoleon l-a onorat cu titlul nobiliar

de **„duce de Orante".** Oare, şefii serviciilor secrete ale României, din perioada 1990-2006, nu s-au îmbogăţit? Şi încă cum...

Restauraţia Bourbonilor în 1815 a avut ca efecte, printre altele, distrugerea şî degradarea serviciilor de spionaj şi de securitate ale Franţei create în epoca lui Napoleon. Acest lucru a constituit **una din cauzele principale ale zdrobirii totale a Franţei în războiul cu Prusia, din** 1870-1871. întreaga armată franceză, îri frunte cu Napoleon al ill-lea a fost înfrântă şi luată prizonieră la Sedan.

Distrugerea premeditată şi planificată a serviciilor de informaţii şi de securitate, după decembrie 1989, constituie una din principalele cauze care au condus la ruinarea economică a României şi la naşterea structurilor specifice crimei organizate şi grupurilor de interese.

Francezii au meritul de a fi introdus principiul **„raţiunilor de stat",** potrivit căruia o autoritate de stat este îndrituită să ia unele^ măsuri în interesul general, trecându-se peste.interesul particular. în numele „raţiunilor de stat", peste tot în lume s-au comis, se comit şi se vor comite crime de tot felul. G.W. Bush a atacat, cucerit, distrus şi divizat Irakul din „raţiuni de stat", şi anume creşterea gradului de securitate a S.U.A. în faţa ameninţărilor terorismului internaţional.

Efectele obţinute'au fost exact invers, atât pentru S.U.A., cât şi pentru principalii' lor aliaţi. **Invocarea „raţiunilor de stat" este ultimul subterfugiu pentru acoperirea unor crime,** prin care se bagă pumnul în gură tuturor celor care cer explicaţii, mai ales mass-media.

„Raţiunile de stat" nu se împiedică nici de normele dreptului intern

şi internaţional şi nici de principiile moralei. Este arma cea mai dură şi mai criminală, în mâinile politicienilor, a organelor coercitive ale statelor şi mai aies a celor de poliţie politică, prezente în absolut toate statele lumii. Aceia din România care se dau de ceasul morţii să „deconspire securitatea ca poliţie politică" ar trebui să cunoască un adevăr elementar, şi anume că, **în toate epocile, în lume, mai întâi a apărut poliţia politică şi după aceea statul.**

Ambasada - avanpost al spionajului strategic

în cursul secolului **XV,** italienii şi-au adus o contribuţie excepţională la dezvoltarea spionajului global, prin înfiinţarea unor **oficii diplomatice permanente** în diferite state de interes din lume. **Ideea s-a născut în Veneţia.**

Cel mai înalt grad de reprezentare diplomatică între state îl reprezintă **ambasada,** condusă de un ambasador. Izvoare istorice atestă existenţa ambasadelor şi ambasadorilor **încă din antichitate,** la egipteni, perşi, evrei, greci şi romani, dar acestea **nu erau cu caracter permanent,** ci itinerant. Ambasadorul unui stat, însoţit de consilieri şi experţi (adică de spioni),

reprezentându-l pe suveran (împărat, rege, principe etc.) şi având puteri depline, consfinţite într-o scrisoare de acreditare, se deplasa în capitala unui stat cu misiuni specifice, dar limitate în timp. După îndeplinirea misiunii, ambasadorul şi subalternii săi se înapoiau în ţara de origine.

O asemenea misiune, în numele ţarului Rusiei, Aiexei Mihailovici, a fost îndeplinită **în China,** de către boierul şi cărturarul moldovean, **spătarul Nicolae Milescu** (1636-1708), în fruntea unei ambasade itinerante, între **1675-1678** Nu există nici cea mai mică îndoială că Nicolae Milescu şi însoţitorii săi au folosit această acoperire oficială, pentru îndeplinirea unor **misiuni de spionaj.** întors din misiune, N. Milescu a întocmit studii precum: *„Itinerarul Siberian", „Descrierea Chinei"* şi „Statenîi Spisok" *{Tratatele de stat*), care au stârnit interes în întreaga lume ştiinţifica din Europa Occidentală, pentru originalitatea şi valoarea lor documentară.

, Veneţia, unul dintre cele mai splendide oraşe ale lumii, construit pe 118 insule dintr-o lagună a Mării Adriatice, cu canale navigabile în loc de străzi, începând cu secolul XI a început să se manifeste ca o mare putere navală şi comercială a bazinului Mării Mediterane. Secole la rând, **Veneţia** a jucat rolul de **principal intermediar între Europa Occidentală şi Orient** Veneţianul **Marco Polo** (1254-1324), călătorind prin Persia, Pamir şi Tibet, a ajuns în China în **1275,** cu 400 ani înaintea românului Nicolae Milescu.

în 1204, Veneţia i-a ajutat pe cruciaţi să cucerească Constantinopolul, la rândul ei luând în stăpânire întinse terenuri din Peninsula Balcanică. Intre **1381-1386,** Veneţia **înfrânge Genova** şi îşi extinde posesiunile în Italia, luând în stăpânire Verona, Padova şi Ravena. în 1489, veneţienii **cuceresc Ciprul.** Veneţia a ajuns în apogeul gloriei sale în secolul XV, când şi-a putut impune voinţa privind înfiinţarea unor ambasade permanente în diferite state ale lumii, care să-i promoveze interesele.

60

Spionajul diplomatic - interzis românilor!?

începând cu secolul XVI, statele Europei Occidentale au urmat exemplul italienilor, deschizând ambasade cu caracter permanent.

Prin aceasta s-a deschis o nouă eră în activitatea serviciilor de spionaj, la scară planetară. Deschiderile de ambasade se fac pe bază de acorduri între state, după stabilirea relaţiilor diplomatice, ca semn ai „încrederii reciproce". Această din urmă aserţiune, cu privire la încredere este un fals milenar..

De mii de ani, la baza relaţiilor dintre state nu stă „încrederea reciprocă", aşa cum se minte dé către toate părţile, ci suspiciunea. Ca atare, principiul real, nedeclarat şi nerecunoscut al schimbului de ambasade este următorul: *„Primeşte tu spionii mei, ca să primesc şi eu spionii tăi".* Acest adevăr este însă ascuns, îngropat, mascat, diluat în fraze şi declaraţii rafinate, dar de o imensă ipocrizie. Acoperirea diplomatică a devenit principala cale de asigurare a unor

condiţii optime de lucru pentru agenţii operativi ai tuturor serviciilor de spionaj din lume.

Membriiambasadelor cu paşaport diplomatic se bucură de imunitate de jurisdicţie. Aceştia nu pot fi reţinuţi, arestaţi, percheziţionaţi, interogaţi şi judecaţi pentru nîcio faptă penală', chiar dacă este vorba de crimă. Singura măsură pe care un stat o poate lua împotriva unui diplomat străin pentru un act incriminat de lege este aceea de a-l declara *„persona non grata"* şi a-l expulza. Ambasadele au statut juridic de extrateritprialitate, fiind intangibile. în realitate, lucrurile nu stau tocmai aşa. între ambasade şi serviciile de contraspionaj din ţara de reşedinţă se poartă de secole un război continuu, necruţător şi subteran. Serviciile de contraspionaj supraveghează personalul diplomatic în scopul depistării ofiţerilor cu misiuni operative de agentură şi caută să intercepteze, cu mijloace tehnice sofisticate, convorbirile interioare din ambasade. Cu toate că sunt protejate de normele dreptului internaţional, mai ales în statele lumii a treia, ambasadele unor state au fost aruncate în aer şi numeroşi diplomaţi ucişi. în „Operaţia ambasadele", pregătită în timp şi derulată de către organizaţia teroristă internaţională Al Qaida, în ziua de 7 august 1998, aproape simultan, Ambasadele S.U.A. de la Nairobi (Kenya) şi de ia Dar-er-Saiam (Tanzania) au fost aruncate în aer, cu pierderi catastrofale în oameni şi materiale.

în 1980, Ambasada S.U.A. de la Teheran a fost luată cu asalt de către studenţii revoluţionari iranieni. A fost capturată arhiva cu documente secrète, iar 54 de diplomaţi americani au fost ţinuţi ostateci timp de 444 de zile.

Ambasadorii Marilor Puteri - noile paşale...

Atacarea unor membri ai corpului diplomatic şi ocuparea sediilor unor ambasade sunt acte de barbarie dezlănţuită, contrare normelor de drept internaţional, care totuşi se întâmplă. în ultimii **15-20** ani, cele mai atacate oficii diplomatice au fost ale S.U.A., Israelului şi Marii Britanii. De ce oare? Chiar aşa fără niciun motiv, cum susţin cercurile politice din aceste ţări?

în anii de vârf ai Războiului Rece (1950-1964), în care a fost prinsă şi România, un număr de **ofiţeri de informaţii români, posesori de paşapoarte diplomatice, au murit, în împrejurări misterioase,** neelucidate până în zilele noastre, **în Turcia, Austria, Elveţia** (ţară „neutră"), **Belgia şi S.U.A.**

Din considerente de respect faţă de familiile şi urmaşii celor căzuţi, deşi pe unii din. cei ucişi i-am cunoscut, mă abţin să dau nume. Dacă aş face-o, aş încălca codul de onoare al ofiţerilor de informaţii, iar familiile celor căzuţi la datorie pentru interesele României ar putea fi hăituite de vânătorii de senzaţii din mass-media care, din „câinele de pază al democraţiei" s-a transformat în „hienă", după cum susţine maestrul Octavjan'Paler.

Ce face, în fond, **o ambasadă** în statul de acreditare? în primul rând, **asigură o acoperire legală, puternică, pentru tot genul de spioni,** din ţara de provenienţă. în al doilea rând, **culege informaţii de tot felul,** atât pe căi legale,'cât şi pe cele ilegale. în al treilea rând, **desfăşoară „acţiuni acoperite" pentru a influenţa situaţia din ţara respectivă,** în sensul intereselor propriei ţări, prin toate formele şi mijloacele imaginabile şi inimaginabile. Se merge pe influenţarea alegerilor prin finanţarea partidelor preferate. Se apelează la presiuni, ameninţări şi şantaje. Se pun la cale tulburări, revolte şi revoluţii, ca în memorabilul an 1989. Desigur, avem în vedere ambasadele unor Mari Puteri, precum S.U.A., Rusia, Marea Britanie, China, Franţa, Germania. în ceea ce ne priveşte, noi românii trebuie să includem în acest cadru şi **ambasadele Ungariei, Bulgariei, Ucrainei, Greciei şi Turciei.**

Intr-o expresie concentrată, **ambasadele străine, mai ales cele ale Marilor Puteri, se amestecă adânc în treburile interne ale statelor în care îşi desfăşoară activitatea.** în ciuda acestor activităţi, parte ine-. rentă a vieţii internaţionale, mascate de aparenţe, corpul diplomatic şi ambasadele străine'trebuie să se bucure de protecţie şi nicidecum atacate. Am lucrat în cadrul Ambasadelor României de ia **Londra, Beijing, Ankara şi Viena** şi ştiu ce înseamnă acest lucru.

Consilierii americani şi politica... României

Spionajul mondial a avut de profitat şi de pe urma stilului şi experienţei germane în materie. Spionajul, ca practică şi artă multimilenară are principii şi reguli universal valabile dar poartă şi amprenta naţionalului, prin care acesta este îmbogăţit şi particularizat.

Otto von Bismark (1815-1898) „Cancelarul de fier", **unificatorul statelor germane, promotor al ideilor socialismului de stat,** setos de putere şi expansiune, **a contribuit** într-un mod .original **şi la dezvoltarea artei spionajului*.** Secole la rând, Marile Puteri europene, precum Marea Britanie, Franţa, Austria, Rusia, obişnuiau să utilizeze, pentru misiuni de cercetare strategică a teritoriilor unor inamici potenţiali, un **număr limitat de spioni,** selecţionaţi după criterii foarte severe.' Capetele încoronate ale Europei, care se adresau unul altuia cu titlul de

*** N. edit.:** Amănunte în ***„Războaiele secrete".***

„frate", nu doreau să fie acuzate de recurgere la „trucuri murdare", dezonorante. **Spionii căzuţi erau renegaţi de toate părţile şi sfârşeau în ştreang,** deoarece „fraţii" încoronaţi nü admiteau nici in ruptul capului că se spionează între ei.

Bismark a încălcat tradiţiile Europei şi a introdus, pentru prima oară în istorie, „spionajul de masă" sau „spionajul total". Cel care l-a

ajutat pe Bismark să pună în aplicare „spionajul de masă", în premieră mondială absolută, a fost spionul de geniu **Wilhelm Stieber** (1818-1882).

La început, W. Stieber a vrut să ajungă preot lutheran, dar pe parcurs s-a răzgândit, a studiat dreptul şi a devenit un **avocat strălucit.** în 1850, W. Stieber dispunea de cel mai reputat birou de avocatură, câştigând cele mai grele procese din lumea criminală. Acest lucru era posibil, deoarece **Stieber lucra cu poliţia secretă germană, al cărui informator era,** iar pe de altă parte îşi organizase, pe cont propriu, **reţele de informatori în mediile sociale influente.** W. Stieber era un **spion de geniu înnăscut,** din clasa „spionilor universali".

La solicitarea ţarului Rusiei, Alexandru al ll-lea (1855-1881), W. Stieber se deplasează la St. Petersburg şi, **între 1858-1863, reorganizează şi pune pe baze** rtfoderne **poliţia politică secretă rusească.** Implantat în chiar inima serviciilor secrète ale Rusiei, W. Stieber **transmite Prusiei informaţii vitale** cu privire ia potenţialul economico-militar al acestei Mari Puteri.

Exact la fel procedează şi consilierii americani, implantaţi de către guvernele post-decembriste, în sectoarele cele mai sensibile ale statului român. Rezultatele **se** văd. în afara faptului că a fost ruinată, România şi-a pierdut nu numai principalele pârghii economice, de valoare strategică, ci şi caracteristicile de stat independent şi suveran. **Politica României nu se mai hotărăşte la Bucureşti.** Pentru serviciile de spionaj occidentale, mai ales americane, **România, adoptă o „doctrină George Sörös", devenind o „societate total deschisă" tuturor jafurilor şi blestemăţiilor. Nimic** nu **ne** mai aparţine, decât supunerea slugarnică şi necondiţionată. Rămâne de văzut dacă situaţia se va ameliora sau se va înrăutăţi după ce am fost admişi în Uniunea Europeană.

Bismark, spionajul de masă şi zdrobirea Austriei şi Franţei

în 1863, Wilhelm Stieber intră în graţiile cancelarului Otto von

Bismark **şi,** împreună, vor transforma Prusia într-o mare putere europeană şi mondială. Pentru atingerea acestui obiectiv trebuiau **nimicite două puteri rivale, respectiv Austria şi Franţa. Ideal ar fi fost ca şi Rusia să fie distrusă, dar Bismark a înţeles că acest lucru este imposibil,** fapt pentru care „Cancelarul de fler" a întreţinut **relaţii excelente** cu gigantul de la răsărit.

Adolf Hitler nu a avut inteligenţa lui Bismark şi a încercat să distrugă Rusia. Rezultatele se cunosc.'După reunificarea din 3 octombrie 1990 şi ieşirea de sub dominaţia americană, **Germania a revenit, în relaţiile cu Rusia, la politica lui Bismark** Se vede că nemţii au învăţat câte ceva din lecţiile istoriei.

Noi, românii,'nu am învăţat nimic. Ducem o politică ostilă Rusiei,

promovăm interesele strategice ale S.U.A. ajutând Washingtonul să-şi prelungească prezenţa militară în Europa, lovind, atât în interesele Moscovei, cât şi ale Uniunii Europene. Pentru această politică, **într**-o **zi, România va plăti.** De peste 60 ani, **S.U.A. fac eforturi să distrugă Rusia, iar în 1991 au fost aproape de acest obiectiv.**

Willhelm Stieber a pregătit în mod magistral, din punct de vedere informativ, **campania militară împotriva Austriei.** A condus personal, în teren, reţelele sale de agenţi realizând un **tablou complet** asupra potenţialului militar, asupra compunerii, înzestrării şi planurilor de operaţii ale armatei, asupra lucrărilor de fortificaţii, asupra elementelor de infrastructură din zona de operaţii, asupra resurselor materiale existente etc.

Misiunile de spionaj ale lui Stieber în Austria au fost facilitate de comunitatea de limbă şi cultură. La fel se întâmplă şi cu **spionajul Ungariei în România,** din zilele noastre şi dintotdeauna, care se bazează pe minoritatea maghiară.

Graţie strategiei lui Bismark şi informaţiilor iui Stieber, **Austria a fost zdrobită în numai şapte zile,** în campania fulger din 1866. Era **preludiul la spionajul total.**

Pentru prima dată în istorie, **„spionajul total" german şi-a demonstrat eficienţa în contextul războiului franco-prusac** din perioada august 1870'- ianuarie 1871. Zonele de operaţii au fost saturate cu agenţi şi informatori, prezenţi în toate punctele de interes, în adâncimile tactica operativă şi strategica. în zonele lor de responsabilitate, spionii profesionişti ai lui W. Stieber şi-au creat **reţele dense,** recrutând asemenea informatori precum fermieri, dulgheri' chelneri, frizeri, cameriste de hotel, prostituate, meşteri şi muncitori din fabrici şi ateliere etc.

Fâşiile de acţiune ale armatelor germane erau pur şi simplu **saturate de agenţi** Erau culese informaţii nu numai de natură pur militară, cu privire la unităţile şi marile unităţi ale armatei franceze, dispunerea şi manevrele acestora, ci **şi multe informaţii de natură economică,** în măsură să contribuie la bunul mers ai operaţiunilor acestor armate. Ofiţerii germani de logistică ştiau cu exactitate câte ferme agrare, câte rezerve de cereale există în depozitele franceze, câte capete de bovine, câte oi, câţi porci, câte păsări etc ce erau luate în calcul pentru nevoile armatei.

Erau cunoscute cu precizie dimensiunile şoselelor şi drumurilor de pătrundere şi de rocadă, capacitatea podurilor, existenţa şi caracteristicile lucrărilor de fortificaţii, existenta mijloacelor de transport, poziţia şi capacitatea depozitelor etc. Absolut nimic nu era trecut cu vederea. **„Spionajul de masă", creaţie a geniului german, a contribuit din plin la zdrobirea Franţei, cea care, secole la rând, a făcut tot ce i-a stat în putinţă pentru a fmpiedica unificarea statelor germane.** Nu vom intra în detaliile acestui război catastrofal pentru Franţa. Este suficient să amintim doar de

bătălia de la Sedan, din perioada 24 august - 1 septembrie 1870, în cursul căreia corpurile 1,5,7 şi 12 armată franceze, în frunte cu împăratul Napoleon al Ill-lea au fost încercuite şi au capitulat.

Istoricii francezi consideră **dezastrul de la Sedan** drept **cea mai ruşinoasă înfrângere din istoria Franţei.** Chiar şi în zilele noastre, francezii îi blesteamă pe împăratul Napoleon al Ill-lea...

Noi românii îl admirăm pe Napoleon al lll-lea, chipurile, pentru că a fost prieten cu Alexandru loan Cuza.

65

România - jefuită „frăţeşte" de Germania şi Rusia

Spionajul de masă a fost aplicat şi României în 1916. în perioada de neutralitate (1914-1916), spionajul german condus de colonelul Walter Nicolai a-saturat Regatul României de agenţi. Personalităţi de prim rang, precum Petre Carp, Alexandru Marghiloman, Titu Maiorescu, Alexandru Stürza, Alexandru Beldiman, C. Stere, Virgil Arion şi alţii au fost agenţi ai spionajului german. **Spionajul de masă organizat de Walter Nicolai* în România în primul război mondial a jucat un rol esenţial în înfrângerea armatei române în campania din toamna anului 1916 şi în pierderea a două treimi din teritoriul României, inclusiv a Capitalei.**

Supravieţuirea ca stat a României, limitată la spaţiul Moldovei **s-a datorat în mare măsură celor trei armate ruseşti** (Armatele 4, 6 şi 9), cu un efectiv de un milion de soldaţi, care au stabilizat frontul pe Carpaţii Orientali şi poarta Focşanilor. Acest „amănunt" este ignorat de către istoriografia contemporană.

în cursul primului război mondial, **România a slujit interesele strategice ale Germaniei, în condiţii mai bune, ca inamic, decât ca aliat.** Dacă am fi fost aliaţi cu Germania, aceasta ar fi trebuit să plătească sume colosale pentru petrolul, cerealele şi celelalte produse româneşti de care avea o nevoie acută. Ocupând cea mai mare şi mai bogată parte a României timp de doi ani, **germanii au scos din România avuţii uriaşe, fără să plătească nimic** iată acum ce dimensiuni a avut **jaf ui german** în România pe durata celor **doi ani de ocupaţie:**

- între 1 decembrie 1916 - 1 decembrie 1917 au fost'scoase din ţară **1.577.744 tone cereale, oleaginoase şi nutreţ;** până la 31 octombrie au fost „exportate" fără plată în Germania, Austria, Turcia şi Bulgaria 2.161.965 tone din produsele de mai sus;

- între 1 aprilie 1917 - 30 septembrie 1918, adică în 18 luni s-au tăiat pentru consumul trupelor de ocupaţie **206.922 vite mari, 1.027.971 oi şi 52.198 porci;**

- Austria şi Germania au confiscat şi scos din România, pentru nevoile proprii, fără a plăti un sfanţ, **600.000 de cai, 1.000.000 de boi şi vaci, 4.400.000 de oi, 400.000 de viţei, 200.000 de miei, 1.000.000 de porci;**

- ţările duşmane au mai scos din România **201.153 tone de lemn fasonat, 5.000 tone lemn de nuc, 93.945 tone de sare, 42.243 vagoane de materii prime şi produse fabricate, 57.475 tone fier;** din **clopotele confiscate de la biserici** s-au realizat 500 tone de aramă.

La pierderea acestor uriaşe avuţii, mai trebuie adăugat **tezaurul naţional, dat pe mâna ruşilor** de către imbecila şi iresponsabila clasă conducătoare din România. Dacă acest tezaur, trimis la Moscova în două tranşe, respectiv **24 decembrie 1916** (lingouri de aur valorând 314.580.456 lei) şi **iulie 1917** (tot aur, valorând 1,6 miliarde lei şi alte 6 miliarde lei, reprezentând valori particulare păstrate la Banca Naţională) ar fi fost cheltuiţi pentru înzestrarea eu armament şi tehnica a armatei, cu siguranţă că România nu ar fi încheiat atât de dezastruos campania din toamna anului 1916.

* **N. edit.:** Amănunte în ***„Războaiele secrete"*** şi ***„Culisele României".***

61

România - saturată **de...** agenţii Ungariei !

în realitate, armata română a intrat **în** marele război de întregire a **neamului total nepregătită şi catastrofal înarmată.** Frecvent existau câte doi soldaţi (peste 70% analfabeţi) la o armă defectă. *„Armata nu rentează",* afirma fostul **prim-ministru** al României, **Dimitrie Stürza, tatăl trădătorului Alexandru Stürza,** prin anul **1906,** perioadă în care **armatele Europei se înarmau până în dinţi,** lată că apar momente în viaţa unei naţiuni când armata nu numai că'contează, dar este singura şansă de supravieţuire.

După ce a comis uriaşa gafă de a trimite tezaurul naţional la Moscova, guvernul României şi-a tăiat singur craca de sub picioare, declarând război Rusiei, atât în decembrie 1919, cât şi în iunie 1941, dând un uriaş pretext bandiţilor de ia Kremlin să ne confişte tezaurul. România Mare, născută la 1 decembrie 1918, pe osemintele a unui milion de morţi, * era anemică şi ruinată până ia limita prăbuşirii de **jafurile germane, austro-ungare şi ruseşti. Turcii şi bulgarii au furat şi ei resturile.**

Una din cauzele dezastrelor suferite **de România în** perioada **1916-1918** a constat în **lipsa unui organ national de spionaj extern.** Inamicii noştri, în special germanii, ştiau absofut totul despre situaţia din România, în timp ce românii nu ştiau nimic despre armatele germane şi aliaţii acestora. **România nu a dispus niciodată de cei trei stâlpi ai puterii: o industrie puternică, o armată puternică şi un spionaj puternic.**

După anul 1989, cea care practică „spionajul de masă" împotriva României este Ungaria. îi asigur pe concetăţenii mei români că, ia nivelul anului 2007, **România este pur şi simplu saturată de agenţi ai Serviciului de Spionaj al Ungariei (A.V.O.).** Nu suntem atât de naivi încât să nu ne dăm seama că **toţi maghiarii, în frunte cu Marko Bela, infiltraţi în Parlament,**

în guvern şi în administraţia locală lucrează pentruinteresele **Ungariei şi nu ale României.**

Au venit americanii. Urmează federalizarea sau divizarea României ?!

Este foarte posibil ca prezenţa trupelor americane pe teritoriul României să aducă mari avantaje' Ungariei şi s-o ajute în^atingerea scopurilor sale autonomist-separatiste din Transilvania. în doctrina lor politică, americanii gândesc că forma ideală de stat este „statul federal" şi nu statul naţional, cum gândim noi românii (dar nu toţi).

Peste tot în lume unde au pătruns trupele americane au avut loc scindări, divizări şi fragmentări teritoriale, cu urmări dezastruoase. Trupele americane au venit în Europa în 1944 în ultimele luni ale celui de-al doilea război mondial şi împreună cu ruşii au ţinut **Germania** şi Europa divizată, timp de 45 ani. Pătrunzând în Coreea în acelaşi an, au divizat această ţară, iar în 1950, când, pe fondul unui război civil intern s-a încercat unificarea acestei ţări, trupele americane au ocupat întreaga peninsulă. Acestea aù fost aruncate ia sud de paralele 38 de către trupele chineze, iar Coreea a rămas tot divizată.

în 1954, după înfrângerea trupelor coloniale franceze, americanii au pătruns în **Vietnam** şi au divizat ţara. Unificarea Vietnamului a fost

67

posibilă numai după un război de peste 20 ani, încheiat în 1975 prin înfrângerea armatei americane.

între 1991-1999, S.U.A. au alimentat, pe multiple căi, procesul de dezmembrare a **Jugoslaviei,** inclusiv prin agresiunea militară de proporţii din primăvara anului 1999. Washingtonul susţine ideea separării provinciei Kosovo de Serbia.

în urma agresiunii militare americane din martie-aprilie 2003, **Irakul** nu numai că a fost distrus, dar a fost şi divizat în trei zone -după criterii etno-religioase, dar mai ales după resursele de petrol -, conform principiului roman *„divide et impera".* Resursele de petrol ale Irakului sunt concentrate în zonele controlate de secta şiită, precum şi de minoritatea kurdă, cu atitudini pro-americane.

Irakienii sunniti sunt cei care poartă războiul de eliberare naţională a Irakului. Sunt anfi-americani, adică automat „nedemocraţi"... ,

„Legea minorităţilor" şî bazele NATO -bomboane pe **coliva României...**

Americanii nici nu au nevoie să practice forme ale spionajului de masă în România. Dacă ar fi să dăm crezare declaraţiilor infantilului ministru de Externe al României, Mihai **Răzvan Ungureanu** din 6 decembrie 2005, cu ocazia semnării acordului prin care o parte din teritoriul ţării este cedat S.U.A. pentru crearea de baze militare, prin acest *aci* s-ar fi împlinit *„visul de auf* al

tuturor românilor care, de peste 60 ani, se roagă lui Dumnezeu *„sa vină americanii".*

Cu alte cuvinte, formula fericirii pe pământ a celor 22 de milioane de romani este aceea de a se pune în slujba S.U.A.I

Preşedintele Bush a declarat că *„România este cea mai mare şi mai de nădejde prietenă* a S.*U.A.".* Dacă tot suntem în slujba S.U.A., ce nevoie ar mai avea Administraţia de la Casa Albă de spioni în România? Oare chiar aşa stau lucrurile? Mai degrabă aş crede că ziua de 6 decembrie 2005 se va dovedi drept o zi neagră din istoria României. **Pericolul ca România să fie enclavizată este mai mare ca oricând, iar bazele militare americane ar putea reprezenta „bomboana de pe coliva" statului unitar al României.**

Cu ajutorul Washingtonului, Ungaria şi-ar putea realiza obiectivul strategic de a-şi crea o enclava maghiară pe teritoriul României, în zona Covasna, Harghita, **Mureş.**

Enclavele sunt la modă în zilele noastre. Transhistria şi Districtul Kaliningrad sunt enclave ruseşti, situate mult în afara teritoriului Rusiei.

Insula japoneză Okinawa şi nordul **Coreei de** Sud sunt enclave americane **Nordul Ciprului** este o enclavă a Turciei. Din 1713, **Gibraltarul,** pământ spaniol, este p enclavă a Marii Britanii. Din 1991, **Kuweitul** a devenit o enclavă militară a S.U.A., de unde a fost lansată agresiunea împotriva Irakului.

Zona **Aviano** din Italia este o enclavă militară a SILA. de unde s-a declanşat agresiunea aeriană „Forţa Aliată" împotriva Jugoslaviei, în 1999.

„Legea minorităţilor" pe caré U.D.M.R. se dă de ceasul morţii s-o treacă prin Parlamentul României în forma dorită de unguri, **redactată cel mai probabil la Budapesta este ultimul act înaintea enclavizării României.**

Să dea Dumnezeu să nu am dreptate, dar în estimările mele din ultimii 30 ani arareori am greşit...

Capitolul li

SPIONAJUL - „MOTORUL" EVOLUŢIEI! Primul război mondial - pierdut de... spioni

Istoricii avizaţi apreciază că spionajul modern s**-a** născut **în anii primului război mondial** (1914-1918) şi în perioada care i-a urmat. **Serviciile** clasice **de spionaj** s**-au** dovedit **incapabile** să **anticipeze** atât amploarea, cât şi durata primului **război mondial.**

Serviciul de spionaj al Franţei a fost „convins" şi a „informat" Statul Major Generai că Germania nu poate mobiliza mai mult de 6-7 milioane de soldaţi, iar în realitate, armata germană a mobilizat 13.500.000 de soldaţi, adică cu 500.000 mai mult decât Rusia. La rândul său, serviciul de spionaj german l-a asigurat pe împăratul Wilhelm al ll-lea că *„în mai puţin de o lună de zile,*

trupele germane vor intra în Paris, iar războiul va fi încheiat victorios înainte de sfârşitul toamnei anului 1914".

Realitatea a fost că, deşi s-au apropiat ia o distanţă periculoasă de capitala Franţei, soldatul prusac nu a pus bocancul în Paris, conflagraţia mondială a durat aproape cinci ani, iar Germania a pierdut războiul, cu consecinţe catastrofale.

Se spunecă **războaiele sunt generatoare de energii şi stimulează creativitatea. în materie de spionaj,** acest lucru s-a dovedit a fi **adevărat** în ceea ce priveşte creativitatea, aceasta a găsit câmp larg de manifestare în crearea de mijloace de distrugere din ce în ce mai monstruoase.

Atât în cursul primului, cât şi în cel de-al doilea război mondial, **spionajul s-a dezvoltat cu precădere în dimensiunea lui tehnologică.** Simbioza dintre avion şi aparatul foto a condus la **naşterea cercetării foto-aeriene,** care a devenit cea mai rapidă şi mai oportună metodă de culegere de informaţii, din câmpul tactic, apoi din adâncimi operative, iar în anii Războiului Rece, din adâncimi strategice globale.

Descoperirea radioului de către fizicianul italian Guglielmo Marconi (1874-1937) distins cu Premiul Nobel, în 1909*, şi introducerea acestuia în armatele europene în anii primului război mondial, a revoluţionat sistemele de legături dintre comandamente şi unităţile din subordine. în acelaşi timp, **radioul** s-a dovedit a fi o adevărată **„mină de aur" pentru serviciile de spionaj.** Aceasta pentru simplul motiv că transmisiunile radio pot fi ascultate, nu numai de către corespondenţii proprii, ci şi de către inamic. Pe acest fond s-au născut subunităţile de **cercetare radio,** adică interceptare a mesajelor transmise prin reţelele radio ale armatelor adverse, iar ulterior ale altor state.

încă din anii primului război mondial, **transmiterea de mesaje radio, necodificate sau necifrate s-a dovedit a fi o adevărată sinucidere.** Asemenea greşeală a comis Armata a 2-a rusă, comandată de generalul Alexander Samsonov, în bătălia de la **Tannenberg,** din august

*** N. edit.:** Radioul a fost inventat de istro-românul Nicolae Tesla ! Pe larg în ***„Extraterestrul român".***

69

1914. Toate ordinele de luptă către unităţile armatei au fost transmise în clar. Nemţii dispuneau, în localitatea' Rhoru, de o subunitate de ascultare şi interceptare a mesajelor radio ruseşti. Pe baza acestora, generalul Paul von Hindenburg a cunoscut, până la detaliu, întregul plan de operaţii al Armatei a 2-a ruse. între 27-31 august 1914, **armata rusă** a fost **nimicită aproape în totalitate,** pierzând 30.000 de morţi şi 90.000 de prizonieri.

Axa Washîngton-Bucureşti: trompa elefantului cu coada şoricelului...

O caracteristică a ruşilor, în întreaga lor istorie, a fost ca, înainte de a fi fost victorioşi, să sufere înfrângeri catastrofale. Ruşii s-au trezit

la realitate şi s-au pus pe treabă, numai după ce au fost bătuţi zdravăn, lată câteva exemple cu profundă rezonanţă istorică şi cu răsturnări dramatice de situaţii. în anul **1612,** cavaleria **Poloniei** catolice, aparent invincibilă, a transformat în grajduri pentru cai bisericile ortodoxe din Moscova. în **1795,** Rusia ţaristă ocupă o jumătate din teritoriul Poloniei, pe care îl transformă în gubernie, cealaltă jumătate revenind Austriei şi Prusiei.

Un secol mai târziu, Carol al Xll-lea al **Suediei,** în fruntea unei armate de elită a invadat Rusia, cucerind vaste teritorii înainte de a fi fost înfrânt în grandioasa bătălie de la **Poltava,** în iulie **1709,** de către ţarul Petru cel Mare. în **1812,** Napoleon **Bonaparte,** în fruntea unei uriaşe armate de 500.000 de oameni înfrânge succesiv armatele ruseşti şi cucereşte Moscova. Urmează^ riposta rusească şi dezastrul imperiului creat de Napoleon în Europa. în secolul XX, neţinând cont de lecţiile istoriei, armatele germane ale celui de**-al treilea Reich** îşi propun să cucerească Rusia, ajungând ia porţile Moscovei, la Stalingrad pe Volga şi în Munţii Caucaz*. Pierzând pesté 25 de milioane de oameni, Rusia Sovietică â câştigat războiul, iar trupele sale au stat 50 ani în inima Germaniei.

Istoria ne arată că m ig raţia popoarelor a avut loc de la est la vest, iar marile invazii militare, de la vest spre est. Expansiunea spre est a N.A.T.O. se înscrie în acest adevăr istoric.

Dacă ne întoarcem mai mult în istorie, în anul **1215,** Rusia a fost ocupată de **mongoli** şi ţinută în jug 150 ani, dar tot ruşii au fost cei care^au distrus şi cucerit imperiul lui Gingis Han.

în iulie **1711,** la **Stănileşti,** armata rusă condusă de Petru cel Mare şi armata moldoveana condusă de Dimitrie Cantemir au fost înfrânte. In următoarele mari războaie dintre Imperiul Rusiei şi Imperiul Otoman, ultimul fiind cel din 1877-1878, **Imperiul Otoman** a fost distrus.

Am pus în lumină acest „specific" din istoria Rusiei cu convingerea fermă că **înfrângerea acesteia** (chiar dacă se numea U.R.S.S.) **în confruntarea cu S.U.A., în Războiul Rece, nu va rămâne fără răspuns.**

„Partenerîatul strategic S.U.A.-România" (adică dintre elefant şi şoricel), cu care se mândresc politicienii români **s-ar putea să ne coste,** în perspectiva timpului.

*** N. edit.:** Hitler a fost... un admirator al lui Napoleon. Nu întâmplător a atacat Rusia în aceeaşi dată: 22 iunie. Rezultatul a fost ia fel de dezastruos...

S-a inventat radioul, au apărut „Orchestrele"

Folosirea radioului ca mijloc principal de legături în armate şi în diplomaţie a **impus crearea unor coduri şi cifruri puternice, dar şi** a **unei cripto-analize şi tehnici de decriptare,** adică de spargere al cifru-rilor şi codurilor pe măsură. Bătăliile pe aceste fronturi invizibile, purtate de către serviciile de spionaj ale Marilor Puteri au influenţat în mare măsură pierderea

sau câştigarea războiului. Această situaţie este valabilă şi în zilele noastre. **După încheierea primului război mondial, radioul a devenit principalul mijloc de comunicare dintre reţelele de spionaj şi centrele de conducere din statele de origine, la scară globală.**

în acest domeniu, cei care au făcut istorie au fost ruşii. înspăimântaţi de încercuirea capitalistă şi de posibilitatea unei mari coaliţii militare occidentale anti-U.R.S.S., liderii de la Kremlin au luat măsuri de cunoaştere, în consecinţă. **Europa Occidentală a fost saturată cu reţele de spionaj dotate cu aparatură radio de agentură** Acestea au rămas în istoria spionajului sub genericul de ***„Orchestra roşie".*** Acest nume a fost dat de contraspionajul german, numărului mare de staţii de emisie clandestine, bănuite a fi sovietice, care emiteau de pe teritoriul Germaniei celui de-al treilea Reich şi al statelor din Europa de Vest, ocupate de trupele germane. Operatorii radio, pregătiţi şi paraşutaţi în Europa de Vest de către spionajul britanic au constituit ***„Orchestra din Ardeni".***

Pentru anihilarea acestora, specialiştii germani au inventat un sistem de descoperire şi localizare a emiţătoarelor radio, cunoscut sub denumirea de **radio-goniometru** în anii celui de-al doilea război mondial, goniometriştii germani au localizat şi anihilat aproximativ **200** de operatori clandestini cu staţiile de emisie din dotare. Dintre aceştia, câţiva s-au sinucis în timpul'capturării, circa 30 au fost spânzuraţi, iar 41 'decapitaţi de către agenţii Gestapo.

Supravieţuitorii au colaborat cu serviciile de spionaj german, care i-a folosit pentru transmiterea de informaţii false, de intoxicare, către Moscova şi Londra.

De la „Orchestra roşie" la „Electronic Intelligence"

Elemente ale *„Orchestrei roşii"* cu puternice conexiuni în Germania, în cadrul înaltului Comandament German şi în Ministerul Aerului **s-au retras în Elveţia,** de unde au continuat să transmită, către Moscova, informaţii militare strategice de o excepţională valoare. După război s-a recunoscut faptul că reţeaua **sovietică din Elveţia era în măsură să transmită, în mai puţin de 24 ore, orice hotărâre a înaltului Comandament German,** respectiv planuri de operaţii, directive operative, trimiterea de noi trupe şi armamente, mişcări mari de trupe pe Frontul de Est etc. Reţelele de spioni din compunerea „Orchestrei roşii" au fost pregătite şi exploatate de către **G.R.U.,** adică Serviciul de Spionaj al Armatei Roşii, ieşit aproape neschimbat în urma prăbuşirii U.R.S.S. la 25 decembrie 1991.

Şi în zilele noastre, **agenţii de spionaj din serviciile Marilor Puteri utilizează sisteme de emiţătoare radio pentru transmiterea de informaţii.** Acestea sunt însă **extrem de perfecţionate, miniaturizate şi cu**

transmitere ultra-rapidă. Mesajele sunt transmise de către centrele de recepţie, eventual via satelit, **în fracţiuni de secundă, cu transmisie pe verticală.** Aceasta înseamnă că dacă sistemul de detecţie al organului de contraspionaj nu se află exact pe verticala staţiei de emisie, aceasta nu poate fi depistată. Există şi căderi, dar sistemul' funcţionează.

Apariţia mijloacelor electronice în anii celui de-al doilea război mondial, respectiv a radarului şi calculatorului, a revoluţionat pur şi simplu cercetarea strategică.

S-a născut *„Electronic Intelligence']* adică **„cercetarea electronică",** capabilă să intercepteze absolut orice emisie din spectrul radioelec-tronic, din orice punct de pe Glob, şi să-i determine coordonatele.

Analiza semnalelor electronice, care pot fi transformate în imagini, rezultând **fotografia digitală** a devenit o profesie în cadrul serviciilor de spionaj ale Marilor Puteri, cu precădere S.U.A. şi Federaţia Rusă. Datorită cercetării radioelectronice globale, practicate de către Agenţia Naţională de Securitate (NSA) a S.U.A. şi a omologului acesteia din Rusia, **Omenirea nu se mai poate bucura de „viată privată".** Cum însă procesul de supraveghere şi de interceptare sunt invizibile, nimeni nu se sinchiseşte." La cercetare se mai adaugă **cercetarea cu sisteme infra-roşu şi sisteme acustice,** cu posibilităţi imense de penetrare.

Dacă n-ai... sateliţi, să-ti faci !

Domeniul spionajului tehnologic a fost, încă o dată, revoluţionat de **apariţia sateliţilor de cercetare strategică.** Naşterea cercetării, adică a spionajului prin sateliţi, a avut ca motivaţie, prevenirea a unui atac prin surprindere cu mijloace racheto-nucleare'cu bătaie globală.

Această motivaţie nu numai că este valabilă şi în zilele noastre, dar a crescut ca importanţă pe măsură ce numărul de state posesoare de rachete şi încărcături nucleare a sporit.

Sateliţii de cercetare strategică, atât americani, cât şi ruseşti, sunt grupaţi pe următoarele **misiuni fundamentale:**

• sateliţi pentru depistarea de lansări de rachete balistice intercontinentale şi urmărirea traiectoriei acestora

Sunt specializaţi şi în înregistrarea datelor telemetrice a rachetelor aflate în stadiu de experimentare. Măsura de contracarare constă în codificarea datelor telemetrice. Pentru spargerea codificărilor, intervine cripto-analiza bazată pe super-calculatoare.

• sateliţi pentru depistarea şi stabilirea parametrilor exploziilor nucleare, în orice punct de pe Glob

• sateliţi pentru cercetare cu mijloace foto

Sistemul a fost revoluţionat odată cu descoperirea şi perfecţionarea tehnicii foto-digitale. Aceşti sateliţi nu numai că fotografiază obiectivele de interes, dar şi transmit instantaneu imaginile la bazele terestre de prelucrare şi

exploatare a informaţiilor. în acest fel, se realizează idealul transmiterii informaţiilor în timp real. Combinat cu senzori tereştri şi cu sistemul de poziţionare globală (G.P.S.), acest lucru permite lovirea în timp scurt, cu sisteme de arme de înaltă precizie, a oricărui punct de pe Glob.

Toate la un loc, acestea se constituie în ceea ce specialiştii numesc

73

„războiul bazat **pe reţea".** Cât de eficient a fost acest tip de război tehnologic ultrasofisticat împotriva terorismului s-a văzut la 11 septembrie 2001... **• sateliţi pentru cercetarea radioelectronică la scară globală** Este vorba de interceptarea convorbirilor telefonice, a mesajelor radio, a transmiterilor prin fax, a semnalelor staţiilor de radiolocaţie şi, în general, a tot ce emite unde radioelectronice în spectrul cunoscut.

Mesajele cifrate de orice fel sunt supuse procesului de cripto-analiză şi în cele mai multe cazuri sunt descifrate.

Spionajul a creat... computerul, radarul şi sateliţii

Computerul, această minune a tehnologiei care a revoluţionat totul în lume a fost **inventat de matematicianul englez Alen Turig,** aflat în slujba spionajului britanic în anii celui de-al doilea război mondial.

în prima sa formă, purtând numele de *„Zeiţa de bronz",* computerul s-a născut în **aprilie 1940** După perfecţionările aduse s-a născut varianta a doua, numită *„Colosus".* Ambele au fost realizate în laboratorul din Hanslope Park, comitatul Buckingamshire, aparţinând Serviciului de spionaj al Marii Britanii, celebrul M**.I**.6.

Computerul s-a născut în lumea spionajului, în contextul marii bătălii dintre savanţii germani care au creat maşina electromecanică de cifrat ***„Enigma",*** *6* culme a tehnicii în acest domeniu, şi savanţii englezi care au creat maşina electronică de descifrat, cu care au învins *„Enigma".* în acest fel s-a realizat saltul Omenirii de la maşinile electromecanice la maşinile electronice*. Vivat spionajul !

Se înţelege că **şi sateliţii artificiali** ai Pământului, cea mai înaltă şi mai costisitoare expresie a tehnologiei **s-au născut tot în universul spionajului.**

Simbioza dintre computer, radar şi sateliţi a produs ceea ce numim ***„revoluţia în domeniul informaţiilor",*** fenomen de care România este foarte départe.

Primul satelit artificial al Pământului a fost **lansat de ruşi în 1957. PrimuJ satelit de spionaj** a fost **lansat de americani** la 3 noiembrie **1961**. în aprilie **1962** a fost lansat **primul satelit rusesc de spionaj.**

Companiile civile au avut acces la tehnologia sateliţilor numai după ce au fost saturate nevoile serviciilor de spionaj. în zilele noastre, numărul sateliţilor în serviciile civile este mult mai mare decât cel în slujba serviciilor de spionaj. Există sateliţi de televiziune, de telecomunicaţii, sateliţi de cercetare meteo, de cercetări geologice, maritime etc.

Toţi aceşti sateliţi aparţinând sectorului privat pot executa şi misiuni de spionaj. Atât **C.|!A.**, cât **şi Pentagonul închiriază,** pe diferite termene, în situaţii de crize şi conflicte militare deschise, cum au fost războaiele din Golful Persic (1991 şi 2003), precum şi războiul din Jugoslavia (1999), sateliţi de cercetare aparţinând companiilor civile. Este evident că **spionajul a avut, are şi în prezent şi va avea şi în viitor un impact enorm asupra dezvoltării civilizaţiei.**

*** N. edit.:** Amănunte în ***„Războaiele secrete".***

74

Capitolul III

ARTA SPIONAJULUI Manualele de spionaj nu se găsesc în biblioteci...

Nu este nici pe departe intenţia autorului să alunece în didacticism. Cititorii care vor avea puterea şi răbdarea să parcurgă această carte în întregul ei nu vor ajunge spioni de talie mondială, dar îi asigur că vor vedea lumea cu alţi ochi. **Manualele şi tratatele de spionaj nu se vând în librării şi nici nu se găsesc în bibliotecile publice.** Acestea se constituie în tezaur naţional ca arme secrete în „războiul inteligenţelor". Vai de cei ce nu dispun de asemenea arme !

După incursiunea făcută în universul spionajului, ne putem permite o abordare mai profesionistă a definirii acestei practici umane cu totul deosebită, încărcată de pericole, învăluită în mister, neîntreruptă şi vitală ca bătăile inimii, fascinantă şi atractivă pentru marile inteligenţe, înspăimântătoare şi „dezonorantă" pentru imensa majoritate a oamenilor. Pentru a fi credibil voi apela, cu prioritate, ia sursele americane, cele mai bogate şi mai accesibile, adică „deschise", în acest domeniu.

Allen Dulles, descendent dintr-o puternică şi foarte bogată familie de miliardari americani, diplomat şi spion de talie internaţională în anii celor două războaie mondiale, **director general al C.I.A. timp de 8 ani (1953-1961),** în cartea sa de căpătâi *„The Craft of Intelligence"* (Meseria de spion), Editura Harper Row, publicată simultan la New York şi Londra în 1963, ne spune următoarele: *„Spionajul este acea activitate care se ocupă de obţinerea tuturor datelor informaţiilor, a aspectelor, situaţiilor şi lucrurilor carê se cer imperativ cunoscute înainte de iniţierea unei acţiuni".*

Suntem de acord cu această definiţie, deoarece din conţinutul ei se desprind cel puţin două principii fundamentale ale artei spionajului şi anume:

- informarea precede orice acţiune umană, indiferent de domeniu;

- pentru a fi utile, informaţiile de orice fel trebuie să fie veridice şi oportune.

Indiferent cât de importantă ar fi o informaţie, dacă nu ajunge în timp util în posesia utilizatorului, aceasta nu mai valorează doi bani. Ca atare, spionajul este o activitate umană de înaltă specializare, de

avangardă, care îşi face simţită prezenţa în toate domeniile practicii umane, fără întrerupere, de peste 4.000 ani.

Avem generali cât NATO dar nu mai avem Armată !

Spionajul este o activitate pragmatică, ce operează cu principii, reguli şi norme fundamentate ştiinţific. Acesta nu are absolut nimic în comun cu misticismul, supranaturalul, oracolele, profeţiile şi astrologia. Din nefericire în România, în perioada de după 1989, pentru o mare parte dintre cetăţenii ţării, tocmai acestea au devenit cele mai acceptate şi mai „credibile" surse de informaţii, amintind de epoca feudalismului timpuriu.

75

Nu împărtăşesc părerea lui Allen Dulles, exprimată prin însuşi titlul cărţii sale, şi anume că spionajul este o „meserie", ca oricare alta. Părerea mea este că, **pe lângă faptul că este o artă, spionajul este şi o vocaţie. Marii spioni ai lumii,** cum au fost Sidney Reilly (1874-1925), Richard Sorge (1895-1940)ᵣ Rudolf Abel (1903-1971) şi alţii care au influenţat cursul istorie, **s-au născut spioni** şi nu au fost scoşi pe bandă rulanta, ca automobilele lui Henry Ford (1863-1947). Nu toţi oamenii care se nasc cu vocaţie pentru spionaj ajung spioni. In marea lor majoritate, **serviciile de spionaj ale lumii caută cu disperare să descopere şi să coopteze oameni cu vocaţie, inteligenţele cele mai strălucite de care dispune o societate,** dar nu întotdeauna şi reuşesc.

Nevoile fiind foarte mari, efectivele se completează cu oameni înzestraţi, de nivel mediu, care, supuşi unor programe de instruire, uneori draconice, ajung ofiţeri operativi, capabili să îndeplinească^misiuni specifice, fără a străluci, l-aş compara pe aceştia cu violoniştii. în lume există zeci de mii de oameni care cântă excelent la vioară, dar în a doua jumătate a secolului XX, doar George Enescu, Jehudi Menuhin, David Oistrah şi Ion Voicu au fost violonişti în adevăratul sens al cuvântului.

în perioada **1958-1988,** în care **am lucrat, fără întrerupere, în Direcţia Informaţii a Armatei,** prin acest organism de cercetare strategica militară externă (adică de spionaj militar) au trecut mii de ofiţeri. Dacă s-ar face însă un bilanţ, după cele mai înalte rigori, atunci s-ar putea constata că **numărul ofiţerilor de informaţii, din categoria „operativi", care au reuşit să îndeplinească misiuni la standarde ridicate ale artei spionajului nu ar depăşi numărul degetelor de la cele două mâini.** Cum însă criteriile de calitate, eficientă, responsabilitate, exigenţă şi înalt profesionism nu constituie punctele forte în niciuna din instituţiile de bază ale societăţii româneşti, avem mii şi mii de „ofiţeri de informaţii" activi şi în rezervă. **Avem şi generali activi şi în rezervă, mai mulţi decât în toate armatele N.A.T.O. din Europa, luate la un loc, dar nu mai avem armată.** Fudulia, goana după onoruri, funcţii, putere şi avuţie, obţinute oricum,

nu au limite la români, latã motivele pentru care, cel puţin în epoca contemporanã, nu am strălucit în arta spionajului.

Singura lege a spionului: „Nu există nici o lege" !

Un alt autor american **Abram N.** Shulsky, evreu, spion profesionist de înaltă clasă, cu acoperiri oficiale, atât în Departamentul de Stat, cât şi în Departamentul Apărării are **o altă definiţie a spionajului,** pe care o conectează la politica de securitate a S.U.Ä. Astfel:

„Spionajul are ca obiect de preocupare informaţiile relevante pentru formularea şi implementarea politicii de promovare a intereselor securităţii naţionale ş! de contracarare a pericolelor ce ameninţă aceste interese, din partea unor adversari actuali sau potenţiali. Spionajul vizează un anumit tip de informaţii ale adversarilor actuali sau potenţiali (cu alte cuvinte, ale tuturor statelor lumii - n.a.) *şi anume informaţiile clasificate, informaţiile secrete".*

Deducem din această definiţie că **spionajul** începe din momentul în care se declanşează o acţiune de obţinere a unor informaţii protejate de lege, deci **prin încălcarea legii.**

76

Activitatea de spionaj diferă de la o ţară la alta, în funcţie de regimul juridic al informaţiilor şi de capacitatea structurilor autohtone de / contraspionaj, de a le proteja. Spionajul este un „război tăcut" între toate statele lumii, fără excepţie, indiferent dacă acestea sunt aliate sau nu. în „războiul tăcut" nu există nici alianţe, nici prietenii, nici „parteneriate strategice" şi nici „axe". **Toată lumea spionează pe toată lumea.**

Spionajul nu are niciun respect faţă de lege atunci când operează într-o tară. Acesta poate doar suferi'consecinţele legii, atunci când este depistai **Singura „lege"** ce guvernează practicarea spionajului, de peste patru mii de ani, este aceea că **nu există nicio lege.**

De aici se desprinde una din trăsăturile cruciale, legice, fundamentale, vitale ale spionajului, şi anume caracterul său ascuns. **Secretul este un principiu** a **cărui încălcare înseamnă dezastru şi moarte.**

ı

De la secretism la „societatea (prea)deschisă"

Pentru a nu fi înţeles greşit şi, eventual, acuzat de rigiditate şi extremism, doresc să fac o paranteză. Dacă **secretul este o necesitate legică, secretismul este o boală a serviciilor de spionaj.** Experienţa, de mii de ani, a serviciilor de spionaj demonstrează că asupra metodelor, procedeelor şi mijloacelor folosite, dar mai presus de toate, asupra surselor şi agenţilor recrutaţi, secretul trebuie să fie total şi impenetrabil. Cine nu respectă această legitate se auto-distruge.

Pe de altă parte, **informaţiile de valoare,** precum şi produsele rezultate din analiza şi prelucrarea acestora **trebuie să fie diseminate tuturor consumatorilor care ar putea scoate maximum de beneficii de**

pe urma lor, mai ales când^este vorba de informaţii economice şi tehnico-ştiinţifice.

Monopolizarea informaţiilor şi utilizarea acestora ca instrumente ale puterii clasei conducătoare, aşa cum s-a procedat în fosta U.R.S.S. şi statele satelite acesteia, inclusiv în România, au **blocat progresul general al societăţii** şi au contribuit la prăbuşirea socialismului de stat din Europa de Est.

Atunci când totul devine „secret" serviciul de spionaj în cauză, se îmbolnăveşte de „secretism". Această boală este contagioasă. Ea ridică bariere între prieteni şi naşte suspiciuni adânci între străini.

Secretismul blochează discutarea de către marele public a problemelor naţionale şi internaţionale de interes vital.

Această stare de lucruri a existat în România înainte de 1989, dar s-a perpetuat şi după schimbarea de regim, până în zilele noastre. Asemenea probleme precum **aderarea la N.A.T.O., integrarea în Uniunea Europeană şi mai ales crearea de baze militare americane pe teritoriul României, ar fi trebuit trecute prin câte un referendum.** Totul s-a făcut însă cu uşile închise, într-o atmosferă de secretism obscur, românii fiind ţinuţi în ignoranţă, trezindu-se în faţa faptului împlinit.

Secretismul este o frână în calea dezvoltării societăţii, ca şi deschiderea excesivă. Afirmaţiile potrivit cărora, România nu are secrete şi nu are ce ascunde, aşa cum ne învaţă „Fundaţia Sörös pentru o societate deschisă" **sunt toxice şi de-a dreptul sinucigaşe.** Intr-o societate dezvoltată, care se respectă şi îşi cunoaşte interesele,

există un echilibru optim între secret şi deschidere. **Circulaţia informaţiilor şi dezbaterile publice, în tot ce vizează interesul'naţional surit benefice şi generatoare de progres şi prosperitate.** Clasa politică din România, de acum şi din totdeauna, a fost departe de cunoaşterea şi înţelegerea acestor probleme.

„Dosarul Pacepa" - testul trădării legalizate

O cerinţă fundamentală a păstrării secretului, cu caracter legic şi universal **este compartimentarea.** Aceasta înseamnă că, într-un serviciu de spionaj structurat, fiecare trebuie să cunoască despre acel serviciu exact atâta cât îi este necesar pentru a-şi putea îndeplini în condiţii optime atribuţiunile funcţionale. într-un asemenea cadru, trădările sau penetrările, prezente în' toate serviciile de spionaj din lume, produc daune şi pierderi parţiale, ce pot fi izolate şi remediate pe parcurs.

Serviciile de spionaj care respectă principiul compartimentării se aseamănă cu navele moderne, ale căror corpuri sunt construite din mai multe compartimente, ce se pot izola perfect unele de altele. în cazul unei spărturi sub linia de plutire este inundat un singur compartiment, care poate fi

izolat, iar nava nu se scufundă. Mai mult chiar, apa pătrunsă în compartiment poate fi evacuată şi spărtura închisă. Desigur, există şi compartimente vitale, cum este cel ai maşinilor, care dacă este inundat pericolul este mult mai mare. Şi în acest caz, nava poate fi salvată prin remorcare.

într-un asemenea compartiment vital al Serviciului de Informaţii al României, adică la nivelul conducerii **s-a infiltrat generalul trădător Mihai Pacepa,** de unde a putut produce daune mortale acestui serviciu şi României, în general. **Stăpânii lui de la Washington ne-au poruncit** să**-l reabilităm şi să-l despăgubim,** iar guvernanţii de ia Bucureşti s-au executat prompt. **Prin aceasta am demonstrat ca România este o ţară lipsită de prerogativele suveranităţii, independenţei şi demnităţii naţionale.**

Fostul secretar de Stat american Dean Acheson, în cartea sa *„PowerandDiplomacy"*(Puterea şi diplomaţia), apărută **în 1958, cerea „Comunităţii Serviciilor de Informaţii ale é.U.A. să aibă ca obiect de studiu globul pământesc în totalitatea lui şi sub toate aspectele,** astfej ca «Terra incognita» să devină ***«Terra cognîta** americana»".*

în cea mai mare parte spionajul american s-a achitat de această misiune.

" Şi serviciile de informaţii ale României, chiar dacă sunt penetrate, pe banii publici, de consilierii străini, chiar dacă sunt măcinate de lupte şi frământări intestine, ca urmare a numirii în fruntea acestora a unor oameni politici de partid, **trebuie să fie preocupate de obţinerea de informaţii din întreaga lume,** atâta timp cât ne considerăm parte a procesului de „globalizare", iar soldaţii români sunt trimişi să-şi rişte viaţa la mii de kilometri de România, pentru interese străine.

România - devalizată de „războiul creierelor"

Pe lângă misiunea de informare prealabilă a organismelor vitale, de decizie, ale statului, **serviciile de spionaj trebuie să aibă şi o auten**

78

tică şi credibilă capacitate de prognoză şi estimare. Cu cât dispune de informaţii mai valoroase, cu atât capacitatea de prognozare a unui serviciu de spionaj este mai ridicată. Când asemenea informaţii sunt puţine, serviciile de informaţii sunt obligate totuşi, să facă estimări. **Planificarea,** ce a pătruns în toate domeniile practicii umane, cu precădere în politică, în economie, în cercetarea ştiintifico-tehnica, în pregătirile statului pentru situaţii de război, este **imposibilă fără existenţa unor studii de prognoză şi estimări.** Din acest motiv de o importanţă capitală, pe lângă toate marile servicii de spionaj ale lumii funcţionează **puternice departamente de analiză a informaţiilor, de prognoză şi estimare.**

în cadrul Comunităţii Serviciilor de Informaţii ale S.U.A., în acest departament, lucrează **peste 1.500 de doctori în toate ştiinţele** care fac posibilă cunoaşterea lumii contemporane sub toate aspectele. Fără nici o

exagerare, **C.I.A. controlează cel mai mare număr de oameni de ştiinţă, concentraţi la un loc,** comparativ cu oricare altă instituţie de stat sau privată de pe teritoriul S.U.A.

In'spirându-mă din experienţa americană, îndrăznesc să pun întrebarea: câţi oameni de ştiinţă autentici, valoroşi în adevăratul sens al cuvântului', capabili să elaboreze lucrări ştiinţifice profunde, mai ales în domeniul prognozării şi estimărilor, lucrează în cadrul Serviciului Român de Informaţii, Serviciului de Informaţii Externe şi Direcţiei Generale de Informaţii' a Apărării? Părerea personală este că niciuhul...

Institutul de Cercetări Tehnice al Armatei de ia Clinceni, unde era concentrat un număr de cercetători de nivel academic real, cu capacitate creativă, **a fost distrus. La fel au fost distruse toate instituţiile de cercetări ştiinţifice din România, acţiune criminală, premeditată, care, pe termen'lung, va avea consecinţe dezastruoase asupra societăţii româneşti,** că tot suntem la capitolul prognoză.

Toate minţile strălucite ale României, sătule de mizerie, **au emigrat. Acest fenomen este mai catastrofic decât pierderea unui război...**

Condiţia fundamentală a raţiunii de a exista şi a eficienţei oricărui serviciu de spionaj este **existenţa surselor.** Efortul colectării de informaţii trebuie să fie larg şi masiv. **Nimic nu trebuie neglijat** din ceea ce este accesibil şi ar putea fi folositor cândva. **Sursele legale** de informaţii, care trebuie exploatate la sânge, mai ales în state precum S.U.A., Germania, Japonia, aflate în avangarda lumii dezvoltate, **trebuie combinate cu sursele ilegale.** Ca să dau un exemplu edificator, **la C.I.A.,** în departamentele de colectare şi analiză a informaţiilor sunt **exploatate peste 300.000 de publicaţii de specialitate** de pe tot globul, sursă legală din care se extrag şi se prelucrează informaţii deosebit de valoroase, fără nici un risc.

Criza rachetelor din Cuba... şi Turcia

Serviciile de spionaj, deşi le urmăresc, **nu dau niciodată crezare declaraţiilor oficiale** şi bine fac. Declaraţiile lui **G.W. Bush,** preşedintele S.Lf.A. şi ale lui **Tony Blair,** primui-ministru al Marii Britanii, premergătoare invadării Irakului în martie 2003, potrivit cărora Saddam Hussein ar poseda arme atomice, s-au dovedit a fi fost nişte **minciuni**

sfruntate. Aceste minciuni criminale au fost „întărite" cu documente false, elaborate de către serviciile de spionaj ale celor două state, la ordinul conducerii politice. S-a demonstrat că **serviciile de spionaj fac nu numai informare, ci şi dezinformare,** la scară globală.

Pe timpul misiunii mele la Londra, din perioada 1961-1965, în contextul unei imense crize, **am suportat consecinţele unei crase acţiuni de dezinformare,** de pe urma căreia am tras concluzii ce m-au călăuzit în

întreaga mea carieră de ofiţer de informaţii. Contextul a fost cel creat de **criza rachetelor din Cuba, din octombrie 1962.** Criza a fost declanşată de descoperirea de către spionajul american, respectiv CIA, a unor baze de rachete cu rază medie de acţiune în Cuba, capabile să transporte încărcături nucleare. Operaţia dé transport şi **instalarea rachetelor** s-a desfăşurat, **în condiţiile unui secret desăvârşit,** americanii descoperindu-le abia la începutul lunii octombrie, când circa **42** de rachete, cu o bătaie de peste **2.500 km** erau gata de lansare.

Raţiunea acestei mişcări strategice de forţe nucleare făcută de ruşi a fost determinată de doi factori principali. Pe de o parte, **Moscova a dorit să amelioreze decalajul imens în rachete cu rază mare de acţiune dintre S.U.A. şi U.R.S.S.** existent în perioada respectivă. în octombrie 1962, **S.U.A.** dispuneau de **200** de rachete operaţionale cu rază de acţiune de **peste 10.000 km,** în instalaţii subterane terestre, şi de **144** rachete intercontinentale, aflate la bordul a **9** submarine cu propulsie nucleară, în timp ce ruşii dispuneau de doar **35** de rachete intercontinentale şi de nici o rachetă la bordul vreunui submarin. Dispuneau însă de un mare număr de rachete cu rază medie, cu bătăi cuprinse între 2.500**-3**.500 km.

Cu aceste rachete erau ţinute în „şah" trupele americane din R.F. Germania şi statele membre în N.A.T.O. din Europa. **Pentru a crea o ameninţare nucleară credibilă vis-a-vis de S.U.A., liderii de la Kremlin'** în frunte cu zănaticul şi imprevizibilul ucrainean N.S. Hruşciov*, **au plasat rachete nucleare în Cuba.** Măsura a fost determinată şi de faptul că **americanii au amplasat rachete de tip *„Jupiter" ş*i *„Thor",*** cu care puteau lovi **U**.R.S.S. şi statele membre ale Tratatului de la Varşovia, **în Turcia, nordul Italiei şi estul Marii Britanii.**

Căţeluşul lui Kennedy se dădea leu...

Nu voi mai intra în alte detalii. Cert este faptul că, **între 15-30 octombrie 1962,** la orice oră din zi şi noapte, **putea izbucni un război nuclear cu consecinţe apocaliptice pentru întreaga Omenire.** A

fost cea mai gravă şi' mai periculoasă criză politică şi militară din întreaga epocă a Războiului Rece. în acele zile de coşmar, la Londra, atmosfera era incendiară.

Situaţia era la fel în toate capitalele lumii occidentale, unde informaţiile circulau. în capitalele Europei de Est, cenzura îşi făcea datoria. Erau ţinute la curent, cu mersul evenimentelor, doar cercurile cele mai înalte ale nomenclaturii de partid. în asemenea condiţii, **la Londra,** a fost con

*** N. edit.:** De origine iudaică. Numele real: Solomon Pearlmutter...

vocată o **sesiune extraordinară** a **Parlamentului** Marti Britanii, în faţa căruia, **primul-ministru Harold MacMillan,** cel mai mare aliat al preşedintelui S.U.A., J.F. Kennedy, a rostit un **discurs de-a dreptul exploziv.**

Discursul lui MacMillan a fost pronunţat **la o zi după ce preşedintele S.U.A.,** J.F. Kennedy a **ordonat instituirea blocadei militare navale în jurul Cubei,** respectiv la 23 octombrie 1962. La blocadă au participat **183 de nave de război.** Concomitent, în Florida au fost concentrate **5 divizii,** dintre care una de infanterie marină, totalizând **140.000** de soldaţi, sprijinite de **579** de avioane de luptă, care erau gata să invadeze Cuba. în acest timp, **16 nave de transport ruseşti,** cu noi componente de rachete şi încărcături nucleare, **se îndreptau spre Cuba,** având în avangardă o grupare de submarine, dotate cu torpile nucleare.

în esenţă, **premierul englez a declarat *„ferm şi cu toată convingerea"* că,** întrucât Administraţia de la Washington a declanşat „criza rachetelor din Cuba", fără să informeze şi fără să se consulte cu Londra, ***„Marea Britanie nu se consideră angajată în această criză şi, ca atare, nu va întreprinde nicio acţiune cu caracter militar".***

în zkia următoare, întreaga presă britanică s-a făcut ecoul declaraţiei primului ministru MacMillan. Cei trei ofiţeri care constituiau Biroul Ataşatului Militar al României la Londra, respectiv, colonelul George Dănciu-lescu, maiorul de aviaţie Marin Ganea şi subsemnatul, am luat de bune declaraţiile primului ministru MacMillan şi le-am raportat în ţară, ca atare.

Dănciulescu ataca... bazele aeriene britanice

Singurul care s-a îndoit de „sinceritatea" premierului britanic a fost ataşatul militar, col. G. **Dănciulescu, unul dintre cei mai străluciţi ofiţeri de informaţii ai României din perioada de după cel de-al doilea război mondial**/înainte de a fi numit la Londra, col. G. Dănciulescu a fost, timp de 4 ani, **ataşat militar al României la Washington.** Fiind **decan al Asociaţiei Ataşaţilor Militari străini acreditaţi la Londra,** col. G. Dănciulescu, **vorbitor perfect al limbilor engleză, franceză şi rusă,** deschis şi comunicativ, se bucura de un **prestigiu deosebit** în întregul corp diplomatic de la Londra.

După ce a purtat discuţii cu mai mulţi ataşaţi militari din ţările **N**.A.T.O., în special cu ataşatul militar al R.F.G., col. Paul Lahousen, col. G. Dănciuleslcu a ajuns la concluzia că **discursul premierului MacMillan** a fost un **act de dezinformare crasă,** atât a propriei naţiuni, cât şi a lumii întregi, căreia şi noi, ofiţerii români de informaţii de la Londra, i-am căzut victimă.

Colonelul vest-german P. Lahousen deţinea date potrivit cărora **Marea Britanie s-a alăturat S.U.A. încă de la începutul crizei rachetelor din Cuba** cu ceea ce avea mai potrivit situaţiei, adică **cu aviaţia de bombardament strategic.** Col. G. Dănciulescu a hotărât **să verificăm acest lucru,** în mod nemijlocit, pe teren, asumându-ne toate riscurile. Eram profund lezaţi în amorul propriu, pentru faptul că ne-am lăsat duşi în eroare de un act de dezinformare şi eram hotărâţi să îndreptăm lucrurile.

Soluţia era să luăm sub observare o bâză aeriană strategică. Am ales **baza de la Upper Hayford,** pe care erau dislocate avioane de

82

bombardament strategic de tip ***„Vulcan)*** cele mai performante din sub» ordinea Comandamentului Aviaţiei de Bombardament a Marii Britanii.

Deplasarea în **zona** bazei aeriene am **făcut-o** în **condiţii de ilegalitate,** deoarece diplomaţii statelor membre ale Tratatului de la Varşovia, mai puţin Ungaria, **aveam restricţii de circulaţie.** Ne puteam deplasa liber doar într-un cerc cu o rază ele 40 km din centrul Londrei. **Orice deplasare în afara Londrei,** pentru ataşatul militar şi asistenţii săi, se putea face **doar pe bază de cerere adresată Ministerului Apărării,** cu indicarea exactă a itinerariului, a localităţilor ce urmau ***a*** fi vizitate, precum şi denumirea hotelurilor unde urma să fim cazaţi. în asemenea condiţii **eram tot timpul în plasa organului englez de contraspionaj.**

De ochii lumii, adică pentru acoperire, am făcut şi astfel de deplasări, limitându-ne la vizitarea unor monumente şi locuri turistice de mare interes. Pe timpul şederii mele în Marea Britanie **până în 1964, când României i-au fost ridicate restricţiile de circulaţie pentru diplomaţi, am efectuat zeci de deplasări ilegale,** cu încălcarea premeditată a restricţiilor, **dar niciodată singur.**

Dacă am fi fost prinşi, **am fi fost declaraţi *„persona non grata"* şi expulzaţi din Marea Britanie.** Acest lucru hu ne-ar fi convenit, deoarece capitalismul, deşi era „în putrefacţie", mirosea frumos...

Românii spionau şi filmau, contraspionii britanici... culegeau căpşuni !

Zona bazei aeriene strategice de la Upper Hayford ne era cunoscută, deoarece **o mai** „călcasem" anterior. Cei trei ofiţeri am părăsit Londra din trei puncte diferite, dis de dimineaţă, **folosind exclusiv mijloace de transport în comun.** Ne-am întâlnit într-o staţie de autobuz interurban, îmbrăcaţi ca englezii care circulau cu asemenea mijloace, după ce ne-am asigurat, fiecare în parte, că nu aveam „coadă".

Cercetarea unei baze aeriene se execută după reguli şi procedee bine stabilite, învăţate în şcoala de spionaj. **„Botezul focului" în cercetarea unei baze aeriene l-am trecut în 1961, la puţin timp după sosirea la Londra.** „Victima" a fost baza aeriană strategică de la **Skulthorse** din estul Marii Britanii, unde era dislocată Aripa 47 Bombardament Strategic americană. A fost, de fapt, **un examen sever şi extrem de periculos, la care am fost supus de către col. G. Dăn-ciulescu, pe care l-am trecut cu bine.** S-au scurs 46 ani de atunci iar dacă aş afirma că nu mi-a fost teamă, aş spune o mare minciună.

La Skulthorse nu ne-am mulţumit numai cu cercetarea exterioară a bazei aeriene. **Am pătruns împreună şi în bază,** în mod legendat, **şi nu am**

plecat de acolo cu mâna goală. L-am însoţit pe col. G. Dănciulescu în acţiunile de **cercetare a bazelor de rachete *„Thor",* pe care le-am numărat şi fotografiat, bucată cu bucată,** ajungând în final la constatarea că **Marea Britanie dispunea, în 1962, de 84 astfel de rachete, purtătoare de încărcături nucleare.**

Revenind la Baza aeriană strategică de la Upper Hayford, pe timpul crizei rachetelor din Cuba, **am făcut descoperiri uluitoare, în totală contradicţie cu declaraţiile primului-ministru MacMillan.** Nu voi intra

în detalii cum s-a procedat şi cum ne-a condus col. G. Dănciulescu în această acţiune. Cert este faptul că **la intrarea pe pista principală de decolare se aflau 4 avioane de bombardament strategic de tipul *„Vulkan",* cu echipajele în carlingă.** Fiecare avion era înconjurat de **câte 6 santinele echipate de război şi cu câte un câine de pază** ţinut la lesă. Pe un refugiu lateral, ia câteva sute de metri, se aflau **alte 4 avioane *„Vulkan",* înconjurate de santinele şi câini de pază, dar fără echipaje în carlingă.** Paza extraordinară existentă în jurul fiecărui avion ne-a dus la concluzia că acestea **aveau la bord bombe atomice.**

Pe durata a circa **16 ore,** cât **am ţinut Baza sub observaţie** am constatat un fapt şi mai uluitor. Aproximativ, **din patru în patru ore, aterizau 4 avioane** (o patrulă) **de bombardament strategic *„Vulkan",* iar cele 4 avioane aflate în aşteptare decolau.** Locul acestora era luat de alte **4** avioane, respectiv cele aflate în poziţie de aşteptare laterală, dar de data aceasta cu echipajele la bord. Avioanele venite din misiune au trecut pe poziţia de aşteptare lateral de pistă, cu pază puternică, dar fără echipaje, care în mod cert erau ia odihnă, în interiorul Bazei.

Procesul a fost fotografiat şi filmat de către noi.

Premierul britanic minţea la Londra, adevărul ajungea la Bucureşti...

înapoiaţi la Londra în acelaşi mod şi fără nici un incident am analizat informaţiile obţinute şi am ajuns la următoarele concluzii:

Marea Britanie, contrar declaraţiilor lui MacMillan, **era puternic angajată alături de S.U.A. Circa o treime din aviaţia de bombardament strategic a Marii Britanii era ţinută permanent în aer,** patrulând în zone aeriene dinainte stabilité, de unde, dacă s-ar fi ordonat, s-ar fi îndreptat, pe traiectele de zbor optime, spre obiectivele de atac din U.R.S.S. şi celelalte state membre ale Tratatului de la Varşovia. Atât avioanele de bombardament strategic, cât şi rachetele „Thor" britanice **puteau lovi obiective de pe teritoriul României.**

Bazele de rachete „Thor" nu le-am mai cercetat, deoarece acestea erau permanent gata de lansare, având la bord încărcături nucleare în proporţie de 50%. **Toate acestea au fost raportate la Bucureşti,** prin telegrame cifrate

şi prin rapoarte expediate prin curieri diplomatici, ce-rându-ne scuze că ne-am lăsat duşi în eroare de declaraţiile primului-ministru al Marii Britanii, H. MacMillan.

Criza rachetelor din Cuba m-a învăţat o lecţie dură, pe care n-am mai uitat-o tot restul vieţii, ca ofiţer operativ. **Neîncrederea în declaraţiile oficiale ale şefilor de stat şi** de **guvern,** indiferent cine au fost aceştia, **a devenit o legitate pentru mine,** mai ales când era vorba de situaţii politice şi militare de tensiune şi conflict. Acest lucru m-a ajutat sâ evit multe capcane şi să mă apropii mai mult de adevăr. Cu timpul, m-am deprins a nu da crezare oamenilor politici din orice ţară, în orice perioadă şi în orice probleme.

84

Politicienii români - „drepţi" sau la... Parchet

în ceea ce priveşte scena politică din România de după decembrie 1989, susţin cu tărie că nu există niciun politician, cât de cât mai însemnat, indiferent de partid, care să merite Chiar şi cea mai mică încredere. Cinismul, ipocrizia, fariseismul, minciuna crasă, lipsa bunului simţ şi lipsa simţului măsurii, lipsa totală a onoarei şi a demnităţii constituie instrumentele de bază cu care se face politică în România. Fără exagerare, clasa politică din România poate fi împărţită în două mari categorii: o categorie care face obiectul unor dosare penale şi o altă categorie căreia urmează că î se întocmească dosare penale...

Preşedintele actual al României, Traian Băsescu, ca şi preşedinţii anteriori Ion Iliescu şi Emil Constantinescu sunt urmăriţi penal. Fostul premier Adian Năstase şi fost preşedinte al Camerei Deputaţilor este urmărit penal. Urmărirea penală îl paşte şi pe primul-ministru Calin Popescu Tăriceanu, prieten, la cataramă cu Dinu Patriciu, urmărit penaj şi pasibil de a intra în închisoare.

în asemenea condiţii, orice român de bună credinţă are dreptul să se întrebe: după decembrie **1989,** ce sistem s-a instaurat în România? Un sistem democratic sau un sistem **al** crimei organizate? Primii care ar trebui să dea răspuns la această întrebare sunt analiştii din cadrul serviciilor secrete de informaţii, mână în mână cu puterea judecătorească. Nu cumva şi aceste organe vitale ale statului sunt şi ele infectate de corupţie şi politicianism? iată întrebarea!

Cel mai mare **pericol** ce ameninţă activitatea de spionaj, indiferent de domeniul în care s-ar manifesta este dezinformarea. Un serviciu de spionaj care cade victimă acţiunilor de dezinformare este un serviciu mort. în decembrie **1989,** nu numai serviciile de informaţii, ci întreaga societate românească a căzut pradă unei ample şi profunde operaţii de dezinformare, dublată de subversiune. Puţin **a** lipsit ca România să fi fost aruncată în abisul unui război civil total, cu efecte catastrofice. Ce nu s-a reuşit în România s-a reuşit în R.S.F. Jugoslavia, iar Budapesta plesneşte de furie că „a pierdut momentul" de a îndrepta ***„strâmbătatea Trianonului"...***

Independenţa - „floare de colţ"

în ciuda tuturor drepturilor şi libertăţilor, inclusiv libertatea presei şi a dreptului la libera exprimare, dominanta în viaţa politică din România, în toti anii care au trecut de la evenimentele din decembrie 1989 a fost tot dezinformarea. Românii s-au dovedit uşor de păcălit şi manevrat, fiind una dintre cele mai puţin informate naţiuni din Europa.

Teama oamenilor de a spune adevărul este mai mare decât în perioada istorică denumită ***„totalitarism".*** Aceasta, deoarece oamenii pot fi „disponibilizaţi" şi pot ajunge în stradă muritori de foame. în faţa puterii patronilor, drepturile omului sunt vorbe goale. Jurnaliştii sunt liberi să scrie orice, dar patronii publică ce vor ei.

Să sperăm că nou-înfiinţata Comunitate a Serviciilor de Informaţii îşi va aduce contribuţia la îmbunătăţirea climatului de informare a întregii

85

societăţi şi la limpezirea tenebrelor ce ne înconjoară. Aceasta **doar dacă profesionişti**i **din** aceste **servicii vor fi** lăsaţi să-şi facă meseria.

Apartenenţa la orice „parteneriat strategic", cum ar fi cel cu S.U.A. sau la vreo „axă" ca cea din imaginaţia bogată a domnului preşedinte Traian Băsescu, precum şi apartenenţa la N.A.T.O. şi Uniunea Europeană **nu trebuie să afecteze autonomia şi caracterul exclusiv naţional al serviciilor de informaţii ale României** Aceasta ar trebui sa fie o legitate de fier, dar din nefericire nu este.

Clasa politică românească, dar mai ales oamenii politici cu funcţii-cheie în stat, nu ar trebui să uite niciodată marea lecţie a istoriei, potrivit căreia aliaţii şi prietenii de astăzi ar putea deveni inamicii de mâine şi invers. De mii de ani, în lume nu există nici prietenii eterne şi nici duşmănii eterne, ci numai interese eterne.

„Pro-americanismul" iraţional, fără discernământ şi fără măsură ce se cultivă în România în ultimii 17 ani **este nu numai toxic, dar va fi şi distructiv în timp.** Aşa cum a demonstrat-o „sentinţa" tribunalului militar american în cazul celui ce l-a ucis pe cântăreţul român **Teo Peter»** autorităţile din S.U.A. nu dau o ceapă degerată pe România şi interesele sale.'

Personal nu cred nici în ruptul capului că România s-a oferit „voluntar" să-şi pună teritoriul la dispoziţia S.U.A pentru baze militare. -Nu cred să existe vreun om politic roman, indiferent cât de ticăloşit ar fi, care să fi gândit să se renunţe la o parte din teritoriul naţional, de dragul intereselor americane. Convingerea mea fermă este că **România, pe fondul dorinţei sale arzătoare de a fi admisă în N.A.T.O. alături de Ungaria, a fost şantajată, de către Washington, să-şi ofere „voluntar" teritoriul pentru baze militare americane în contextul sesiunii N.A.T.O. la nivel înalt de la Praga, din noiembrie 2002.**

1.000 de ziarişti americani - ofiţeri ai CIA !

Acest adevăr ar trebui pus în lumină, atât de către puţin profesionista mass-media din România, cât şi de către serviciile de informaţii. Să nu se uite faptul că **acţiunile ilegale ale C.I.A. privind zborurile şi închisorile secrete de interogatorii şi tortură au fost demascate în faţa întregii lumi de către un** cotidian **american,** pe nume ***„Washington Post"*** Asta da presă liberă ! în faţa unor dovezi zdrobitoare oferite de către Comunitatea internaţională, în septembrie 2006, **G.W. Bush a recunoscut** existenţa *„unor locuri speciale de detenţie"* benefice pentru securitatea S.U.Â. **Prezenţa acestor închisori şi în România a fost demonstrată de experţi 'ai Uniunii Europene.**

Serviciile de informaţii ale României ar trebui să coopereze cu cotidianele care se bucură de credibilitate şi, atunci când interesele naţionale o cer, să le strecoare acele informaţii pe care, singure, nu le pot obţine şi face publice, dar a căror cunoaştere de către marele public este în interesul României. *„Scurgerile dirijate de informaţii"* se practică atât în S.U.A., cât şi în restul lumii dezvoltate.

N. edit: Pe larg în ***„CIA conduce România",*** cu numeroase dovezi.

79

Comunitatea Serviciilor de Informaţii din S.U.A. foloseşte cu abilitate mass-media americană şi străină, pentru promovarea intereselor naţionale.

Aceasta, pe lângă faptul că peste **1.000 de ofiţeri operativi din C.I.A.** străbat lumea în lung şi în lat, având ca acoperire **legitimaţia de jurnalist.**

De multe or», „scurgerile de informaţii" bine regizate pot avea efecte salutare, atât pe plan intern, cât şi pe plan internaţional. în asemenea jocuri îşi pot arăta serviciile de spionaj măiestria, mai ales în situaţiile în care factorii politici proprii recurg la tertipuri murdare, iar altă calé de a le pune capăt nu există.

Atunci **când ofiţeri din S.R.I. au „scăpat" către presă informaţii prin care erau demascaţi agenţi ai spionajului Ungariei,** ce deţineau funcţii administrative importante, au dat dovadă de **profesionism, patriotism şi responsabilitate,** aducând mari servicii României, cu riscurile de rigoare, pentru că **U.D.M.R, care guvernează, nu i-a iertat....**

Col. G. Dăncîulescu - spaima Marilor Puteri

Ca activitate umană multimilenară, spionajul se prezintă în trei dimensiuni de bază. **Spionajul ca teorie, ca practică şi ca artă. Dezvoltarea spionajului ca artă este apanajul celor mai strălucite minţi, înzestrate cu harul creaţiei.** Asemenea oameni sunt puţini. în cazul României, printre aceştia's-a numărat şi colonelul (ulterior general) **George Dănciulescu.**

Am avut fericirea să-mi încep cariera de ofiţer operativ la Londra, sub comanda acestui profesionist de înaltă clasă.' Era **un oltean aprig, ambiţios, cu o inteligentă sclipitoare, cu o vastă cultură, iubitor de artă,** 'de **un**

curaj ieşit din comun, gata oricând să-şi asume orice risc. în urmărirea scopurilor se comporta ca o mare felină, căreia nu-i scăpa niciodată prada.

Mama natură l-a ajutat, înzestrându-l cu trăsăturile unui **bărbat superb,** în faţa căruia puţine femei puteau rezista. A folosit inteligent această arma, pentru a pătrunde în medii şi la obiective inaccesibile diplomaţilor lumii comuniste.

A fost **ataşat militar** în cele mai importante capitale ale lumii, în ordinea **Washington, Londra, Moscova,** exclusiv pentru calităţile sale de spion militar de mare calibru. **Peste tot a dat lovituri de-a dreptul inimaginabile,** recurgând la stratageme simple, spontane şi imbatabile. Era tot timpul în alertă, iar când se ivea prilejul favorabil de a intra în posesia unor informaţii, indiferent de la cine, arareori îl pierdea.

De la col, G. Dănciulescu am învăţat că, **în interesul României şi a Rimatei sale, şi inamicii potenţiali şi aliaţii de orice fel trebuie storşi de informaţii,** dacă ai ocazia s-o faci. Era un „cavaler al spionajului fără frontiere", care călca în picioare viziunea politrucilor de la Bucureşti, potrivit căreia „ţările socialiste frăţeşti nu se spionează între ele".

De la el am învăţat că, **în activitatea de căutare de informaţii, surse şi agenţi, trebuie să-ţi asumi riscuri, dar să nu încâlci princi**

87

pille, regulile şi legităţile artei spionajului. încălcarea acestora conduce, în mod inevitabil, la cădere. Doctrinele politice şi „indicaţiile preţioase" ale ierarhiilor politice pot fi încălcate fără riscuri. Era un duşman de moarte al rutinei şi un exeget al păstrării secretului acţiunilor. Era un **mare cunoscător al firii umane,** alegându-şi cu măiestrie victimele.

Spionii - cu eşecurile, şefii - cu succesele...

Pe mine **m-a luat sub aripa sa,** de as al spionajului militar, din primele zile, în mod deosebit **pentru nivelul ridicat de vorbire al limbii engleze,** cu care m-am prezentat la post. Sub acest aspect m-a supus unor probe dure, afirmând că **dacă nu cunosc limba engleză la un nivel care să mă facă pierdut în mediile britanice, lui nu-i sunt de mare folos.** Am trecut cu brio toate probele.

în al doilea plan **mi-a verificat curajul,** antrenându-mă într-o suită de acţiuni ilegale, la început mai simple, apoi tot mai complexe şi mai periculoase. Dimensiunea practică a spionajului nu se învaţă în şcoli şi la cursuri, ci pe teren, în condiţiile concrete, diversificate şi mai ales periculoase, din ţara cercetată. Èu am avut norocul de un dascăl de-a dreptul genial.

Am executat împreună zeci de ieşiri ilegale din perimetrul Londrei, toate fără aprobarea şefilor de la Bucureşti. Aceasta pentru că, dacă am fi cerut aprobări pentru ieşiri ilegale, nu ni s-ar fi dat, de teama ca, odată surprinşi de către organele de contraspionaj, „să nu stricăm relaţiile

diplomatice" dintre România şi Marea Britanie. **Cu cât un şef este mai mare, cu atât riscă mai puţin...**

Pe de altă parte, şeful meu şi cu mine eram conştienţi că **superiorii noştri de la Bucureşti ştiau că noi recurgem la ieşiri ilegale,** deoarece informaţiile şi materialele secrete pe care le trimiteam la „Centru" (aşa se numea codificat Direcţia Informaţii) nu puteau fi obţinute pe alte căi. Se făceau însă că „nu ştiu", astfel încât, **dacă** col. Dănciulescu şi cu mine **am fi căzut, răspunderea era exclusiv a noastră,** „Centrul" spălându-se pe mâini. Cam aşa se procedează peste tot în lume.

Am învăţat acest adevăr de ia „confraţii" americani, germani, francezi, italieni, ruşi, polonezi, bulgari etc. **Toate succesele spionilor sunt însuşite de şefii superiori, iar toate eşecurile li se sparg lor în cap...**

Am lăsat la urmă una din trăsăturile de bază ale marelui meu dascăl şi anume patriotismul. Col. Dănciulescu era **purtătorul unui patriotism profund, nedcclarativ,** neîncărcat de ideologie şi lozincomanie de partid.

Tot ceea ce a văzut bun în S.U.A. şi în Marea Britanie dorea să se realizeze şi în România, evident, în condiţiile socialismului.

88

Capitolul IV
„VÂNAREA LIBERĂ" A „LEULUI BRITANIC"

SUA - „Paradisul spionilor"

Esenţa artei spionajului constă în a ajunge la informaţiile secrete dorite, indiferent de domeniu, fără a cădea în plasa contraspionajului autohton Acesta este cadrul general, de acum şi din toate timpurile, în care se derulează, fără clipe de pace, „războiul inteligentelor". Simplu şi magistral.

Pornind de ia premisa că statele lumii sunt preocupate să selecteze şi să coopteze în serviciile lor de spionaj inteligenţe de prim rang, condiţia fundamentală ca ofiţerii operativi să-şi poată îndeplini misiunile de culegere de informaţii este aceea de cunoaştere şi exploatare a situaţiei locale, de **agentură,** la cel mai înalt nivel.

Sintagma „situaţiei locale de agentură" este de o complexitate imensă. Conţinutul şi cuprinderea acesteia sunt înţelese şi cunoscute doar de către' profesioniştii în materie. Aceasta se poate referi ia un stat, în totalitatea lui, la o zonă de mare interes informativ, la capitala unui stat, în care îşi au reşedinţa spionii cu acoperiri diplomatice, sau la un obiectiv, într-o formulare de maximă concentrare, ***„situaţia locală de agentură"*** cuprinde totalitatea condiţiilor existente într-o'ţară, o zonă, o localitate sau la un obiectiv, de natură să favorizeze acţiunile de culegere de informaţii secrete, precum şi condiţiile defavoriza'nte, constând din legi, organisme, forţe, acţiuni şi măsuri dé contrainformaţii şi contraspionaj.

Este cât se poate de evident şi pe înţelesul tuturor că situaţia locală de agentură diferă de la o ţară la alta. Una este situaţia locală de agentură în state

precum S.U.Ä., Japonia, Germania, Marea Britanie şi Franţa şi alta în ţări precum Mauritania, Ciad, Filipine, Indonezia, Arabia Saudită, România sau Bulgaria.

Statele democratice super-dezvoltate, societăţile deschise sunt adevărate paradisuri pentru serviciile de spionaj de pretutindeni. Locul întâi din acest punct de vedere îl ocupă de departe SUA. Unde este prezentă bogăţia şi puterea există şi informaţii şi invers.

Regimul informaţiilor, cantitatea şi valoarea acestora constituie o latură esenţială a situaţiei locale de agentură. Cea mai mare libertate de circulaţie a informaţiilor există în S.U.A. Aceasta a fost una din cauzele care le-a permis americanilor să atingă nivelul general de dezvoltare pe care îl au. Dacă şi în fosta U.R.S.S. regimul informaţiilor ar fi fost identic sau apropiat de cel din S.U.A., mai mult ca sigur că socialismul din Europa de Est nu s-ar fi prăbuşit.

Marea Britanie - o ţară de... informatori

O altă latură a situaţiei locale de agentură o constituie obiectivele de interes informativ. în statele occidentale dezvoltate, în frunte cu S.U.A., numărul acestora este invers. Spre exemplu, pe teritoriul S.U.A.

există peste 120.000 de fabrici şi uzine ele armamente şi echipamente **militare.** Toate acestea se află în atenţia serviciilor de spionaj străine, atât din statele potenţial adversare, cât şi din statele aliate.

Mediile sociale cu valoare informativă constituie **un element de prim rang al situaţiei locale de agentură.** Acestea sunt asaltate din toate direcţiile de către spionii de profesie. La nivelul unei ţări, serviciile de spionaj străine operează cu „agentura" care cuprinde totalitatea rezidenţelor, rezidenturilor şi agenţilor independenţi existente la un moment dat pe teritoriul unui stat.

Aceasta înseamnă că, pe teritoriul S.U.A. operează agenturi de spionaj ruseşti, chineze, japoneze, franceze, germane, britanice, italiene, indiene şi multe altele de calibru mai mic. Situaţia F.B.I. nu este una de invidiat...

Realizarea de agenturi în **statele de interes informativ constituie obiectivul fundamental al strategiei de informaţii a statelor independente şi suverane.** Nu este şi cazul României,' cu serviciile sale de informaţii bulversate de „reforme" interminabile, conduse de oameni politici incompetenţi şi penetrate de consilieri străini.

Ca şi societatea omenească, **situaţia locală de agentură este într-o continuă schimbare şi transformare.** Studiul situaţiei locale de agentură nu se încheie niciodată. Spionii de profesie sunt ca doctorii în medicină. Toată viaţa lor studiază. Necunoaşterea elementelor de situaţie locală, la orice nivel, incumbă pericolul săvârşirii de greşeli, iar greşelile conduc la căderi. **Peste 95% din căderile de spioni profesionişti** înregistrate în cursul secolului XX **s-au datorat** nu „schemelor geniale" ale serviciilor de contraspionaj, ci **unor**

greşeli comise de către aceştia. Spioni de talie mondială precum Richard Sorge, Rudolf Abel, Aldrich Ames şi alţii **au căzut din cauza comiterii unor greşeli de-a dreptul elementare** Serviciile de contraspionaj trăiesc tocmai de pe urma unor asemenea greşeli, pe care le pândesc sau le caută cu lupa.

Am făcut această introducere sumară în marea artă a spionajului pentru a-l ajuta pe cititor să înţeleagă ce înseamnă exploatarea, în scopul culegerii de informaţii, a unor condiţii favorabile ale situaţiei locale de agentură dintr-o ţară,' precum Marea Britanie. Şi în Regatul Unit al Marii Britanii, libertatea de circulaţie a informaţiilor este mare, dar nu este comparabilă cu cea din SUA.' Chiar dacă acest lucru îi va surprinde pe unii dintre concetăţenii mei vreau să fac cunoscut faptul că **mass-media britanică este cea mai cenzurată din întreaga lume occidentală.**

Jurnaliştii englezi sunt cei mai disciplinaţi şi mai obedienţi faţă de autorităţi din întreaga arie euro-atlantică. O dimensiune unică a situaţiei locale de agentură din Marea Britanie o constituie faptul că **întreaga populaţie simpatizează şi** cooperează **voluntar cu poliţia şi cu serviciile de contrainformaţii şi contraspionaj ale statului.** Din acest punct de vedere, deosebirea dintre România şi Marea Britanie este ca de la cer la pământ. Aceasta v-o spune un bun cunoscător al condiţiilor de situaţie locală din Marea Britanie şi de la Londra, în dimensiunile ei fundamentale, mai puţin schimbătoare.

90

în week-end lucrează doar... spionii

Col. G. **Dănciulescu era un adevărat** magician în cunoaşterea **condiţiilor de situaţie locală din Marea** Britanie **şi** de **la** Londra, pe care le exploata cu simplitate şi ingeniozitate. Se ştie că **genialitatea constă tocmai în simplitatea soluţiilor găsite,** în situaţii şi domenii de mare complexitate. Cunoscând 'faptul că de luni până vineri, în absolut toate instituţiile din Marea Britanie, inclusiv cele militare, atât intensitatea muncii, cât şi disciplina şi vigilenţa sunt maxime, acesta nu se angaja niciodată în acţiuni de mare risc, în acest interval de timp.

Unui agent sau relaţie de muncă îi era foarte greu, şi total neconform cu normele şi tradiţiile^ britanice, să se învoiască de la serviciu în timpul săptămânii de lucru. în această perioadă, la obiectivele de interes informativ, paza şi vigilenţa sunt maxime. **în** intervalul de timp de vineri după-amiaza şi până luni'dimineaţa la ora 9, adică în ceea ce englezii (şi americanii, precum şi românii din 1990 încoace) numesc ***„week-end",*** situaţia se schimbă radical. Acest „week-end" este sfânt pentru întreaga lumeanglo-saxonă şi vai de cei ce ar îndrăzni să-l perturbe, fie că este vorba de patronat sau de instituţiile statului. **Atât măsurile de securitate, cât şi vigilenţa scad peste tot,** adică intră şi ele în „week-end"

In fosta lume comunistă, în zilele de duminecă şi de sărbători legale, **situaţia era aproximativ la fel.** Avioanele de spionaj americane de tip U-2 care au pătruns în spaţiul aerian al fostei U.R.S.S. în perioada 1956-1960 făceau acest lucru numai în zilele de sărbători. Faptul că avionul pilotat de maiorul Gary Powers a fost doborât în ziua de **1 mai 1960** nu a fost o întâmplare. Acest zbor, care a intrat în istoria spionajului mondial prin efectele extraordinare pe care le-a produs în evoluţia relaţiilor internaţionale şi a Războiului Rece, a fost planificat în mod special pentru această zi, contându-se pe vigilenţa mai scăzută a ruşilor în zi de sărbătoare. Un lucru este clar şi demonstrat din vremuri imemoriale: **zilele de repaos şi sărbătorile de orice fel sunt zile de muncă intensă pentru spionii de pretutindeni...**

Agenta **Judith Coplon,** funcţionară în Departamentul Justiţiei din S.U.A., care lucra pentru ruşi, cărora le-a transmis sute de documente strict secrete, se întâlnea cu ofiţerul ei de legătură, Valentin Gubitcev, funcţionar superior al U.R.S.S. la O.N.U., numai în week-end-uri, ia New'York, în locuri de agrement.

Colonelul inginer american **Jonathan Pollard*,** din Serviciul de Cercetare prin Sateliţi al Forţelor Maritime ale S.U.A., recrutat de către Mossad şi care a transmis Israelului circa **800** de documente secrete, se întâlnea cu colonelul evreu Aviem Sella, în „week-end-uri", tot la New York, unde a şi fost arestat, în **1988,** de către F.B.I., într-o duminică. A fost condamnat la închisoare pe viaţă, fără drept de graţiere.

Colonelul **Oleg Penkovski,** recrutat de către spionajul britanic (M.I.6), exploatat în comun cu C.I.A., care a transmis Marii Britanii şi S.U.A. peste 1.200 de documente secrete şi strict secrete, se întâlnea cu superiorul său englez, Charles R. Chisholm, spion de profesie, cu

*** N. edit:** De origine iudaică.

acoperire diplomatică în Ambasada Marii Britanii din Moscova, de regulă duminica şi în zilele de sărbători de stat. Arestarea celor doi, în flagrant, s-a executat tot într-o duminică.

Bucurându-se de imunitate diplomatică, Chisholm a fost declarat *„persona non grata"* şi expulzat. Colonel V. Penkovski a fost judecat într-un proces cu o publicitate ieşită din comun, condamnat la moarte şi „executat". Sau cel puţin aşa au comunicat autorităţile sovietice...

Planul debarcării din Normandia - cunoscut de Cicero

Peste tot în lume, mai ales în statele democratice super-dezvoltate, **mulţi şefi,** încălcând cu premeditare regimul de păstrare a documentelor secrete, **obişnuiesc să ia acasă în week-end-uri documente secrete şi strict secrete** Cu cât „şeful" este mai mare în funcţie, cu atât este mai puţin bănuit, permiţându-şi încălcări dintre cele mai grave. **Până şi directorii generali ai C.I.A.,** printre care Richard Helms, William Colby şi William Casey **au comis asemenea acte,** fără să fi fost traşi la răspundere.

De pe urma unor asemenea greşeli au profitat atât unii spioni de profesie, din jurul acestora, **cât şi unii jurnalişti de clasă.** Acesta este unul din canalele de „scurgere de informaţii" în faţa căruia organele de contraspionaj sunt de regulă impotente. '

Un caz care a intrat în istoria spionajului universal, este cel **al ambasadorului Marii Britanii la Ankara, Sir Hughe Knatchbull Hugessen,** în ultimii ani ai celui de-al doilea război mondial. Aristocrat arogant şi conservator până la ridicol, Sir Hughe obişnuia să ia acasă, în week-end, toate documentele secrete pe care nu le putea citi şi studia în cursul săptămânii. Evident, în vila pe care o ocupa nu avea casă de fier, **lăsând documentele secrete pe biroul său de lucru.**

Ambasadorului Marii Britanii nu i-ar fi trecut, nici mort, prin cap că **valetul său, albanezul Elyeza Pazna, era agent al serviciului de spionaj militar german,** temutul Abwehr, condus de legendarul amiral Wilhelm Canaris, sub pseudonimul ***„Cicero".*** Acesta fotografia, pe timpul nopţii, documentele secrete ale ambasadorului, apoi ducea filmele la Arribasada Germaniei, predându-le ataşatului militar.

Printre documentele copiate de Cicero în aprilie 1944 s-a aflat şi unul din categoria „top secret" (adică ultra-secret) conţinând **elemente ale planului *„Overlord",* de debarcare a aliaţilor în Normandia.** Analizat la nivelul Marelui Cartier General al armatei germane, prezidat de A. Hitler, **„specialiştii" nemţi au tras concluzia că este un „fals",** o acţiune de dezinformare a spionajului britanic şi, ca atare, nu i-au acordat atenţie.

Autenticitatea documentului transmis de către Cicero s-a demonstrat la 6 iunie 1944, când forţele aliate au debarcat, într-adevăr în Normandia.

Englezii - „idioţi", germanii - „proşti"...

Pe timpul misiunii mele la **Ankara** am făcut zeci de vizite la Ambasada R.F. a Germaniei, având excelente relaţii de colaborare cu **colonel W. Golnitz.** Deşi col. Golnitz nu se mai află printre cei vii, nu voi scrie şi nici nu voi relata în nicio împrejurare, cât voi mai trăi, în ce a

92

constat „colaborarea" subsemnatului cu acest extraordinar ofiţer german, care a luptat **pe** Frontul de Est din ziua declanşării acestuia (22 iunie **1941)** până **la căderea Berlinului.**

Pe timpul uneia dintre vizitele mele în biroul de lucru al col. W. Golnitz ataşatul militar al R.F.G. în Turcia, am adus vorba despre „Afacerea Cicero", întrebându-l de ce nu l-au crezut germanii când le-a dat planul „Operaţia Overlord". Mi-a răspuns prompt, simplu şi soldăţeşte: *„De proşti !"* Apoi mi-a dat şi explicaţii.

în perioada 1943-1944, îmi spunea col. Golnitz, **agenţii germani dirijaţi de amiralul Canaris au depus eforturi** extraordinare **pentru a** pătrunde **în statul-major al generalului D. Eisenhower,** comandantul suprem al

Forţelor Aliate americano-britanice, unde se pregătea^planul de debarcare în Normandia. Era o strategie directă vizând atingerea unui obiectiv informativ de importanţă vitală, printr-un atac frontal, pe direcţia cea mai puternic apărată de către forţele contraspionajului americano-britanice. **Toate tentativele au eşuat!**

Când Abwehr-ul s-a pomenit cu datele fundamentale ale „Operaţiei Overlord" venite de la Ankara, într-un mod atât de incredibil de simplu, de la agentul lor „Cicero", **analiştii germani au devenit suspi-cioşi** Atât la nivelul Abwehr-ului, cât şi al O. KW. (Cartierul General al Armatei) s-a ajuns la concluzia că la mijloc nu poate fi decât „o diversiune de dezinformare" pusă la cale de către spionajul britanic.

Analiştii germani, îmi relata col. Golnitz, **nu i-au crezut pe englezi** (faţă de care nutreau un real respect) **atât de „idioţi" încât să-i informeze pe ambasadorii lor din străinătate, cu** datele de **bază ale *„Operaţiei Overlord".*** Incredibil, dar adevărat, englezii au făcut tocmai acest lucru, care în mod evident că era absurd.

Din acest caz, ca şi din multe altele asemănătoare, se desprinde concluzia, cu valoare de principiu, potrivit căreia, **în arta spionajului, uneori se recomandă să te aştepţi la ce nu este de aşteptat şi să crezi ceea ce este de necrezut...**

Bănuindu-l că face jocul englezilor, **nemţii l-au „plătit" pe „Cicero"** pentru toate informaţiile trimise de la Ankara **cu 300.000 lire sterline,** o sumă colosală pentru acea vreme, dar care erau **false.** Ce ironie...

în 1958, ministrul de Externe al Marii Britanii, Ernest Bevin, a recunoscut în faţa Parlamentului faptul că vaietul ambasadorului britanic la Ankara a fotografiat şi transmis spionajului german documente secrete de mare valoare şi risc.

Albanezul Elyeza Bazno, alias „Cicero" a fost judecat şi condamnat pentru posedarea de valută falsă, nu pentru spionaj...

„Criza din Cipru" - fără secrete pentru... Papa

Printr-o situaţie similară cu cea a lui „Cicero" am trecut şi eu, în contextul crizei cipriote din **1974.** Eram **ataşat militar adjunct la Ankara.** La 15 iulie 1974, în **Cipru** a avut loc o lovitură **de stat** a Gărzii Naţionale greceşti, condusă de Nikos Sampson, în urma căreia **preşedintele Makarios** (arhiepiscop) a fost **răsturnat de la putere.** Atât ia Nicosia, cât şi **la Atena,** unde **trona regimul militaro-fascist al generalului**

Giorgios Papadopoulos, adus la putere de C.I.A. în 1967, se pregătea declararea oficiala a unirii Ciprului cu Grecia. Acest act era considerat la Ankara drept intolerabil şi, mai mult decât atât, un *„casus beli".* Cele două state membre în N.A.T.O. şi-au pus armatele pe picior de război, au declarat **mobilizare parţială** şi s-a instituit **starea de asediu.**

Blocul militar N.A.T.O. trecea prin cea mai gravă criză din întreaga lui existenţă. Pentru a preveni *„enosis",* adică unificarea Ciprului cu Grecia, **Turcia a cerut Washingtonului să exercite toată puterea şi toată influenţa de care dispune asupra Greciei,** pentru a o determina să renunţe.'**Eforturile diplomatice americane au eşuat. Guvernul de la** Ankara, condus de Bulent Egevit, **nu avea altă alternativă decât invadarea Ciprului.**

Foarte puţini au fost cei care au crezut într-o astfel de evoluţie. Ataşaţii militari şi diplomaţii civili de la Ankara, atât din N.A.T.O., cat şi din Tratatul de. la Varşovia, jucau „cartea americană", fiind convinşi că S.U.A., cu „imensa lor putere" vor descuraja Turcia de la o invazie militară a Ciprului.

Eu am „simţit" altfel lucrurile. **Un agent autohton,** cu relaţii la cel mai înalt nivel în cercurile politice de la Ankara, **m-a asigurat că Turcia,** la momentul potrivit, **va invada Ciprul.** Nu ştia la ce dată se va produce evenimentul, dar **ştia ce unităţi militare vor lua parte la invazie, pe care mi le-a comunicat.**

Ataşatul aero **al S.U.A. la Ankara,** col. William Duning, cu care aveam „relaţii" excelente, la întrebarea mea, ce vor face S.U.A. în caz că armata turciei va invada Ciprul, **mi-a răspuns prompt şi fără ezitări: *„Nu va face nimic.*** Ce-a/ *vrea să facă?"*

A treia sursă şi cea mai importantă, a cărei identitate nu o voi face publică, până la sfârşitul vieţii mele, **mi-a transmis ziua, ora şi locurile exacte unde vor** debarca **forţele turceşti în Cipru.**

Spionii de succes sunt... sancţionaţi !

Stăpânit de o extraordinară tensiune, convins de valoarea şi autenticitatea informaţiilor pe care le-am obţinut, am trăit cu convingerea că aduc un mare serviciu Direcţiei Informaţii a Armatei, precum şi conducerii statului. Aveam să mă înşel însă amarnic şi să trăiesc o traumă sufletească, cu consecinţe ce s-au prelungit până la bătrâneţe.

în entuziasmul meu singular şi naiv, **nu aveam de unde să ştiu că ceilalţi diplomaţi din Ambasada României la Ankara, precum şi ataşaţii militari români din capitalele statelor membre în N.A.T.O. au raportat la Bucureşti că Turcia nu va invada Ciprul,** deoarece S.U.A. nu vor permite acest lucru, iar Flota a 6-a americană din M. Mediterană se va interpune între forţele turceşti de invazie şi insula Cipru.

Această „convingere" a fost însuşită şi de către şeful Direcţiei Informaţii, generalul Dumitru I. Dumitru, iar informarea către şeful statului de atunci, Nicolae Ceauşescu, s-a făcut în această idee.

După ce invadarea Ciprului s-a produs, exact aşa cum am raportat eu, am încercat o imensă satisfacţie profesională, aşteptându-mă măcar la un cuvânt de apreciere.

Umilit în faţa ministrului Apărării, generalul Ion Ioniţă, dar mai ales a lui N. Ceauşescu, pe care i-a „asigurat" cu argumente „imbatabile" că Turcia nu va invada Ciprul, generalul Dumitru **I.** Dumitru, tip arogant, autoritar dincolo de orice proporţii şi răzbunător, gândea cu totul altfel. Şeful Direcţiei Informaţii, împreună cu „analiştii" din jurul său nu au dat crezare Informaţiilor venite de ia Ankara, exact cum au procedat „analiştii" germani în cazul lui „Cicero" în 1944...

O bună parte din ofiţerii Direcţiei Informaţii, din secţiile operativă şi analiză erau la curent cu informaţiile venite de là Ankara şi confirmate, întru totul, de mersul evenimentelor. Aceştia erau la curent şi cu ce s-a raportat la „conducerea superioară de partid şi de stat", iar comentariile nefavorabile la adresa generalului D**.I.** Dumitru nu puteau să nu apară.

Sfătuit şi de oamenii lui de taină, toţi cu studii în U.R.S.S. ca şi el, **şeful Direcţiei Informaţii a decis retragerea mea de la postul Ankara cu doi ani mainte de termenul prevăzut prin ordinul de misiune. Am fost scos de pe frontul operativ pentru totdeauna** şi numit într-o funcţie birocratică.

Analiza activităţii mele la postul Ankara nu s**-a executat niciodată.** Aceasta s-a rezumat la chemarea mea în biroul de lucru al gi. Dumitru la câteva luni după întoarcerea în ţară, ocazie cu care, ţinându-mă în poziţie de „drepţi", mi-a comunicat din aceeaşi poziţie că: *„Nu avem nimic să vă reproşăm de pe timpul misiunii dumneavoastră la Ankara".* La întrebarea mea, când va avea loc analiza activităţii mele profesionale din Turcia, generalul D.I. Dumitru mi-a răspuns scurt şi tăios: *„Aceasta a fost analiza activităţii dumneavoastră* (doi ani şi jumătate) *în Turcia",* după care mi-a spus că sunt liber. Şeful Direcţiei Informaţii a avut grijă ca la această întrevedere să nu participe şi o terţă persoana.

Şef al Sectorului SUA din DIA

După aproximativ **un an** (la începutul anului 1976), generalul D.I. Dumitru **şi-a schimbat brusc atitudinea faţă de mine.** După ce m-a însărcinat să-i întocmesc un număr de studii "de analiză politico-militare pe diferite teme, pe care le-a şi expus personal, cu diferite ocazii, **m-a numit reprezentant al IVLAp.N pe lângă M.A.E., ca expert în problemele securităţii europene.** In această calitate, **mi-am adus contribuţia la pregătirea poziţiei României în cadrul Conferinţelor de Securitate şi Cooperare din Europa, de la Belgrad şi Madrid'** întâlnindu-mă, de regulă, la Ambasada S.U.A. din Bucureşti, cu o suită de experţi militari americani, veniţi special în acest scop, evident, „neoficial".

Spre totala mea surprindere şi stupefacţie, **la începutul anului 1978,** generalul D.I. Dumitru m-a **anunţat personal** că **voi fi numit ataşat militar al României la Washington,** ordonându-mi să-mi fac un plan de pregătire intensă. Nu mi-a fost greu să fac acest lucru, deoarece **eram şeful sectorului**

S.U.A. în cadrul Secţiei operative. Pregătirea s-a încheiat în luna **iulie 1978,** urmând ca după efectuarea concediului de odihnă să mă prezint la postul Washington.

A încercat, oare, generalul D**.I.** Dumitru să corecteze nedreptatea ce mi s-a făcut la Ankara? Se pare că da. **Postul Washington era cea**

96

mai râvnită dar şi cea mai grea funcţie în **străinătate,** la care putea aspira un ofiţer operativ din Direcţia Informaţii.

Mă gândeam, cu o profunda emoţie, că voi călca pe urmele legendarului col. George Dănciulescu, maestrul care mi-a dezvăluit tainele artei spionajului militar, exact atunci când aveam nevoie şi m-a format în mare măsură după chipul şi asemănarea lui/evident ca ofiţer operativ. Recunosc că, deşi era necruţător faţă de orice greşeli în munca de informaţii, m-am legat sufleteşte de el şi-i recunosc meritele de dascăl inegalabil.

„A trădat Pacepa, a început demolarea !"

înainte de presupusa mea plecare la Washington, am avut o întâlnire de suflet cu generalul G. **Dănciulescu, ataşat militar al României la Moscova,** de pe urma căreia m-am ales cu sfaturi profesionale de mare valoare cu privire la condiţiile de lucru din S.U.A.

Iluzii deşarte ! în ziua de **28 august 1978,** mă înapoiam, cu Dacia 1300, împreună cu familia de la Predeal, unde ne-am petrecut concediul de odihnă. în dreptul Arcului de. Triumf, de pe trotuar, un om mi-a făcut semne insistente să opresc. Am oprit, mirat, ia intrarea în Şoseaua Kiselef. Cel care m-a oprit era colonelul Nicolae Romanescu, un coleg de serviciu. Cu o expresie a feţei puternic tensionată, mi-a spus scurt: *„Nenorocire, tovarăşe colonel* /"Am rămas şocat, gândind că mi-a murit cineva din familie sau mi-a luat apartamentul foc. Au urmat explicaţiile.

Cu o profundă amărăciune în glas, colonelul Romanescu m-a'informat că generalul **Mihai Pacepa,** locţiitorul şefului Direcţiei Generale de Informaţii a Securităţii **a trădat, fugind în S.U.A.** Urmare acestui fapt, starea de spirit şi de lucruri în Direcţia Informaţii a Marelui Stat Major era dezastruoasă. ***„A început demolarea",*** s-a exprimat colonelul Romanescu.

Nu mi-au trebuit mai mult de câteva secunde ca să-mi dau seama de proporţiile dezastrului. Nu ştiam prea multe lucruri despre generalul **Mihai Pacepa,** consilier personal al lui N. Ceauşescu, pentru probleme de securitate, dar ştiam cu mare precizie că acesta **şi generalul Dumitru I. Dumitru erau *prieteni la cataramă,*** cum zic românii.

Se ştie că Direcţia Generală de Informaţii a Securităţii a avut soarta Cartaginei după ce a fost cucerită de romani. **Direcţia Informaţii a Armatei a fost curăţată de tot ceea ce avea mai bun'** adică de ofiţerii operativi cu experienţă. Generalul D.I. Dumitru a fost destituit din funcţie şi numit şeful

Catedrei de Artilerie din cadrul Academiei Militare (adică'la „Cimitirul elefanţilor", cum se vorbea în Armată, în asemenea cazuri).

Toate numirile de ataşaţi militari au fost anulate.

în anii care au urmat, **ataşaţii militari retraşi de la posturi nu au mai fost înlocuiţi,** astfel încât, **îh 1989, România era complet dezarmată** din punct de vedere informativ în domeniul politico-militar.

Şeful - spion sovietic, DIA - decimată

Direcţia Informaţii a Armatei a fost decimată, deoarece, trădătorul Mihai Pacepa ştia totul despre aceasta şi nu numai atât Bazându-se

97

pe prietenia cu generalul D.I. Dumitru, care a fost şeful Direcţiei Informaţii în perioada 1964-1978, M. Pacepa a „inspectat" toate unităţile de cercetare ale Armatei, precum şi centrele de cercetare radio şi radio-electronice ale acesteia.

Din discuţiile pe care le-am purtat cu ofiţeri din fosta Direcţie de Contrainformatii, după 1990, am aflat că **generalul D.I. Dumitru era suspectat că lucrează pentru serviciul de spionaj militar G.R.U. al fostei U.R.S.S.** După venirea de la studiile din U.R.S.S., colonelul D.I. Dumitru **a lucrat în cadrul Direcţiei de Contrainformatii,** în care de altfel era specializat. Este posibil ca şefii lui de ia Moscova să fi influenţat numirea acestuia în fruntea organului de cercetare strategică al Armatei pentru a-i creşte valoarea informativă.

Ofiţerii de contrainformatii cu care am stat de vorbă m-au informat că **s-au făcut unele încercări de a i se instrumenta un dosar dar, ca şi în cazul lui Mihai Pacepa, persoana generalului D.I. Dumitru era „intangibilă".** Printre altele, acesta era **căsătorit cu nepoata lui Emil Bodnăraş,** al doilea om în stat după Nicolae Ceauşescu, dar mult mai cult şi mai inteligent decât acesta.

Este un adevăr demonstrat de istorie că **un spion, cu cât se află pe o treaptă ierarhică mai înaltă, cu atât este mai greu de atins şi de doborât.** Dacă cele aflate de la foştii ofiţeri operativi de contrainformatii au fost adevărate, atunci tandemul „Pacepa-Dumitru" a fost cu adevărat diabolic. Săraca Românie, era vândută pe toate azimuturile ! în zilele noastre, nu mai avem motive să ne temem de „trădători". **Am intrat în Uniunea Europeană, dar lucrăm toti pentru americani,** pe care îi aşteptăm să vină de peste 60 ani. Cel puţin aşa pretinde ministrul de Externe al Alianţei D.A., Mihai Răzvan Ungureanu...

Planurile militare ale Ungariei - „tabu" pentru DIA ?

în domeniul spionajului, uneori, deosebirile dintre teorie şi practică sunt foarte mari. Acest lucru l-am putut constata din plin, pe timpul misiunii mele la Londra. Inutil să mai spun că **am plecat la post doldora de**

teorie. Noroc cu maestrul G. Dănciulescu, om călit în „războiul inteligenţelor", care m-a adus, în scurt timp, cu picioarele pe pământ.

Teoria né învaţă că pentru atingerea celor mai înalte culmi în arta spionajului este necesar ca un ofiţer de informaţii trimis în misiune în numele ţării sale să studieze mediile de valoare informativă, să selecţioneze un număr de candidaţi plasaţi în funcţii-cheie şi, prin eliminare, să ajungă la omul ideal pe care să-l recruteze.

Teoretic, totul este posibil. în realitate, acest proces este de **o imensă complexitate,** iar succesul nu este niciodată garantat.

Se ştie, spre exemplu, că **C.I.A., în cei aproape 60 ani de existenţă, a depus eforturi colosale să recruteze măcar un singur agent din interiorul Kremlinului, dar absolut fără succes. în schimb, ruşii l-au recrutat pe Alger Hiss** (1904-1996), **consilierul preşedintelui S.U.A., F.D. Roosevelt,** pe care l-a şi însoţit la Conferinţa de la Yalta.

„Visul de aur" al oricărui serviciu de spionaj din lume este acela de a recruta un agent plasat în creierul armatei statului care

98

reprezintă **cei** mai mare pericol pentru ţara proprie. De exemplu, itru România, un agent de maximă valoare ar fi acela care, plasat în Statul Major General al **armatei Ungariei,** să aibă acces la **planurile de operaţii** ale acestui organ **împotriva României.** Din nefericire, în ultimii 87 ani' de când s-a sempat Tratatul de Pace de la Trianon (1920) şi de ~ând Ungaria tot elaborează „planuri de operaţii" împotriva României, **spionii noştri nu au reuşit să intre în posesia acestor planuri/**

O asemenea acţiune nu este deloc simplă, darnici imposibilă. în istoria spionajului internaţional, există exemple strălucite de spioni care au reuşit asemenea performanţe. Ne vom opri asupra celor mai răsunătoare.

Sturdza - trădătorul care putea desfiinţa România

în a doua jumătate a secolului al XlX-lea, **Wilhelm Stieber** (1818-1882) aflat în slujba „Cancelarului de fier", contele Otto von Bismarck, a revoluţionat pur şi simplu arta spionajului în Europa. Atât prin agenţi recrutaţi'în cercurile cele mai înalte ale armatelor cercetate, cât şi prin acţiuni personale, Stieber **a reuşit să intre în posesia elementelor de bază ale planurilor de operaţii ale armatelor Austriei şi Franţei.** Urmare acestor acte temerare, m 1866 Austria este înfrântă, iar în războiul din 1870-1871, Franţa este pur şi simplu zdrobită.**

Colonelul **Alfred Redl** (1864-1913), fost şef al serviciului de spionaj al Austro-Ungariei, recrutat de către ataşatul militar al Rusiei ia Viena, **le-a transmis ruşilor planurile de operaţii** ale **Statului Major General austriac,** fapt ce a făcut ca în primele luni ale primului război mondial, pe frontul rusesc, trupele austro-ungare să sufere pierderi catastrofale. **

România a pierdut campania din toamna anului **1916** nu numai datorită faptului că armata era slab înarmată şi instruită, ci şi datorită faptului că **spionajul german cunoştea planurile de operaţii ale Marelui Stat Major român.** Aceste planuri au fost **transmise** öermaniei **de** către colonelul prinţ **Alexandru Sturdza,** prieten intim al regelui Ferdinand, **ginerele lui Petre Carp, vechi agent al spionajului german.** Cu siguranţă că A. Stürza a obţinut de la Ferdinand I informaţii militare pe care le-a transmis nemţilor.'

Istoricii români, specialişti în distorsionarea adevărului prin omisiune, admit că Armata 1 română a pierdut ***„Bătălia pentru Bucureşti"*** din toamna anului 1916 deoarece planul acestei operaţii a căzut, datorită „unei întâmplări nefericite", în mâinile duşmanului. S-a scris că, în ziuă*de **1 decembrie 1916,** un automobil al Diviziei a 8-a, care luptase pe Argeş, în care se aflau căpitanii Epure şi Ba rea n, având asupra lor documente ultra-secrete, inclusiv planul de operaţii al „Bătăliei pentru Bucureşti" s-au trezit, pur şi simplu, în mijlocul unui regiment bavarez, fiind capturaţi. Documentele căzute au fost aduse imediat la cunoştinţa Comandantului Armatei a 9 germane, generalul Falkenhayn, „producând o senzaţie enormă". Armata română pierde „Bătălia pentru Bucureşti", iar **vina pentru dezastru este pusă pe seama celor** doi **ofiţeri.** Cel mai probabil că lucrurile au stat cu totul altfel.

*** N.** edit: Chiar îl credeţi ?! Marko Bela a adormit deja... **** N.** edit.: Pe larg în ***„Războaiele*** *secrete".*

99

Capturarea planului de operaţii a fost mai degrabă rodul unei \ acţiuni de spio-naj bine pusă la punct şi realizată cu ajutorul unor trădători ro-mâni care lucrau pentru spionajul german.*

Cartierul General al NATO - **răvăşit de spionii români !**

Conducătorii incapabili găsesc întotdeauna ţapi ispăşitori pentru dezastrele pe care le aduc propriilor naţiuni./.

Aşa au procedat şi conducătorii Franţei în urma zdrobitoarelor înfrângeri suferite în războiul cu Prusia, din'1870-1871. „Vinovat" a fost căpitanul **Alfred Dreyfus,** acuzat de spionaj în favoarea Prusiei. Ofiţerul a fost judecat de un tribunal militar în 1895, degradat şi internat intr-o închisoare colonială de pe insula Diavolului din apropierea Guyanei franceze. Scriitorul Emile Zola** a demonstrat nevinovăţia căpitanului Dreyfus care a şi fost reabilitat complet în 1906.

Cei doi ofiţeri români Epure şi Barcan nu au mai fost reabilitaţi. A fost în schimb **iertat, de către regele Ferdinand, trădătorul colonel prinţ Alexandru Stürza, condamnat la moarte pentru spionaj şi înaltă trădare (a fugit la nemţi, în plin război, încercând să ducă cu el întreaga divizie pe care'o comanda).** în zilele noastre, descendentul acestui trădător, prinţul Sturdza, cetăţean al Elveţiei, revendică averi imense în România...***

în perioada postbelică, **Direcţia Informaţii a Armatei şi Direcţia Generală de Informaţii a Securităţii s-au distins prin obţinerea celor mai valoroase planuri de operaţii elaborate la Cartierul General al** N**.A**.T.O. Coloneii G. Dănciulescu şi cu Nicolae Mărdărescu, ataşaţi militari, precum şi colonelul de Securitate Mihai Caraman au făcut adevărate **ravagii în documentele secrete ale** N**.A**.T.O. Dintre acestea, de mare valoare au fost **planurile de operaţii „Şapte zi/e *până la Oder*" şi *„Dunărea de Jos",*** pe care le-am studiat.

Regulamentele de luptă - pasiunea D.I.A. ...

După planurile de operaţii, un loc important în eforturile de căutare ale serviciilor militare de âpionaj îl ocupă **regulamentele de luptă secrete şi strict-secrete ale armatelor cercetate, potenţial adversare.** Nici la acestea nu se ajunge uşor, fiind şi în acest caz nevoie de agenţi recrutaţi din mediul militar. în anii Războiului Rece, un nQmăr

*** N.** edit: Planul pentru eliberarea Bucureştiului era extrem de ingenios şi sortit succesului.

A fost întocmit de...cpt. Ion Antonescu. Ceva mai târziu, mr. Ion Antonescu va realiza întregul plan de operaţii pentru eliberarea Ardealului şi a Budapestei.

Viitorul mareşal era adevăratul strateg al Armatei Române din acea perioadă. **** N.** edit: Ambii de origine iudaică. în Franţa, „cazul Dreyfus" rămâne în continuare controversat şi nesoîuţionat...

*** N. edit: CNSAS se ocupă de securişti, nu de trădători. Legea 18 (pentru mulţi „iliciţi") oferă aceleaşi drepturi şi urmaşilor trădătorilor de Neam...

100

X

100

de ofiţeri operativi din Direcţia Informaţii a Marelui Stat Major s-a comportat'meritoriu în acţiunile de procurare a unor regulamente militare de valoare ale celor mai mari şi mai moderne armate din lume.

în perioada în care ham fost asistent, **colonelul G. Dănciulescu,** decan al Asociaţiei Ataşaţilor Militari acreditaţi la Londra, atinsese culmea gloriei sale.' Era un adevărat ***„maşter spy",*** **respectat de colegii *ùe* breaslă din toate** statele **şi** temut de **contraspionajul britanic.**

Lui îi datorez tot ce am deprins din arta spionajului practic.

în primele şase luni de ia sosirea la post mi-a întocmit un program de lucru de-a dreptul diabolic, de studiere a situaţiei locale din Londra. Mi-a plăcut sau nu, trebuia să „lucrez" **14-16 ore pe zi.** Eram plătit în valută forte. înainte de a lua în tălpi bulevardele, străzile şi cartierele Londrei, exigentul meu profesor **m-a „englezit",** adică m-a debarasat de toate articolele vestimentare de „ultimă modă" cu care venisem din Bucureşti şi m-a

transformat într-un „gentleman". Aceasta a presupus un costum tipic englezesc de la unul din marile magazine londoneze, pantofi eleganţi, pardesiu cu guler pluşat, pălărie cu borurile înguste şi fundul rotund şi nelipsita umbrelă. La^rangul meu, **trebuia să personific un funcţionar superior londonez.** în primele săptămâni de la sosirea la post, când am umblat prin Londra în vestimentaţia de la Bucureşti, se uita lumea ultraconservatoare englezească după mine ca după urs.

După ce m-am „englezit" eram fie trecut cu vederea ca ceva „obişnuit", fie privit cu respect, mai ales în interiorul instituţiilor pe care le frecventam. A **te confunda cu mediul este una din condiţiile fundamentale ale succesului în activitatea ofiţerului de informaţii.'** Aceasta, atât ca aspect exterior, cât mai ales ca grad de cunoaştere a limbii ţării cercetate.

Fără a intra în detalii, doresc să-i informez pe cititorii'mei că ***„situaţia locală de agentură"*** **este un proces neîntrerupt.** Acesta **începe din ţară,** pe timpul pregătirii în vederea plecării în misiune, prin studiul istoriei, geografiei, culturii şi psihologiei cetăţenilor ţării de cercetat, al armatei, organelor de spionaj şi contraspionaj' sistemului juridic, religiei, căilor de comunicaţii, obiceiuri, tradiţii, particularităţi etc şi se continuă pe toată durata misiunii. Care, pe vremea aceea, era de 4 ani.

Spionii... aleargă şi după retragere ?

Elementele de situaţie locală de cea mai mare valoare sunt cele culese de ofiţerii de informaţii „din teren", începând cu cel care deschide postul şi continuate de cei care îl succed. Acestea sunt **incorporate într-o lucrare de mare cuprindere, întocmită în două exemplare. Un exemplar există la post, în ţara cercetată, iar un exemplar în ţara respectivă**/Numai pe aceasta cale, ofiţerii operativi aflaţi în misiune în diferite ţări ale lumii şi organul de conducere a cercetării strategice au acelaşi' limbaj.

Metoda este universală. **Un cercetaş strategic studiază continuu.**

Cei care şi-au iubit profesia fac acest lucru şi după ce s-au retras din această activitate magnifică. Cei ce nu fac acest lucru se plafonează, se rutinează şi, dacă se face greşeala de a mai fi lăsaţi să opereze, de regulă, îşi frâng singuri gâtul.

Arta spionajului se întrepătrunde cu multe ştiinţe, printre care aş enumera: ştiinţele social-politice, ştiinţele tehnice, ştiinfa militară şi arta strategică, dar,' mai presus de toate, cu limbile străine. Â **încerca să faci** spionaj, indiferent de domeniu, fie el politic, militar, industrial sau tehnologic, cu oameni care nu cunosc limbi străine de largă circulaţie este ca şi cum ai încerca să faci cântăreţi de operă din nişte **surdo-'muţi...**

în eforturile neîntrerupte, perseverente, insistente, multilaterale şi profunde de cunoaştere a situaţiei locale din capitala de reşedinţă, ca şi de pe teritoriul statului cercetat, ofiţerul operativ vizează, în principal, două mari obiective. Este vorba de **cunoaşterea obiectivelor importante din punct**

de vedere informativ, precum şi a mediilor sociale de valoare în scopul de a le penetra şi exploata. Aici este frontul în care se dă „bătălia între inteligenţe". Aceasta, deoarece obiectivele cu valoare informativă ridicate sunt păzite cu străşnicie de către serviciile de securitate şi contraspionaj, iar oamenii din mediile interesante pentru spionii străini au de regulă, un ridicat nivel de cunoştinţe contrainformative şi se află în atenţia organelor de contraspionaj proprii.

Apropierea şi pătrunderea în aceste medii de pe poziţia de diplomat străin este extraordinar de anevoioasă. Atunci când li se cere acest lucru, diplomaţii străini de la Londra, indiferent de ţara de provenienţă, **se pot legitima cu paşaportul diplomatic sau** cii **legitimaţia de diplomat,** emisă de către Ministerul de Externe al Marii Britanii.

' Cu asemenea „acte de identitate", diplomatul străin, care de regulă este ofiţer de informaţii, se află în situaţia „pisicii cu clopoţei" care vrea să prindă şoareci...

Spioni cu legitimaţii de... club

Col. G. Dănciulescu a găsit soluţia pentru ieşirea din această situaţie, evident, pe baza cunoaşterii unor elemente specifice de situaţie locală din Marea Britanie, necuprinse în lecţiile de spionaj de la Bucureşti. El a constatat că **englezul nu este „englez" dacă nu face** parte **dint-un club. Toată Marea Britanie este plină de cluburi** bazate, de regulă, pe criterii profesionale. Acestea sunt vechi, tradiţionaliste, exclusiviste şi foarte bine dotate. Există cluburi ale aristocraţiei,' ale magnaţilor industriei şi băncilor, ale categoriilor de forţe ale armatei', dar şi ale gunoierilor.

Adevăratul englez, indiferent de categoria socială sau clasa din care face parte, îşi petrece o parte bună din viaţă la club. **Pe timpul serviciului sau în ocaziile oficiale, englezii sunt, de regulă, inabordabili. La clubul din care face parte, acelaşi englez este cu totul alt om.** Dacă-i demonstrezi că faci parte din acelaşi club, dacă-l întâlneşti la barul, restaurantul sau terenurile de sport ale clubului, arogantul şi conservatorul „John Bull" (porecla istorică a englezului) devine abordabil, sociabil, comunicativ, iar dacă îl cultivi, chiar cooperant. Aceasta **nu înseamnă, nici pe de parte, că sunt şi uşor de recrutat.**

Pentru a obţine însă secrete de la un englez, atunci când acesta se află în posesia lor, **nu trebuie neapărat să-l „recrutezi",** cum scrie în canoanele tradiţionale ale artei spionajului. **Este suficient să-l cultivi, să-l cointeresezi şi să ţi-l faci „prieten".**

Englezul este sensibil la atenţii şi, pentru că se consideră „gentleman", arareori refuză să-ţi răspundă la întrebări, chiar şi atunci când este vorba de probleme importante din punct de vedere informativ.

Englezii sunt **mari amatori de băuturi** şi, după ce depăşesc limita controlabilă, ca oricare alţi mu-ritori, **devin imprudenţi.**

Când am ajuns la post, col. G. Dănciulescu era membru cu drepturi depline a două mari cluburi din Londra. Acestea erau *„Automobil* ***Clubul Britanic",*** cel mai mare şi mai puternic club din Marea Britanie, şi „Aero ***clubul",*** din care făceau parte aviatorii militari şi civili, precum şi celelalte categorii de personal navigant, patronat de Ministerul Aerului.

Raţiunea pătrunderii col. Dănciulescu în aceste mari şi prestigioase cluburi englezeşti viza **două obiective operative.** Pe de o parte, **accesul la medii interesante** din punct de vedere informativ, iar pe de altă parte **utilizarea** în scopurile muncii specifice a **legitimaţiilor** de membru **în** acest **cluburi,** acceptate, în Marea Britanie şi ca documente **de identitate.**

în felul acesta am scăpat de „clopoţei", adică de apartenenţa la corpul diplomatic.

Spionii români - VIP-uri la Tribuna 0 a clubului „Arsenal"...

Ca membri ai *„Automobil Clubului Britanic"* puteam închiria autoturisme de la parcurile auto ale clubului, răspândite pe tot teritoriul Marii Britanii. Aveam dreptul, prin simpla prezentare a legitimaţiilor de membru, să ne cazăm la hotelurile, motelurile şi vilele clubului şi' acces gratuit la bazele sportive. Ca să fim şi mai integraţi în mediu, **ne-am dotat cu articole de îmbrăcăminte exclusive ale acestui mare club,** precum sacouri, cravate, fulare, având imprimată sau brodată sigla clubului.

Toate aceste facilităţi specifice condiţiilor de situaţie locală din Marea Britanie ni s-au potrivit ca o mănuşa **pentru deplasările clandestine, în afara Londrei şi pentru pătrunderile la obiectivele de valoare şi în mediile de interes.**

Constatând că apartenenţa la cluburile englezeşti este benefică acţiunilor ce ne preocupau ne-am străduit şi **am reuşit să devenim şi membri ai „Clubului de Fotbal Arsenal".** în schimbul unor cotizaţii anuale substanţiale şi datorită unor relaţii excepţionale, cultivate intenţionat cu preşedintele acestui club, domnul Wayninger, **am intrat în categoria V.I.P.-urilor cu locuri rezervate la tribuna oficială.** Pe stadionul „Arsenal" din Londra am învăţat şi ce este fotbalul de clasă, dar am cunoscut şi oameni din „lumea buna" britanică, ce s-au dovedit utili în anumite perioade.

La tribuna 0 a stadionului Arsenal **l-am cunoscut pe** unul dintre directorii comerciali ai marii firme producătoare de echipamente radio-eleccronice cu destinaţie militară „Marconi", căruia i-am dat numele de cod ***„Electronistul".***

Era specialist în comerţul exterior, **cu studii la Cambridge,** provenit dintr-o familie din clasa de mijloc, în vârstă de 48 ani, cu o personalitate puternică. Cult, jovial, cu un simţ înnăscut al umorului, spontan, cu vederi liberale, deschis şi abordabil, lipsit de aerul scorţos, arogant şi radical al

cercurilor conservatoare din societatea britanică, „Electronistul" avea darul de a-i cuceri pe cei cu care venea în contact, iar com

portamentul său în societate era de natură să-i deschidă uşi şi să-şi facă prieteni. Totuşi, diferenţa de vârstă dintre noi şi faptul că reprezentam o ţară din spatele „Cortinei de fier" l-au făcut ca, aproximativ doi ani, să mă ţină la distanţă şi să mi se adreseze cu formula *„Ce mai faci tinere?"*

Interesul lui faţă de mine a crescut după ce am început să-l invit la recepţiile oferite de ambasadorul României la Londra de ziua naţională' precum şi de către ataşatul militar, cu ocazia Zilei Armatei. Un orri de comerţ ştie să folosească asemenea ocazii pentru a-şi lărgi cercul de reiaţii, în scopul unor eventuale afaceri. în compensaţie, „Electronistul" **mi-a trimis invitaţii la standul firmei *„Marconi"* cu ocazia marilor simpozioane şi expoziţii cu tehnică radioelectronică.**

Ziarişti-spioni se întâlnesc la Farnborough...

Cel mai mare eveniment în acest cadru îl constituia marea expoziţie de aviaţie şi echipamente electronice, ţinută anual, în luna septembrie, la **Farnborough,** în cadrul căruia firma „Marconi" avea un stand imens. Aceasta era **adevărată „mină de aur" pentru Direcţia Informaţii,** gratie modului cum a fost exploatată de către maestrul <3. Dănciulescu, câţiva ani la rând.

Marea expoziţie de la Farnborough, de aviaţie militară şi civilă, de rachete şi sisteme radioelectronice cu dublă utilitate, militară şi civilă, cu caracter anual, era şi atunci, ca şi în zilele noastre, **una dintre cele mai mari manifestări de acest gen din lume.**

Aceasta atrăgea, atunci ca şi în prezent, oameni de afaceri, dar şi spioni din toate colţurile lumii. **Am participat,** sub aripa colonelului G. Dănciulescu, **la exploatarea a două expoziţii internaţionale succesive de la Farnborough.** A fost de-a dreptul fantastic. Äici am „palpat", pe viu, toate tipurile de avioane moderne de luptă din înzestrarea Forţelor Aeriene ale S.U.A., Marii Britanii, Franţei, Germaniei etc. **Le-am fotografiat** din toate poziţiile, **inclusiv pe céle în stadiu de prototip,** cum era cel britanic, cu decolare-aterizare pe verticală, ce avea să devină celebrul **Harrier,** făcătorul de minuni în războiul cu Argentina (1982), în problema Arhipelagului Folkland din sudul Atlanticului.

Valoarea informativă a expoziţiei de la Farnborough este imensă pentru cei ce ştiu s-o exploateze, adică pentru spionii de profesie din domeniul industrial, din domeniul tehnico-ştiinţific şi evident, din domeniul militar. Durata expoziţiei este de şapte zile. **Primele trei** zile sunt destinate **exclusiv oamenilor de afaceri şi presei, pe bază de bilete de intrare speciale,** greu de obţinut de către cei din „lumea comunistă", în aceste zile se puteau obţine materiale, documentare cu specificaţiile tehnice şi de construcţie pentru toate exponatele militare şi civile.

Spionii din întreaga lume, deghizaţi în oameni de afaceri şi în jurnalişti se dau de ceasul morţii să intre în posesia biletelor speciale de intrare la expoziţie, în aceste prime trei zile. Dacă nu cunoşti acest element specific de situaţie locală şi te duci ia expoziţia de la Farnborough doar în ultimele patru zile, când aceasta este deschisă şi pentru marele public, din punct de vedere al materialelor documentare nu te mai alegi cu nimic. Te vei mulţumi doar cu evoluţiile aeriene ale avioanelor de luptă din principalele state N.A.T.O., pe care le poţi filma.

105

Col. G. Dănciulescu primea biletele de acces ia Farnborouh pentru primele trei zile de la o superbă englezoaică cu care întreţinea „reiaţii speciale".

„Ultima bătălie" - **10** colete de documentaţie militară !

Marea expoziţie anuală de la Farnborough a constituit o valoroasă sursă de informaţii tehnologice pentru fosta U**.R.S.S.,** în domeniile aérospatial şi electronic, cel puţin până în anul 1964 exploatată, în principal, prin acţiunile directe ale Biroului Ataşatului Militar român la Londra. Acest lucru mi s-a părut normal între „aliaţi", mai ales că documentaţiile tehnice pe care le sustrăgeam nu puteau fi valorificate decât de către o mare putere industrială. După plecarea forţată de la Londra a coi. G. Dănciulescu, maestru în arta spiona-jului^exploatarea marii surse care era Farnborough mi-a revenit mie.

încercările mele de a-l introduce pe succesor la sursa Farnborough, precum şi la alte surse lăsate moştenire de col. Dănciulescu, nu au dat rezultate, deoarece noul ataşat militar, venit direct de la Moscova, col. Popovici, nu ştia decât limba rusă. Numirea sa la Londra, o anomalie din punct de vedere al rigorilor muncii de informaţii s-a datorat intervenţiei unei rude cu funcţie înaltă în partid.

Deşi era un ofiţer extraordinar, care şi-â îndeplinit cu rezultate formidabile misiunea fn U.R.S.S., asumându-şi riscuri mari, la Londra a fost „blocat" total de necunoaşterea limbii engleze. în mod practic, nu putea angaja discuţii decât cu diplomaţii sovietici şi cei din statele socialiste est-europene, vorbitori de limba rusă.

Potenţialul combativ a! postului de fa Londra a scăzut mult. Noul ataşat militar avea nevoie de translator şi când mergea la frizerie. Nu poţi desfăşura acţiuni operative, ia obiective de interes şi în medii de valoare, cu translatorul după tine ! Cel mult, puteai face cumpărături în marile magazine din Londra...

Ultima dată când am exploatat marea sursă documentar-tehnică de la Farnborough a fost în septembrie **1984.** Eram colonel, la fel ca marele meu dascăl, Dănciulescu, care la vremea respectivă, în grad de general, era ataşat militar la Moscova, spre disconfortul KGB-ului. Mă întorceam la Londra după aproape **20** ani. Marea metropolă suferise, în ultimele două decenii,

transformări profunde. Era mai curată, mult mai puţin poluată, dar în proporţie de peste **25%** nelocuită. Nu mi-am crezut ochilor.

Cel mai greu lovite de decăderea Marii Britanii, după pierderea imperiului colonial, au fost cartierele aristocratice şi sediile marilor corporaţii, care au rămas pustii sau au fost cumpărate de străini. în Piaţa Belgrevia, inima aristocratică a Londrei, toate clădirile monumentale, în afară de Ambasada României, aparţineau unor şeici şi prinţi arabi, deserviţi de maşini Rolls-Royce şi şoferi englezi în uniforme.

Marea Britanie este orice numai mare nu ! Cea care a dominat lu-meg timp de aproape două secole a devenit un umil şi credincios vasal ai S.U.A., la umbra căreia încearcă să-şi mai valorifice veleităţile imperiale.

în zilele noastre, primul-ministru al Marii Britanii, Tony Blair, de altfel un politician strălucit, în faţa comunităţii internationale, nu este văzut decât ca un umil scutier al „războinicului turbat" de la Casa Albă,

106

G.W. Bush. Englezii de rând îi spun ***„pudelul*** *lui Bush".* Ce să mai vorbim despre preşedintele amărâtei de România, domnul Traian Băsescu, cel ce în superba lui naivitate se crede „egaiul în Axă" al celor doi. Dacă n-ar fi tragic, te-ai prăpădi de râs...

Ştiind că este **ultima mea bătălie pe frontul „războiului tăcut",** copleşit de emoţia amintirilor, dar şi de ambiţiile unui „lup bătrân" în meserie revenit la stâna unde a mai prădat, m-âm debarasat de orice spirit de conservare şi de grijă pentru cariera mea, care şi aşa se zdruncina, şi **am dat pur şi simplu iama în firmele prezente la Farnborough în septembrie 1984.** Profitând de prezenţa la Farnborough a avionului Super-BAC-111, coproducţie româno-britânică, cu aprobarea comandantului aeronavei, care a „înţeles" natura misiunii mele la expoziţie, am depus la bordul acesteia **zece colete de documentaţie tehnică militară** care a fost adusă în ţară şi predată Direcţiei Informafii condusă de viceamiralul Dinu Ştefan (alias „Cannaris", varianta comunistă românească).

Muncă în zadar...

Deprofesionalizată până la ridicol, Direcţia Informaţii nu a mai fost în stare să valorifice, în următorii cinci ani, documentaţia adusă. Mai bine o dădeau ruşilor, pe gaz metan, că ei ştiau ce să facă cu ea... Printre materialele aduse, **un loc deosebit** l-au ocupat cele referitoare la **mijloacele de purtare a războiului electronic,** sustrase (fără pic de jenă, în plină zi) de la o foarte puternică firmă din R.F. Germania, precum şi ia **sistemul stratificat de apărare antiaeriană.**

Martor şi părtaş la acţiunile „Farnborough 1984" a fost **colonelul inginer Ionel Vieru,** un electronist de clasă, pe care l-am luat cu mine în această misiune, urmărind un dublu scop. Pe de o parte să mă ajute în selecţionarea celor mai valoroase documentaţii din electronica militară, iar pe de altă parte

să-l initiez „în teren" cu unele'posibilităţi de desfăşurare a activităţii operativ-informative la Londra, în ideea numirii sale în funcţia de **ataşat militar, funcţie ce a rămas încă vacantă până după 1989.**

în haosul care s-a produs după anul 1989, încadrarea posturilor de ataşaţi militari s-a făcut după orice, numai după criterii profesionist-ştiinţifice, nu. De altfel, de ani de zile, după distrugerea Direcţiei Informaţia, ca efect a[trădării lui Mihai Pacepa, aceasta nici nu mai dispunea de profesionişti. în aceste condiţii, de haos, luptă pentru supravieţuire, nepotism şi corupţie, când România era taxată drept „cripto-comunistă", **primii ataşaţi militari de după 1989, pe lângă faptul că nu reprezentau pe nimeni** (vechiul regim era mort, iar cel nou nu avea nici formă şi nici conţinut) **au fost fie ignoraţi, fie trataţi cu ostilitate,** în ţările în care au fost trimişi. **în loc să plece la Londra, despre care avea cunoştinţe practice, col. ing. I. Vieru, a fost trimis în Suedia, unde interesele României erau mai mult decât marginale.** De altfel, ulterior, postul a şi fost desfiinţat.

în săptămânile petrecute la Londra în septembrie 1984 împreună cu coi. ing. I. Vieru nu s-a dormit mai mult de 4-5 ore pe noapte. In rest, s-a muncit pe rupte. **Reuşisem să reactivez unele din vechile surse de informaţii,** pe care mi lăsase maestrul Dănciulescu şi pe care, la rândul meu/i le-am predat coi. Vieru. Totul s-a dovedit a fi o **muncă în zadar.** în România „înnebunise lupul" încă de pe atunci...

107

Capitolul V

RECRUTĂRI LA LONDRA Suntem români sau americani ?

Anii 60', perioadă de vârf în istoria Războiului Rece, **au marcat succese remarcabile în activitatea operativ-informativă a Direcţiei Informaţii din Marele Stat Major.** Nu numai echipa col. G. Dănciulescu de la Londra era pătrunsă de un **înalt simţământ patriotic** şi ai datoriei faţă de ţară, ci întregul efectiv al Direcţiei Informaţii gândea şi simţea la fel. '

Eram convinşi că facem ceva util pentru România şi ne raportam întotdeauna la faptele şi tradiţiile înaintaşilor şi nu la valorile „societăţii sovietice" sau ale socialismului' şi comunismului. Se pare că aceste practici au pierit, când este vorba de armată, odată cu sistemul totalitar...

Astăzi, Armata şi serviciul său de cercetare strategică se raportează la ***„valorile americane şi N.A.T.O.***care sunt **puse mai presus de interesul naţional** şi faţă de care ne-am asumat obligaţii, dincolo de orice limite...

Nici o ţară din Europa nu s-a declarat atât de „fidelă" alianţei cu S.U.A. şi apartenenţei la N.A.T.O. ca România. Exact ia fel am procedat şi faţă de U.R.S.S. şi Tratatul de la Varşovia, **între 1945-1964, până ce ne-am trezit la realitate.** Cel mai probabil că ne vom trezi şi în raporturile cu noii stăpâni.

Nu m-ar deranja prea mult ce fac şi ce „gândesc" **politicienii.** Aceştia **au fost, şi vor fi şi în viitor, aserviţi străinătăţii.** Nu i-a legat şi nu-i leagă nimic de amărâţii de români de rând. Aş *fi* dorit, însă, ca măcar Armata să fi fost lăsată în pace, dar nu a fost aşa...

Armata nu a aparţinut niciodată nici regilor, nici dictatorilor de orice natură, nici socialismului sau capitalismului. Aceasta **a aparţinut şi aparţine chinuitei naţiuni române** din care se trage. **în 2007, Armata** nu se mai trage de nicăieri, deoarece, la porunca noilor stăpâni, aceasta **a fost epurată, destructurată, deprofesionalizată** şi, odată cu încetarea serviciului militar obligatoriu (adică de şcoală a poporului) a fost **desfiinţată. Formaţiunile de lefegii** care iau locul Armatei Naţionale nu au nimic comun cu România şi interesele sale strategice. Aceste structuri, în uniforme americane, **vor sluji ca anexe ale maşinii de război a S.U.A. în zone de interes american,** precum Asia Centrală, Orientul Mijlociu şi alte ţărmuri, pe unde şi-a înţărcat dracul copiii, dar bogate în resurse.

Recrutări la Londra

Dacă s-ar scrie vreodată o **istorie adevărată a acţiunilor operative desfăşurate de către Direcţia Informaţii în epoca Războiului Rece,**

ceea ce este foarte puţin probabil, **eroii principali** ai acestei istorii ar trebui să fie **col. George Dănciulescu** din corpul ataşaţilor militari **şi col. Titu Simon,** sub acoperire comercială. Ambii au adus servicii inestimabile,

i

atât Armatei din care se trăgeau, cât şi României, în general. Ga unul care i-am fost subaltern, mă consider îndrituit să pun în lumină, spre pildă, generaţiilor prezente şi viitoare, câteva din faptele legendarului Dănciulescu.

Recrutarea unui agent de **valoare ridicată** constituie **un** eveniment **rar,** nu numai în viaţa unui ofiţer operativ, ci şi **în însăşi istoria unui întreg serviciu** de **informaţii.** Acest adevăr este recunoscut şi acceptat în lumea spionilor de profesie, dar foarte puţin înţeles în restul lumii.

Pe timpul misiunii sale la Londra, col. Dănciulescu a realizat două asemenea **performanţe.**

Pe plan intern, în Marea Britanie a reuşit să recruteze **un ofiţer superior,** în rezervă, ce deţinea funcţia de director al unei mari biblioteci militare de garnizoană. '

Pe plan internaţional a recrutat **pe ataşatul militar acreditat la Londra al unei ţări asiatice,** foarte bogată în resurse naturale, inclusiv în petrol, mare importatoare de armament din Marea Britanie.

Dănciulescu a cultivat **relaţii şi cu alte personalităţi engleze,** de la care a obţinut informaţii şi documentaţii de valoare/ fără însă a-i considera agenţi recrutaţi pentru că nu a fost necesar să se ajungă ia faza de recrutare.

Dacă se forţează nota în acest plan, rezultatele pot fi exact contrare celor aşteptate. Se poate produce efectul de bumerang ce nu a lovit ţinta.

Vom trata pe rând aceste cazuri.

„Maharajahul" - recrutat „la rece"

Ofiţerul superior englez (colonel) care a căzut în capcana lui Dănciulescu a fost un caz particular, exploatat cu măiestrie de către ofiţerul operativ român. A **recruta un ofiţer din armata britanică este un lucru mai mult decât extraordinar** dar,' după cum se va vedea, nu şi imposibil.

Din motive de etică profesională şi consideraţie faţă de urmaşii acestuia, nu voi face cunoscut numele ofiţerului în cauză şi nici pe cel al garnizoanei în care a lucrat.

Era vorba de **un ofiţer cu un trecut glorios,** care şi-a petrecut cea mai mare parte a carierei' sale militare **în India** şi care a luptat **pe frontul din Birmania,** împotriva japonezilor. Pentru faptele sale de arme din cursul celui de-al doilea război mondial, a fost **distins cu *„Crucea Victoria"*** cel mai înalt ordin acordat în armata Marii Britanii, asemănător cu *„Ordinul Mihai Viteazul"* în grad de cavaler din Armata Regală a României.

în toate întâlnirile cu Dănciulescu, acesta **deplângea pierderea Indiei** *(„cel mai mare şi mai preţios diamant din coroana imperială britanică")* de către Marea Britanie! punând acest „dezastru" pe seama *„imbecilîsmului politicienilor englezi, în frunte cu Winston Churchill".*

Pentru acest motiv **i s-a dat numele de cod *„Maharajahul",*** la care vom apela în continuare.

Autorităţile militare britanice i-au acordat funcţia de **director al celei mai mari biblioteci de garnizoană,** în primul Vând pentru faptul că era cavaler al Ordinului *„Crucea Victoriei",* pentru că, în rest, colonelul de artilerie (r) de care ne-am ocupat, era **o adevărată epavă.**

109

în repetatele contacte pe care le-a organizat cu „Maharajahul", maestrul Dănciulescu, un adevărat expert în pătrunderea şi cunoaşterea firii omeneşti, şi-a dat seama că acesta era **alcoolic, dependent de droguri şi cheltuia peste veniturile sale** realizate din pensie, salariul de director şi sporul datorat Ordinului „Crucea Victoriei". Individul era deci **vulnerabil şi într-o „jenă financiară" perpetuă.**

Poziţia sa oficială îi conferea însă o valoare informativă ridicată, deoarece, **în cadrul bibliotecii militare pe care o conducea exista şi o secţie de regulamente militare secrete.** Acesta era obiectivul unde voia să pătrundă col. Dănciulescu atunci când l-a luat în atenţie pe „Maharajah". Cunoaşterea acestuia s-a făcut de pe poziţia oficială de ataşat militar, aero şi naval al României în Marea Britanie.'

Despre modul de „abordare" a „Maharajahului", col. Dănciulescu şi cu mine, în calitate de asistent dar şi de „consilier", venit din ţară cu „vaste"

cunoştinţe teoretice am discutat zile şi nopţi. De la început, ne-am dat seama că, **cu o astfel de ocazie,** ca ofiţer operativ, **te poţi întâlni o dată în viaţă** şi, ca atare, aceasta nu trebuia pierdută. **Abordarea „Maharajahului" potrivit principiilor artei clasice a spionajului cerea timp îndelungat,** de care noi nu dispuneam. O recrutare în sensul clasic al termenului presupunea ca, după identificarea realizată, să se treacă ia o perioadă de studiu de cel puţin un an, apoi de „apropiere", eventual încă un an sau doi, ceea ce înseamnă **2-3 ani,** pe care col. Dănciulescu, presat de timp şi de contraspionajul britanic, nu **ŞH** putea permife.

împreună am ajuns la concluzia că în cazul „Maharajahului" este **indicat procedeul „recrutării la rece",** adică într-un timp foarte scurt, prin comprimarea etapelor de parcurs. Acest procedeu nu l-am inventat noi, ci l-am deprins din practica spionajului universal.

Cum se face recrutarea unui „obiectiv" important

în bazele teoretice ale artei spionajului au fost cuprinse mai multe **mobîluri de natură să contribuie la recrutarea cu şanse de succes a unei persoane cu valoare informativă** sau pentru prestarea unor servicii şi acţiuni, în interesul unei structuri de spionaj. în principal, acestea sunt:

- avantaje materiale - exprimate în bani, afaceri de anvergură, bunuri materiale cu valoare perenă;

- avantaje de natură ideologică, morală, politică, religioasă;

- vulnerabilităţi pasibile de a fi şantajate, legate de statutul politic, juridic, moral, al viciilor (dependenţa de droguri, alcoolism, pariuri şi jocuri de noroc etc.);

- egotism, **ambiţiile personale,** dorinţa de a fi cineva, sentimentul de frustrare şi dorinţa de răzbunare etc.

„Recrutarea la rece", adică forţată, sub presiunea timpului, **a** unor nevoi informative acute poate lua în calcul oricare dintre aceste mobiluri sau o combinare a acestora, **cu condiţia ca subiectul vizat să se afle la ananghie, să fie pus în situaţia de a nu putea refuza colaborarea.**

110

Cu alte cuvinte, candidaţii pentru „recrutarea la rece" sunt purtători ai unui trecut, a unor fapte şi concepţii care îi fac pasibili de şantaj.

Astfel, **la** sfârşitul celui de-al doilea război mondial, în condiţiile „vânătorii de nazişti" practicată de puterile învingătoare, mai ales de către S.U.A. şi U.R.S.S., mulţi dintre aceştia s-au dat ia fund, au încercat să-şi îngroape trecutul, să-şi distrugă dovezile materiale ale apartenenţei la nazism.

După trecerea „furtunii" şi mai ales a declanşării Războiului Rece, **mulţi nazişti s-au infiltrat în viaţa politică,** mai ales în R.F. a Germaniei, unde toleranţa faţă de aceştia era parte a politicii de stat, ajungând în funcţii publice. **Descoperirea acestora de către serviciile de spionaj străine,** dar mai ales de către K.G.B., **îi făcea şanta-jabili** şi deci „recrutabili la rece".

Un fost nazist ajuns într-o funcţie înaltă în R.F. Germania, descoperit şi contactat de către un ofiţer operativ din K.G.B., avea una din **două alternative:** să accepte colaborarea cu K.G.B, sau să-şi **tragă un glonţ în tâmplă.**

Cum oamenii, mai ales cei din „lumea bună", iubesc mai mult viaţa şi luxul decât onoarea, **cei vizaţi acceptau cooperarea.** Aşa s-au petrecut lucrurile cu **Heinz Felfe,'** fost ofiţer SS, ajuns şef al Departamentului de contraspionaj din Serviciul Federal de Informaţii, condus de generalul nazist Reinhard Gehlen (agent al C.I.A.).

H. Felfe a fost **„recrutat la rece" de către K.G.B. în 1946 şi a lucrat pentru** U.R.S.S. **până în 1963.** Descoperirea acestuia a condus la căderea guvernului vest-german condus de Konrad Adenauer.

După prăbuşirea socialismului din Europa de Est, **foştii nomenclaturişti, securişti,** precum şi descendenţii acestora au fost şi sunt **vânaţi de către serviciile străine de spionaj,** în scop de recrutare, aşa cum s-a întâmplat cu naziştii.

Ofiţerilor DIA le plăceau bibliotecile. Militare...

Colonelul român G. Dănciulescu nu şi-a propus să-l transforme pe „Maharajah", prin „recrutarea la rece", într-un mare spion în favoarea României, deoarece viciile sale profunde îl făceau să reprezinte un risc.

Valoarea **acestuia** consta în **faptul** că, prin **el,** se putea ajunge **la o seamă de regulamente militare secrete de valoare deosebită.** Pe timpul unor vizite oficiale în diferite garnizoane de pe teritoriul Marii Britanii (1-2 vizite pe an), organizate de către Secţia Relaţii Externe a Ministerului Apărării pentru ataşaţii militari străini acreditaţi la Londra, incluzându-i şi pe cei ai Tratatului de la Varşovia, col. Dănciulescu a constatat că **în cadrul bibliotecilor de garnizoană din Marea Britanie existau** şi **secţii** de **regulamente militare** pentru toate eşaloanele, **inclusiv pentru marile unităţi tactice şi operative** (divizie, corp de armată şi armată), adică cu caracter secret. Din investigaţii a rezultat că acest lucru se datora faptului că pe lângă bibliotecile armatei brita

nice funcţionează diferite cursuri, inclusiv pentru examenele în vederea avansării la gradul de maior şi ia gradul de colonel.

Cunoaşterea acestui element de situaţie locală ne-a determinat să luăm în atenţie mai mult bibliotecile de garnizoană, decât unităţile militare propriu-zise, în care pătrunderile erau mult mai riscante.

Biblioteca de garnizoană în care funcţiona „Maharajahul" era cea mai mare şi mai dotată din întreaga armată engleză. Am avut ocazia s-o studiez în amănunt pe timpul „vizitelor de lucru" efectuate de col. Dănciulescu, la care am participat.

Este riscant să pui la cale acţiuni de sustragere de documente secrete de unul singur. Formula optimă este „celula", adică doi ofiţeri operativi. Unul face siguranţa, iar celălalt acţionează. Metoda este'clasică, fiind utilizată de secole, nu numai în spionaj.

Actul recrutării unui agent într-o ţară dezvoltată cum este Marea Britanie este extrem de sensibil şi **foarte periculos,** dat fiind faptul că cei vizaţi, făcând parte din medii sociale elevate, au o cultură contra-informativă ridicată.

Eşuarea unei tentative de recrutare se încheie, de regulă, cu retragerea rapidă de la post a ofiţerului operativ recrutor, pentru a nu se ajunge în situaţia ca acesta să fie declarat *„persona non grata"* şi la o tensionare a relaţiilor dintre state. CoL Dănciulescu era conştient de riscul pe care ş'i-l asuma dar, pe de altă parte, îşi cunoştea foarte bine candidatul la recrutare, pe care îl domina puternic.

„Maharajahul" a căzut în capcană într-un mod cu totul original.

Momentul genial al recrutării

într-o sâmbătă seara (deci în week-end), „Maharajahul" a fost luat de către Dănciulescu de la locuinţa sa din garnizoana X, cu un automobil luxos închiriat de la o bază a „Automobil Clubului Britanic", şi dus la Londra, ca **invitat la dineu la un restaurant aristocratic** dinainte studiat.

într-un separeu elegant, „Maharajahul" a fost **tratat regeşte.** Dineul s-a prelungit până când englezul a ajuns la acea stare de **euforie,** când spiritul de vigilentă era topit, când inimile „se deschid", iar „prietenia" se cimentează. într-o asemenea atmosferă se ajunge la mărturisiri intime, la solicitări şi promisiuni de sprijin reciproc.

Dănciulescu avea informaţii certe că **„Maharajahul" avea datorii şi apela la împrumuturi,** pe care le returna greu sau deloc. Mobilul recrutării îl constituiau tocmai aceste vulnerabilităţi în care „Maharajahul" era înglodat până peste cap. în momentul în care **i s-a plâns lui Dănciulescu,** ca unui „prieten intim", **că are unele greutăţi financiare,** acesta s-a oferit „să-l ajute", în limitele posibilităţilor sale/întrebându-l cam de ce sumă ar avea nevoie. „Maharajahul" i-a răspuns că cu **400 de lire sterline** *„ar putea ieşi din necazuri".* Suma solicitată, evident ca „împrumut", reprezenta mai mult decât **salariul pe două luni al unui colonel activ** din armata Marii Britanii, la data respectivă.

Dănciulescu a scos banii din portmoneu, dar înainte de a-i înmâna

„Maharajahului" a făcut o pauză afirmând că ar **fi bine** să noteze acest **lucru undeva,** pentru că, luat cu multiplele sale îndatoriri oficiale uită unele detalii. Pentru ca acest act să pară cât mai banal, mai nesemnificativ, **Dănciulescu a scris pe verso unei cărţi de vizită,** în limba engleză: *„Am*

primit suma de 400 fire sterline", a pus data şi l-a invitat pe „Maharajah" **să** confirme acest lucru **printr-o simplă semnătură.**

Pentru col. Dănciulescu acesta a fost un moment de maximă tensiune şi de risc. Era de fapt **un mod *inedit* de *recrutarea unui*** ofiţer superior din armata Marii Britanii. „Maharajahul" a fost puţin şocat, deoarece a trecut printr-un **moment de ezitare** A privit spre cele 400 de lire sterline, apoi spre cartonaşul cu dimensiuni de 9/5 centimetri şi **a semnat.**

Puţini ofiţeri operativi, nu numai din Armata României, ci din toate armatele lumii au avut ia activ asemenea momente. **Dacă „Maharajahul" ar fi refuzat să semneze,** actui recrutării ar fi fost ratat şi cel mai probabil **ar fi urmat retragerea de la post a col. Dănciulescu.**

Week-end de spioni - studiul secretelor militare britanice

Timp de o săptămână, col. Dănciulescu şi cu mine, am întors pe toate feţele modul cum a decurs „dineul" cu „Maharajahul", încercând să determinăm dacă, după ce s-a trezit, acesta nu cumva a înţeles semnificaţia actului său şi, pentru a ieşi din cauză a informat autorităţile sale.

Ne puteam aştepta la orice. Evenimentele ulterioare ne-au arătat însă că „acţiunea Maharajahul" a fost o reuşită, mai ales prin faptul că nu s-a produs **nicio reacţie din partea organului de contraspionaj englez.**

După circa o lună de la eveniment, avându-mă ca însoţitor, col. Dănciulescu i-a făcut o **vizită inopinată „Maharajahului", lia biroul său de lucru.** Aceasta s-a produs într-o zi de **vineri,** cu puţin timp înainte de ora închiderii bibliotecii şi începerea week-end-ului. „Maharajahul" a fost puţin descumpănit, dar nu s-a pierdut cu firea.

Cu siguranţă că, în sinea lui, se aştepta la aceasta. La început am discutat în trei, acesta tratându-ne cu nelipsitul ceai englezesc. La un moment dat, conform celor stabilite de Dănciulescu, mi-am cerut scuze, afirmând că am ceva în autoturism pentru el, lăsându-i singuri. M-am înapoiat după circa un sfert de oră cu o sticlă de **cognac franţuzesc de cea mai bună calitate,** pe care i-am oferit-o. Acesta şi-a disimulat cu greu satisfacţia cu care a primit acest dar neaşteptat. Pe drumul de întoarcere, „boss-ul" meu a fost taciturn şi sub apăsarea unei tensiuni evidente. Abia când am ajuns în biroul nostru de la oficiul diplomatic (în 1962 avea rang de legaţie) s-a destins şi, cu un aer de învingător, a scos din servieta diplomat **un exemplar al *„Regulamentului de luptă -eşalon armată"cu* caracter „strict secret",** în volum de circa **500 pagini.**

Sâmbătă şi duminică l-am copiat, iar luni, imediat după deschiderea bibliotecii, i-a fost înapoiat „Maharajahului" de către „bunul său prieten", col. Dănciulescu.

Operând în acest fel, lipsa regulamentului din instituţie nu avea cum să fie sesizată.

Un milion de spioni profesionişti, puţini prinşi..

Cei peste un milion de „spioni profesionişti" (după estimările C.I.A.) care operează la scară globală îşi desfăşoară, în mod tradiţional, **acţiunile în** week-end şi **în** zilele de sărbători. Când miliardele de oameni care populează Terra se relaxează şi distrează, spionii mişună şi atacă, precum prădătorii de noapte. Ne vom opri la câteva exemple care au devenit clasice.

Judith Coplan*, funcţionar superior din Departamentul Justiţiei, recrutată de către K.G.B., scotea documentele secrete vineri, la terminarea programului. Sâmbăta se deplasa cu acestea la New York, unde se întâlnea, în mod conspirativ, cu Gubitcev, ofiţer operativ cu acoperire de „funcţionar al O.N.U.", căruia i le preda (era şi amantul agentei), iar duminica se înapoia la Washington.

Documentele erau fotocopiate de către ruşi în cursul nopţii de sâmbătă spre duminică. Lunea, o dată cu începerea programului, documentele sustrase pe timpul week-end-ului erau depuse la locul lor. Judith a acţionat timp de **şase ani** în acest mod, până să cadă în plasa F.B.I.

Tot în week-end-uri a acţionat şi comandorul inginer **Jonathan Pollard*,** ofiţer în Departamentul de Informaţii al Forţelor Maritime ale S.U.A., recrutat de Mossad. Naval Intelligence,'unde lucra Pollard, se afla dislocat la Suitland, în apropiere di Washington' De aici, J. Pollard scotea documentele secrete ce prezentau interes pentru Israel, apoi se deplasa la New York, unde le preda ofiţerului operativ israelian, colonelul Aviem Sella, care lucra sub acoperirea de „profesor itinerant" la Universitatea din New York.

Acesta le fotocopia, le returna, iar luni dimineaţa erau depuse la locul lor şi toată lumea era fericită. în felul acesta, în intervalul **1979-1985,** Pollard a transmis Mossadului **peste 800 de documente ultrasecrete.**

Pollard a atras atenţia organului de contraspionaj datorită luxului în care trăia, cu mult'peste posibilităţile salariate ale lui şi soţiei sale (evreică). Atunci când a sesizat că este pe punctul de a fi arestat de F.B.I., Pollard **a fugit la Ambasada Israelului** din Washington, **unde a cerut „azil politic" dar a fost refuzat.** în final, J. Pollard a fost arestat, judecat şi **condamnat la închisoare pe viaţă** pentru crima de a fi spionat în favoarea Israelului, cel mai mare aliat al S'.U.A.

Din 1985 şi **până în 2007, toţi prim-miniştrii Israelului** care s-au succedat la putere (Yitzhak Shamir, Yitzhak Rabin, Shimon Peres, Ariel Sharon) **au făcut apel la preşedinţii** S.U**.A.,** R. Reagan, G. Bush, B. Clinton şi G.W. Bush (jr.) **să-l graţieze pe J. Pollard** şi să-i permită să emigreze în Israel (fiind evreu) dar au fost **refuzaţi categoric.** Aceasta, pentru că, **în** S.U**.A., legile sunt sacre,** cei ce le încalcă plătesc, iar **americanii sunt o naţiune demnă, care nu poate ierta trădarea,** act criminal de cea mai mare gravitate.

*** N. edit.:** De origine iudaică.

„Reabilitarea" trădătorului Pacepa -umilirea Neamului românesc

în România, situaţia este exact la polul opus. **Trădătorul Mihai** Pacepa **nu** numai că **a fost „graţiat" şi absolvit de orice culpă, dar a fost şi reabilitat şi despăgubit.**.Aceasta, **la ordinul expres al C.I.A.,**

patroana şi beneficiara actului de trădare a generalului Pacepa.

Rezultă că, **în România, legile nu au nici un fel de valoare,** fiind ignorate şi încălcate fără^ pic de ruşine, în primul rând de către clasa dominantă în societate. în ceea ce priveşte **onoarea şi demnitatea naţională** se pare că, de multă vreme, acestea sunt **vorbe goale, batjocorite ia tot pasul de către guvernanţi.**

Reabilitarea trădătorului de neam şi ţară, M. Pacepa, este un act de umilire a întregului neam românesc, o insultă la adresa celor care s-au sacrificat în numele României de-a lungul secolelor, o sub-minare a încrederii în viitorul acestei naţiuni, care merită o soartă mai bună.

Dacă trădarea este trecută cu vederea, atunci orice altă crimă este scuzabilă. în România, legea şi-a pierdut orice valenţă prin acest monstruos precedent...

Ce ar face spionii în Rai

Revenind la zilele de muncă ale spionilor, constatăm că **şi în fosta lume socialistă serviciile străine de spionaj şi agenţii lor operau în forţă tot în zilele de repaos** (neexistând celebrul week-end) **şi de sărbători.**

Astfel, la **1 mai 1960,** cu aprobarea expresă a preşedintelui D. Eisenhower, C.I.A. a planificat un **zbor al avionului de spionaj strategic U-2 în adâncimea teritoriului fostei U.R.S.S.,** pe un traseu ce pornea din Pakistan şi se încheia în Norvegia, cu o lungime totală de 6.080 km, din care **4.700 km deasupra teritoriului rusesc,** generând cea mai gravă criză politică internaţională, pe un asemenea fond, din istoria lumii, ca urmare a doborârii acestuia şi capturării pilotului militar american, maiorul Gary Francis Powers.

C.I.A. a mizat pe vigilenţa mai redusă a trupelor ruseşti de apărare antiaeriană a teritoriului, într-o sărbătoare naţională de asemenea anvergură, dar s-a înşelat. **Asemenea zboruri au mai avut loc, tot în zile de sărbători, în perioada 1956-1960,** constituind acte flagrante de agresiune, dar avionul **U-2** zbura la asemenea altitudine încât era de neatins. Acesta a devenit o **ţintă vulnerabilă numai după ce ruşii au realizat racheta sol-aer de tip Volhov,** care l-a şi doborât, tot într-o zi de sărbătoare*.

Cel mai mare spion trădător comunist care a lucrat pentru C.I.A. în perioada Războiului Rece, col. **Oleg Penkovski,** acţiona tot în zilele de duminică şi de sărbători legale. Ca fost ofiţer de informaţii în G.R**.U.,**

* **N.** edit.: Amănunte în ***„Războaiele secrete".***

Penkovski stăpânea ia perfecţie arta fotografică. El fotocopia documentele secrete la el acasă, apoi preda rolfilmele agentului de legătură, care era o femeie cu trei copiii, Janest Anne Chesholm de la Ambasada Marii Britanii, cu care se întâlnea, de regulă, duminica, prin parcurile din Moscova.

Spionii trădători englezi **Harry Houghton** şi **Ethel Gee*** (erau amanţi şi lucrau în echipă), funcţionari la Centrul de Cercetări antisubmarine de la Portland, care ani de zile le-au furnizat ruşilor sute de documente secrete cu privire la mijloacele de detecţie şi de luptă antisubmarină, au fost arestaţi în ianuarie 1961, în timpul unei întâlniri ia Londra, cu It. col. Conon Trofimovici Molodoi, alias Gordon Lonsdale, agent ilegal al G.R.U. cu cetăţenie canadiană. Tot într-o zi de duminică.**

Pentru „faptele lor urâte" şi pentru totala lor lipsă de respect faţă „sfintele sărbători", se spune că, de la Facerea Lumii şi până în zi-ide noastre, **niciun spion nu a ajuns în „Grădina Edenului".** Ar fi o adevărată nenorocire dacă acest lucru s-ar întâmpla...

Referindu-se la Allen Dulles (1893-1969), fost director general al CIA (1953-1961), considerat **cel mai mare spion din istoria S.U.A.** dar şi cel mai turbat duşman al fostei lumi comuniste, pe care o dorea distrusă printr-un război atomic, marele scriitor rus (evreu) **Ilya Ehren-burg*, a scris:** *„Dacă acest spion ar trece vreodată porţile Raiului, cu siguranţă că s-ar apuca să mineze norii, să împuşte stelele şi să-i masacreze pe îngerr.*

Având un dezvoltat simţ al umorului, Allen Dulles, nu numai că nu s-a ofensat în urma acestei portretizări, ci chiar s-a arătat încântat. Multe din conferinţele ţinute pe teritoriul S.U.A., A. Dulles le-a început prin a-l cita pe I. Ehrenburg, scriitor apreciat mai mult în Occident decât 'a Moscova***.

Ofiţerii de informaţii din fosta lume comunistă care au operat în Occident în epoca Războiului Rece, cea mai prolifică din istoria spionajului mondial, au fost avansaţi în raport cu „omologii" noştri care au ^cţionat în Est, deoarece week-ênd-ul este mai mult decât o duminică.

Marii spioni - preţuiţi şi serviţi cu plăcere...

Timp de aproximativ **un an,** contactat la locul lui de muncă, **„Maharajahul" ne-a facilitat sustragerea şi copierea unui mare număr de regu**lamente **de luptă secrete ale Trupelor de Uscat din armata Marii Britanii.**

Acesta nu a fost însă niciodată îndemnat să iasă din instituţie cu materiale secrete asupra iui şi să ni le predea la întâlniri conspirative sau să le depună în locuri ascunse, dinainte stabilite, de unde să le ridicăm,

* **N. edit:** De origine iudaică.

** **N. edit.:** Pe larg în *„Războaiele secrete".*

*** **N. edit.:** Ehrenburg a rămas celebru şi prin incitarea la genocid împotriva poporului german, mai mult decât criminală...

aşa cum se procedează conform normelor şi procedeelor clasice. Neam adaptat la condiţiile specifice ale agentului, la vârsta, gradul şi poziţia lui socială. Conspirative erau doar plecările noastre din Londra.

Cu siguranţă că se vor găsi colegi de breaslă care vor contesta calitatea de agent a „Maharajahului", dată fiind **iipsa unui angajament formal,** semnat, eventual într-un cadru solemn, de către acesta, aşa cum o cere arta spionajului.

Dacă procesul recrutării ar fi fost unul normal, derulat pe parcursul mai multor ani, cel mai probabil că acesta s-ar fi încheiat cu semnarea unui astfel de angajament. în cazul „Maharajahului", acest proces nu a fost nici posibil, nici indicat. Semnătura lui pe cartea de vizită a col. Dănciulescu, rod al imaginaţiei şi spontaneităţii acestuia, a fost suficientă pentru a-l determina să se supună scopului urmărit de noi.

Dacă acea carte de vizită semnată de „Maharajah", din care rezulta clar că a primit o sumă apreciabilă de lire sterline din partea unui ataşat militar aparţinând unui stat membru al Tratatului de la Varşovia, ar fi căzut în mâna serviciului de contraspionaj britanic (M.1.5), acesta **ar fi încasat ani** grei **de închisoare,** lucru de care era conştient.

Prin concepţia acţiunilor derulate, col. Dănciulescu a urmărit ca riscurile asumate de .iMaharajah" să fie minime sau chiar excluse. **Niciodată, acesta nu a fost pus în situaţia de a ne da regulamentele cu mâna lui. El ne crea condiţii să le ridicăm singuri, iar după copierea efectuată în week-end să le punem la loc, tot noi, fără nici un fel de intermediere,** lucru pe care l-am făcut cu mare exactitate şi onoare, ca nişte „spioni cu faţă umană" ce eram...

La rândul său, „Maharajahul" şi-a luat şi el măsuri de siguranţă şi precauţie, declarându-i solemn lui Dănciulescu că „relaţiile dintre ei sunt unice" şi nu se vor repeta şi prelungi în cazul succesorului. Cu alte cuvinte, **a acceptat să lucreze numai pentru Dănciulescu,** ştiind că acesta se afla în misiune temporară la Londra şi că într-o zi va pleca definitiv.

De altfel, **între spionii de profesie şi agenţii cultivaţi de ei** (nu preluaţi) **există şi o dimensiune umană, afectivă,** de care, în teoria generală a spionajului, nu se prea ţine cont.

între Dănciulescu, om de mare cultură, jovial, cu un neasemuit simţ al umorului, şi „Maharajah" s-au cimentat **autentice relaţii de prietenie, stimă şi preţuire reciprocă** Se simţeau foarte bine unul în compania celuilalt. „Maharajahul" l-a servit pe prietenul său Dănciulescu, nu regimul „comunist" din România Numai de pe asemenea poziţii de natură umană, şi nu ideologică, ofiţerii de informaţii din Armata României socialiste îşi puteau îndeplini misiunile de cercetare strategică.*

*** N.** edit.: Specific pentru marii spioni ! Toţi cei care au fost recrutaţi de Mihai Caraman au declarat ulterior că nu au nici o remuşcare, era un om extraordinar ! Femei şi... bărbaţi.

118

„Tandemul" Dănciulescu-Gârz - model pentru... 007 ?

După **plecarea** de la post **a col.** Dănciulescu **am continuat să-l invit pe „Maharajah" la recepţiile oferite de către oficiul diplomatic al României la Londra,** ridicat din anul 1964 la rang de ambasadă, cu ocazia Zilei Naţionale şi a Zilei Armatei. îmi era uşor să fac acest lucru, deoarece, fiind cavaler al Ordinului „Crucea Victoria", figura pe lista oficială de protocol a Ministerului Apărării.

Tot **din 1964, diplomaţilor români de la Londra le-au fost ridicate restricţiile în deplasarea pe teritoriul Marii Britanii.**

La una dintre recepţii l-am întrebat, stăpânit de emoţie şi curiozitate, ce trebuie să facă un militar britanic pentru a merita să fie distins cu Ordinul „Crucea Victoriei". Acesta mi-a răspuns hâtru: *„Să fie nebun sau mort*

Deşi l-am mai vizitat pe „Maharajah" până la plecarea mea definitivă din Marea Britanie în 1965, **relaţiile cu acesta s-au limitat doar la împrumutul unor cărţi şi studii cu tematică militară accesibile marelui public şi nimic** altceva. Diferenţa de vârstă şi poziţie socială dintre noi era prea mare pentru a-mi permite să mă „obrăznicesc". Cei doi buni prieteni „George" şi „Maharajahul" se află de ani buni în lumea umbrelor, dar în niciun caz în Rai. Ei au avut Raiul lor pe Pământ...

„Tandemul" Dănciulescu-Gârz care **a operat în Marea Britanie,** în numele intereselor Armatei României, **nu fără succese,** se compunea dintr-un vârstnic care „ştia" şi un tânăr care „putea", adică formula optimă ce-i lipseşte atât de mult societăţii româneşti postdecembriste, preocupată să se debaraseze de „bătrâni". De aici ni se trag toate dezastrele.

„Maharajahul" a constituit doar un capitol din acţiunile derulate în comun pe seama „Leului britanic".

Au existat multe alte acţiuni care l-ar putea inspira pe un condeier talentat să scrie un adevărat roman, ceea ce nu este şi cazul meu.

Sub influenţa unor deprinderi profesionale, le voi transmite cititorilor mei doar sinteze de maximă concentrare asupra unora dintre aceste ac-ţiuni,care îşi găsesc acoperire în arhivele secrete ale Direcţiei Informaţii.

într-o zi, istorici autentici ar putea să aibă acces la acestea, dacă nu vor fi distruse ca „vestigii ale comunismului".

Motoarele IAR veneau de la... „Margareta"

în situaţia în care, încă din anii '60, România aspira să-şi construiască o industrie proprie de apărare, drept condiţie fundamentală a consolidării independenţei sale faţă de Moscova, **misiunile ataşaţilor militari s-au**

extins şi asupra domeniului tehnico-ştiinţific. în cazul Marii Britanii, printre altele, o atenţie specială a fost acordata **domeniului aviaţiei.**

Calitatea de membri ai „Aero Clubului" ne-a permis accesul (a **Biblioteca Ministerului Aviaţiei,** în care funcţiona şi un departament de documentare tehnică.

119

Ofensiv şi fermecător, **col.** Dănciulescu a reuşit, **în timp relativ scurt,** să se **facă** plăcut de şefa **acestui** departament. Era vorba de o doamnă în adevăratul sens al termenului, trecută de 40 ani, dar admirabilă, divorţată şi fără copii. Era o brunetă cu ochii albaştri, super-elegantă, cu studii superioare la Oxford şi, mai ales, **cu vaste relaţii în mediile de afaceri ale industriei aeronautice din Marea Britanie.**

Inspiraţi de aerul ei princiar i-am acordat pseudonimul ***„Margareta",*** mai ales că biroul nostru se afla într-o clădire situată în imediata vecinătate a Palatului prinţesei Margareta, sora reginei Elisabeta a ll-a a Marii Britanii. Atât în perioada cât am lucrat împreună, cât şi după plecarea de la post a col. Dănciulescu, „Margareta" a fost, pentru noi sau mai exact pentru interesele României, **o adevărată mină de aur.**

în mod sistematic, ilustra „Lady" **ne-a pus la dispoziţie o vastă documentaţie tehnică din domeniul construcţiei de motoare de avion, cu accent pe cele produse de marele concern *Rolls Royce.***

Atunci când România s-a decis să contracteze cumpărarea unor tipuri de motoare de avion din Marea Britanie, în anii 70, a făcut acest lucru în deplină cunoştinţă de cauză. Din gama motoarelor reactive de avioane, în legătură cu care se dispunea de o bogată documentaţie obţinută cu sprijinul „Margaretei" au fost selecţionate şi cumpărate motoarele ***„Viper"*** şi ***„Spey",*** produse de Rolls Royce.

Tot prin intermediul „Margaretei" obţineam biletele cu regim special de intrare la marea expoziţie aeronautică, electronică şi de armament de la Farnborough pentru primele trei zile, destinate exclusiv oamenilor de afaceri, când se puteau obţine documentaţii tehnice de interes, de cea mai ridicată valoare, dacă ştiai să cauţi.

Pentru serviciile prestate, pe „Margareta" o „recompensam", de regulă, prin oferirea **celor mai scumpe parfumuri franţuzeşti, pe care le comandam la Paris** şi le obţineam cu scutire de taxe vamale, bucu-rându-ne de privilegii diplomatice.

în câteva rânduri, în week-end, „Margareta" a fost **invitata col. Dănciulescu la dineuri selecte,** atât la „Clubul Aera", cât şi la localurile de lux ale Londrei. Dacă aceste dineuri s-au încheiat şi cu „discuţii cu capul pe pernă", după modelul agentului 007 - James Bond, creat de scriitorul-spion lan Fleming (1908-1964) nu dispun de informaţii.

Cert este faptul că, o bună parte a perioadei în care am lucrat împreună, şeful meu Dănciulescu a fost singur la post. Pe de altă parte, „Margareta" era prea versată ca femeie din înalta societate şi prea sexy, ca să poată fi uşor „evitată".

După plecarea lui Dănciulescu am continuat relaţiile de colaborare cu „Margareta", prezentându-i-o şi noului ataşat militar, dar cu efecte minime, acesta neştiind limba engleză.

Nu poţi cuceri o femeie de clasă cu ajutorul translatorului...

120

Capitolul VI

AXA WASHINGTON-LONDRA -SPIONAJ TOTAL PENTRU BUCUREŞTI !

La Academia Trupelor **de Uscat, spionii** români voiau **să** înveţe...

într-o activitate atât de sensibilă, de periculoasă şi de minuţios elaborată cum este spionajul, **niciodată** nu **trebuie** exclus rolul **întâmplării.** Aceasta poate contribui la obţinerea unor succese strălucite sau poate conduce la prăbuşiri dramatice. într-una din acţiunile noastre de anvergură de la Londra, din **vara** anului **1962,** întâmplarea ne-a favorizat.

într-o sâmbătă, zi binecuvântată de week-end, **la celebra Academie a Trupelor de Uscat de la Camberley a avut loc un concurs de călărie la care avea acces şi marele public.** Ştirea am aflat-o dintr-un ziar londonez. Col. Dănciulescu a hotărât că o asemenea ocazie nu poate fi ratată, mai ales că **acest obiectiv se afla de multă vreme în atenţia noastră.** Ca atare, **am părăsit clandestin Londra** şi, la timpul potrivit, împreună cu marele public, am intrat în incinta Academiei.

După ce am asistat la câteva curse am luat în studiu clădirile academiei şi destinaţia lor. **Ne interesa pavilionul de învăţământ, convinşi fiind că acolo trebuie să existe cursuri şi manuale militare de specialitate.** Nu ne-am înşelat. Pătrunderea în pavilion nu a fost o problemă, deoarece era vizitat şi de alti „civili", rude ale studenţilor Academiei.

Nu fără teamă şi nu fără emoţii generatoare de transpiraţie rece pe şira spinării **am ajuns** în zona **sălilor de specialitate.** Dacă ne-ar fi întrebat cineva ce căutăm acolo, legenda noastră era una trivială: căutăm o „toaletă" sau o sursă de apă, deoarece, pe unul din noi „îl durea capul", iar ca „dovadă" ţineam în mână o pastilă. Nu ne-a întrebat nimeni nimic, deoarece nu ne deosebeam cu nimic de marele public.

Am intrat într-una din săli, intitulată *„Arme generale".* Ne aflam într-o misiune tipică de **sustragere de materiale informative** dintr-un obiectiv militar, în care **eram versaţi.** Nu era prima dată.

în asemenea situaţii, cel care o'pera, adică vârful de lance era Dănciulescu iar **eu asiguram paza şi protecţia.** Acesta a fost modul prin

care şeful meu mă ferea de pericolul unei căderi premature, fiind la începutul primei mele misiuni în străinătate.

M-a convins că era un **ofiţer de informaţii de mare clasă, dar şi un om de mare suflet şi caracter.** Merita să îe baţi alături de el.

Pătrunderea într-un obiectiv militar, în scopul sustragerii unor materiale informative este **o acţiune cu un înalt grad de periculozitate** şi nu poate fi executată oricând şi oriunde.

Datorită situaţiei locale contrainformative, cu sisteme de gardă puternice, cu documentele păstrate în birouri cu grilaje de fier şi, mai ales, cu excluderea accesului civililor în incinta unităţilor, **în România şi în celelalte state membre ale Tratatului de la Varşovia, asemenea**

i

121

acţiuni **ar** fi fost adevărate sinucideri. Nu şi în Marea **Britanie,** o „societate deschisă" şi puternic tradiţionalistă.

Coi. Dănciulescu - specialist în sustrageri de secrete militare

în Marea Britanie nu există o **zi specială a** Forţelor Armate, cum este ziua de 25 octombrie* în România. **Există, în schimb, vechi şi puternice tradiţii de sărbătorire, cu mare fast, a zilei în care a luat fiinţă unitatea militară,** mai ales la eşalonul regiment şi similarele acestuia, din toate categoriile de forţe ale armatei. Acea zi, popularizată prin mass-media locală şi naţională este declarată ***„Zi deschisă"*** **pentru marele public** Sunt expuse vederii armamentul şi tehnica militară din înzestrarea unităţii (terestră, aeriană sau navală) şi, în paralel cu o seamă de manifestări cultural-artistice, au loc **şi exerciţii tactice demonstrative.**

Vizitatorii, care apucă, pot servi masa la „cazanul trupei". **Ataşaţii militari acreditaţi la Londra sunt invitaţi rar la „zile deschise", de regulă, la aniversări jubiliare,** fiind supuşi unui program riguros şi **supravegheaţi,** nefiind lăsaţi de capul lor. De pe urma unor astfel de vizite, te alegeai cu **puţine informaţii.** Col. Dănciulescu şi cu mine ne luam libertatea şi ne asumam riscurile de rigoare, participând neinvitaţi şi incognito la aceste minunate „zile deschise" ale Armatei Marii Britanii.'

Pătrunderile ilegale în obiectivele militare din ţările studiate de către Direcţia Informaţii a Marelui Stat Major **erau formal interzise.** Exista însă 6 „înţelegere" faţă de acest mod de operare, atunci când un ofiţer operativ recurgea ia él, pe cont propriu, pe răspundere proprie, fără o aprobare expresă din partea Centrului.

Foarte puţini ofiţeri operativi au recurs însă la metoda pătrunderilor ilegale! în cazul colonelului Dănciulescu, acesta era însă procedeul de bază, mai ales pe timpul misiunilor sale din S.U.A. şi Marea Britanie. Nu şi în U.R.S.S., unde a trebuit să se „cuminţească" şi să inventeze procedee operabile într-o „societate ermetică".

Dumnezeu îi ocroteşte pe copii, pe beţivi şi pe spionii curajoşi. Nimeni nu va şti vreodată câte pătrunderi ilegale cu sustragere de materiale informative a executat **col. Dănciulescu,** în cei aproape **8 ani** cât a lucrat în S.U.A. şi Marea Britanie. Se ştie însă, cu absolută precizie, că **a sustras o cantitate mare de materiale militare secrete şi nu a fost prins niciodată.**

Dănciulescu-Gârz adunau secrete... cu roaba

Aceasta este viziunea generală în care trebuie înţeleasă şi pătrunderea noastră la Academia Camberley din vara anului 1962. Adică ilegală, fără aprobarea autorităţilor din ţară şi pe răspunderea noastră.

Dacă am fi fost prinşi am fi fost declaraţi *„persona non grata",* cu obligaţia de a părăsi teritoriul Marii Britanii în trei zile, iar la

* **N.** edit: Data când, în 1944, nemţii au fost alungaţi din ţară. „întâmplător", de ziua regelui Mihai...

Bucureşti ar fi urmat un vot de blam pentru o acţiune „fără aprobarea Centrului" şi mutarea la o unitare militară, eventual, cât mai departe de Bucureşti. în caz de succes, toată lumea era fericită, iar **şefii ierarhici trăgeau maximum de foloase.** Spionii au fost sunt şi vor rămâne, până la trecerea veacurilor, oameni de sacrificiu...

Pentru ca o acţiune de sustragere să fie încununată de succes este imperativ necesar **să se aleagă momentul potrivit, iar execuţia să fie fulgerătoare** pe cât posibil, de ordinul câtorva zeci **de secunde.** Aceasta presupune o atentă studiere a situaţiei concrete din obiectivul de atac şi exploatarea, de multe ori spontana, a momentului favorabil.

în cazul expoziţiilor deschise de armament şi tehnică militară, **metoda ca unul să-l ţină de vorbă pe prezentatorul exponatului, iar celălalt să opereze, eventual, sustrăgând** cartea **tehnică, am utilizat-o frecvent.** Nimic senzaţional. Metoda este folosită şi de şuţii de cartier din zilele noastre. Aşa s-au derulat lucrurile la Academia de la Camber-ley. Dănciulescu a fost pe post de şuţ, iar eu pe post de „security".

Pe timpul cât se operează, nu-ţi poţi permite să faci o selecţie riguroasă. Te uiţi, cu precădere, la caracterul materialului tipărit, respectiv *„strict-secret", „secret"* sau cel puţin *„confidenţial"* şi mai puţin ia titluri. Abia când ai ajuns în interiorul ambasadei, în propriul birou, mulţumind Cerului că ai scăpat, îţi poti permite să analizezi cu ce te-ai ales.

De la Camberley ne-am ales cu un număr de materiale „confidenţiale" de învăţământ din domeniul transmisiunilor, al armei chimice şi al armei geniului. Printre acestea a fost sustras **şi un volum** intitulat ***„Memorator de cunoaştere a armatelor*** (/.RS.S. ***şi statelor membre ale Tratatului de la Varşovia",*** cu caracter ***„secret".***

Răsfoindu-I amuzat, Dănciulescu s-a arătat dezamăgit că nu a pus mâna pe ceva „cu adevărat valoros" despre armata britanică sau armatele statelor

membre în N.A.T.O. L-a aruncat spre mine cu remarca plină de ironie că *„n-am ajuns să ne înveţe englezii cum sunt organizate şi înzestrate armatele statelor socialiste".* Nu pentru asta ne găseam noi la Londra. Iniţial, am gândit şi eu la fel ca şeful meu, care se îndoia de utilitatea trimiterii în ţară a „Memoratorului".

Am întocmit ***„note de prezentare",*** în vederea trimiterii lor la Bucureşti, cu primul curier diplomatic, semnate de col. Dănciulescu. Am studiat cu multă atenţie „memoratorul" în volum de circa **600 de pagini** şi, instinctiv, mi-amdat seama că era vorba de ceva cu totul ieşit din comun.

Acest „Memorator" înmagazina o uriaşă cantitate de informaţii de natură strategică, operativă şi tactică, precum şi date de cunoaştere a tuturor tipurilor de armament, mai ales din înzestrarea Armatei Roşii, de la pistolet până la racheta balistică internaţională. Din capitolul introductiv rezulta că „Memoratorul" era **rezultatur„cooperării fructuoase" a tuturor serviciilor de spionaj militar din statele membre în N.A.T.O. şi purta girul Comandamentului Suprem al acestei Alianţe.**

Cea mai mare „captură" a Tratatului de la Varşovia !

Nici după ce am pus în evidenţă aceste elemente, col. Dănciulescu nu părea convins că facem uri lucru bun trimiţându-l în ţară. A

i

123

mers până acolo, încât mi-a sugerat să-l introduc în curier, în nume personal. Am refuzat să fac acest lucru şi l-am convins să semneze *„Nota de prezentare".*

La data respectivă, nici col. Dănciulescu şi nici eu nu înţelegeam că **„Memoratorul" în cauză avea să producă o adevărată explozie, nu atât la Bucureşti, cât mai ales la Moscova** După sosirea 1$ Bucureşti, şeful Direcţiei Informaţii de atunci, **generalul-locotenent Popa Constantin, l-a trimis imediat la Moscova, sub semnătura ministrului Apărării, general-colonel Leontin Sălăjan.** Cei care şi-au dat seama că „Memoratorul" prezenta o valoare imensă au fost analiştii ruşi din cadrul G.R.U. (Direcţia Generală de Informaţii a Armatei Roşii).

A şti tot ce ştiu inamicii potenţiali, din punct de vedere militar, despre ţara ta şi ţările aliate, fără ca aceştia să fie conştienţi de acest lucru, constituie una dintre cele mai înalte culmi la care poate aspira un serviciu de spionaj. în vara anului 1962, col. Dănciulescu şi asistentul său, cei care total întâmplător au intrat în posesia „Memoratorului" erau departe de a percepe acest adevăr.

în realitate, fără să-şi dea seama, **col. Dănciulescu atinsese cea mai înaltă culme a întregii sale cariere de ofiţer de informaţii.**

Evenimentele legate de „Memorator" s-au derulat într-un tempo accelerat şi cu efecte surprinzătoare. **Şeful** G**.R.U.,** generalul-colonel I.A. Serov, **l-a informat pe ministrul Apărării al U.R.S.S.,** mareşalul Rodion

Malinovski, **în legătură cu colosala captură făcută de români** şi avantajele pe care aceasta le reprezintă pentru Armata Roşie şi, în general, pentru Tratatul de la Varşovia.

Impresionat, mareşalul Malinovski i-a trimis o scrisoare personală de mulţumire ministrului Apărării României, generalul Leontin Sălăjan.

în context se menţiona că *„Memoratorul de cunoaştere a armatelor U.R.S.S. şi statelor membre ale Tratatului de la Varşovia"* constituia **cea mai valoroasă captură realizată de un serviciu de informaţii al unei ţări socialiste,** la vremea respectivă.

Un *„Memorator"* de cunoaştere a armatelor lumii socialiste est-europene de amploarea celui sustras de la Academia Camberley s-a **realizat în decursul multor ani,** cu mari eforturi şi riscuri, de către serviciile militare de spionaj din Occident şi **cu cheltuieli de ordinul sutelor de milioane de dolari.** Comandanţii şi ofiţerii de stat-major de ia eşaloanele superioare, atât din Est, cât şi din Vest, ştiu foarte bine că planurile de operaţii ale statelor-majore generale se întocmesc pe baza informaţiilor cuprinse în astfel de Memoratoare.

Şi în Armata României exista un *„Memorator de cunoaştere a armatelor statelor membre în N.A.T.O."* realizat cu eforturile colective aie serviciilor militare ele spionaj ale Tratatului de la Varşovia.

NATO - un nou K.O. românesc !

Atunci când un astfel de „Memorator" cade în mâinile părţii adverse, aceasta poate lua măsuri de contracarare. Ştiind ce ştie Occidentul despre Armata Roşie şi celelalte armate socialiste, ruşii au putut iniţia ample măsuri de reorganizare şi restructurare în aceste

armate, precum şi în domeniul proiectării şi fabricării de noi tipuri de armamente şi tehnică militară.

în acest fel, *„Memoratorul de cunoaştere a armatelor Tratatului de la Varşovia",* dintr-o sursă de informare, devenea o sursă de dezinformare, iar serviciile occidentale de spionaj erau obligate să o ia de la început pentru a aduce la zi „memoratorul", cu alte cheltuieli uriaşe.

Intr-un cuvânt, în vara anului 1962, ruşii au avut toate motivele din lume^să le mulţumească românilor.

în cursul celui de-al doilea război mondial, mareşalul Rodion Mali-novski, semnatarul scrisorii de mulţumire adresată generalului-colonel Leontin Sălăjan a comandat Frontul II Ucrainean. Acest Front, împreună cu Frontul III Ucrainean, comandat de mareşalul Feodor Tolbukin, în perioada 20-29 august 1944 au derulat marea operaţie strategică de la laşi-Chişinău care a avut ca rezultat

scoaterea României din războiul purtat alături de Germania celui de-al treilea Reich.

Nu cred că mareşalul Rodion Malinovski, ale cărui trupe au ocupat România în perioada august-octombrie 1944, i-a iubit vreodată pe români. Dacă totuşi a semnat acea scrisoare, **înseamnă că serviciul adus armatei sovietice** de către Direcţia Informaţii a Armatei României prin fapta col. Dănciulescu **a fost într-adevăr mare**

Drept răsplată, **col. G. Dănciulescu** a fost chemat la Bucureşti, felicitat, recompensat cu un salariu în valută şi **distins cu *„Ordinul Steaua R.S. România"*** După înapoierea definitivă de la postul Londra, col. G. Dănciulescu a fost **înaintat la gradul de general-maior**

în ceea ce mă priveşte, m-am ales şi eu cu ceva. **Am fost înaintat la gradul de căpitan, în mod „excepţional"** (visul de aur al oricărui tânăr „dorobanţ") **cu doi ani înainte de termen.** Am fost extraordinar de încântat. Şi după 45 ani de la eveniment, când am trecut de vârsta de 72 ani, tot mă mândresc cu acest lucru...

Industria de apărare a României - opera spionilor

în cursul anului 1962, col. G. Dănciulescu a mai dat câteva lovituri spectaculoase, despre care, dacă nu voi scrie eu, ca martor la faţa locului, nu va scrie nimeni.

De pe poziţia sa de decan al Asociaţiei Ataşaţilor Militari acreditaţi la Londra, col. Dănciulescu **şi-a creat şi dezvoltat relaţii puternice cu ataşaţii militari din Lumea a 3-a şi din Commonwealth-ul britanic, ale căror ţări importau armament şi tehnică militară din Marea Britanie.**

Constatând că armamentul respectiv era expediat, de regulă, cu navele de transport iar documentaţia aferentă era expediată prin intermediul ambasadelor statelor respective,' sub formă de curieri diplomatici, pentru o cât mai deplină „siguranţă", **col. Dănciulescu a reuşit să „convingă" câţiva dintre ataşaţii militari ai acestor state să-i împrumute, pentru câteva ore sau chiar zile, astfel de documentaţii,** spre a le studia, în vederea „lansării" şi de către România a unor eventuale „comenzi".

Pe această cale au putut fi **copiate zeci de cărţi tehnice de întreţinere şi exploatare a unor piese de artilerie, blindate, mitra**

i

125

liere de toate calibrele, tunuri şi rachete de bord pentru **aviaţie, maşini de luptă etc.** Se ştie că asemenea cărţi tehnice sunt **secrete** şi conţin o descriere detaliată de construcţie şi exploatare a sistemelor respective de arme.

în cursul anului **1962,** au fost **trimise în tară peste 600 de filme cu astfel de materiale militare tehnice,** fără a fi lăudaţi sau recompensaţi, în

fond, ne îndeplineam atribuţiile funcţionale, pentru care eram plătiţi în lire sterline.

în toţi cei 45 ani ai epocii Războiului Rece, **informaţiile din domeniul tehnico-militar au ocupat un loc de prim ordin în planurile de căutare ale Direcţiei Informaţii din Marele Stat Major.** Ofiţerii de informaţii cu misiuni operative trimişi în Occident, sub diferite acoperiri, inclusiv un mare număr de ingineri militari s-au achitat cu cinste de această sarcină. Fără aportul lor, nevăzut şi neapreciat de nimeni, **crearea şi dezvoltarea industriei de apărare a României ar fi fost imposibilă.**

S-au remarcat, în mod cu totul deosebit, ofiţerii operativi, ataşaţi militari sau sub alte acoperiri, de la „şoferi" până la şefi de agenţii economice, de agenţii şi reprezentanţe turistice sau de trimişi ai TÀROM etc, care au îndeplinit misiuni în ţări precum Germania, Franţa, Italia, Marea Britanie, Suedia şi Elveţia. **Imense cantităţi de informaţii tehnico-militare au fost obţinute în mod constant şi din S.U.A.**

Condus de col. Gârz, col. N. Călin... a devalizat SUA !

Folosesc acest prilej pentru a evoca **extraordinara activitate desfăşurată în S.U.A., timp de 9 ani, de către col. Nicolae Călin, o adevărată legendă a spionajului militar postbelic românesc.** Nutresc convingerea că, în perioada cât a funcţionat ca ataşat militar aero şi naval al României la Washington, col. Nicolae Călin **a scos din S.U.A. o cantitate mult mai mare şi mai valoroasă de informaţii militare şi tehnico-militare decât cele puse la dispoziţia S.U.A. de către trădătorul Mihai Pacepa în cei aproape 30 ani cât a slujit ca agent al C.I.A.**

Acest adevăr nici nu trebuie demonstrat, ţinând cont de decalajul uriaş în ceea ce priveşte potenţialul informativ din România şi cel din SUA.

Ca unul care am condus, în mod nemijlocit, activitatea de culegere de informaţii în S.U.A., pe timpul prezenţei la postul Washington a col. Nicolae Călin, îi pot asigura pe cititorii mei că România nu a pierdut „războiul inteligenţelor" cu S.U.A., în ciuda propagandei psihologice desfăşurată de către C.I.A. în jurul performanţelor generalului trădător Mihai Pacepa.

Din nefericire, toate acestea nu i le mai pot spune şi colonelului Nicolae Călin. El a trecut în lumea umbrelor, mai degrabă ca un anonim decât ca un erou, aşa cum ar fi meritat.

„Erou" a devenit trădătorul M. Pacepa, motiv pentru care mulţi veterani ai serviciilor de informaţii, patrioţi adevăraţi uitaţi şi abandonaţi de către Patria-Mamă au inimile pline de durere. '

Col. Dănciulescu - „Terminator" la Washington şi Londra...

Plecarea intempestivă de la postul Londra a col. G. Dănciulescu a fost precedată **de o perioadă de relaţii deosebit de tensionate dintre**

acesta **şi Serviciul de Contraspionaj britanic din cadrul M.I.5.** în a doua jumătate a anului 1962, **în mod sistematic, oficialităţile militare engleze** cu care col. Dănciulescu se întâlnea, la diferite manifestări protocolar-diplomatice, **îl întrebau,** printre altele, „de cât timp se află la Londra" şi ***„când se aşteaptă să-i vină înlocuitorul".***

Caracterul provocator al unor asemenea întrebări era evident. Unui reprezentat diplomatic străin de rang înalt cum este ataşatul militar nu i se pun asemenea întrebări, decât atunci când vrei să-i transmiţi **mesajul că a devenit indezirabil pentru autorităţile ţării respective.**

Cel mai grav act împotriva col. Dănciulescu a'fost comis la începutul lunii **decembrie 1962.** Acesta a constat în **invitarea lui la Secţia Relaţii Externe a Ministerului Apărării,** ocazie cu care col. Medien, şefufSecţiei, i-a spus, textual, următoarele:

„Domnule colonel, ***la cererea noastră, autorităţile militare americane ne-au trimis dosarul privind activităţile dvs. pe teritoriul S.U.A.,*** *pe timpul când aţi deţinut funcţia de ataşat militar al României la Washington.* ***Conţinutul acestui dosar constituie pentru noi un serios motiv de îngrijorare. Bine că sunteţi la sfârşitul misiunii. "***

Analizând împreună zile şi nopţi acest „mesaj" din partea autorităţilor militare engleze, în spatele căruia se afla, de fapt, organul de contraspionaj M.I.5, am ajuns la concluzia că era vorba de **un ultim avertisment.** Dacă continua misiunea, mai mult ca sigur că **ar fi devenit ţinta unei grave provocări,** în urma căreia putea fi declarat *„persona non grata".*

Argumentele noastre în lumina acestei concluzii **au convins autorităţile de la Bucureşti, care au decis asupra încheierii misiunii col. Dănciulescu în Marea Britanie.**

Plecarea de la Londra a col. G. Dănciulescu a avut loc pe timpul vacanţei de iarnă a autorităţilor britanice, prilejuită de sărbătorile Crăciunului şi Anului Nou. Am anunţat acest lucru printr-o scrisoare adresată ministrului Apărării al Marii Britanii, semnată de către şeful misiunii diplomatice, invocând „motive de sănătate", după plecarea ataşatului militar.

Londra - teribila şcoală de spionaj

încetarea misiunii la Londra a col. G. Dănciulescu, sub ameninţarea represaliilor contraspionajului britanic a constituit o mare pierdere pentru Direcţia Informaţii a Marelui Stat Major. Perioada de glorie a Biroului ataşatului militar al României la Londra se încheia.

Cei doi ani pe care i-am lucrat sub comanda col. Dănciulescu, un adevărat as al spionajului militar românesc postbelic, m-au marcat pentru tot restul vieţii şi activităţii mele ca ofiţer de informaţii.

După cum singur a declarat şi consemnat în notarea mea de serviciu, sesizând în mine un tânăr la început de carieră, dornic de afirmare, perfect cunoscător al limbii engleze, temeinic pregătit din punct

de vedere teoretic, bun în mânuirea condeiului, iar peste toate acestea şi capabil să-şi stăpânească sentimentul fricii, **m-a angajat, fără rezerve, în toate acţiunile sale operative din Londra şi de pe teritoriul Marii Britanii. Ä fost cea mai bună, dar şi cea mai riscantă şi mai înfricoşătoare şcoală prin care aş fi putut trece vreodată.**

Ilustrul meu dascăl a plecat de la Londra în mod nefiresc, pe uşa din spate, luându-i-se dreptul ia ceremonialul oficial pe care l-ar fi meritat.

Noul ataşat militar, col. George Popa, a sosit la postul Londra peste aproximativ un an. în mod normal, potrivit standardelor internaţionale, mai ales în marile capitale ale lumii, **noul ataşat militar trebuia să sosească la post înainte de plecarea celui vechi.** Urma o perioadă de vizite de prezentare-plecare ale celor doi ataşaţi militari la autorităţile militare ale ţării gazdă, precum şi la toţi ataşaţii militari ai statelor cu care România întreţinea relaţii diplomatice. Punctul culminant al procesului de predare-primire urmasă-l constituie recepţia de prezentare-plecare a celor doi ataşaţi militari, patronată de şeful misiunii diplomatice.

Cum să faci un spion din... şofer

Această perioadă, care poate dura **o lună** sau chiar mai mult este **benefică,** deoarece noul ataşat militar poate prelua, în mod nemijlocit, sursele şi relaţiile de muncă de la vechiul ataşat militar şi poate împrumuta din experienţa predecesorului.

Pe de altă parte, **în perioada de predare-primire, cei doi ataşaţi militari, de regulă, fac obiectul unei puternice supravegheri din partea organului de contraspionaj autohton,** preocupat să depisteze sursele de informaţii şi relaţiile operative care fac obiectul predării-primirii.

în cazul celor doi ataşaţi militari de la Londra, col. **G.** Dănciulescu şi col. G. Popa, acest proces a lipsit. **Toate problemele Biroului Ataşatului Militar român la Londra mi-àu fost lăsate mie în sarcină,** iar eu le-am predat (un fel de a zice) noului ataşat militar într-o perioadă de timp mult mai îndelungată.

în realitate, **col. G. Popa,** care **vorbea doar limba rusă** a luat mai mult la cunoştinţă de sursele informative şi relaţiile operative ale col. **G.** Dănciulescu, decât să le ia în primire. Ca atare, **mi le-a lăsat, în continuare, în sarcină, lăsându-mi o totală libertate de acţiune.** Timp de aproape **2 ani,** am făcut, cu eforturi extraordinare, tot ce mi-a stat în putinţă pentru ca barca postului să nu se scufunde.

La acţiunile din teren de natură informativă şi operativă m-am sprijinit pé „şoferul" ataşatului militar, căpitan din trupele de para-şutişti, care cunoştea limba engleză în mod corespunzător. „Şoferul" a venit la

postul Londra odată cu col. **G.** Popa, aşa că introducerea lui în munca practică de culegere de informaţii a cerut timp. Fiind un ofiţer deosebit de înzestrat, ambiţios şi **de un curaj ieşit din comun** (ca toţi paraşutiştii) a făcut progrese rapide.

Pentru faptul că **a lucrat sub acoperire,** mă abţin să-i dezvălui adevărata identitate. Acolo era „şoferul" Ion Popescu. **După plecarea mea de la post în 1965, „şoferul" a preluat majoritatea sarcinilor şi s-a descurcat bine.** Până la terminarea misiunii a făcut progrese în cunoaşterea limbii engleze şi col. **G.** Popa.

129

Ataşatul militar la Londra vorbea... doar rusa

Cu toate că nu a strălucit la Londra, **col. George Popa a fost totuşi o personalitate de prim rang în rândul ataşaţilor militari ai României**

din epoca socialistă şi a Războiului Rece. Ei şi-a cucerit cununa de lauri pe timp cât a funcţionat ca ataşat militar al României la Moscova.

Fiind absolvent al' Şcolii de Ofiţeri de Artilerie de Coastă de la Leningrad (Sankt Petersburg), **col. G. Popa vorbea limba rusă la un nivel atât de ridicat, încât a reuşit să se confunde perfect cu mediul rusesc.** Având şi o figură de slav, pe timpul prezenţei sale pe teritoriul fostei U.R.S.S. a fost de multe ori în situaţii când, pur şi simplu, **nu era crezut că nu este rus.**

în discuţiile pe care le-am purtat împreună, timp de aproape doi ani, am reuşit să-i cunosc (şi să mă cunoască), fapt pentru care mă simt îndrituit, chiar şi după 40 ani, să-i schiţez portretul şi să-i pun în lumină performanţele.

în perioada **1959-1961,** în calitate de **ataşat militar al României la Moscova,** col. George Popa **a înscris pagini de legendă.** A fost în mod cert cel mai strălucit ofiţer de informaţii român care a operat vreodată în spaţiul închis şi extrem de ostil din fosta U.R.S.S.

Din punct de vedere al regimului contrainformativ, **ruşii n-au făcut niciodată** de. **>ebiri între aliaţi şi adversari.** La fel au procedat şi procedează şi americanii, ceea ce mi se pare firesc.

Aparent, relaţiile dintre state sunt promovate de către diplomaţia oficială. în realitaie, aceste relaţii sunt reglementate prin intermediul diplomaţiei secrete.

Diplomaţia oficială, încărcată de fast, de declaraţii ce abundă în valori de „moralitate şi legalitate", în reuniri şi recepţii fastuoase, ai cărei purtători sunt şefii de stat şi de guvern şi oficiile diplomatice cu rang de ambasade este o imensă şaradă, o înşelătorie bine regizată şi cosmeti-zată, în care, din păcate, imensa majoritate a oamenilor Planetei cred.

Diplomaţia secretă - adevăratul Minister de Externe

Diplomaţia secretă, care se ascunde în spatele diplomaţiei oficiale este adevărata instituţie care, printr-o luptă necruţătoare, printr-o confruntare dură, în care părţile angajate recurg la toate formele de luptă

subterană, imaginabile şi'inimaginabile este cea care **stă, în mod real, de mii de ani, la baza relaţiilor dintre state şi civilizaţii.**

Purtătorii diplomaţiei secrete nu sunt nici oamenii politici şi nici funcţionarii ministerelor de Externe, ci **spionii de profesie,** elementele de elită ale serviciilor secrete de spionaj. Acestea sunt însă foarte greu de identificat. Ei nu apar pe ecrane, nu fac declaraţii şi se feresc ca de foc de mass-media. Aceştia se angajează în „acţiuni acoperite" ce nu respectă nici un fel de limite legale.

A cere „transparenţă" serviciilor secrete, a le încorseta în „prevederi legale" şi a le supune controalelor unor comisii parlamentare de neavizaţi înseamnă a le asasina şi scoate din funcţiune...

■

130

Pretenţiile oficiale ale Washingtonului potrivit cărora serviciile secrete ale 'S.U.A. operează „conform legilor" şi se află sub un „sever control" din partea Congresului american sunt **cele mai mari minciuni** ce s-au spus vreodată sub soare. Toate acestea sunt u/i paravan, o perdea de fum, pentru manevrarea şi imbecilizarea opiniei publice interne şi internaţionale.

în realitate, **serviciile secrete americane,** precum şi cele ale tuturor statelor lumii care se respectă, **nu se conduc decât după „legile proprii", adică fără nicio lege.** A cere unui serviciu secret, fie el de spionaj sau de securitate, să respecte legile şi să fie „transparent" este tot atât de realizabil pe cât le-ai cere lupilor să devină erbivori...

Naivii politicieni din România, mai ales din Parlament, vorbesc ziua în amiaza mare, în auzul tuturor, despre nevoia de „transparenţă" şi de control parlamentar asupra serviciilor secrete din România, fără să-şi dea seama de enormitatea prostiilor pe care le spun. Săraci cu duhul, ei nu ştiu să facă deosebirea dintre aparenţe şi realitate.

A asocia „transparenţa" cu secretul este cum ai asocia apa cu focul. Este **o imposibilitateşi,în final, o imensă aberaţie.**

„Ajutorul sovietic dezinteresat" -armament vechi şi revopsit

în perioadele ei de glorie din epoca Războiului Rece şi a totalitarismului, **Direcţia Informaţii Militare din Marele Stat Major al Armatei României s-a** comportat' **ca un veritabil instrument al diplomaţiei secrete întru apărarea şi promovarea intereselor naţionale.** Acţiunile de diplomaţie secretă în care a fost angajat serviciul âe spionaj ăl Armatei au fost multiple, ele putând face obiectul unei istorii scrise voluminoase. Unele dintre acestea au fost prezentate în cărţile mele anterioare.

în cazul de faţă şi legat de numele col. George Popa, voi prezenta cititorilor mei, în premieră absolută, rolul Direcţiei Informaţii a Armatei, în contextul acţiunilor de diplomaţie secretă în relaţiile cu fôsta URSS.

Este vorbă de **anii '50,** nu de anul 2006, când cei ce se bat astăzi cu pumnii în piept, afişându-şi „anticomunismul şi antisovietismul" de paradă, în marea lor majoritate, nici nu existau.

Prima instituţie din România care a sesizat natura găunoasă şi păguboasă a sloganurilor acelor vremuri, printre care de bază erau *„prietenia de nezdruncinat dintre U.R.S.S. şi R.P.R."* şi *„ajutorul sovietic dezinteresat* **şi care a luat poziţie faţă** de **acestea, informându-l personal pe Gh. Gheorghiu Dej,** conducătorul României din acele vremuri **a fost Direcţia Informaţii din Marele Stat Major.**

în plan militar, vârful de lance al acestor acţiuni a fost **col. George Popa,** în calitatea sa de ataşat militar, aero şi năvai la Moscova.

în baza unor informaţii beton, verificate din cele mai sigure surse, **col.** G. **Popa a demonstrat că U.R.S.S. vindea României armament învechit, întrebuinţat şi uzat din anii celui de-al doilea război mondial, la preţuri de „armament nou".**

Tancurile şi piesele de artilerie, cu un înalt grad de uzură erau recondiţionate sumar, li se schimbau seriile şi anul de fabricaţie, erau

131

revopsite şi introduse în acte de export ca şi cum ar fi ieşit de pe **banda de fabricaţie,** apoi date îa export. La fel s-a procedat şi cu avioanele de luptă cfasice, cu staţiile de radio emisie-recepţie şi, în general, cu toate materialele militare livrate Armatei României.

Ca elev al Şcolii Militare de Ofiţeri „Nicolae Bălcescu" din Sibiu, provenit din Liceul Militar „Dimitrie Cahtemir", atât eu, cât şi ceilalţi 160 de colegi de-ai mei* am rămas stupefiaţi când ni s-au pus în mâna **puştile ruseşti *Musinagan,* fabricate în anii '30,** ca „arme de luptă" **şi puştile de instrucţie** de aceeaşi marcă **fabricate înainte de războiul ruso-ja-ponez din 1904-1905,** respectiv în secolul XIX, care **ne erau prezentate de către politruci drept *„cele mai moderne arme din lume",*** cu care *„soldatul sovietic a câştigat cel de-al doilea război mondial".*

Eram noi tineri, dar nu eram şi idioţi să credem...

Pe de altă parte, era adevărat că fancul rusesc **„T-34-85"** a fost cel mai performant din cel de-al doilea război mondial, dar una erau tancurile care au străbătut prin luptă distanţa Stalingrad-Berlin, vândute României ca „noi", şi alta ar fi fost aceleaşi tancuri ieşite de pe banda de fabricaţie, pe care le plăteam la preţuri usturătoare dar nu le primeam.

Mareşalul Malinovski a făcut ce a zis Popa...

Prin telegramele cifrate şi rapoartele sale ultra-secrete, col. George Popa a demascat această afacere murdară. **Tot el a demascat condiţiile mizere de trai ale elevilor şi ofiţerilor români aflaţi în instituţiile ele învăţământ din fosta U.R.S.S., pentru instruirea cărora, România plătea là sânge.**

Toate aceste murdării, şi multe altele, erau acoperite de propaganda oficială sovietică şi de către acoliţii URSS din România sub sloganul *„ajutorului sovietic dezinteresat".*

Pe timpul unei vizite făcute ministrului Apărării al U.R.S.S., mareşalul Rodion Malinovski, de către col. G. Popa, la indicaţia expresă a lui Gh. Gheorghiu Dej, acesta a încercat, într-o manieră protocolară, deosebit de cântărită şi de politicoasă, **să-l informeze pe demnitarul sovietic asupra neregulilor de mai sus,** de natură să lezeze *„prietenia veşnică şi de nezdruncinat dintre România şi U.R.S.S."*

Luând cunoştinţă de cele prezentate de către ataşatul militar al României, **mareşalul Malinovski,** unul dintre eroii celui de-al doilea război mondial, ale cărui trupe au intrat în România în 1944, **s-a arătat „surprins", s-a înfuriat,** declarând că românii *„ar trebui să fie recunoscători U.R.S.S. pentru ajutorul frăţesc şi dezinteresat"* pe care îl primesc din partea U.R.S.S. şi nu să se plângă.

Cu tot tactul necesar, dar ferm, col. G. Popa i-a răspuns mareşalului Malinovski: *„Vă mulţumim pentru ajutor; dar vă informez că românii plătesc scump, şi până la ultima copeică pentru tot ce primesc. Ţara^mea nu datorează nimic nimănui". **

în încheierea vizitei, mareşalul Malinovski a p/omis că *„va da ordin să fie verificate"* cele prezentate de către col. Popa. într-adevăr, în mod tacit, **în anii care au urmat, ruşii s-au abţinut să ne mai vândă armament învechit la preţuri de armament nou.**

*** N. edit.:** Printre care şi... Marin Sorescu.

121

Ruşii nu l-au iertat însă pe col. G. **Popa.** Pe căile diplomatice secrete, autorităţilor române le-a fost transmisă „sugestia" ca acesta **să fie retras de la post** înainte de termenul normai (4 ani) al misiunii sale la Moscova.

Dosarul voluminos, instrumentat de către col. G. **Popa în anii cât a funcţionat ca ataşat militar, aero şi naval al României la Moscova a constituit un instrument de bază în reorientarea politicii României faţă dé U.R.S.S.,** de către Gh. Gheorghiu Dej şi cei apropiaţi lui. Acest lucru "s-a înfăptuit **după retragerea trupelor ruseşti de pè teritoriul României,** începând cu anul **1958,** şi mai ales **după achitarea totală a datoriilor de război către U.R.S.S.,** realizată în **1962**

Aceste elemente-cheie au făcut posibilă ***„Declaraţia de Independenţă a României din aprilie 1964",*** cu efecte extraordinare pentru poziţia ţării noastre în lume, în următoarele două decenii.

Dizidenţii autentici erau în anii '50...

9

Se poate aprecia că, încă din anii '50, în România au existat „dizidenţi" autentici, pe care eu îi numesc patrioţi, indiferent de convingerile lor politico-ideologice.

Pe mine personal, discuţiile îndelungate cu col. G. Popa m-au impresionat profund şi m-au ajutat să mă formez ca ofiţer de informaţii devotat exclusiv intereselor României. Am mai învăţat şi de la alţii. Bunăoară, în formarea mea ca analist politico-militar am fost puternic influenţat de scrierile lui **Walter Lipman** jurnalist american, redactor-şef la *„New York Times",* probabil, cel mai mare jurnalist al tuturor timpurilor, precum şi de opera istoricului american **William Shirer,** autorul celebrei cărţi *„Creşterea şi descreşterea celui de-al lll-lea Reich".*

Din Marea Britanie, unde mi-am petrecut cei mai frumoşi şi mai furtunoşi ani din cariera mea de ofiţer de informaţii, l-am avut drept model pe jurnalistul şi analistul politico-m-ilitar (în'realitate ofiţer de contrainformatii în M.I.5) **Champman Pincher.** De la el am rămas cu convingerea că ***„degradarea unei societăţi începe cu degenerarea şi degradarea serviciilor sale secrete".***

Serviciile secrete ale României au degenerat şi s-au degradat în principal pe fondul actului de trădare ai lui Mihai Pacepa, agent al C.I.A. pe o durată de peste 30 ani.

Ştim cum ne-au tratat **ruşii** timp de circa 45 ani. Atâta timp **cât au putut, ne-au jefuit ca în codru. Totuşi,** dacă nu ne-au ajutat, **ne-au lăsat să ne industrializăm, să ne urbanizăm şi să punem în funcţiune un sistem educaţional de mase.** Ponderea forţei **de** muncă din agricultură s-a redus, de la **80%** în 1945 la **28%** în 1989.

în decembrie 1989, când peste societatea românească s-a prăvălit dezastrul aşa-zisei „revoluţii anti-comuniste", **România era o ţară indus-trial-agrară, cu un nivel mediu de dezvoltare.** în câteva ramuri (utilaj petrolifer, maşini de aşchierea metalelor, nave de mare tonaj, industria chimică, industria mobilei, siderurgie) dispuneam de coloşi industriali care ne permiteau să ne menţinem pe piaţa europeană şi mondială.

Capitolul VII

AU VENIT AMERICANII. FALIMENTUL E TOTAL...

întreprinderile mici şi mijlocii -doctrina falimentarii României

Ştim de acum ce ne-au făcut ruşii. Să trecem în revistă, într-o formă extrem de succintă, ce ne-au făcut, în ultimii 17 ani, noii noştri „prieteni şi aliaţi"u în frunte cu marele „partener strategic al României care este S.U.A." în plan strategic general, *ămtr-o* ţară industrial-agrară de nivel mediu de dezvoltare, **România nu mai este nici industrială şi nici agrară, prăbuşindu-se în planul de jos al statelor Lumii a 3-a.**

România a fost dezindustrializată, distrugându-i-se toate ramurile cu care se putea menţine pe piaţa europeană şi mondială. Dezmembrarea *„mastodonţilor comunişti"* sub sloganul „reformelor", aplaudată de o şleahtă de imbecili din rândul drojdiei sociale ridicată la suprafaţă de aşa-zisa revoluţie din decembrie 1989 a fost, de fapt, **un proces criminal prin care pilonii de bază ai economiei naţionale au fost distruşi sau trecuţi sub controlul capitalului străin,** aşa cum s-a procedat cu Combinatul Siderurgic de la Galaţi, unul dintre cele mai moderne din Europa.

Românilor de toate gradele şi din toate categoriile sociale ii s-a inoculat ideea că ***„România se va putea dezvolta exclusiv prin intermediul întreprinderilor mici şi mijlocii".*** **Este o doctrină economică criminală care, dacă va fi urmată, va condamna România la subdezvoltare eternă.** Istoricii, economiştii şi oamenii politici din România care nu ştiu că întreprinderile mici şi mijlocii au fost **specifice secolelor XVII şi XVIII** ar face bine să se arunce în Dunăre sau să se interneze la Bălăceanca !

Tuturor acestora, cât şi celor din generaţiile viitoare, le recomand să studieze, la sânge, cu condeiul în mână, ' *„Istoria Statelor Unite ale Americii"* de Richard Weade, Howard B. Wilder şi Louise şi Wade, Editura Houghton Mifflin Company, Boston 1966. Cei care o vor face, vor înţelege cum au reuşit S.U.A., după revoluţia din 1775-1783, să se transforme, dintr-un stat bazat pe exportul de' bumbac, într-o prosperă „republică agrară", iar mai apoi, după 1865, într-o „republică industrială", până la stadiul actual de cea mai mare putere economică şi militară a lumii.

în secolul XVIII au trecut şi americanii prin stadiul întreprinderilor mici şi mijlocii, dar în secolul XIX s-au născut deja *„mastodonţii capitalişti".* Care de atunci încoace au tot crescut, s-au tot concentrat şi contopit, devenind *„hiper-mastodonti",* dominând planeta.

Din această istorie, se poate învăţa despre **rolul muncii sclavilor** din perioada istorică cuprinsă **între 1619-1865,** în acumularea primitivă de capital, precum şi faptul că *„cea mai democratică constituţie din lume",* **Constituţia S**.U.A., **în 1788 consfinţea sclavia.** Aşa că, mai

uşor cu afirmaţia des circulată la noi, potrivit căreia S.U.A. ar fi *„leagănul democraţiei"...*

în concluzie, prin doctrina economică a primatului întreprinderilor mici şi mijlocii, România a fost aruncată înapoi cu 200 ani.

Armata Ronrţâniei începe pe stadionul „Lia Manoliu"...

Efectele „ajutoarelor" occidentale, în general, şi a celor din partea S.U.A., în special, în domeniul militar, din ultimii 17 ani, au fost ia fel de dezastruoase ca şi cele din domeniul economic. Aşa cum am arătat şi în alte cărţi, **Armata**

României a fost desfiinţată, iar industria naţională de apărare distrusă.

Prin desfiinţarea serviciului militar obligatoriu (numit şi „serviciul naţional), **armata creată de către Alexandru loan Cuza** (1862-1866), instituţie vitală pentru existenţa unei naţiuni **a ieşit din istorie.** Acest act iraţional s-a comis **la porunca Washingtonului.** Structurile militare bazate pe „voluntariat", adică de „lefegii", nu au absolut nimic comun cu ceea ce se numeşte „armată naţională". După cum se şi poate vedea, formaţiunile de „lefegii" sunt puse în slujba intereselor „marii finanţe americane", pe aşa-zisele teatre de operaţii, unde şi-a înţărcat dracul copiii (cum ar fi Afganistanul şi Golful Persic).

Istoria demonstrează că **„trupele de voluntari" (adică lefegii) sunt opera fostelor state coloniale, preluată şi de** S**.U.A., după înfrângerea suferită în războiul din Vietnam** (1965-1985), fiind destinate exclusiv ducerii unor operaţii militare nu de „apărare a patriei", ci de cuceriri de teritorii şi subjugarea de naţiuni în numele „civilizaţiei, democraţiei şi drepturilor omului". **România s-a alăturat acestor concepţii şi practici, datorită incompetenţei şi iresponsabilităţii clasei politice de la Bucureşti.**

Ceea ce a creat legendarul'AI. I. Cuza, cea mai sfântă şi mai iubită instituţie a neamului românesc, singura în care au încredere şi în anul 2007, adică Armata, a fost distrusă sub jalnicul patronaj al unor oameni ajunşi în fruntea statului pe valul pseudo-revoluţiei din decembrie 1989, respectiv **Ion Iliescu, Emil Constantinescu şi Traian Bă-sescu, „voievozii" dezastrului României.**

Prevederile Tratatului privind reducerea forţelor convenţionale din Europa, **semnat în noiembrie 1990, permitea României un plafon general de 230.000 de militari** pentru armata sa. S**.U.A. au încălcat grosolan acest Tratat, impunând forţelor statelor membre ale Tratatului de la Varşovia plafoane derizorii.**

în 2007, întreaga Armată română încape în Stadionul „Lia Manoliu" ! Washingtonul a găsit „soluţia magică" pentru „consolidarea păcii şi stabilităţii" în Europa Centrală, fostă socialistă, şi anume aceea de desfiinţare'a armatelor şi a poten-ţialelor de război ale acestor state.

Chiar dacă ar dori „să se bată" pentru Transilvania, ca în 1919, **România şi Ungaria nu pot face acest lucru, pentru că nu mai au armate.**

135

Acesta este şi motivul pentru care Budapesta a trecut ia **strategia subminării din interior a României prin U.D.M.R.,** profitând de iresponsabilitatea clasei politice româneşti.

SUA au încălcat toate tratatele !

Este momentul să subliniez că S.U.A., de la apariţia lor ca stat independent şi suveran (Tratatul de la Paris din 1783), pe măsură ce s-au dezvoltat şi au acumulat putere, **au încălcat, în mod sistematic şi de o manieră grosolană, absolut toate tratatele semnate cu lumea exterioară.** In 2003, prin invadarea Irakului, S.U.A. au încălcat cel mai sacru şi mai universal Tratat ce a existat vreodată, iniţiat chiar de către Washington, respectiv „Carta O.N.U.", semnată ia 26 iunie 1945, cu prilejul Conferinţei de ia San Francisco.

Iată ce a demonstrat, în faţa întregii lumi, profesorul universitar francez **Allain Pellet,** preşedintele Comisiei de drept internaţional a O.N.U., cu privire la acţiunile militare ale S.U.A. împotriva Irakului din perioada 20 martie -1 mai 2003:

• indiferent de motive şi de explicaţii, în cazul Irakului, S.U.A. au declanşat un **război de agresiune;**

• **nerecurgerea la forţă** în relaţiile internaţionale este **unul din principiile fundamentale,** imperative', ale Cartei O.N.U.;

• S.U.A. au comis **o invazie,** un act de agresiune de maximă gravitate;

• *„atacarea teritoriului unui stat de către forţele armate ale altui stat'* este **definiţia** indiscutabilă dată **agresiunii** prin Rezoluţia 3314 adoptată prin consens, după grele şi îndelungate eforturi, de către Adunarea Generală a O.N.U. din 14 decembrie **1974;**

• **întrebuinţarea forţei armate,** prin violarea Cartei O.N.U., de către un stat, constituie, din primul moment, **dovada suficientă a unui act de agresiune;**

• în 2003 am asistat la **agresiunea unei *„democraţii imperiale"*** împotriva unei „dictaturi" sângeroase, dar tot agresiune rămâne;

• ***„apărarea preventivă legitimă",*** concept inovat de către Administraţia G.W. Bush când a invadat Irakul, **nu există în dreptul internaţional.**

La unison cu aceste constatări beton, **guvernele Franţei şi Germaniei,** la cel mai înalt nivel, atât la O.N.U., cât şi la nivel N.A.T.O. şi ai Uniunii Europene, **au demonstrat** fără echivoc **caracterul ilegal a tot ce s-a produs pe teritoriul Irakului, din anul 2003 până în zilele noastre.** Cu argumente puerile, cu gogoşi propagandistice, domnul Traian Băsescu vrea să-i convingă pe români de contrariu...

Băsescu - 2007, ca Antonescu - 1944: fidel... dezastrului !

Prin punerea problemei de importanţă vitală a retragerii trupelor române din Irak, la 20 iunie 2006, **primul-ministru Călin Popescu Tăriceanu,** liderul P.N.L., **a fost primul om politic de după 1989 care a dat dovadă de responsabilitate faţă de interesele şi soarta României.**

Prin argumentaţia sa, în total consens cu mersul istoriei, cu interesele vitale ale României, legate de Uniunea Europeană şi nu de „democraţia imperială" de peste Oceanul Pacific, CP. Tăriceanu s-a prezentat în faţa naţiunii române ca un strateg, analist şi politician de marcă, mult peste ceea ce a fost în stare să ofere, zgomotos, agresiv şi de o manieră total dezagreabilă, pitorescul nostru preşedinte Traian Băsescu.

Cu voie sau fără voie, **dând ascultare poruncilor ambasadorului S.U.A. la Bucureşti,** prin dictatul impus în şedinţa Consiliului Suprem de Apărare a Ţării din 30 iunie 2006, **Traian Băsescu şi-a subminat viitorul politic,** lăsând amărâtei naţiuni române un gust amar şi o impresie penibilă.

Dacă preşedintele Traian Băsescu chiar a crezut în cuvintele rostite la catafalcurile militarilor români ucişi în Afganistan şi în Irak, potrivit cărora aceştia *„şi-au făcut datorita faţă de patrie",* apoi chiar că ne-a bătut bunul Dumnezeu !

Domnul Traian Băsescu demonstrează că nu cunoaşte nici istorie, nici strategie şi nici politică.

Aducerea bazelor militare americane la malul Mării Negre este de natură să destabilizeze situaţia din zonă şi să slăbească securitatea României. Când ruşii au deschis baze militare în Cuba, în octombrie 1962, S.U.A. au fost pe punctul să arunce Omenirea în focul unui război racheto-nuclear.

Crede Traian Băsescu că Rusia va rămâne indiferentă faţă de aducerea de trupe americane în „pragul uşii" sale sau că va tolera împingerea intereselor expansioniste ale Washingtonullui în Caucaz şi bazinul Mării Caspice?

Ar fi timpul să vă treziţi, până nu va fi prea târziu ! Spre cinstea lui, domnul Călin Popescu Tăriceanu şi cei ce gândesc ca el s-au trezit.*

în viitor, S.U.A. vor continua să încalce tratatele pe care le-au semnat, inclusiv pe cele semnate cu România. Când o super-putere încalcă un tratat se cheamă că face „înaltă politică". Dacă un stat mic face acelaşi lucru se cheamă „dezonoare"...

Domnul Traian Băsescu nu are dreptul să sacrifice România pe altarul niciunei alianţe. Nu avem nici aliaţi şi nici duşmani eterni. Avem doar interese eterne, pe care niciun om politic nu are voie să le ignore.

Serviciile secrete ale României, spionii săi de profesie au obligaţia de a-i trage de mânecă pe oamenii politici atunci când o iau razna, asumându-şi riscurile de rigoare.

Să nu permitem nimănui (chiar dacă s-ar numi S.U.A.) **să ne deturneze de fa cursul normal al evoluţiei noastre,** aşa cum a făcut-o Germania celui de-al treilea Reich în 1940.

* N. edit: Pe 01.02.07, Vl. Putin şi-a pierdut răbdarea şi a ameninţat: *„Toate răspunsurile noastre vor fi asimetrice, însă vor fi foarte eficiente. "* Apoi,

a precizat că Rusia deţine deja sisteme capabile să evite sistemele anti-rachetă existente şi a promis o nouă generaţie de arme asupra cărora astfel de sisteme nu vor avea nici un fel de efect.

138

C-130 şi agenţii de influenţă ai SUA

Criza irakiană pune în lumină existenţa **în România** a două grupări şi două orientări politice fundamental diferite. Mai întâi, o **grupare cu orientare pro-americană, cultivată intens de către C.I.A.** prin „acţiuni acoperite" specifice, prin „Fundaţia Sörös", prin „Centrul Marshall" şi alte forme de pregătire a agenţilor de influenţă ai Washingtonului.

Această grupare, **predominantă în România** este de partea greşită a istoriei. în timp, această grupare, dacă nu va fi eliminată, **va fi în mod cert erodată** şi redusă ca forţă şi influenţă. **Uniunea Europeană nu va tolera, în interiorul său, o România** pe **post de „cal troian" al S.U.A.** • Preşedinţii României de după 1989, fără excepţie, au fost continuatori ai politicii iui Nicolae Ceauşescu, de slujire a intereselor S.U.A. în Europa de Sud-Est.

Atât Traian Băsescu, cât şi Mircea Geoană se văd, de departe, ca **mari slujitori ai intereselor strategice ale S.U.A.,** contrare intereselor U.E. şi Rusiei.

Cea de**-a doua grupare,** respectiv cea **pro-Uniunea Europeană,**

al cărui purtător de cuvânt pare a fi Călin Popescu-Tăriceanu* este mai mică şi **mai puţin influentă,** dar este de partea corectă a istoriei şi viitorul îi aparţine! La scară mondială, tot mai mulţi analişti politici obiectivi, inclusiv americani, sunt de părere că **S.U.A. vor pierde atât „războiul global împotriva terorismului",** cât şi **„bătălia pentru Europa".**

Americanii, „aliaţii noştri strategici", stăpânesc arta de a te jupui de şapte piei, lăsându-ţi, totodată, impresia că „te ajută". Aşa ne-au „ajutat ! Cu cele **5 avioane de transport *„C-130".*** Potrivit publicaţiei de specialitate în aviaţia întregii lumi, *Jane's Ail the World Aircraft",* care apare anual în Marea'Britanie, avionul „C-130" a fost **produs** în serie de către Compania Lockeed **din 1951.** Deci are o vechime de 55 ani. **După 1995,** acest avion, nu lipsit de performanţe, a fost **scos, în totalitate, din înzestrarea aviaţiei de transport militar a S.U.A., peste 400 de aparate fiind tăiate.**

Acolo unde şi-au găsit proştii, mai ales în statele foste membre ale Tratatului de la Varşovia, **americanii au reuşit să vândă o parte din aceste vechituri...**

în cazul României, **cei care au insistat să se cumpere cele 5 avioane *„C-130"*** au fost **Gh. Tinea,** fost ministru al Apărării, **Theodor Meleşcanu,** fost ministru de Externe şi generalul **Dumitru Cioflină,** fost şef al Statului Major General. De primii doi nu mă mir, fiind oameni politici de mică anvergură şi aserviţi. M-a surprins însă generalul D. Cicflină, pe care îl cotam ca fiind unul dintre cei mai străluciţi ofiţeri ai Armatei române.

Pentru a le menţine cât de cât în stare de funcţionare, **Armata română plăteşte sume exorbitante companiei americane de întreţi**

* N. edit.: CP. Tăriceanu este fiul adoptiv ai lui Dan Amedeo Lăzărescu, un şef patriot al Masoneriei române. Pe de altă parte, ca dealer „Citroen", nu poate promova interesele SUA...

i

139

nere. Vechiturile ruseşti nu erau chiar aşa vechi ca vechiturile americane pe care le cumpărăm...

Băsescu dă cu pietre în industria de apărare...

în prezent, Armata României se află sub presiuni pentru a încheia o afacere şi mai catastrofală. **Washingtonul presează autorităţile de la Bucureşti să cumpere un număr mare de avioane de lupta (probabil 40) de tipul *„F-116",* la un preţ de circa 25 milioane dolari pentru un aparat.**

Potrivit aceleiaşi publicaţii de specialitate britanice, avionul „F-16", produs al Companiei Generai Dynamics, de altfel, un avion de luptă performant, **datează din 1974,** adică de 33 ani. Este, deci, un **avion de luptă *„second hand",*** pe care americanii se străduiesc să-l vândă unor state ca Bulgaria, Cehia, Polonia, România şi Slovacia, ca preţ al admiterii lor în N.A.T.O. **Românii,** dacă ar avea minte, **ar putea cumpăra, cu aceiaşi bani, 20-30 de avioane *„Eurofighter"*** produse în Uniunea Europeană, **cele mai performante din lume la ora actuală.**

Cu un preşedinte ca Traian Băsescu în fruntea C.S.A.T., cel mai probabil că vom opta pentru avionul american „second hand", dacă Uniunea Europeană nu ne va pune o talpă să ne trezim la realitate...

La sfârşitul lunii **iunie 2006, Traian Băsescu,** preşedintele României, a făcutt) **declaraţie uluitoare,** reluată de toate canalele de televiziune, potrivit căreia ***„blindajul transportoarelor de producţie românească ce deservesc efectivele din Afganistan şi Irak poate fi pătruns şi de o piatră".***

Obişnuit cu gafele şi expresiile deplasate ale „haiosului" nostru preşedinte, iniţial, nu am acordat nici o atenţie acestei declaraţii. După un timp de reflecţie, în contextul analizei jafurilor practicate de S.U.A. în relaţiile cu România în ultimii 17 ani, sensul ascuns al acestei declaraţii m-a cutremurat pur şi simplu !

Am ajuns la concluzia că, prin aceasta, domnul Traian Băsescu **vizează pregătirea opiniei publice din România în vederea eliminării tehnicii blindate** (transportoare, maşini de luptă ale infanteriei şi tancuri) **de producţie românească şi înlocuirea acesteia cu tehnică blindată de producţie americană,** învechită, la nişte preţuri enorme, aşa cum au procedat şi ruşii, după cel de-al doilea război mondial.

Pe de altă parte, **o insultă nu numai la adresa cercetătorilor, inginerilor, proiectanţilor şi muncitorilor** de înaltă calificare, care au construit sistemele de tehnică militară blindată a armatei, **ci şi la adresa întregii naţiuni.**

Realizarea tehnicii de luptă blindate, cât şi a tuturor celorlalte sisteme de arme de către tânăra şi viguroasa industrie de apărare a constituit o adevărată epopee în întreaga istorie a României.

Ar fi bine ca în **„procesul comunismului", declanşat de către dl. Traian Băsescu şi executat de către „experţi" evrei** veniţi de

aiurea, să se specifice şi **„crima" comisă de către „regimul totalitar" de a plasa România în rândul primelor zece state din lume producătoare de armament şi tehnică militară.**

Ce făcea Băsescu la Anvers ?

Industria de apărare a României nu s-a realizat „după ureche",

cum este politica domnului Traian Băsescu. La această grandioasă operă, spulberată de regimul post-decembrist, **o contribuţie salutară şi-au adus-o şi ofiţerii operativi** (spioni de profesie) din Direcţia Informaţii a Marelui Stat Major.

' Spre ştiinţa domnului Băsescu, pentru fiecare model de blindat românesc (de'la transportor până la tanc), ataşaţii militari şi ofiţerii operativi aflaţi sub diferite acoperiri în cele mai dezvoltate state ale lumii au obţinut şi trimis în ţară cantităţi imense de informaţii şi documentaţii privind caracteristicile tehnicö-tactice şi de construcţie ale tehnicii blindate din aceste state, care au slujit ca „martori" sau modele de inspiraţie.

Pe primul plan al culegerii de informaţii din acest domeniu vital pentru orice armată au stat **Germania, Marea Britanie, Franţa, U.R.S.S. şi S.U.A.** Cei mai mari specialişti în materie de tehnică blindată sunt ruşii, germanii şi englezii (nu neapărat în această ordine). **Tehnica blindată din armata S.U.A. a fost copiată după modelele armatei Germaniei Federale.** Cel mai modern tanc american „M-1 Abrams" a fost copiat după tancul vest-german „Leopard 2".

Principalii „martori" care i-au inspirat pe realizatorii blindatelor româneşti au fost modelele ruseşti şi vest-germane de blindate.

Oare, Traian Băsescu, pe timpul misiunii sale ia Anvers, cu ce s-a ocupat ?*

Dacă Uniunea Europeană nu va opune o rezistenţă categorică, **fostele state socialiste din Europa Centrală vor fi invadate de armamentul şi tehnica militară învechite americane,** existente în cantităţi uriaşe în^stare de conservare, în depozitele armatei S.U.A., inclusiv în Europa. în ceea ce priveşte tehnica blindată, cel mai probabil că vor fi scoase la export

transportoarele blindate „M113" şi tancurile „M-48" şi „M-60", cu o vechime între 30-40 ani, utilizate în războiul din Vietnam.

Cum domnul preşedinte Traian Băsescu se pricepe la blindate, presupunem că le va supune „testului cu piatra" înainte de a le cumpăra. Adică va da cu pietre în blindatele americane şi, dacă nu vor fi „penetrate", va ordona cumpărarea lor pentru înzestrarea armatei României...

N. edit: Era reprezentantul Navrom. Oficial. în 2006 au apărut în presă informaţii că era ofiţer D.I.A. Nu s-a precizat: cu grad de maior. Anvers este „placa turnantă" a traficului de diamante. Moneda de schimb cea mai uzitată (volum mic) în contrabanda de armament iar România era un mare producător de diamante sintetice (prin RAMI)...

141

„Afacerea fregate" - o nouă „gaură neagră" pentru Armata României

în ceea ce priveşte *„Afacerea fregate",* izbucnită ca un foc de paie, în cursul lunii iunie 2006, şi înăbuşită rapid de către autorităţi, situaţia este de-a dreptul tragică.

în esenţă este vorba de **o afacere scandaloasă care a provocat imense pagube României şi a lovit, într-adevăr, în capacitatea de apărarea Armatei.** Să ne oprim asupra câtorva elemente de analiză esenţiale.

Fregatele pe care le-a achiziţionat guvernul României pentru înzestrarea Forţelor Maritime, în scopul aducerii acestora la „standarde N.A.T.O", fuseseră **date la tăiat de către Forţele Maritime ale Marii Britanii.** Se ştie cu certitudine că, atunci când un sistem de armă (un tanc, un avion sau o navă militară din orice clasă) este trimis la tăiat, acesta **a trecut, anterior, prin toate fazele de modernizare şi „re-modernizare", până ajunge la stadiul că nu se mai poate face nimic cu el.** Aşa au stat lucrurile şi cu cele două fregate engleze cumpărate de către statul român.

Aceste două fregate nu mai puteau fi modernizate aşa cum pretind autorităţile de la Bucureşti, analfabete în materie, ci **doar „cos-metizate".** Guvernele P.S.D. şi coaliţiei D.A. au aruncat banii contribuabililor pe apa sâmbetei ! Menţinerea celor două fregate în serviciul Forţelor Maritime se va transforma într-o **„gaură neagră"** prin care se vor scurge spre visteria Marii Britanii **alte sute de milioane de dolari (sau euro).** Aceste nave ar trebui tăiate şi vândute la fier vechi, aşa cum s-a procedat cu navele flotei comerciale ale Ro-mâniei, care erau departe de a fi vechi.

Domnul Traian Băsescu pare a fi un specialist în materie. Să ne scape de vechiturile englezeşti cum ne-a „scăpat" şi de flotă...

Fregatele britanice - salvate de la tăiere de... corupţia din România

Fregatele englezeşti, scăpate de la tăiere de către prostia, ignoranţa sau mai degrabă de interesele unor grupuri care s-au îmbogăţit din afacere, **nu contribuie cu absolut nimic la ridicarea capacităţii de apărare a Forţelor Maritime ale României,** şi iată de ce:

- navele de suprafaţă mari, din clasele fregatelor, distrugătoarelor, crucişătoarelor şi super-navelor de linie **aii încetat** să **mai joace un rol major în războaie;** ultima mare bătălie navală cu participarea masivă a navelor de suprafaţă din toate clasele a fost cea dintre flotele Marii Britanii şi Germaniei de la Jutland, din 31 mai 1916; aceasta s-a încheiat nedecis şi nu ă avut nici o influenţă asupra rezultatelor finale ale primului război mondial;

- în cursul celui de-al doilea război mondial, **în toate marile bătălii navale, victoria a fost decisă de către aviaţia purtată (portavioane)**

142

şi **nu de către navele de suprafaţă;** la 7 decembrie 1941, flota S.U.A. de la **Pearl Harbor** a fost distrusă cu ajutorul avioanelor purtate şi nu de către artileria navelor de suprafaţă; bătălia navală de-la Midway (7 mai), dintre flotele S.U.A. şi ale Japoniei, care a influenţat într-un mod decisiv rezultatele celui de-al doilea război mondial din zona Oceanului Pacific, a fost, în realitate, o „bătălie aeronavală"; victoria a fost decisă de către aviaţia purtată şi nu de către navele de suprafaţă ale^ părţilor beligerante, aflate la sute de kilometri unele de altele; portavioaneie americane au fost cele care au distrus Flota de război a Japoniei, condiţie fundamentală a câştigării de către S.U.A. a războiului din Pacific;

- apariţia rachetelor în anii de după cei de-al doilea război mondial **a făcut ca şi portavioaneie** să **devină** vulnerabile; ce înseamnă o navă de suprafaţă în faţa unei rachete anti-navă s-a putut constata în contextul unor conflicte militare din epoca Războiului Rece; astfel, în 1967, pe timpul „războiului de şase zile" (5-10 iunie), când armata israe-liană a zdrobit, pur şi simplu, armatele Egiptului, Siriei şi Iordaniei, distrugătorul *„Eilal",* cea mai mare navă de război a Israelului, a fost scufundat în câteva minute de o rachetă de croazieră rusească lansată de către o vedetă rapidă egipteană; acest fapt a înspăimântat puterile navale occidentale, mai ales S.U.A. iar evenimentul a produs o **adevărată revoluţie în dezvoltarea rachetelor anti-navă.**

Aleşi de români, conduşi de... Axă

Punctul de plecare al programului S.U.A. de dezvoltare a rachetelor de croazieră de tipul ***„Tomahawk"*** în toate variantele l-a constituit tragedia distrugătorului „Eilat".

Rachetele de croazieră (evoluează în spaţiul atmosferic, la joasă înălţime) s-au răspândit în toate flotele moderne ale lumii. Extrem **de** mortale pentru orice nave de suprafaţă sunt **rachetele de croazieră varianta aer-navă.**

Pe timpul războiului anglo-argentinian din Atlanticul **de** Sud, în zona Arhipelagului Falkland (Malvine), din 1982, distrugătorul *„Sheffield",* cel mai

modern din Flota Marii Britanii, a fost scufundat în mai puţin de cinci minute, de către un avion argentinian, cu o rachetă aer-navă **de** tipul *„Exocet",* de producţie franceză.

în 1974, **pe** timpul crizei din Cipru, soldată cu ocuparea părţii **de** nord a insulei de către armata Turciei, un distrugător din flota turcă a fost scufundat, din eroare, împreună cu un distrugător grecesc, de către două avioane turceşti *„F-4 Phantom",* care l-au atacat şi scufundat în mai puţin **de** cinci minute. Nu au existat supravieţuitori.

în anul respectiv mă aflam în misiune diplomatică la Ankara. Detaliile privind tragedia distrugătorului turcesc mi-au fost furnizate **de** către ataşatul naval al Greciei, cu care am „colaborat" în mod excepţional **pe** toată durata misiunii mele în Turcia.

i

143

în ultimii ani, în înzestrarea aviaţiei Forţelor Navale ale Rusiei a fost introdusă racheta de croazieră aer-navă de tipul ***Yakhont/Oniks,*** cotată drept **cea mai avansată din lume** la ora actuală. Cu aceste rachete au fost înzestrate avioanele de tip ***„TU-142", „MIG-29"*** şi ***„SU-32"*** din serviciul Forţelor Navale ale Rusiei. Acest tip de rachetă a fost **vândut şi Ucrainei.** Este absolut cert că racheta aer-navă *Yakhont/ Oniks* se află în înzestrarea aviaţiei, atât a flotei ruseşti, cât şi a flotei ucrainiene din M. Neagră. N-ar fi exclus s-o aibă şi bulgarii.

Două avioane înzestrate cu **o astfel de rachetă pot băga sub valuri cele două fregate ale Forţelor Navale ale României în câteva minute.** Este clar că România nu avea nevoie de aceste nave învechite...

„Afacerea fregate" pare, mai degrabă, **o afacere murdară, prefaţată de acţiuni ale spionajului britanic,** de pe urma căreia au câştigat exclusiv englezii. **România a fost jefuită,** iar câţiva corupţi s-au îmbogăţit, atât din rândul clasei politice, cât şi a unor grade mari din Ministerul Apărării şi Statul Major al Forţelor Navale.

Preşedintele Traian Băsescu ne-a asigurat că facem parte din „Axa Washington-Londra-Bucureşti". Acest lucru conduce la aprecierea, absolut deloc exagerată, potrivit căreia **în anumite funcţii-cheie de decizie din România se află implantaţi agenţi de influenţă, recrutaţi de serviciile de spionaj americane şi britanice. Nici o afacere mare cu** S.U.A. **şi Marea Britanie nu se poate antama fără aportul serviciilor secrete din aceste state,** care pretind că „modelează lumea".

„Afacerea fregate" este una de mari proporţii şi, cu toate că presei româneşti i s-a băgat pumnul în gură, să n-o mai comenteze, adevărul tot va ieşi la suprafaţă, într-un timp mai mult sau mai puţin îndepărtat.

143

Capitolul Vili

MONARHIA— JEFUIEŞTE ROMÂNIA Armata revine la vechile „tunuri"...

Se pare că **M.Ap.N. a revenit la practicile din perioada inter**belică, **când** s-a **dovedit** a **fi autorul** celor **mai abominabile** acte **de jaf din** avuţia **naţională** în dauna Armatei, a înzestrării, instruirii şi echipării maselor ele soldaţi sacrificate în războaiele pentru care nu erau pregătite, lată **câteva dintre aceste afaceri necurate,** îngropate în dosare ce nu vor fi „desecretizate".

La **17 martie** 1930, guvernul ţărănist prezidat de **Iuliu Maniu** a încheiat, cu firma Skoda din Cehoslovacia, un contract în valoare de **5.190.849.780 lei** (o sumă enormă pentru acele vremuri), în vederea achiziţionării, pe parcursul a **5 ani,** a următoarelor cantităţi de armament şi muniţii:

- 24 tunuri de câmp, calibru 75 mm, cu 48.000 lovituri;

-100 tunuri antiaeriene calibru 75 mm cu 50.000 lovituri;

- 248 obuziere calibru 100 mm cu 36.000 lovituri.

Pentru aceste livrări, plata urma să se facă pe parcursul a 10 **ani.**

Acest contract putea **fi încheiat cu** firme **din Franţa,** la **un** preţ **mai** scăzut, dar grupuri de interese legate de regele Carol al II-lea, de membri ai guvernului ţărănist şi de o seamă de grade mari din Armată, au decis altfel. Prin acest contract oneros, **statul român a fost** păgu**bit de 1.500.000.000 lei.** Pe de altă parte, o **seamă de componente** ale acestui contract, precum obuzele, afeturile de tun, chesoanele şi mijloacele de transport, **în valoare de 1.700.000.000 lei, puteau fi** executate **de** către **industria din România,** lucru ce nu s-a făcut.

Reprezentantul firmei Skoda la Bucureşti, **Bruno Seletzki,** care a mediat încheierea mai multor contracte de armament între România şi Cehoslovacia din perioada 1929-1930, s-a dovedit **a** fi un **ofiţşr de elită al serviciului** de **spionaj cehoslovac.**

Acesta a atras la colaborare şi **a mituit,** prin comisioane enorme suportate de statul român, un număr de oameni politici şi mari şefi ai Armatei.

Uzina de la Cugir a mai fost falimentată...

„Afacerea Skoda" a explodat ca o bombă în ziua de **10 martie 1933,** ca urmare a acţiunilor ferme ale serviciului român de contraspionaj, prin **efectuarea unei percheziţii,** spontane şi total prin surprindere, **la sediul lui Bruno Seletzki**

Rezultatele percheziţiei **au** fost cutremurătoare. **în cele două case de fier** ale spionului cehoslovac au fost găsite **documente secrete şi ultra-secrete cu privire la forţele şi mijloacele de apărare ale României,** tabele cu cantităţile şi caracteristicile tehnico-tactice ale tuturor gurilor de foc din înzestrarea armatei române; copiile de pe contractele Ministerului Apărării Naţionale cu toate firmele străine furnizoare de

armament şi tehnică militară; **rapoartele prin care generalul Samsonovici prezenta Consiliului de Miniştri concluziile sale asupra desfiinţării** uzinelor de armament de **la Copşa Mică şi Cugir.**

Oare „rapoartele" cu privire la **desfiinţarea întregii industrii de apărare a României, act criminal** comis'în perioada de **după decembrie 1989,** unde se găsesc? Poate ar trebui să li se pună întrebări pe această linie unor oameni politici ca Petre Roman, Gh. Tinea, Victor Ciorbea, Victor Babiuc, Adrian Năstase, Nicolae Văcăroiu, loan Mircea Paşcu, precum şi unor generali, printre care, Victor Atanasie Stănculescu, Dumitru Cioflină, Constantin Spiroiu, Constantin Degerata, Florentin Popescu şi alţii.

Când percheziţia la sediul spionului Bruno Seletzki, condusă de col. Pomponiu de la Justiţia Militară era în plină desfăşurare, **ministrul** Justiţiei, **Mihai Popovici,** din ordinul regelui Caro! **al ll-lea, a dispus** încetarea **acţiunii.**

Colonelul Pomponiu a ridicat totuşi un număr de **opt dosare** pe care le-a înaintat **primului-ministru Vaida Voievod. Cele două case** de **fier au fost sigilate dar nu şi păzite, iar spionul Seletzki lăsat în libertate.**

în cursul nopţii de 10/11 martie, **Seletzki a rupt sigiliile şi a distrus toate documentele secrete,** inclusiv lista cu numele codificate ale demnitarilor civili şi şefilor militari care au încasat comisioane grase de pe urma contractelor încheiate cu firma Skoda.

Anchetele care au urmat au stabilit valoarea acestor comisioane dar nu i-au descoperit şi pe cei care le-âu încasat.

„Sfântul" luliu Maniu trăda pe „bani grei" !

Cele 8 dosare cu documente predate primului-ministru Vaida Voievod au fost **distruse.** Au fost însă descoperite **comisioanele încasate de către negociatorii români** ai contractelor cu firma Skoda, după cum urmează:

- contactul nr. 220905/1929 - 2.511.200 lei;
- contractul nr. 22057/1929 - 659.543 lei;
- contractul nr. 15785/1929 - 135.000 lei;
- contractul nr. 22380/1929 ■- 195.000 lei; -contractul nr. 28545/1929 - 1268.592 lei;
- contractul nr. 17828/1930 - 11.000.000 lei.

Pentru contractul care a stat la baza „Afacerii Skoda" nr. 6102 din 17 martie 1930; **comisionul** încasat de către demnitarii civili şi militari care l-au aprobat şi „negociat" a fost de **19.219.335 lei,** storşi din sărăcia românilor. Datorită distrugerii premeditate a documentelor, beneficiarii acestui uriaş comision au rămas necunoscuţi până în vremurile noastre.

Probabil că cea mai mare parte a comisionului a fost încasată **de** demnitari precum regele **Caro! al ll-lea,** primul-ministru **luliu Maniu,** primul-

ministru **Vaida Voievod,** urmaţi de **generalii** Mărdănescu, Condeescu, Cohoski, Munteanu, Macarovici, Popescu şi alţii.

în martie 1933 s-a hotărât începerea urmăririi **penale a generalului Sică Popescu,** implicat în „Afacerea Skoda". Urmare acestui

146

fapt, ştiindu-se cu „musca pe caschetă", generalul Popescu **şi-a tras un glonţ în tâmplă.**

Nu trebuie să fii un geniu şi să meditezi prea adânc pentru a ajunge la concluzia tot mai evidentă că ***„Afacerea Skoda"*** **din 1930-1935 a constituit modelul de inspiraţie pentru toate contractele civile şi militare încheiate de către instituţiile din România cu partenerii externi în perioada de după decembrie 1989.**

în acest tip de contracte oneroase, cu comisioane grase pe seama banului public, se încadrează şi „Afacerea fregate", reflectată în presa din Marea Britanie şi de la Bucureşti în august 2006.

Profesorul lui Băsescu prinde teroriştii... cu fregatele !

Şeful Statului Major al Forţelor Navale, **contraamiralul dr. Gheorcjhe**

Marin, devenit din septembrie 2006 şeful Statului Major General **a declarat,** în auzul întregii naţiuni, atunci când bomba „Afacerii fregate" a explodat, **că *„România avea nevoie de cele două fregate, pentru a putea participa alături*** *de* ***Forţele Navale ale N.A.T.O. la combaterea terorismului internaţional*'.***

Domnul contraamiral ne-a lăsat pe toţi cu ochii în soare, nedând nicio explicaţie cu privire la ce poate face o fregată împotriva teroriştilor...

Legat de această afirmaţie, ne întrebăm unde au fost şi ce au ■făcut Forţele Navale ale S U A, cele mai mari şi mai puternice din lume** ia 11 septembrie 2001, când cei 19 terorişti arabi au ras de pe faţa pământului World Trade Center, cel mai valoros obiectiv econo-mico-financiar din lume şi au distrus o cincime din uriaşa clădire a Pentagonului? Dar Forţele Navale ale Marii Britanii unde erate şi ce făceau la 7 iulie 2005, pê timpul „Operaţiei Metrou" de la Londra, încheiată cu 50 de morţi şi 700 de răniţi (cifre oficiale)?

Ne putem imagina că domnul contraamiral Gheorghe Marin va alerga, cumva, cu fregatele după teroriştii care înoată în Marea Neagră sau Marea Mediterană?

Domnia sa ar face mai bine să mediteze la soarta distrugătorului american ***„USS*** **Co/e"** cel mai modern din Forţele Navale ale S.U.A., surprins ia ancoră în apele Yemenului de către teroriştii arabi şi lovit năprasnic la **12 octombrie 2000,** folosind o bărcuţă pneumatică încărcată cu explozivi***.

*** N. edit.:** Şi primul amiral din istoria României. Unul din marile merite: i-a fost profesor lui Traian Băsescu şi tocmai avusese loc întâlnirea dé XXX ani... **N. **aut.:** Forţele Navale ale S.U.A.: efective generaje: **430.700; cinci flote operative:** Flota 2-a - Oceanul Atlantic; Flota 3-a - Oceanul Pacific; Flota a 5**-a**

- Oceanul Indian şi Golful Persic; Flota a 7-a - Pacificul de Vest. Tehnica din înzestrare: 17 submarine nucleare cu rachete intercontinentale; 78 submarine nucleare de atac; 12 portavioane; 31 crucişătoare; 52 distrugătoare; 49 fregate; 1.200 avioane de luptă; 950 elicoptere de luptă; Corpul **de** Infanterie Marină - efectiv - 174.000.

*** **N.** edit: A se vedea fotografii în Anexele la ***„Antichrist în război".***

147

Ca atare, li s-ar recomanda Forţelor Navale ale României să-şi ţină fregatele („Regina Maria" şi „Regele Ferdinand") cât mai departe de litoralul statelor arabe, pentru a nu rămâne fără ele, iar lupta cu teroriştii s-o lase în seama Brigăzii anti-tero, subordonată S.R.I., specializată în aşa ceva...

Fregatele s-au dovedit foarte bune în contrabanda cu ţigări, lucru demonstrat în 1995 de fregata nr. 264 *„Eustaţiu Sebastian",* care a luat la bord, din portul grecesc Valos, 1.800 baxuri de ţigări Assos. între 1998-2001, Tribunalul Militar s-a ocupat de acest caz.' *

Modele interbelice pentru **jaful postdecembrist**

Societatea românească pre-socialistă în general, iar cea interbelică în special a fost **dominată de** un **nivel înspăimântător al corupţiei.** Se poate aprecia că, mai ales în planul relaţiilor economice externe, **toate acordurile încheiate** de **Regatul României i-au fost defavorabile,** constituindu-se în **adevărate jafuri** din avuţia naţională.

Comerţul exterior al României, bazat preponderent pe cherestea, petrol şi cereale a fost o adevărată crimă împotriva interesului naţional. Structura comerţului exterior al României era acela al unei colonii din Africa sau Asia. **Capitalul străin controla 85% din industrie, situaţie la care am ajuns din nou în anul 2007.**

/Armata României nu a scăpat flagelului generalizat al corupţiei, lată o suită de exemple de afaceri oneroase dintre cele mai mari/îngropate adânc, atât de către stăpânii ţării din epoca respectivă, cât şi de către istoricii aflaţi în slujba lor:

Afacerea Payot. La 28 decembrie 1920 s-a semnat un contract prin care România se obliga să livreze Franţei petrol în valoare totală de **54.000.000 franci,** urmând să primească în contrapartidă circa **150 avioane de luptă,** cu tot echipamentul necesar. Franţa a livrat României **avioane vechi** care au necesitat reparaţii de milioane de lei în ţară. în schimb, cei care au „perfectat" contractul s-au ales cu comisioane fabuloase.

Afacerea Hansa Brandenburg. în 1921 a fost cumpărată din Austria licenţă pentru avionul de instrucţie şi cercetare de tipul Hansa Brandenburg CI. Între1921-1923 au fost construite **77 de aparate,** dar nu cu materialele prevăzute în proiect, ci **cu materiale de proastă calitate,** mult mai ieftine. Diferenţa de preţ a fost însuşită de către mai-marii Armatei. în urma prăbuşirii repetate a avionului contractat, ministrul de Război, generalul Gheorghe

Mârdănescu, a ordonat efectuarea unei anchete ale cărei rezultate nu au fost niciodată cunoscute.

îrr final, producţia a încetat, avioanele construite au fost casate, iar armata României' s-a ales cu o **pagubă de 250.000.000 lei.** Nimeni nu a fost găsit vinovat, nimeni nu a fost judecat.

Afacerea Aircraft Disposai Limited. La 11 august 1921, ministrul de Război, Ion Răşeanu, a semnat un contract cu firma engleză Aircraft Disposai Limited pentru achiziţionarea a **40** avioane de tip D.H.9 şi **20** de avioane de vânătoare de tip Bristol F-2, în valoare totală de **120.750 lire sterline.** în schimbul unui comision gras, reprezentantul român pe

148

lângă firma britanică, col Andrei Popovici, acceptă furnizarea unor **avioane vechi, recondiţionate,** pe care comisia de recepţie din ţară le respinge categoric.

Coi. A Popovici, protejat al Casei Regale, este dat afară din Forţele Aeriene, iar Armata se alege cu o **pagubă de 10.000.000 lei.**

Afacerea Siskin - moartea piloţilor români

Afacerea Armstrong Siskin. Sub conducerea principelui Carol al ll-lea, aflat onorific la conducerea Inspectoratului General ai Aeronauticii, în 1924 a fost elaborat un plan de înzestrare a Aviaţiei, scop în care a fost alocată uriaşa sumă de **500.000.000 iei.** Era vorba să se achiziţioneze, din Franţa şi Marea Britanie, circa **250 de avioane de bombardament şi de recunoaştere.**

Partea română a dorit ca, din comanda totală de avioane, circa 80 să fie fabricate, sub licenţă, la Uzinele Astra din Arad. Societăţile franceze şi britanice resping' acest lucru, cauzând României o **pierdere** totală în afaceri de circa **312.100.000 lei.**

Avioanele primite din Marea Britanie nu **se** încadrau în parametrii tehnico-tactici din contract, fiind predate părţii române **fără testările absolut necesare,** ceea ce a determinat **ca'** mulţi piloţi români să-şi piardă viaţa în catastrofe aeriene.

Această situaţie criminală s-a datorat faptului că recepţionerii români, în schimbul unor mari comisioane, nu şi-au făcut datoria'

Firma britanică Siskin a furnizat părţii române **75 motoare** de avion de tip Jaguar, în valoare de **100.000.000 lei,** care timp de **10 ani nu au putut fi utilizate. Cele mai mari comisioane** în urma acestor afaceri extrem de păguboase pentru Armata României le-au încasat **Carol al ll-lea** şi acoliţii săi, printre care generalul Vasile Hentescu, specialitatea artilerie, care nu avea nimic în comun cu aviaţia militară.

Trădătorii - îmbogăţiţi şi avansaţi, industria - falimentată

Afacerea Fokker. La insistenţele generalului Vasile Hentescu, în mai 1925 s-a încheiat un contract cu firma olandeză Fokker, pentru **50** de **avioane**

Sub influenţa ing. Rasch, agent al spionajului olandez cu „acoperire adâncă" la firma Fokker, în schimbul unui comision substanţial, dat prin Banca Prochl/Guttman, colonelul Constantin Beroniade acceptă **modificarea prevederii din contract *„motoare complet noi",* cu formula *„motoare într-o stare de funcţionare".*** „Recepţia" celor 50 de avioane Fokker D.XI la uzina din Olanda a fost făcută tot de către col. C. Beroniade.

La recepţia făcută de specialiştii din ţară s-a constatat că **toate avioanele cumpărate aveau motoare vechi, uzate,** iar intrarea lor în serviciu **ar fi pus în pericol viaţa piloţilor.** Au fost cercetaţi pentru fraudă şi înşelăciune generalul Vasile hentescu şi col. C. Beroniade,

1.149

ca principali autori ai acestei afaceri oneroase. Generalul V. Hentescu a fost găsit „nevinovat", iar col. Beroniade a fost „sărit" la avansare.

Toate cele 50 de avioane au fost trimise în Franţa pentru reparaţii generale.

Din această afacere, col. Beroniade s-a ales cu un cont în bancă de 800.000 lei, cu o vilă în valoare de 120.000 lei şi o mobilă aferentă acesteia de 140.000 lei.

Când a revenit în ţară, în 1930, ca rege al României, **Caro! al ll-lea l-a avansat.**imediat pe col. C. Beroniade la gradul de general.

Afacerea hidroavioanelor Getta RAS-I. în cursul anului **1925,** la Constanţa, în cadrul Societăţii de Transport, un colectiv condus de inginerul Radu A. Stoika a construit **primul hidroavion de şcoală şi recunoaştere.** Ministerul de Război lansează o **comandă** pentru trei aparate, în valoare de 2.420.000 de lei. Existau **condiţii favorabile pentru crearea şi dezvoltarea unei industrii naţionale de'hidroavioane.** Până ia sfârşitul lunii august 1926, cele trei aparate au fost **gata de omologare.**

Recrutaţi şi plătiţi cu mari sume de bani de către spionajul italian, col. Beroniade, corupt până în măduva oaselor, şi col. Negură, de aceeaşi teapă, care constituiau „comisia de omologare" au falsificat datele tehnice şi **au respins cele trei aparate.**

Favorizată de actul criminal al celor doi ofiţeri superiori români, intră în joc ***„Societatea idrovofanţi Alta"*** din Italia. Rezultatul final a fost acela că **firma românească a dat faliment,** iar Grupul de hidroaviaţie de la Constanţa a fost dotat cu hidroavioane „Savoia 61" italiene, 'al căror preţ de cost era mult mai mare decât cel al modelului românesc.

Pentru ca dezastrul să fie total, hidroavioanele achiziţionate de partea română au fost echipate **cu motoare** italiene **de tipul *Jsota Frachini"* de 500** Cl., deşi la Braşov se **fabricau,** sub licenţă, motoare de tip „Lorraine" **cu aceeaşi putere.** Săraca României

Aşa a fost atunci, aşa este şi în 2007...

Acesta a fost „modelul de afaceri" derulate de către Armata României, precum şi de către celelalte instituţii ale statului. Pentru îmbogăţirea unui grup de nemernici, interesele Armatei şi în general ale României au fost trădate.

Acest tip de afaceri a devenit standard pentru perioada de după decembrie 1989. în acest mod au fost li-chidate, atât industria de apărare, cât şi întreaga industrie naţio-nală ale României. Nimeni nu a plătit pentru aceste crime. în schimb, mulţi s-au îmbogăţit.

O propagandă deşănţată îi îmbrobodeşte pe români cu „lista celor 300 de oameni, cei mai bogaţi din România" ca pe un motiv de mare fericire. Dar cu lista celor 22 de milioane de români săraci ce facem?

Unealta - pedepsită, ministrul- mutat

Afacerea Carp. La începutul anului 1933, Comitetul Consultativ al Aeronauticii, format din generalii Sichitiu, Popescu Vasile, Hentescu Va-sile şi comandorii Vasiliu Mincu, Gheorghe Negrescu şi Enescu Atanasie, hotărăşte achiziţionarea şi **fabricarea sub licenţă a motoarelor *„Bristol***

150

Mercury" din Marea Britanie, cotate **printre cele mal performante din lume,** în vederea dotării avioanelor de vânătoare şi bombardament.

Şi de data aceasta, dracul şi-a băgat coada în afacerile Armatei României ! Un oarecare **Cosăcescu, recrutat de serviciul de spionaj economic al Franţei,** în baza unor comisioane masive, **reuşeşte, la 1 martie 1933, să schimbe hotărârea Comitetului Consultativ, tre-cându-se la achiziţionarea motoarelor *„Gnone Rhone"*** din gama „K", produse de o firmă 'franceză.

în ciuda faptului că specialiştii români, printre care Gheorghe Ne-grescu şi Atanasie Enescu, s-au pronunţat ferm împotriva achiziţionării motoarelor franceze, ce urmau a fi fabricate sub licenţă în România, afacerea a fost încheiată.

în noiembrie 1937, Ministerul Aerului şi Marinei, dispunând de fonduri în valoare de **1.036.302.471 lei** a comandat Uzinelor **IAR Braşov** 70 motoare K-7, 180 motoare K-9 şi **240** motoare K-14. Din acest mare lot, motoarele K-14 s-au dovedit **necorespunzătoare,** omologarea lor făcându-se prin falsificarea datelor tehnice la bancul de probă de către inginerul P. Carp. Prin intermediul unor ofiţeri ai Serviciului Secret (de spionaj şi contraspionaj) al Marelui Stat Major, condus de Mihail Moruzov, trucarea probelor tehnice este demascată.

Ministrul Aerului şi Marinei, Radu Irimescu, „uns" şi el de firma franceză „Gnone Rhone", ordonă o anchetă, care confirmă întru totul descoperirile Serviciului Secret.

Printr-o decizie a Ministerului Apărării Naţionale, care nu avea încotro, **întregul program al construcţiei motoarelor *„Gnone Rhone"* este sistat,** blocându-se suma de **789**.232**.654 lei.** Sunt trimişi în judecata Parchetului Militar al Corpului 2 Armată ing. Carp şi colaboratorii săi apropiaţi

Alexandru Botha, Ion Lascu şi Emil Ştefan, sub acuzaţia de sabotaj şi fals în acte publice.

Magistratul Dan Popescu, cel care s-a ocupat de instrumentarea dosarului, a ajuns la concluzia că în această „afacere" erau **adânc implicaţi atât membrii Comitetului Consultativ, cât şi ministrul Radu Irimescu.** Existau două soluţii.

Prima soluţie şi cea mai corectă ar fi fost ca întreaga afacere să fi fost dată în vileag şi toţi cei vinovaţi, fără excepţie, să suporte consecinţele legii. O asemenea soluţie nu s-a aplicat niciodată în societatea românească, fie ea capitalistă sau socialistă.

Cea de**-a** doua soluţie **a** fost aceea de a-l incrimina şi **a-l pedepsi doar pe ing. Carp.** Evident că **a** fost aleasă cea de**-a** doua soluţie. Inginerul a fost condamnat, *„spre a se da un exemplu de pedepsire a celor vinovaţi de irosirea banului public".*

A fost „pedepsit" şi **ministrul Radu Irimescu,** prin numirea lui ca şef **(ministru plenipotenţiar) al Legaţiei României la Washington...**

Şi această metodă este standard în practicile clasei politice din România post-socialistă, organizată pe grupuri de interese (li **se** poate spune şi structuri ale crimei organizate).

Atunci când o „afacere" explodează, grupul de interes, în cârdăşie cu structurile judiciare, sacrifică câte un „acar Păun".

151

Dacă în Armata României atât de respectată şi venerată, nu fără motive, de către naţiunea română s-au putut derula asemenea „afaceri", evident, la nivelul conducerii superioare a acesteia, ne putem uşor imagina ce afaceri dezastruoase s-au derulat în celelalte instituţii ale statului...

Carol I şi-a vândut hainele şi a făcut... castelele Peleş şi Bran

Istoria ne-a lăsat dovezi Incontestabile, ascunse cu grijă de către autorităţile „democratice" clin zilele noastre, că cel **mai** mare **mafiot care a jefuit la sânge avuţia naţională în epoca pre-socialistă a fost regele Carol al ll-lea deHohénzollern.** Acest monarh întârziat din Europa, de tip playboy, pokeristul nr. 1 al Europei de Sud-Est, consumator de târfe culese de pe Calea Victoriei, autor al multor asasinate politice, acumulase, prin afacerile cele mai murdare, o **avere uriaşă.**

Aceasta cuprindea: 150.000 hectare de pământ arabil, 29 de palate şi castele, 114 clădiri capitale, 5 fabrici, 1 iaht ultra-luxos, tablouri celebre în valoare de 175 milioane lei, acţiuni în valoare de 3 miliarde lei, zeci de mii de acţiuni, titluri şi obligaţiuni în străinătate, rămase necunoscute.

Acestea ar fi trebuit căutate de **către „democraţii" de după decembrie 1989 şi nu „fondurile secrete" ale lui Nicolae Ceauşescu, care nu au existat !**

Nefericitul fiu al acestui tâlhar şi criminal, ex-regele Mihai I a revenit în România şi încet, dar sigur, cu binecuvântarea capilor Bisericii şi bunăvoinţa clasei politice rezultate din nomenclatura comunistă şi stafiile politice din vechile partide istorice, reface averea sinistrului său tată. Aceasta, în ciuda faptului că **fondatorul dinastiei de Hohenzo-llern din România, un amărât de locotenent de dragorii din armata Prusiei, Carol I, a păşit pe pământul acestei ţări în 1866 numai cu hainele de pe el...**

Cu atâta prostie naţională, de care nu ne putem vindeca, nu m-aş mira ca, într-o bună zi,' actorul de mâna a 4-a, **consortul prinţesei Margareta,** înălţat la rangul de „principe" de către ex-regele Mihai I şi făcut **„colonel al armatei României"** de către nişte iresponsabili, să fie încoronat ca „regele Duda I al României".

Nu degeaba ne-a zis Silviu Brucan (fiu al Sionului) că suntem *„stupid* peop/e"...

Am trecut în revistă aceste „afaceri" cu efecte dezastruoase pentru Armata României, care a fost jefuită în mod sistematic, deoarece, printre altele, la originea acestora au stat şi acţiunile acoperite ale serviciilor de spionaj militar şi economic din statele'partenere.

Capitolul **IX**

MODELUL ROMÂNESC - SPIONUL CU CLOPOŢEI

CIA şi drepturile „dulăului"

în epoca modernă, cu precădere din anii primului război mondial, serviciile de spionaj au jucat un rol imens în propăşirea economică şi tehnologică a statelor occidentale. Acest rol s-a intensificat în epoca Războiului Rece (1845-1989). Şi din acest punct de vedere, România a fost defazată în raport cu mersul istoriei.

în interesul securităţii naţionale, serviciile secrete (de spionaj, contraspionaj şi de securitate, adică de „poliţie politică") din lumea dezvoltată au dreptul să recurgă la toate formele de acoperire, la toate genurile de activităţi economice şi la toată gama de „acţiuni acoperite" pe care mintea omenească este capabilă să şi le imagineze. Toate acestea, de ochii lumii, sunt îmbrăcate în forme „legale şi de control".

Prin „lumea dezvoltată" înţeleg statele cu vechi tradiţii de civilizaţie, precum Franţa, Marea Britanie, Germania, Italia, Japonia, Rusia (U.R.S.S.) şi S.U.A. Şi pentru că sunt cele mai tinere, mai mari, mai bogate, mai tehnicizate şi mai expansive din lumea contemporană, voi lua câteva exemple din practicile serviciilor secrete ale S.U.A., cu precădere celebra Agenţie Centrală de Informaţii (C**.I.A.).**

La baza naşterii acestui gigant al spionajului mondial a stat nu o lege a Congresului S.U.A., ci Ordinul Operativ din septembrie 1947, emis de către

preşedintele **S.U.A.,** Harry Truman, axat pe o schemă de organizare şi un set de misiuni gândite de spionul de profesie William Donovan.

Toate serviciile secrete ale **S.U.A.** acţionează pe baza Directivelor operative ale preşedintelui S.U.A., transmise şi urmărite, pe parcursul execuţiei, de către Consiliul Securităţii Naţionale, organ suprem consultativ (CSAT din România este deliberativ) la dispoziţia absolută a preşedintelui.

în baza ordinului de constituire, misiunea fundamentală a C**.I.A.,** aprobată ulterior şi de către Comisiile de specialitate ale Congresului S.UA sună după cum urmează:

„Agenţia Centrală de Informaţii, prin atribuţiunile sale funcţionale, trebuie să -fie în măsură să ducă la îndeplinire, potrivit intereselor securităţii naţionale, ***orice*** *misiuni şi sarcini, în funcţie de situaţii, împrejurări şi nevoi, pe care ile va transmite Consiliului Securităţii Naţionale."*

Cu o asemenea formulare, valabilă şi în zilele noastre, C**.I.A.** îşi poate permite orice, în raport cu restul lumii, în numele securităţii naţionale a S.U.A...

153

„în numele democraţiei sunteţi ocupaţi !"

Ofiţerii de informaţii din cadrul C.I.A. nu au nici un fel de restricţii **şf** de limite în ceea ce priveşte **formele de** acoperire la care pot recurge, în scopul îndeplinirii misiunilor.

Acţiunile secrete (clandestine sau „acoperite") ale CIA, ca de altfel ale tuturor serviciilor de spionaj din lumea dezvoltată, **nu sunt îngrădite de nici un fel de considerente legale sau morale.**

în numele libertăţii, a democraţiei, a „drepturilor omului", a intereselor economice, politice şi de securitate naţională ale S.U.A., până în 1989 împotriva „expansiunii comuniste", iar după 11 septembrie 2001 împotriva terorismului internaţional, **Agenţiei Centrale de Informaţii (CIA) îi sunt permise:**

• **să intervină în treburile interne ale tuturor statelor lumii,** adversare sau aliate, fără deosebire, în scopul de a influenţa situaţia din aceste state potrivit intereselor S.U.A.;

Forţele şi mijloacele C.I.A. au fost şi sunt utilizate în proporţie de 20% pentru culegerea de informaţii şi de **80% pentru acţiuni clandestine acoperite de influenţare.** CIA. a subminat din temelii „diplomaţia clasică", greoaie şi alambicată, substituind-o cu acţiunile clandestine de forţă, menite să ducă la obţinerea de rezultate rapide, conforme cu interesele strategice ale S.U.Â., prin orice mijloace.

• **să organizeze „acţiuni acoperite" de orice fel,** atât de natură neviolentă, cât şi violentă.'

Noii „satrapi" **de** la Ambasada **SUA**

Gama „acţiunilor acoperite" la care recurge C.I.A. este limitată numai de limitele inteligenţei umane. în rezumat acestea includ:

- penetrarea, cu agenţi recrutaţi şi agenţi de influenţă, a **structu-rilor vitale ale statului vizat;**

în practicile C.I.A., recrutarea unor şefi de stat şi de guvern, a unor miniştri cu poziţii-cheie, a unor parlamentari influenţi şi a unor lideri sindicali este cât se poate de normală. în toate statele lumii cu care S.U.A. întreţine relaţii diplomatice, **şeful staţiei* C.I.A. joacă un rol mult mai important decât ambasadorul.**

Aflat sub acoperirea diplomatică a Departamentului de Stat, cu rang de „consilier" politic, cultural, comercial etc., **şeful staţiei C.I.A. îl poate avea „la legătură" chiar pe şeful statului sau şeful guvernului** din ţara de acreditare, fără ca ambasadorul să cunoască **acest lucru.**

Nu încape nici cea mai mică îndoială că cel care intermediază strânsele relaţii de cooperare dintre primul-ministru al Marii Britanii, Tony Blair şi preşedintele S.U.A., G.W. Bush este şeful staţiei C.I.A. din cadrul Ambasadei S.U.A. la Londra.

România nu face excepţie de la acest mod de lucru, devenit standard în „diplomaţia acoperită" a Washingtonului.

N. aut: Staţia este elementul de structură al CIA din cadrul ambasadelor SUA.

142

- suport financiar şi „asistenţă tehnică" pentru partidele politice dispuse să slujească interesele strategice ale **S**.U.A., cărora li se asigură victoria în „alegerile democratice" şi accesul la putere, precum şi păstrarea puterii;

Şi copiii de şcoală îşi pot da seama *ca „revoluţiile portocalii"* din Ucraina, Georgia, România, Ungaria sunt opera C.f.A. şi nimic altceva.

- sprijin pentru organizaţiile private, precum sindicatele, organizaţiile de tineret, firmele de afaceri, organizaţiile neguvernamentale parte a „societăţii civile" etc;

- propagandă clandestină, prin aservirea principalelor mijloace scrise şi audio-vizuale ale mass-media din ţara vizată;

în România, propaganda clandestină americană este atotputernică şi domină toate mijloacele de informare şi influenţare de masă. Această situaţie este în totală contradicţie cu procesul integrării României în Uniunea Europeană, fiind de natură să né aducă grave prejudicii.

Va trece multă apă pe Dâmboviţa până când România va deveni un membru credibil al U.E.

în SUA se specializează... agenţii CIA

- pregătirea „privată" de cadre şi specialişti în S.U.A., pentru plasarea acestora în funcţii-cheie „de decizie în ţara de origine";

Toţi străinii, civili şi militari, care se pregătesc fn S.U.A. sunt luaţi în evidenţa C.I.A., recrutaţi selectiv, iar apoi sprijiniţi să ajungă în funcţii de

decizie. Am spus' „recrutaţi selectiv", deoarece, pe bază de pile şi nepotism, la pregătire în S.Ü.A. ajung şi mulţi idioţi, de Gare C.I.A. riu are nevoie...

- operaţii economice de mare anvergură, menite să asigure primatul intereselor S.U.A., a marilor corporaţii transfrontalière americane în ţara respectivă, pentru dominarea pieţei şi a resurselor de materii prime;

C.I.A. a jucat un rol decisiv în impunerea „reformelor" economice în România, dare nu au fost nimic altceva decât o operaţie acoperită de distrugere a economiei socialiste şi de transfer dirijat, inclusiv prin metode ale crimei organizate, a avuţiei naţionale către sectorul privat. Aşa s-au născut cei 300 de „oameni de afaceri" cei mai bogaţi din România...

- operaţii politice şi paramilitare pentru răsturnarea regimurilor politice neagreate de Washington, precum şi pentru sprijinirea acelor regimuri (indiferent de natura lor) care slujesc interesele strategice ale S.U.A.

în acest tip de operaţii intră subversiunile politice dar şi acţiunile de tip terorist, de gherilă, războaiele clandestine insurecţionale şi anti-insurecţionale.

în perioada 1948-2007, C.I.A. a purtat „războaie secrete" în toate zonele globului pământesc. C.I.A. a întreţinut şi întreţine adevărate „armate secrete", precum şi organizaţii subversive şi teroriste, în statele şi zonele de interes strategic.

155

C.I.A. a dispus de o „armată secretă" de **30.000** de luptători în **Vietnam** (1965-1975), a pus la cale revolta armată din Tibet (1959), a organizat şi condus invazia din Golful Porcilor din Cuba (1961), ca să amintesc doar câteva din multitudinea de asemenea „operaţii acoperite" organizate de C.I.A. la scară globală în ultimii 60 ani.

în perioada 1991-2007, **agenţi ai C.I.A. au operat şi operează în Cecenia, Daghestan, Uzbekistan, Azerbaidjan şi Kazahstan,** dând sprijin organizaţiilor teroriste de esenţă islamică împotriva Rusiei.

Mai este nevoie să reamintim că **Al Qaeda,** cea mai mare organizaţie teroristă internaţională a tuturor timpurilor este **opera C.I.A.?...**

Acoperirile CIA - de la diplomaţi şi ziarişti până la... „Corpul Păcii"

Pentru îndeplinirea misiunilor'sale la scară globală, **C.I.A. foloseşte toate formele de acoperire** pe care şi le poate imagina mintea omenească şi pe care activităţile umane le permit. **Paşaportul diplomatic** asigură toate formele de „acoperiri oficiale".

Foarte larg răspândită este **„acoperirea jurnalistică".** în 2005, peste **1.000** de ofiţeri operativi ai C.I.A. erau purtători de legitimaţii de jurnalist, fiind prezenţi în toate statele lumii.

„Acoperirea adâncă" a ofiţerilor de informaţii din cadrul C.I.A. se realizează însă în afara cadrului oficial (de diplomat sau jurnalist). **Cea** mai „adâncă **acoperire" o** asigură **mediile** private de afaceri. Agentul C.I.A. ca

„om de afaceri" este prezent peste tot în lume şi extrem de dificil de demascat. Afacerile economice conferă credibilitate.

C.I.A. îşi mai trimite agenţii prin lumea largă sub acoperirea de **studenţi,** dar şi de **preoţi misionari, evanghelişti şi propovăduitori de** secte. ***„Corpul Păcii"*** care oferă „asistenţă" în cele mai nevinovate domenii, cum ar fi cel al „copiilor handicapaţi" este bine împănat cu agenţi ai C.I.A. Cea mai facilă formă de acoperire este cea de **„turist".**

Öezinformarea, propaganda neagră, operaţiile psihologice, corupţia şi crima nu lipsesc din arsenalul C.I.A. în contextul „acţiunilor acoperite".

Pe lângă faptul că a penetrat şi îşi face jocul îh toate structurile politice, economice, financiare, sociale şi culturale din S.U.A., **C.I.A. desfăşoară, pe cont propriu, uriaşe activităţi economice,** tot pe linia „acoperirii adânci".

Interesele C.I.A. se întrepătrund cu **cele ale tuturor corporaţiilor gigant din S.U.A.,** atât pe plan intern, cât şi pe plan internaţional.**'Majoritatea cadrelor de bază ale C.I.A. din 1948 încoace au provenit din mediile de afaceri.** După terminarea man-datelor în cadrul C.I.A., acestea s-au reîntors în mediile de afaceri, pe funcţii superioare. Asta da „acoperire"...

Concluzia fundamentală care se poate trage în legătură cu „acţiunile acoperite" ale C.I.A. este aceea că **absolut toate statele lumii care întreţin relaţii diplomatice cu S.U.A. îşi au suveranitatea încălcată,** prin amestecul brutal al C.I.A. în treburile lor interne.

Cu trecerea timpului, efectele cumulate ale „acţiunilor acoperite" derulate de CIA, în oricare ţară a lumii pot produce evenimente destabilizatoare catastrofice. Aşa s-a întâmplat în România în decembrie 1989.

156

Dacă regimurile politice **din** Coreea **de Nord,** din Cuba **şi** Iran **nu** au putut **fi** distruse **şi** înlăturate, se datorează şi faptului că aceste state **nu** au **avut şi nici** nu au relaţii **diplomatice cu** S.U.A.

„Evenimentele sângeroase" din Piaţa **tien Anmen** din iunie 1989 de la Beijing au fost, **în totalitate, opera C.I.A.,** posibilă numai după stabilirea relaţiilor diplomatice dintre China şi S.U.A., survenită în 1979, cu aportul direct al României. Unde dai şi unde crapă !

Imperiul economic al CIA

Fără dimensiunea economico-financiară, Agenţiei Centrale de Informaţii i-ar fi practic imposibil să-şi îndeplinească misiunile de influenţare la scară globală. C.I.A. operează în lume cu firme reale şi cu firme fictive (fantomă), în funcţie de interesele şi de natura acţiunilor.

Ne vom opri asupra câtorva exemple. Firma „privată" Internaţional Armament Corporation - ***interarmco,*** **cel mai mare „dealer" de armament din lume, aparţine în realitate C.I.A.**

Acest gigant ai traficului de armament, care a alimentat toate acţiunile militare orchestrate de către C.I.A. din ultimii 54 ani a fost **înfiinţată în 1953 de către Samuel Cummings*, ofiţer al C.I.A.,** pe fondul războiului din Coreea. Principala sursă de armament a Interarmco este Pentagonul, dar şi unii producători străini, inclusiv din fosta lume socialistă. Prin Interarmco, C.I.A. dispune de stocuri permanente de armament în depozite speciale, „acoperite", atât pe teritoriul S.U.A., cât şi pe teritoriile altor state. **C.I.A. dispune de stocuri de arme, muniţii şi explozivi pentru orice tip de acţiuni paramilitare,** de la cele de natură teroristă până la războaiele civile de joasă intensitate.

Intervenţiile C.I.A. prin acţiuni paramilitare acoperite în orice parte a Globului aü fost şi sunt asigurate de către **companii aeriene** „private" care, în realitate, au fost şi sunt proprietatea C.I.A.

Iată câteva dintre acestea: ***Air America,*** creată pentru alimentarea „războiului se-cret" purtat de C.I.A. în Asia de Sud-Est (Vietnam, Laos, Cambodgia, 1965-1975). Dispunea de **125** de avioane şi **5.000** de angajaţi. Piloţii erau recrutaţi atât din S.U.A., cât şi din alte state occidentale.

Pentru acţiunile paramilitare din America de Sud? CIA a creat compania „privată" ***Southern Air Transport.*** Pentru acţiunile paramilitare din Tibet a fost creată compania ***Intermountain Aviation.***

Ulterior, această companie a ajutat Portugalia în războaiele coloniale din Angola, Guinea şi Mozambic.

Unul dintre cei mai bogaţi, mai întreprinzători şi mai dinamici oameni de afaceri din domeniul transporturilor aeriene internaţionale din epoca Războiului Rece, fabulosul **George Doole,** „proprietarul" companiilor ***Air America*** şi ***Air Asia*** a fost ofiţer C.I.A.

Aceste „companii private", în realitate proprietate a CIA, au operat cu peste **400** de avioane şi **18.000** de angajaţi, fiind **dirijate de către Direcţia Operaţii Speciale** din cadrul C.I.A. In 2007, ca şi în perioada Războiului Recé, **C.I.A. dispune de un adevărat „imperiu economic".**

*** N. edit.:** De origine iudaică.

157

Agenţia Centrală de... Invenţii

Indiferent de sentimentele pro sau contra C.I.A., imensa majoritate a analiştilor străini, printre care mi-ar face plăcere să mă număr, nu pot să nu recunoască **şi aspectele pozitive ale acţiunilor cu caracter economic şi tehnico-ştiinţific desfăşurate de către C.I.A.,** de la înfiinţarea sa în 1947 şi până în'zilele noastre.

Prin Direcţia pentru Ştiinţă şi Tehnologie, CI.A. şi-a adus o contribuţie imensă la dezvoltarea tehnicii de vârf din S.U.A. şi din întreaga lume. CI.A. are meritul incontestabil de a fi **creat tehno-spionajul secolului XX,** bazat pe cercetarea strategică prin sateliţi, pe cercetarea

radioelectronică globală, pe introducerea masivă a computerelor în procesele de prelucrare, analiză şi stocare a informaţiilor, pe telecomunicaţiile spaţiale, pe televiziunea spaţială şi pe fotografierea digitală.

Toate acestea au fost **larg introduse în industria şi economia S.U.A., cu efecte benefice imense.**

CIA. a contribuit foarte mult la dezvoltarea tehnicii aérospatiale americane, constând din rachete şi aeronave cu cele mai înalte performanţe, impulsionând industriile de profil.

Sistemul de poziţionare globală **(G.P.S.)** este **tot rezultatul eforturilor C.I.A.**

Agenţia Centrală de Informaţii este cel mai puternic şi mai influent organism din tot sistemul Administraţiei S.U.A. **C.I.A. controlează toate centrele universitare americane,** de unde îşi recrutează personalul.

în cadrul C.I.A., la serviciile de analiză-sinteză şi prognoză, precum şi în Direcţia pentru Ştiinţă şi Tehnologie, lucrează **cel mai mare număr de doctori în ştiinţe din toate instituţiile americane.**

C.I.A. este o **organizaţie ultranationaliste»,** devotată până la fanatism intereselor vitale ale S.U.A., **cu un personal de cea mai înaltă calificare profesională,** animat de un puternic spirit de corp de sacrificiu. Din 1947 şi până în 2007, sute de ofiţeri C.I.A. şi-au dat viaţa pe fronturile clandestine din întreaga lume, dar numele lor nu vor fi în veci cunoscute.

în C.I.A. nu sunt bineveniţi atât negrii, cât şi evreii. Şefii C.I.A. sunt convinşi că oricare evreu admis în C.I.A. va lucra în primiri rând pentru Israel şi numai în planul secund pentru S.U.A.

Prin serviciul său de contraspionaj, **împreună cu F.B.I.** şi cu celelalte agenţii de infor-maţii din S.U.A., **C.I.A. face şi pofiţie politică.**

în acest context în care am vorbit despre activităţife economice ale C.I.A. este necesar să subliniez că toate serviciile de informaţii (spionaj) din statele dezvoltate ale lumii desfăşoară astfel de activităţi în scop de „acoperire adâncă".

Recrutorul colonelului rus Oleg Penkovski, „omul de afaceri" multimilionar **Greville M. Wynne** era, în realitate, **ofiţer al M.1.6** - Serviciul Secret de Informaţii ai Marii Britanii. G.M. Wynne **a organizat „expoziţii industriale" în toate capitalele fostelor state membre ale Tratatului de la Varşovia, inclusiv la Bucureşti.** Recrutarea lui Penkovski a avut loc în 1960, la Moscova, pe durata unei astfel de expoziţii. Aceasta a

fost cea mai mare victorie a spionajului occidental din epoca Războiului Rece, **Penkovski** fiind **exploatat în comun de către M.1.6 şi C.I.A.**

Parlamentari iresponsabili sau trădători ?

Am tratat succint acţiunile economice şi formele de acoperire ale CIA, revoltat de modificările aduse legilor cu privire la activitatea serviciilor de informaţii ale României de către Parlament, în vara anului 2006.

Aceste legi,' şi aşa destul de restrictive, au fost transformate, prin intervenţiile şi modificările impuse de către o seamă de **parlamentari iresponsabili,** în adevărate „cămăşi de forţă".

Stupefiantă, şi în acelaşi timp sinucigaşă, a fost „unitatea de vederi" a senatorilor şi deputaţilor, indiferent de apartenenţa de partid, în ceea ce priveşte **preocuparea de a limita cât mai mult atribuţiile şi libertatea de acţiune a serviciilor de informaţii şi de securitate ale României.**

Astfel, prin lege, serviciilor secrete ale statului le este interzis să pătrundă şi să acţioneze, cu forme specifice de acoperire, în mediul presei, în mediul politic şi în sindicate.

Cea mai gravă şi mai debilitantă pentru serviciile secrete româneşti, în special pentru bele care operează în plan extern, este **interzicerea categorică de *„a desfăşura orice fei de activităp economice".***

Am studiat istoria spionajului, începând cu epoca iui Herodot (secolele Vl-V î.e.n.) şi până în prezent, dar nu am găsit nicăieri un act de automutilare, de autodistrugere, de autoanihilare şi, în ultimă analiză, un act de incompetenţă şi prostie crasă de asemenea proporţii !

Prin interdicţiile impuse de către Parlamentul României, serviciile noastre secrete au fost neutralizate din capul locului, li s-au tăiat aripile, fiind puse într-o poziţie catastrofal de dezavantajoasă în raport cu serviciile similare din' toate celelalte state membre în NAT.O. şi în Uniunea Europeană.

Intervenţiile parlamentarilor români în textele legilor cu privire la securitatea naţională şi activitatea serviciilor de informaţii îi pun pe aceştia într-o lumină extrem de nefavorabilă în raport cu omologii lor din lumea occidentală, în care ne dăm de ceasul morţii să intrăm.

Prin modificările impuse, **aceştia au dat dovadă de un total analfabetism în ceea ce priveşte cunoaşterea rolului şi locului serviciilor secrete într-o societate modernă.**

Şefii de stat şi de guvern, oamenii politici în general, dacă sunt suficient de inteligenţi şi de culţi pot, cel mult, să formuleze sarcini şi obiective pentru serviciile lor secrete, dar nici în ruptul capului nu se pricep şi nici nu le este permis să „înveţe" aceste servicii cum să-şi îndeplinească misiunile încredinţate.

Amestecul politicului sub orice formă, în bucătăria internă a serviciilor secrete este de neimaginat şi inadmisibilă, dacă nu se doreşte distrugerea şi paralizarea acestor servicii, transformarea lor în simple „legume"...Tocmai acest lucru s-a întâmplat în România, în întreaga ei istorie modernă, nu numai după 1989 încoace.

Gând se va înfiinţa CNSAP(rivatizării) ?!

în condiţiile în care toate serviciile de informaţii din lume folosesc legitimaţia **de** jurnalist **ca** formă de acoperire pentru ofiţerii lor operativi, **a le interzice** serviciilor de informaţii româneşti să facă acelaşi lucru este un adevărat act de demenţă, de imbecilism politic, un act ce **loveşte în interesul naţional.** Şi mai gravă decât această interdicţie este prevederea de **interzicere a oricăror activităţi** economice **din** partea **serviciilor de informaţii.** Prin această măsură aberantă, serviciile de informaţii ale României sunt **private de formele de „acoperire adâncă",** adică dé acoperirea de mare credibilitate, care deschide fronturi largi de acţiurle pentru ofiţerii de informaţii, în scopul slujirii intereselor naţionale.

Aşa cum procedează CIA în S.U.A., M.1.6 în Marea' Britanie, B.N.D. în Germania, D.G.E.R. în Franţa, până şi A.V.O. în Ungaria, care dispun de firme economice de „acoperire adâncă", la fel trebuie să acţioneze şi serviciile secrete ale României. In epoca post-Război Rece, **domeniul economic este pe primul loc în preocupările serviciilor de** informaţii **ale** tuturor **statelor democratice, dezvoltate, ale** lumii.

Dacă **în epoca Războiului Rece,** forţele şi mijloacele alocate de către serviciile de informaţii **spionajului economic** reprezentau doar **4%** din total, **în 2007** acest procent a trecut de **50%.** Spionajul economic a surclasat cu mult spionajul militar şi politic, adevăr pe care oamenii politici din România sunt foarte departe de a-l fi înţeles.

Parlamentarii **din România,** în majoritatea lôr *„de o mediocritate înfiorătoare",* cum i-a caracterizat maestrul Octavian Paler, **din 1990 încoace** se dau **de ceasul morţii** să **limiteze** capacitatea **de** a acţiona a serviciilor secrete **ale** statului **şi, pe cât posibil, să le** excludă total din domeniul economic. .

Raţiunea acestei atitudini este lesne de înţeles. Imensa majoritate | a marilor îmbogăţiţi din România **şi-au strâns averile pe căi ilegale,** ¡ prin metode ale crimei organizate, **şi se tem să nu le piardă...** ׀

Dacă preşedintele **Traian Băsescu** doreşte să intre în istoria României ca un mare justiţiar preocupat de distrugerea răului şi de bună- ¡starea naţiunii, ar trebui **să „desecretizeze" nu** „dosarele Securităţii", prin' care încearcă să-şi elimine adversarii politici, **ci „dosarele reformei",** respectiv ale **procesului de** privatizare.

SRI semnalează, Mafia blochează...

i

în perioada 1991-1997,jn calitate de consilier şi de şef al Secretariatului CSAT am citit un număr foarte mare de rapoarte ale S.R.I. care puneau în lumină actele ilegale, de jefuire a avuţiei naţionale prin aşa-zisele privatizări. Nu m-au înspăimântat nici manifestările de tip neolegionar din \ Piaţa

Universităţii, nici dezastrele din 9-13 iunie 1991, nici „mineriadele" de orice fel sau grevele feroviarilor cum m-au **îngrozit semnalările S.R.I., ; care** îmi **arătau** dimensiunile **dezastrului** economic ai României.

Alarmantele rapoarte ale S.R.I., unele de-a dreptul dramatice au făcut **obiectul unor ample dezbateri în** C.S.A.T. Personal âm **redactat**

I

161

numeroase „Hotărâri ale CŞAT" prin care, atât instituţiile Guvernului, cât şi instituţiile juridice erau obli-gate să întreprindă masuri concrete pe linia eliminării şi sancţionării abuzurilor şi gravelor ilegalităţi semnalate în rapoartele S.R.f.

Acest lucru s-a făcut într-o extrem de mică măsură. Dovada o constituie starea dezastruoasă în care a fost adusă economia României.

In acest context, ca unul care am lucrat nemijlocit şi foarte strâns cu toate elementele componente ale Sistemului Naţional de Apărare, ţin să subliniez eforturile extraordinare făcute de ofiţerii S.R.I. pe linia unei informări corecte, cu privire la mersul aşa-zisef reforme economice, surprinzând actele ilegale şi jaful ce s-au practicat în procesul de privatizare şi nu numai.

Aceasta, în ciuda unor mari piedici şi încorse-tări de tot felul, a unei campanii propagandistice ostile, a unui adevărat boicot împotriva S.R.I. Profilul S.R.I. este dat de marele număr de ofiţeri patrioţi din linia întâi şi nu de cel al unui grup de generali şi colonei corupţi, daţi în vileag în ultimii ani.

Corupţia şi trădarea tronează întotdeauna la vârful instituţiilor, al clasei conducătoare.

Adevărata primenire a societăţii româneşti seva face, nu prin „deconspirarea securităţii ca poliţie politică", ci prin „desecretizarea dosarelor reformei economice", cu pivotul său central, „privatizarea". Cu siguranţă că acest lucru nu se va face decât, cel mai probabil, cu prilejul unor noi evenimente ca cele din decembrie 1989.

Nu cred că în România va exista vreodată un jurnalist de talia celui american Daniel Ellsberg care, în 1971, a sustras un număr de peste 4.000 de file dintr-o arhivă ultrasecretă de 7.000 de pagini cu privire la implicarea S.U.A. în războiul din Vietnam, pe care le-a predat prestigiosului cotidian *„The New York Times"...*

Demonstrând că este o adevărată presă liberă, acest mare cotidian,, începând cu numărul său din 13 iunie 1971 a declanşat procesul de „desecretizare" a ceea ce s-a numit ***„Documentele Pentagonului".***

La ordinul preşedintelui Richard Nixon, atât F.B.I., cât şi Justiţia americană au exercitat presiuni imense asupra celor de la *„The New York Times"* să înceteze publicarea acelor documente, dar fără succes. Mai mult chiar, publicarea „Documentelor Pentagonului" a fost preluată şi de alte cotidiane, precum *„Posf'şi „Times".*

Dacă un jurnalist din România ar realiza o asemenea performanţă cu „Dosarele reformei" aflate în arhiva S.R.I. ar trebui declarat erou naţional, aşa cum a fost considerat în S.U.A., Daniel Ellsberg...

Să nu faci ce zice Bush...

Ca atare, părerea noastră este aceea că interdicţia introdusă de Parlamentul României, potrivit căreia Serviciile de Informaţii nu au voie să desfăşoare activităţi economice, pe lângă caracterul său aberant este total împotriva intereselor naţionale şi securităţii statului. între

primii 500 de mari oameni bogaţi ai ţării **trebuie să existe ca formă de „acoperire adâncă" şi ofiţeri din serviciile secrete ale României.**

Asemenea personalităţi 'din lumea afacerilor la scară globală, precum miliardarii **George Sörös** şi **Ross Perot,** cei mai mari rechini ai capitalului american **sunt oamenii** C.I.A.* Aceştia **s-au îmbogăţit cu sprijinul** C.I.A. şi sunt angajaţi în cele mai mari operaţii de bursa, de mişcări ale capitalului american dintr-o zonă strategică a lumii în alta, în acţiuni subterane de subminare a unor concurenţi, precum şi în acte de corupere a unor guverne, pentru a favoriza campaniile transfrontalière americane, **acţionând pe baza informaţiilor furnizate de** C.I.A.

Puţini şefi de stat şi de guvern din lume îşi pot permite să le refuze o „audienţă" acestor gangsteri cu blazon şi cu **paşaport diplomatic.** Atunci când mesajele lor nu sunt luate în seamă şi îndeplinite la „standardele" cerute de Washington urmează „vizitele" generalilor şi amiralilor americani, însoţiţi de diviziile de tancuri, port-avioane, aviaţia strategică, rachetele de croazieră şi bombele dirijate prin laser şi sateliţi.

Prin asemenea „experienţe" au trecut Saddam Hussein şi Irakul, Slobodan Milosevic! şi Serbia, mulahul Omar şi Afganistanul şi vor mai trece şi alţii, până la erodarea maşinii de război americane, care din 1990 încoace a funcţionat cu toate motoarele în plin.

Pentru propria lor propăşire, pentru evitarea capcanelor interne, dar mai ales internaţionale, care i-ar putea duce la faliment, **i-aş sfătui pe toţi oamenii de afaceri din România să coopereze cu serviciile de informaţii naţionale şi să le solicite sprijinul.**

înainte'de a încheia o afacere cu o firmă străină, indiferent din ce ţară, mai ales din categoria celor mai puţin cunoscute, **este absolut necesar să se ceară date de cunoaştere despre acestea de la S**.I**.E.** Nu mai este un secret faptul că gangsterii şi mafioţii internaţionali aflaţi în spatele unor firme fantomă au dat lovituri devastatoare economiei României, în deplină cârdăşie cu crima organizată autohtonă, din 1989 încoace. Mai mult chiar, **firmele româneşti care operează pe piaţa externă să-şi creeze**

propriile structuri de informaţii şi de protecţie a informaţiilor, dacă doresc să prospere şi să supravieţuiască.

Nu ştiu câţi'oameni de afaceri din România au înţeles această necesitate vitală, în condiţiile procesului de globalizare. Starea generală dezastruoasă a economiei româneşti dă de înţeles că foarte puţini...

Parlamentarii **corupţi şi trădători se tem de serviciile secrete...**

Abisal de iraţională şi de **catastrofică pentru interesele securităţii României este interdicţia introdusă de nişte parlamentari**

*** N. edit:** Bill Gates este o creaţie a D**.I**.A. din SUA, de la care a primit primele mari inventţii în domeniu şi sprijin ulterior.

Pe larg în ***„Istoria secretă a Omenirii" -*** **vol. II.**

obtuzi, potrivit căreia serviciile secrete să **nu** poată opera **şi** să **nu desfăşoare** „acţiuni **acoperite**[11] în **mediul** politic.

Dacă s-ar dâ curs acestei interdicţii **ar dispărea însăşi raţiunea de a exista a** serviciilor **de securitate internă,** iar însuşi fundamentul statalităţii ar rămâne fără apărare. Dacă nu va pătrunde, prin forme specifice şi nu va acţiona în mediul politic, **cum îi va descoperi serviciul de contraspionaj al României pe politicienii de toate culorile care au fost recrutaţi şi s-au pus la dispoziţia unor servicii de spionaj străine,** acţionând ca „agenţi de influenţă" ai acestora?

Fără n'icio exagerare este de-a dreptul la mintea cocoşului, vizibil şi pentru orbi, că **mediul politic din România este unul dintre cele mai uşor de corupt, fiind penetrat până în măduva oaselor de către serviciile** secrete **străine de** informaţii.

Nu îmi pot imagina să existe vreun român cu mintea cât de cât întreagă care să fie atât de naiv încât să nu-şi dea seama că **toţi oamenii politici din U.D.M.R. lucrează pentru interesele Ungariei şi sunt dirijaţi de A.V.O.** (serviciul de spionaj al acestei ţări).

Obrăznicia fără margini a liderului U.D.M.R., **Marko Bela,** care la 24 septembrie 2006, ia Miercurea Ciuc, în faţa a 300 de aleşi locali unguri din judeţele Covasna, Harghita şi Mureş, **revendica *„autonomia teritorială a maghiarimii*** din România **şi introducerea limbii maghiare ca „limbă oficială"** în aceste judeţe este rezultatul imbeci-lismului, iresponsabilităţii şi-atitudinii de trădare a intereselor naţionale din partea majorităţii clasei politice româneşti.

Vinovaţi de această stare paradoxală, în care **duşmanul de moarte al integrităţii teritoriale a României, cum este organizaţia teroristă subterana U.D.M.R., se află la guvernare, aproape fără întrerupere, din 1991 încoace** suntem şi noi, marea majoritate a românilor, care am făcut posibilă această stare şi o mai şi tolerăm.

Aşa s-au comportat românii şi în perioada interbelică 1920-1940 şi s-a ajuns la „Diktatul de la Viena" şi la pierderea părţii de nord-vest a Transilvaniei...

Dosarul „Ungaria contra României"

în 1992, am înaintat preşedintelui de atunci al României, Ion Ili-escu, **propunerea discutării** într-o şedinţă specială a C.S.A.T., a **acţiunilor anti-româneşti desfăşurate de Ungaria împotriva României, inclusiv a rolylui jucat de U.D.M.R.** în acest plan, ca organizaţie subordonată intereselor Budapestei, propunere ce a fost **acceptată.** Cu aportul tuturor elementelor Sistemului Naţional de Apărare, dar mai ales cel al serviciilor de informaţii, **m-am** ocupat, împreună cu un grup de experţi, de **instrumentarea** dosarului **Ungaria** împotriva **României.**

Acţiunea s-a bucurat de un interes maxim şi de un sprijin profesional total din partea tuturor celor implicaţi. **A rezultat un „dosar" masiv care a generat dezbateri de-a dreptul furtunoase în şedinţa CSAT.**

Iată un alt dosar care ar merita să fie „desecretizat". Le-aş recomanda consilierilor preşedintelui Traian Băsescu să scoată din arhiva

■

164

CSAT acest „dosar" şi să-l supună atenţiei şefului statului, deoarece, în urma declaraţiilor lui Marko Bela esté de maximă actualitate şi va rămâne de actualitate multe decenii de acum încolo.

Este necesar ca măsurile cuprinse în Hotărârea CSAT nr. 405/1992 să fie reluate şi permanentizate, deoarece, ca şi în 1992 şi în 2007, **Ungaria, prin U.D.M.R., persevereză în acelaşi gen de acţiuni anti-româneşti** precum:

- atât în cadrul N.A.T.O., cât şi în U.E., Ungaria continuă eforturile (vechi de 87 ani) de **„convingere" a opiniei publice internaţionale,** în sensul că situaţia minoritarilor unguri din România ar reprezenta o „problemă majoră"'a Europei, a cărei rezolvare este posibilă numai pe baza autonomiei teritoriale;

- continuă cu aceeaşi putere **mediatizarea** pe plan extern, în special în S.U.A., unde are o mare audiţie, a **aşa-zisei lipse de drepturi şi libertăţi a minoritarilor din România** şi a presupuselor abuzuri ale puterilor legislativă, judecătorească, administrativă, în interesul discreditării României şi atragerii opiniei publice internaţionale pentru susţinerea intereselor Budapestei.

Preşedintele României, Traian Băsescu sau oricare ar fi acesta, trebuie să ştie că, **în S.U.A., predominantă este părerea că în 1920, prin Tratatul de ia Trianon, Ungariei i s-a făcut „o mare nedreptate".**

Oricât de slugarnici ne-am comporta faţă de Washington, această părere nu se va schimba.

Spionii Ungariei - în conducerea României...

Nu voi reaminti toate **măsurile cuprinse în Hotărârea CSAT nr. 405/1992,** deoarece nu mi le mai amintesc, dar câteva dintre acestea sunt de neuitat, astfel:

-stabilirea la nivelul guvernului României a **unei strategii naţionale** pe linia prevenirii şi contracarării acţiunilor revizionist-separatiste maghiare;

- interzicerea înfiinţării şi funcţionării organizaţiilor sau asociaţiilor susceptibili să atenteze la integritatea teritorială şi la ordinea de drept din România;

- implicarea concretă a Consiliului pentru Minorităţile Naţionale în activitatea de contracarare a acţiunilor autonomiste 'iniţiate' de U.D.M.R. la comanda Budapestei;

- încunoştinţarea, prin canale diplomatice şi prin contactele la nivel înalt, a **Budapestei că încurajarea acţiunilor U.D.M.R. este contra-productiyă** pentru ambele părţi, atât în plan bilateral, cât şi la scară europeană;

- documentarea, prin mijloace şi metode specifice, de către organele cu atribuţii în domeniul siguranţei naţionale, a **activităţii organizaţiilor şi persoanelor semnalate că servesc interesele revizioniste ale Ungariei** şi prezentarea datelor obţinute organelor de justiţie; în virtutea acestei prevederi, **Marko Bela şi ceilalţi lideri ai U.D.M.R. trebuiau deferiţi Justiţiei de multă vreme;** de la evenimentele din martie

165

1990 de la Târgu Mureş şi până în 2007, Justiţia nu a luat nici o măsură pentru stoparea acţiunilor iredentiste separatiste ale U.D.M.R.;

- eficientizareâ activităţilor de cunoaştere, prevenire şi contracarare prin intensificarea măsurilor de penetrare informativă a mediilor şi structurilor care acţionează prin intermediul serviciilor speciale ale Ungariei împotriva intereselor României.

Toate măsurile hotărâte în 1992 de către CSAT au rămas literă moartă. Nici nu se putea altfel, în condiţiile în care „bursierii" Fundaţiei Sörös pentru o Societate Deschisă, agenţi **de** influenţă ai Ungariei, ocupă funcţii importante în toate structurile aparatului **de** stat, iar U.D.M.R. se află încă din 1996 la guvernare.

Absolut nimic din ce se hotărăşte la Bucureşti nu scapă cunoaşterii **de** către Serviciul de Spionaj ai Ungariei. In asemenea condiţii de-a dreptul catastrofale pentru România, a interzice serviciilor **de** informaţii să opereze în mediul politic este adevărată sinucidere.

Numai nişte parlamentari analfabeţi în domeniul cunoaşterii rolului şi locului serviciilor secrete într-un stat modern pot gândi astfel...

Parlamentul României inventează... spionajul castrat !

La fel de ridicolă şi de neavenită este şi interdicţia ca ofiţerii de informaţii să opereze sub acoperirea de jurnalişti sau să-şi facă prezenţa în mass-media.

Prin felul în care au „dezbătut" această problemă, parlamentarii români au făcut dovada lipsei totale a celor mai elementare cunoştinţe în materie de informaţii şi contrainformatii şi legătura acestora cu mass-media. Un parlamentar, al cărui nume nu merită a fi menţionat, a afirmat că folosirea acoperirii de jurnalist de către ofiţerii de informaţii ar fi *„o crimă".* Acestui individ i s-ar putea răspunde că o adevărată crimă pentru interesele României este prezenţa în Parlament a unor oameni de-a dreptul nătângi, care habar nu au pe ce lume trăiesc...

Toate serviciile **de** informaţii, de contrainformatii şi **de** securitate din lumea civilizată folosesc acoperirea de jurnalişti pentru ofiţerii lor operativi, nu de azi sau de ieri, ci de secole, **de** când au apărut primele ziare. Oare să nu ştie parlamentarii români că imensa majoritate a corespondenţilor **de** presă trimişi de toate statele în zonele de tensiune şi pe teatrele de acţiuni militare sunt ofiţeri din serviciile de spionaj? Dacă este aşa, atunci situaţia este cu adevărat jalnică...

Englezii sunt cei care au folosit şi folosesc pe scară largă acoperirea de jurnalişti pentru ofiţerii lor de informaţii şi de securitate.

Unul dintre cei mai străluciţi jurnalişti ai Marii Britanii din perioada de după cel de-al doilea război mondial a fost Chapman Pincher, editorialist la celebrul ziar *„Daily Telegraph",* la care a lucrat timp de peste 20 ani. în realitate, acesta era ofiţer în Serviciul Secret de Securitate al Marii Britanii - M.1.5 - Direcţia de contraspionaj.

După ieşirea la pensie, cu grad de colonel, Chapman Pincher a scris o carte zguduitoare intitulată *„Too Secret, Too Late" (Prea **secret, prea** târziu),* în care prezintă toate'eşecurile suferite de contraspionajul

englez în perioada interbelica, în timpul celui de-al doilea război mondial, cât şi în perioada de vârf a Războiului Rece.

Cartea a fost publicată la Editura St. Martins Press din New York, în 1984, deoarece **M.1.5** a interzis tipărirea acesteia în Marea **Britanie.**

într-o ţară civilizată care îşi cunoaşte interesele, **mass-media** în general, **dar presa în special,** cooperează cu **serviciile secrete, fără** să se subordoneze acestora.

Evident că o astfel de cooperare este reciproc avantajoasă şi nu doresc să intru în detalii de ce. Nu cred că în România să existe vreun om politic care să fi citit cartea lui Chapman Pincher.

în concluzie, îi invit pe parlamentarii României să lase serviciile secrete şi presa să coopereze cum ştiu ele mai bine, aşa cum se procedează de secole în toată lumea civilizată. Fără nicio exagerare, **jur**nalistul **de clasă** este frate geamăn cu spionul **de** clasă.

Sindicaliştii de la... CIA şi FBI

Interdicţia impusă de către parlamentari **ca** serviciile secrete să nu desfăşoare acţiuni **în mişcarea sindicală din România** şi să nu aibă „ofiţeri acoperiţi" în sindicate se înscrie **pe aceeaşi linie a absurdului şi ignoranţei.** Să vedem, din nou, cum procedează noii noştri stăpâni de dincolo de Atlantic.

Mişcarea sindicală din S.U.A. a cunoscut forme superioare de organizare încă din .1866. Atunci când mişcările sindicale au îmbrăcat forme violente, autorităţile americane nu au ezitat să folosească armata pentru a le suprima, aşa cum a procedat preşedintele Cleveland în 1893, la Massachusetts şi 1894, la Cicago. Avem şi un exemplu mult mai actual, respectiv 1992, când preşedintele G. Bush (tatăl) a pus armata să tragă în manifestanţii de ia Los Angeles, în zilele de 28 aprilie - 4 mai.

Sindicatele din S.U.A. sunt conduse de Federaţia Americană a Muncii **(A.F.L.) şi** Congresul Organizaţiilor Industriale **(C.I.O.). Din 1955, A.F.L. şi C.I.O. au fuzionat constituind A.F.L./C.I.O.,** care controlează toate sindicatele de pe teritoriul S.U.A. **F.B.I.** (poliţia politică a S.U.A.) **şi C.I.A. au penetrat mişcarea sindicală din S.U.À., în special la nivelul conducerii A.F.L./C.I.O.,** atât prin recrutarea principalilor lideri^ cât şi prin infiltrarea unor ofiţeri acoperiţi ca „lideri sindicali".

In acest fel, serviciile secrete americane au avut un control sever asupra mişcării sindicale din S.U.A., fapt pentru care, **de zeci de ani, societatea americană a suferit foarte puţine zguduiri sociale de amploare din partea sindicatelor.**

Edgar Hoover, cel care a fost timp de 48 de ani, fără întrerupere, director al F.B.I. (1924-1972) **a zdrobit pur şi simplu orice spirit combativ din sindicatele americane.** Liderii sindicali, mai ales la nivelul A.F.L./C.I.O., care nu se lăsau recrutaţi sau nu cooperau cu F.B.I. erau, fie înlăturaţi, fie lichidaţi. .

Aşa s-au petrecut lucrurile cu militanţii de stânga **Nicola Sacco şi Bartolomeo Vanzetti, arestaţi în 1921 pe baza unui dosar instrumentat de F.B.I.** Aceştia au fost acuzaţi de „anarhie şi omor", purtaţi prin tribunale ani de zile şi **executaţi pe scaunul electric la 23 august**

167

1927. în apărarea celor doi osândiţi la moarte prin buna strădanie a lui Edgar Hoover s-au ridicat, ia vremea respectivă, personalităţi precum Anatole France, Romain Rolland, Henri Barbusse, Walter Lippmann, Heywood Braun, Norman Thomas şi mulţi alţii, dar fără efect.

. Măcar Sacco şi Vanzetti au avut parte de un „proces" înainte de a fi arşi pe rug. Alţii nu au avut acest „noroc", fiind pur şi simplu lichidaţi de către agenţii F.B.I., fără niciun fel de formalităţi.

în **1936,** prin grija lui Edgar Hoover şi a agenţilor săi a fost **asasinat Huey** P. **Long,** unul dintre cei mai dinamici şi mai populari lideri ai mişcării

muncitoreşti din S.U.A. **Fiind purtătorul unui program de protecţie socială fără precedent în istoria S**.U.A., **acesta avea reale şanse ia alegerile prezidenţiale din 1936.** A fost pur şi simplu **asasinat.** Cazul nu a fost elucidat nici'până în zilele noastre. Este tipic pentru toate cazurile de asasinat comise **de agenţii F.B.I.** Nimeni nu a investigat şi nu a elucidat asasinarea preşedintelui J.F. **Kennedy,** survenită la 22 noiembrie 1963. Este cert că **Edgar Hoover şi agenţii F.B.I.** au fost **implicaţi*.**

Lech Walesa şi sindicaliştii români - dirijaţi de CIA...

C**.I.A. operează, încă de la înfiinţare, în mediile sindicale din absolut toate statele lumii cu care S**.U**.A. întreţin relaţii diplomatice.** Sindicatele fac obiectul unor „acţiuni acoperite" din partea C.I.A. vizând utilizarea lor în scopuri politice. '

Cel mai strălucit exemplu de ce poate face C.I.A. atunci când penetrează un sindicat şi îl conduce cu mână forte spre obiectivul urmărit este cazul sindicatului **„Solidaritatea"** din Polonia.

Naşterea acestui sindicat, politizat până în măduva oaselor **în 1981,** a fost în totalitate **rezultatul unei „acţiuni acoperite" a ofiţerilor** C.I.A. care au operat în Polonia de-a lungul anilor. La această acţiune a CIA. a fost atras şi **antrenat şi Vaticanul.**

Liderul sindical **Lech Walesa a fost dirijat, pas cu pas, de către ofiţerul său de legătură din sta-ţia** C**.I**.A. **de la Varşovia.** Rezultatele finale se cunosc.

După ce şi-au jucat rolul istoric de distrugere a socialismului în Polonia, în contextul „Revoluţiei de zece ani", **atât sindicatul Solidaritatea, cât şi Lech Walesa âu fost abandonaţi de** C.I.A. Este tipică pentru C.I.A. practica de a se debarasa de agenţii şi organizaţiile care nu-i mai sunt utile.

Şi unii lideri sindicali din România au trecut printr-un astfel de proces.

în condiţiile în care există certitudini că **federaţiile sindicale din România sunt penetrate şi manipulate de** către **diferite servicii de spionaj străine** este de-a dreptul ridicol şi foarte dăunător pentru interesele stabilităţii interne din România ca serviciilor secrete ale statului să li se *Interzică* să opereze în mediul sindical şi să aibă „ofiţeri aco

*** N.** edit: La sfârşitul anului 2006, în „ZIUA", Pacepa a inventat o teorie nouă: JFK asasinat de KGB, prin agentul Oswald ! Care, însă, era un trăgător submediocru...

periţi" în cadrul acestuia. Se vede că parlamentarii noştri au uitat până şi istoria ultimilor 17 ani, când este vorba de sindicate şi nu numai.

Cel mai probabil că **„mineriadele"** care i-au băgat în spaima morţii pe oamenii politici **nu ar fi avut loc sau ar fi** fost **mai uşor de anihilat dacă printre liderii sindicatelor** de pe **Valea Jiului s**-ar **fi aflat şi câţiva „ofiţeri**

cu acoperire" din cadrul S.R.I. Cum însă această instituţie abia se născuse şi era suspectată, huiduită, sabotată, paralizată, • epurată şi blocată din toate direcţiile nu şi-a putut exercita atribuţiile.*

Cine îi controlează pe parlamentari ? Soacrele !

Nu am nimic împotrivă ca **Parlamentul României** să exercite **un anumit mod de control asupra serviciilor secrete.** Acesta să se facă, însă, nu prin amestecul Parlamentului în „bucătăria internă" a serviciilor secrete, ci **prin evaluarea rezultatelor concrete obţinute,** benefice pentru societatea românească.

Parlamentul României ar trebui **să procedeze aşa cum procedează Congresul S.U**.A., când este vorba de CIA. şi în general de „Comunitatea Serviciilor de Informaţii" a Statelor Unite, adică **să se asigure că aceste servicii dispun dé tot ce le este necesar** (în forţe umane, mijloace tehnice şi fonduri) pentru ca să-şi poată îndeplini misiunile **şi să nu fie îngrădite de niciun fel de restricţii legale iraţionale.**

în acest sens, aş recomanda Serviciului de Informaţii Externe al României să traducă integral *„Legea **Patriot"*** (U.S.A. Patriot Act) din anul **2001,** adoptată de Congresul S.U.A. după evenimentele din 11 septembrie 2001, şi s-o distribuie **tuturor parlamentarilor şi membrilor guvernului** din România pentru „a se lumina" ce înseamnă cadru legal de acţiune pentru serviciile secrete din S.U.A...

Parlamentarii din România doresc să „controleze" totul, dar pe domniile lor cine îi controlează? ** Nu spun absolut nimic nou afirmând că **mediile parlamentare** din toate statele lumii, indiferent cât sunt de dezvoltate şi de democratice sunt **vulnerabile,** uşor penetrabile **şi prezintă serioase riscuri pentru securitatea naţională din ţările lor.**

în epoca Războiului Rece, ofiţerii operativi din Direcţia Informaţii a Marelui Stat Major nici nu-şi făceau un titlu de glorie când recrutau un parlamentar din ţara în care lucrau.

Adevărata glorie era să recruteze un element valoros din mediul militar, ceea ce era extrem de greu şi de periculos. Ca unul care **am condus activitatea de cercetare strategică în spaţiul** N.A.T.O. **din perioadal978-1982,** îi pot asigura pe cititorii mei că **hu a existat nici o ţară membră în** N.A.T.O. **în care să nu existe cel puţin un membru al Parlamentului care să lucreze** pentru **Direcţia Informaţii.**

*** N. edit:** Au existat, însă, ziarişti-ofiţeri DIA, îmbrăcaţi în mineri, care au „defilat" prin Cralova la ultima „mineriadă"...

**** N. edit:** Indiferent de „doctrină", când vine vorba de interesele personale sunt extrem de uniţi: pensii, drepturi, „castrarea" Legii ANI (Agenţia Naţională pentru **Integritate)** etc.

Un asemenea parlamentar dintr-o ţară N.A.T.O. al cărei nume nu îl voi da (au şi spionii deontologia lor) **l-am** recrutat şi **eu,** fără prea mari **eforturi.**

Aş compara eforturile recrutării de parlamentari cu pescuitul de guvizi, iar al recrutării, de militari cu pescuitul de sturioni. Cei mai uşor de atras s-au dovedit, în majoritatea cazurilor, parlamentarii aflaţi în opoziţie.

Pe un asemenea parlamentar, după ce ţi l-ai făcut „prieten" este suficient să-l inviţi la un dineu somptuos şi să-l laşi pur şi simplu să vorbească. La sfârşit, fără să pui prea multe întrebări, te vei alege cu un excelent raport privind cele mai intime aspecte ale situaţiei politice din ţara respectivă.

Crede cineva că parlamentarii din România de azi sunt mai isteţi şi mai instruiţi din punct de vedere contrainformativ decât cei din Marea Britanie, Franţa, Germania, Italia, Turcia sau Grecia? Nici vorbă !

Ca profesionist sunt de părerea că **nu** Parlamentul **trebuie să controleze serviciile secrete, ci exact invers...**

La **români, trădarea de la vârf începe...**

întreaga noastră istorie ne demonstrează că **marii trădători ai neamului românesc au provenit, întotdeauna, din vârful piramidei sociale,** din rândul celor care ne-au condus sau au deţinut poziţii-cheie într-o serie de organe vitale ale statului. Exemplele sunt multe, deoarece, în toate etapele istoriei sale, **naţiunea română nu a dus lipsă de** trădători. Să facem, împreună, un tur prin istorie:

- 10 iunie 1574: hatmanul Eremia îl trădează pe **Ion Vodă,** trecând cu toată cavaleria la turci;

- 9 august 1601: este asasinat **Mihai Viteazul,** victimă a unui complot de care marea boierime nu a fost străină;

- 1785: martiriul lui **Hbria, Cloşca şi Crişan,** trădaţi de românii Onuţ Matei, Ştefan Trif, lacob Neagu, Dumitru Neagu şi preotul ortodox Moise, pentru **600** de galbeni;

- 27 mai 1821: Tudor Vladimirescu, trădat de cei mai apropiaţi căpitani ai săi Dimitrie Macedonski şi Hagi Prodan, surprins de intrigile spionajului englez şi mişcării Eteria a grecilor, condusă de prinţul Alexandru Ipsilante - agentul Moscovei, este măcelărit într-o manieră tipic balcanică;

- 10-11 februarie 1866: domnitorul **Alexandru loan Cuza** a fost detronat prin surprindere, în urma unui complot al marii boierimi şi capilor Armatei; cei care i-au arestat au fost căpitanii Costescu, Lipoianu şi Pilat, care-i juraseră „credinţă" comandantului suprem al Armatei*;

-1 iunie 1946; este executat mareşalul României, **Ion Antonescu,** şef al statului, trădat de Regele Mihai I, de liderii partidelor istorice, în

*** N.** edit.: Pe larg în ***„Culisele României".***

frunte cu luliu Maniu, de generalii Constantin Sănătescu şi Nicolae Rădescu şi cam de toţi românii; aşa se întâmplă cu cei care pierd războiul*;

- 25 decembrie 1989: este asasinat, cu forme „legale", **Nicolae Ceauşescu****,** preşedintele României, figură proeminentă a vieţii politice internaţionale din a doua jumătate a secolului XX, trădat dé propriul partid (P.C.R.), de Securitate, de Armată şi de serviciile de informaţii; răspunzător direct de „înlăturarea" cuplului prezidenţial Nicolae şi Elena Ceauşescu a fost generalul Victor Atanasie Stăriculescu, după cum singur o recunoaşte în cartea pe care a scris-o.

Toate naţiunile lumii, fără excepţie, au avut trădătorii lor, dar noi românii se pare că **am avut prea mulţi şi prea sus-puşi.** Suntem de o loialitate îndoielnică şi de o slugărnicie exagerată. Viteza cu care **nomenclatura comunistă** din România **s-a „reşapat" în clasă politică „anti-comunistă" şi „democratică"** a fost uluitoare.

Nu cumva „ca-meleonismul" este o trăsătură naţională? La urma urmei este şi aceasta o formă de supravieţuire. în toate trebuie să existe însă nişte limite, un anumit simţ ai măsurii', care ne lipsesc.

Dacă n-ar fi fost Nicolae Ceauşescu şi „epoca de aur", unde s-ar fi desfăşurat Sommetul Francofoniei din septembrie 2006, eveniment ce a reţinut atenţia întregii lumi?

Oare, nu cumva, românii i-au făcut lui Nicolae Ceauşescu o nedreptate strigătoare la cer? Ce a făcut pentru România un Corneliu Coposu, comparativ cu Ceauşescu, pentru a avea dreptul ia un bust în Piaţa Revoluţiei şi ia un bulevard care să-i poarte numele?

' Nutresc convingerea că Naţia română nu se va spăla de **păcatul uciderii cuplului prezidenţial Nicolae şi Elena Ceauşescu în sfânta zi de Crăciun,** 25 decembrie 1989, până când fostului preşedinte martir al României nu i se va înălţa o statuie în faţa Casei Poporului pe care a ctitorit-o, iar „analfabetei" Elena Ceauşescu un bust în faţa Casei Academiei României, construită prin grija ei...

însănătoşirea şi „purificarea" societăţii româneşti va fi un proces îndelungat, extrem de confuz şi dureros. Acesta **ar trebui să înceapă cu serviciile secrete ale statului.** Dacă nici aici nu vom avea oameni cinstiţi, patrioţi, profesionişti de înaltă clasă, cu spirit de corp, dar mai.ales de sacrificiu pentru interesele României vom rămâne o naţiune fără viitor. Pentru scurt timp am nutrit speranţa că preşedintele **Traian Băsescu** este „omul providenţei", care după ce **ne-a lăsat fără flotă,** măcar va pune pe linia de plutire serviciile secrete. M-am înşelat.

*** N. edit:** Pe 2 iunie era ziua sa de naştere... După audienţa la rege, din 23.08.44, trebuia să plece la Focşani pentru a semna armistiţiul cu URSS. Atunci, adio speranţe de putere pentru partidele istorice, comunişti sau rege ! Telegrama de la Moscova a fost primită, în 23.08.44, ora 4, de Niculescu-Buzeşti, care l-a anunţat de urgenţă pe I. Maniu. Continuarea se ştie. Buzeşti a ajuns iediat ministru de Externe !...

** **N. edit:** „Judecat", de Crăciun, în biroul fostului comandant al Regimentului de Cavalerie, căpitan Ion Antonescu...

172

„Paraşutiştiî" din fruntea serviciilor secrete

Numirea, în continuare, **ia** conducerea **acestor servicii a unor** oameni politici **şi** nu **a** unor profesionişti cu o carieră îndelungată din interiorul acestora, ie va menţine, în continuare, în stare de paralizie şi ineficientă. Aceşti „directori" al S.R.I. şi S.I.E. îşi primesc aceste posturi ca recompensă pentru loialitatea faţă de îiderui partidului, pentru orice altceva, în afară de calificare profesională în materie.

Asemenea „directori" veniţi de aiurea, fără nici un fel de competenţe profesionale, nu numai îh România, ci şi în alte ţări, sunt numiţi **„paraşutişti"**

Ei „cad din cer" în vârful instituţiei, de regulă prin surprindere şi sunt, pe toată durata mandatului lor, **o adevărată calamitate** pentru ofiţerii profesionişti din serviciile secrete, fie ele de informaţii sau de securitate.

Foştii directori, loan Talpeş, Cătălin Harnage'a, Gheorghe Fulga, Virgil Măgureanu, Costin Georgescu şi Alexandru Radu Timofte au fost toţi, fără excepţie, „paraşutişti". Străini de domeniul pe care erau puşi să-l conducă, aceştia **nu şi-ar fi putut menţine fotoliile decât dacă s-ar fi lăsat pe mâna profesioniştilor,** lucru pe care sunt convins că **l-au şi făcut** Altfel îşi frângeau gâturile.

In ultimii 10 ani ai existenţei sale din epoca socialistă, şi **Direcţia Informaţii a Marelui Stat Major** a fost **comandată tot de un „paraşu-tist".** Este vorba de vice-amiralul **Dinu Ştefan (alias „Canaris"),** fostul şef al Consiliului Politic al Marinei Militare, „paraşutat" în fruntea acestui organ de cercetare strategică externă după mazilirea generalului Dumitru I. Dumitru, fost prieten la cataramă cu generalul Mihai Pacepa. Cu câtă competenţă a condus amiralul politruc Direcţia Informaţii, din respect faţă de instituţie, mă abţin să intru în detalii, deşi lé deţin pe toate.

Tot din categoria „paraşutiştilor" fac parte şi noii directori numiţi de preşedintele Traian Băsescu, respectiv **George Maior** la S.R.î. şi **Claudiu Săftoiu** la S.I.E. (în martie 2007, a demisionat - n.edit.).

Cei doi directori aleşi în mod absurd prin votul Camerelor reunite ale Parlamentului, ca şi când ar fi fost şefi de stat, şi-au dat arama pe faţă, adică **incompetenţa** în domeniu,.**încă din discursurile de instalare.**

Domnul George Ivlaior s-a lăudat că va face din S.R.I. *„o adevărată instituţie euro-atlantică".* Nimic mai absurd şi mai aberant, ţinând cont de adevărul universal, de secole şi milenii, potrivit căruia **serviciile secrete sunt cele mai naţionale din câte dispune un stat civilizatoare îşi cunoaşte interesele.**

în discursul său debil şi în afara cadrului, domnul C. Săftoiu vorbeşte de „profesionism", în condiţiile în care dânsul nu este nici măcar diletant.

Concluzia ce se desprinde este aceea că, şi pentru următorii patru ani, **calvarul serviciilor secrete ale României va continua...**

Marea Curăţenie Europeană -vor dispărea „petele americane"...

Noua condiţie a României de membru al Uniunii Europene, în mod obligatoriu, va trebui să producă schimbări profunde şi în ceea ce priveşte locul şi rolul serviciilor secrete româneşti. O primă schimbare

va trebui să constea din ieşirea acestora de sub tutela americană şi „europenizarea" lor.

Până la naşterea „Agenţiei Europene de Informaţii", proiect grandios în curs de **execuţie,** serviciile noastre de informaţii şi de securitate vor trebui să graviteze mai puţin în jurul C.I.A. şi F.B.I. şt mai mult în jurul organismelor de informaţii şi securitate în funcţiune ale Uniunii Europene, precum:

- *European Union Satellite Center (EUSC)* - Centrul Uniunii Europene de Cercetare prin Sateliţi, care a pus capăt dominaţiei S.U.A. şi Rusiei în acest domeniu de vârf al cercetării strategice globale;

- *Intelligence Division of the European Military Staff* ***(INTDIU)*** **-**Direcţia Informaţii a Statului Major Militar European, organ integrat de cercetare strategică, analiză şi prelucrare a informaţiilor înfiinţat în anul 1999; se înscrie în obiectivele Politicii Europene de Securitate şi Apărare, care, printre altele, are în vedere crearea de forţe armate integrate ale Uniunii Europene. ?

Pe măsură ce apar şi se dezvoltă structurile militare şi de informaţii ale Uniunii Europene, în aceeaşi măsură structurile N.A.T.O. degenerează şi dispar. Chiar dacă de la Bucureşti acest lucru încă nu se vede, N.A.T**.O. a devenit o alianţă militară desuetă,** care pe măsură ce a înaintat în Europa de Est **s-a** evaporat în Europa de Vest. Intrarea României în N.A.T.O. nu i-a adus nici un avantaj, ci doar servituti.

- *Situation Center (SITCEN)* - Centrul de Analiză şi Estimare, creat în 2001.

Acesta deserveşte Comitetul Politic şi de Securitate al Uniunii Europene, precum şi Statul Major Militar ai U.E. SITCEN colectează informaţii de la agenţiile naţionale de informaţii, precum şi de la alte surse (cercetarea prin satelit etc.), elaborează estimări şi asigură o informare preventivă la scară globală. Are un mare rol în monitorizarea şi gestionarea crizelor. Este condus de către înaltul Reprezentant al Consiliului Europei pentru Securitate şi Politică Externă (Javier Solana*).

-*Europol* - organ de cooperare, coordonare şi schimb de informaţi ijntre forţele de'poliţie din statele membre.

' într-un viitor nu prea îndepărtat, în mod sigur se va naşte şi Agenţia Europeană de Cercetare Radio-Electronică (probabil sub o denumire acoperită), ca replică la Agenţia Naţională de Securitate (N.S.A.) a S.U.A., gigantul care ascultă telecomunicaţiile întregii lumi şi sparge codurile şi cifrurile statelor.

Calitatea României de membru al Uniunii Europene cere ca **toţi cei care au ajuns în functii-cheie** în plan politic, în armată şi în serviciile secrete **cu ajutorul Washingtonului,** prin C.I.A., F.B.I. sau alte pârghii străine de Europa să **părăsească scena,** pentru **că oricum vor fi înlăturaţi.**** Asta da „curăţire"...

* N. edit: Fostul secretar-general al NATO...

N. edit: Ca la noi la nimeni: Marius Oprea e consilierul premierului Tăriceanu, face legi pentru reglementarea activităţii serviciilor secrete, acuză pe toată lumea, dar nu are certificat ORNISS. Altfel spus, respectivul e agent al unei puteri străine !!...

Capitolul X

POLITIA POLITICĂ - DEMOCRATICĂ ÎN VEST, TOTALITARĂ ÎN EST ?!

Nu românii au inventat „poliţia politică"...

în ultimii 17 ani, societatea românească **a** trecut prin transformări radicale, dar şi **prin traume de neimaginat, care au lovit şi zdruncinat** profund **coeziunea** naţională, **disciplina** socială, **continuitatea** istorică, respectul faţă **de legi şi** instituţiile statului, determinând dispreţ faţă **de prezent şi** neîncredere **în viitor.** Unul din izvoarele **acestor traume** l**-a constituit *„Legea lustraţiei" sau „Legea Ticu Du-mitrescu"* şi detestabilul său produs** care' se numeşte Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii **(CNSAS),** un fel de „tribunal inchizitorial politic".

în condiţiile în care ne numărăm printre cele mai sărace state din Europa şi diri lume, cu un Produs Intern Brut (PIB) de sub 2.000 dolari/ locuitor, în anul 2006, problema fundamentală **a** scenei politice româneşti au devenit *„Dosarele Securităţii"* şi *„demascarea Securităţii ca poliţie politică".*

O propagandă imbecilă, anti-ştiinţifică, falsă din toate unghiurile şi găunoasă în însăşi esenţa şi scopurile sale **lasă impresia că singurul stat din lume care ar fi dispus de o „poliţie politică" ar fi fost R.S. România, iar apartenenţa şi colaborarea cu aceasta ar constitui cele mai reprobabile crime.**

Oameni de doi bani, fără cultură, fără viziune politică, fără studii în domeniul arhivistic fac „cercetări şi pronunţă sentinţe".

Această bubă purulentă pe trupul societăţii româneşti care este CNSAS s**-a** constituit, cu de la sine putere, într-o „autoritate deasupra oricărei autorităţi", **încălcând cu totală neruşinare prevederile Constituţiei României şi orice idee de drept.***

„Poliţia politică", element esenţial al securităţii oricărei formaţiuni statale, **a existat, sub diferite forme, de mii de ani.**

Cei care ştiu ce înseamnă statalitate şi putere în stat tind să creadă că **mai întâi a apărut „poliţia politică" şi apoi statul.**

„Revoluţia franceză" - „democraţia" cu poliţie politică

în epocile precapitaliste, spionajul, contraspionajul şi securitatea internă cu pivotul ei principal „poliţia politică" au făcut corp comun. Era şi normal să fie aşa, având în vedere că, fără informaţii, „poliţia politică" nu poate exista şi funcţiona, iar securitatea **statului** se confunda cu securitatea monarhului.

N. edit.: Procurorii au descoperit grave ilegalităţi în actele contabile de la CNSAS. Subiectul s-a stins foarte rapid...

175

De mii de ani, în atenţia „poliţiei politice", indiferent ce nume a purtat aceasta s-au aflat **delictele** politice îndreptate împotriva purtătorului puterii în stat Acest lucru a fost valabil pe timpul faraonilor în Egiptul Antic (3.000 î.e.n.), pe timpul Imperiului Persan (600 î.e.n.) purtând numele de „Ochiul regelui", dar şi în epoca lui Napoleon Bonaparte (1799-1814), când a primit numele de Ministerul Poliţiei.

Este cazul să subliniez că „politia politică" în sensul modern al conceptului nu s-a născut în RS. komănia, ci în focul Revoluţiei franceze (1789-1798). Părintele „poliţiei politice" a lumii capitaliste a fost Joseph Fouche (1758-1820) , numit ministru al poliţiei de către Napoleon Bonaparte.

Ministerul Poliţiei creat de către J. Fouche avea două departamente. Este vorba de Departamentul poliţiei generale, condus de Real şi Departamentul Securităţii Publice, adică „poliţia politică" sau „Departamentul poliţiei secrete", condus de Desmartes, mâna dreaptă a lui Fouche.

Istoria universală îl consideră pe J. Fouche, drept cel mai versat şi mai diabolic şef de „poliţie politică" din toate timpurile, punându-i în sarcină:

- decapitarea regelui Ludovic al XVI-lea şi a reginei Maria Antoanetta;

- aducerea la putere a Iacobinilor, conduşi de Robespierre, precum şi trimiterea la ghilotină a acestuia;

- întocmirea de dosare tuturor oamenilor politici, fie ei regalişti sau republicani, care se manifestau pe scena politică a Franţei;

- sprijinirea restauraţiei sub regele Ludovic al XVIII-lea şi conducerea până în 1816 â Ministerului Poliţiei, reorganizând „poliţia politică" potrivit noilor condiţii politice din Franţa. .

„Dosarele poliţiei politice" create de Foùche au intrat în arhivele statului şi nu au constituit obiect de batjocură, speculaţii şi şantaj murdar, ca „Dosarele Securităţii" din România epocii socialiste 1947-1989.

Serviciile de spionaj, contraspionaj şi de securitate, adică poliţia politică au făcut corp comun până la începutul secolului XX.

Siguranţa Generală - născută de... ţăranul român

Poliţia politică din România s-a născut în focul şi sângele marii răscoale ţărăneşti din 1907, care a luat total prin surprindere autorităţile sfatului. Acest eveniment de un tragism maxim, care la vremea lui a îngrozit nu numai Europa, ci întreaga lume, prin amploarea şi bestialitatea represaliilor, a fost

scos din istorie după decembrie 1989, iar monumentul din Piaţa Obor, închinat memoriei celor 11.000 de ţărani ucişi a fost distrus.

Aşa cum rezultă din *„Memoriile lui Eugen Cristescu",* fost şef al Serviciului Special de Informaţii"(S.S.I.) în perioada 1940-1944, nici după înăbuşirea, cu ajutorul Armatei, a revoltelor ţărăneşti, guvernul liberal nu a putut stabili, în mod precis şi documentat, dacă la cauzele

*** N.** edit: De origine iudaică.

176

de ordin social şi economic nu s-au adăugat şi elemente de propagandă şi agitaţie. **Experţii guvernului nu au putut găsi explicaţia generalizării răscoalei după semnalul dat din comuna Flămânzi, judeţul Botoşani.** De asemenea, nu s-a putut stabili **dacă în geneza marilor tulburări din sângerosul an 1907 s-au infiltrat şi influenţe** străine, venite din afara frontierelor ţării.*

Singura constatare justă a guvernului a fost aceea că **defecţiunile informative** legate de anul 1907 **s-au datorat lipsei unui organ central de informaţii,** cu antene specializate (adică **reţele de informatori)** răspândite pe tot teritoriul ţării şi care să desfăşoare'activităţi informative şi contrainformative, dar şi'de neutralizare şi dincolo de frontiere.

Acestea au fost motivele care au condus, în anul **1908,** la **înfiinţarea Direcţiei Siguranţei Generale a Statului** din Ministerul de Interne, **adică a „Poliţiei politice".** Această nouă instituţie avea misiunea de a conduce activitatea poliţienească, administrativă şi judiciară din ţară, dar mai ales de a opera pe teren informativ, ocupându-se îndeosebi'de evenimentele şi infracţiunile cu caracter politic, adică făcea „poliţie" politică.

Trădătorii - subiect tabu pentru CNSAS !...

Domnilor din C.N.S.A.S., dacă tot v-aţi apucat, fără să vă ceară nimeni, să „deconspiraţi" Securitatea ca poliţie politică, **de ce nu „deconspi-raţi" şi Direcţia Siguranţei Generale a Statului,** din perioada 1908-1947, mai ales că „securitatea" din epoca socialistă a fost o continuare directă a acesteia, a lucrat cu aceleaşi metode, dar în interesul altei clase ? **

în contextul nebuniei generale din România zilelor noastre, generată de nişte sceleraţi şi iresponsabili în jurul „arhivelor Securităţii", consider că este util să ne întoarcem puţin în istorie şi să readucem în actualitate câteva date de cunoaştere a „Poliţiei politice" din perioada interbelică.

Direcţia Siguranţei Generale a Statului, întruchipând „poliţia politică" a României moderne şi „democratice" **a înfiinţat câte o brigadă specială de siguranţă în fiecare capitală de judeţ şi a reorganizat poliţiile de frontiera,** pentru a putea pătrunde mâi în adâncime în ţările limitrofe, pentru culegerea de informaţii ce interesau siguranţa frontierelor naţionale.

Structurile informative teritoriale nu depindeau, sub nici o formă, de prefecţii de judeţe, fiind **subordonate nemijlocit Direcţiei Siguranţei Generale.**

'în Bucureşti au îuat fiinţă mai multe brigăzi speciale de siguranţă, înglobate în Inspectoratul brigăzilor centrale.

*** N.** edit.: Din istorie ştim că ţăranii s-au ridicat împotriva „arendaşului român" şi nu a boierilor, mat mult plecaţi din ţară. Nu se spune, însă, că „arendaşul român" era de fapt... evreu, după cum semnalase de mult Mihai Eminescu... **** N.** edit.: CNSAS nu se atinge de securiştii din perioada 1944-1965 (majoritatea evrei) şi nici de trădători î Semn clar că deranjează doar Securitatea (mult-prea) Naţională...

177

Direcţia Siguranţei Generale a Statului, pe toată durata existenţei sale **a cooperat cu structurile de informaţii şi contrainformaţii ale Armatei. în** situaţiile de criză, când poliţia politică s-a dovedit incapabilă să controleze situaţia s-a apelat la **Armată,** care a tras în manifestanţi, fără ezitare şi fără a fi incriminată, aşa cum s-au petrecut lucrurile În 1918, 1929 şi 1933.

Direcţia Siguranţei Generale a avut în atenţie acţiunile separatist-iredentistê ale ungurilor din Transilvania, acţiunile subversive sovietice din Basarabia, anihilarea Partidului Comunist din România ca „agentură a Moscovei", **dar şi a mişcării legionare** aservită Germaniei celui de-al treilea Reich. Caracterul politic al acestor misiuni este evident.

Politia politică interbelică a cooperat strâns cu Serviciul Secret de informaţii, înfiinţat în 1924, condus de Mihail Moruzov, ofiţer provenit din Direcţia Siguranţei Generale. Pentru acţiunile sale ariti-legionare, M. Moruzov a fost asasinat în închisoarea Jilava în noaptea de 27 noiembrie 1940, de către legionari.*

După asasinarea lui M. Moruzov, Serviciul Secret de Informaţii este reorganizat din temelii, scos de sub tutela Marelui Stat Major àl Armatei şi, sub denumirea de **Serviciul Special de Informaţii,** devine un organ naţional, **subordonat şefului statului,** adică generalului Ion Antonescu. în fruntea noului serviciu a fost numit colonelul Eugen Cristescu, provenit din Direcţia Generală a Siguranţei.

Nu încape nicio îndoială că între poliţia politică şi serviciul de spionaj din perioada interbelică a existat o adevărată simbioză.

Serviciul Special de Informaţii **(SSI),** condus de legendarul Eugen Cristescu **a funcţionat între 1940-1945, cea mai grea perioadă din întreaga istorie a României moderne. S.S.I. a colaborat cu serviciile de spionaj ale Germaniei celui de-al treilea Reich, dar nu s-a subordonat niciodată acestora. îmi** este foarte teamă că serviciile secrete româneşti din

zilele noastre sunt mult mai controlate de către americani, decât au fost cele din perioada lui Ion Antonescu de către germani.

„Dosariada" - McCarthismul românesc...

„Deconspirarea Securităţii" **ca poliţie politică şi *„dosariada"* din anul 2006 sunt acţiuni degradante, iraţionale, de dezbinare a societăţii româneşti şi ele otrăvire a atmosferei sociale. Aceasta se aseamănă foarte mult cu perioada McCarthismului(1950-1954) din S.U.A.,**

de care cetăţenii acestei mari ţări se ruşinează şi în 2007 mai mult decât de pierderea războiului din Vietnam.

Analiştii politici americani, printre care şi reputatul Richard Gid Powers au considerat „McCarthismul" drept o *„demenţă politică",* o adevărată crimă împotriva democraţiei americane, o pagină neagră în istoria S.U.A., iar pe senatorul Joseph R. McCarthy**, autorul şi promotorul acestui fenomen, l-au comparat fără menajamente cu Adolf Hitler**.

N. edit.: Dar şi pentru a nu **se** afla că Horia Sima era agentul său...

Pe larg în *„Culisele României"- vol.* **II. ' N. edit:** De origine iudaică.

178

Cu siguranţă că amărâtul de Ticu Dumitrescu, autorul şi promotorul legii care-i poartă numele, nu este nici la degetul mic dé la un picior ai lui McCarthy. Senatorul american **McCarthy, prieten intim cu Richard** Nixon **şi cu Edgar Hoover,** eternul director general al F.B.I., **făcea parte din elita Partidului Republican.**

Ticu Dumitrescu nu este nimic. Cel mult, un produs rezidual al epocii totalitariste cu înclinaţii de tip fascisto-balcanice.

Atât „McCarthismul", cât şi „antisecurismul" din România au ca platformă comună „anticomunismul" de tip extremist, aberant şi intolerant, neavând absolut nimic cu valorile democraţiei.

„McCarthismul" s-a sprijinit pe cercurile politice ultra-conserva-toare de extremă dreaptă şi pe biserica catolică, fiind manipulat din umbră de către F.B.I., adică de către „poliţia politică". **„Antisecurismul"** din România se sprijină pe cercurile reziduale din fostele partide istorice, este **manipulat de grupuri de interese interne şi exploatat de servicii străine de spionaj, cu precădere de către C.I.A.**

„McCarthismul" a vânat „agenţi comunişti" infiltraţi în toate structurile politice şi militare ale S.U.A., iar „antisecurjsmul"din România vânează „informatori ai Securităţii", strecuraţi chipurile peste tot, în partidele politice şi în administraţia de stat.

„Listele negre" - lipsa de imaginaţie a CIÄ !

„McCarthismul" s-a bazat pe „listele negre" care au traumatizat întreaga elită politică şi culturală din S.U.A. „Antisecurismul" din România se bazează pe „dosare" cu aceleaşi efecte, la scară naţională.

„McCarthismul" avea ca instrument de lovire „Comitetul de Analiză a Acţiunilor Antiamericane", „antisecurismul" loveşte prin intermediul C.N.S.A.S.

Orice om politic sau de cultură din S.U.A. aflat pe „listele negre" era distrus. La fel se întâmplă cu cei pe care C.N.S.A.S. îi declară, cu dovezi sau fără **dovezi, *„informatori ai Securităţii"* care au făcut *„poliţie politică".***

In perioada „McCarthismului", orice american care dorea **să** distrugă un alt american, indiferent de poziţia lui socială, făcea o „notă informativă" către „Comitetul de Analiză â Activităţilor Antiamericane" (HUAC), iar McCharty îl trecea pe „lista neagră".' **Scoaterea de pe „lista neagră" îl costa, pe un om politic sau de cultură american, o avere.** Cu siguranţă că şi cei aflaţi în atenţia C.N.S.A.S. trebuie **să** scoată ceva sume din buzunar pentru a fi declaraţi că *„nu au colaborat cu Securitatea".*

Şi copiii îşi pot da seama că **„antisecurismul" din România este folosit, ca armă murdară şi de o josnică laşitate, pentru distrugerea adversarilor politici.**

în acest context, îmi permit aprecierea că **doamna Mona Muscă,** de departe cu un cap mai sus decât toate „elitele politice" din **P**.N.L. şi **P**.D. **a fost „asasinată politic", ca adversară de temut şi nu ca „informatoare a Securităţii".**

179

Numai un debil mintal poate confunda contraspionajul extern, în care a fost spre cinstea ei implicată Mona Muscă, cu acţiunile de „poliţie politică".;.

Printre victimele „McCarthismului" s-au numărat câteva sute de diplomaţi americani de carieră din Departamentul de Stat, acuzaţi că ar fi fostsub influenţa Partidului Comunist din S.U.A.

McCarthy - manipulat de Edgar Hoover

Foarte „infestate cu comunism" au fost considerate mediile culturale din S.U.A. **418 scriitori şi jurnalişti americani** au fost trecuţi **pe „listele negre".** Printre aceştia s-au numărat: Adrian Scott, Lester Cofe, Ring Lardoner, John Howard Lawson, Albert Maitz, Samuel Ornitz, Herbert Biberman şi mulţi alţii.

în anii „McCarthismului", în multe oraşe din S.U.A. au fost organizate **„ruguri de cărţi subversive",** amintind de arderea cărţilor în Germania celui de-al treilea Reich. Flagelul „McCarthismului" a făcut ravagii în şcolile şi universităţile americane, acuzate că sunt „infestate" cu idei şi „agenţi comunişti". **Mii de învăţători şi profesori au fost daţi afară din învăţământ.**

în culmea demenţei sale, într-o expunere publică pe posturile de radio şi televiziune din cursul anului **1953,** Joseph R. McCarthy **i-a declarat „agenţi comunişti" pe** foştii preşedinţi ai S.U.A., **F.D.** Roosevelf, **H. Truman*,** precum **şi** pe legendarul general **George Marshall.**

Interesant a fost faptul că preşedintele D. Eisenhower*, al cărui prim mandat s-a suprapus cu „McCarthismul" **a întreţinut relaţii „excelente" cu senatorul McCharty.**

„Führerul american", cum l-a dezmierdat presa sănătoasă din S.U.A. pe senatorul McCarthy, şi-a rupt gâtul şi a fost **scos pe brânci de pe scena politică a** S.U.A. **în 1954,** când a declarat, tot public, „adevărul" potrivit căruia conducerea superioară a armatei S.U.A., precum şi Biserica Protestantă ar fi „infestate" cu agenţi comunişti.

Senatorul McCarthy a dispărut, dar nu şi **spiritul „McCarthismului".** Acesta **a supravieţuit în subteran, în cadrul F.B.I.,** adică al poliţiei politice americane **fiind susţinut de către Edgar Hoover, mentorul şi manipulatorul senatorului J. McCarthy,** până în anul 1972, când maleficul director al F.B.I. s-a petrecut dintre cei vii.

Pentru cei care doresc să se documenteze ce a însemnat „McCarthismul" în istoria S.U.A. le recomand cartea *„The History of American Anticomunism",* de Richard Gid Powers, Editura The Free Press, New York, 1995.

Cred că **C**.N.S.A.S. **şi „antisecurismul" din România s-au s-**inucis **când** au atacat Biserica **Ortodoxă** a **României.** Până. mai ieri, nu au îndrăznit să atace frontal şi Armata României, dar nici acest lucru odios nu este exclus. De la indivizii care domină în C.N.S.A.S. orice este posibil...

*** N.** edit.: De origine iudaică.

Abraham Lincoln - „părintele" poliţiei politice din SUA

Nu am intenţia de a „deconspira" toate organismele de securitate din lume ca „poliţii politice", dar nirpot să nu fac acest lucru în cazul „securităţii" americane, ce poartă numele de **F.B.I.** şi al forţelor adiţionale pe caré se sprijină. Aceasta pentru că prea dispun de informaţii' de mare valoare şi actualitate şi prea suntem „pro-americani".

Nu voi intra prea mult în „trecutul istoric" al **S.U.A.,** pentru că cei 231 ani de când există acest **stat federativ multinaţional, creat în mod artificial de emigranţi,** cu greu se pot numi istorie' comparativ cu statele din marile civilizaţii ale lumii. Pentru a avea o autentică şi matură istorie, americanii trebuie să mai aştepte măcar o 1.000 ani...

în sensul modern al conceptului, **politia politică americană** s-a **născut în anii războiului de secesiune (1861-1865),** constituind un element esenţial în obţinerea victoriei dé către Armata Federală nordică, împotriva forţelor rebele, confederate sudiste, **fiind opera legendarului preşedinte Abraham Lincoln.**

Atât în instituţiile administraţiei federale de la Washington, cât şi în restul teritoriului S.U.A., existau numeroase şi influente forţe pro-sudiste care promovau o politică secesionistă şi de menţinere a sclaviei şi care sabotau eforturile de război ale Administraţiei Lincoln. Până când acestea nu au fost

lichidate, armata federală a suferit înfrângeri sângeroase pe fronturile de luptă în primii ani ai războiului.

Primul şef al poliţiei politice americane (numită ***„Secret service')*** a fost **Allen Pinkerton** (1819-1884), de origine scoţiană. Până la înfiinţarea „Serviciului Secret" în **1861,** Pinkerton a lucrat ca ofiţer în poliţia din Chicago.

Cel mai **mare eşec** suferit de poliţia politică americană din anii de început ai existenţei sale a fost **incapacitatea acesteia de a-l apăra pe preşedintele Abraham Lincoln,** care a fost **asasinat** de către un agent sudist, la 15 aprilie 1865.*

Şi FBI s-a „născut" în 1908...

O etapă superioară în evoluţia „securităţii americane", adică a „poliţiei politice", ca să fim în ton cu atmosfera din România pusă pe „decbnspirări", a constituit-o **naşterea la 26 iunie 1908 a Biroului Federal de Investigaţii (F.B.I.).**

Părintele F.B.I. a tost preşedintele Theodore Roosevelt, el însuşi fost comisar de poliţie. Ca şi parlamentarii din România zilelor noastre, congresmenii americani au încercat să încorseteze F.B;I. printr-o seamă de restricţii, printre care de bază era interzicerea de a utiliza agenţi

*** N. edit:** Agent al familiei Rothschild, care a finanţat ambele tabere. A. Lincoln refuzase ca Rothschild să preia emiterea monedei naţionale/Aparent, agentul s-ar fi sinucis imediat după atentat. în realitate a trăit în Anglia, stipendiat până la sfârşitul vieţii... A se vedea ***„Conspiraţia Satanei".***

acoperiţi pentru investigarea, mai ales, a delictelor economice. Se temeau'şi ei, ca şi românii, să nu li se cunoască sursele ilegale, gang-stereşti, de acumulare a averilor.

Congresul S.U.A. a eşuat în toatejeforturile sale, de a-şi subordona şi controla serviciile secrete americane, care s-au dezvoltat continuu sub controlul preşedinţilor S.U.A., ele atingând proporţii gigantice, pe măsura nevoilor S.U.A.:'o „democraţie imperială" cu o suprafaţă de 9.529.063 kmp şi o populaţie de peste 300.000.000 locuitori.

Un imperiu de dimensiunile S.U.A., cu interese globale, dispunând de o putere militară fără egal în istoria Omenirii, nu se poate menţine şi consolida cu vorbe goale despre *„valorile democraţiei şi drepturile omului".* Trebuie să fii deosebit de naiv ca să crezi în sloganurile propagandei psihologice versate ale Washingtonului. Sunt însă mulţi români care cred...

La înfiinţarea sa în 1908, F.B.I. avea sub 100 de agenţi, dar a crescut rapid', ca Făt Frumos din basmele românilor. în 1940, numărul agenţilor era de 898, în 1945 de 4.886, în 1965 de 15.000, iar în 2006 de peste 25.000 de agenţi. F.B.I. este structurat pe un număr de 10 direcţii, fiecare direcţie fiind specializată pe un anumit gen de misiune.-

Până la naşterea C.I.A. în 1947, F.B.I. a constituit forţa de bază în spionaj la scară globală, precum şi în contraspionajul intern. Dintotdeauna, misiunile F.B.I., ca de altfel ale tuturor serviciilor secrete din S.U.A. au fost formulate nu de către Congresul S.U.A., ci de către preşedinţi.

FBI = KGB = Gestapo !

Iată misiunile F.B.I. rezultate din Ordinul Executiv strict secret nr. 10241/1951, semnat de către preşedintele Harry Truman:

1. - combaterea actelor de sabotaj, de spionaj, precum şi a oricăror forme de asociere şau tangenţă cu agenţii de spionaj şi de subversiune;

2. - combaterea actelor de trădare şi de instigare cu caracter subversiv;

3 - anihilarea instigaţiilor la revoluţie şi la utilizarea forţei în scopul schimbării formei de guvernământ constituţional din S.U.A.;

4. - descoperirea şi sancţionarea oricăror dezvăluiri neautorizate de informaţii cu caracter confidenţial;

5. - descoperirea şi anihilarea unor acţiuni, de orice natură, favorabile intereselor unor state şi guverne străine şi dăunătoare intereselor S.U.A.;

6. - combaterea şi anihilarea acţiunilor tuturor organizaţiilor străine şi autohtone aflate pe lista Procurorului General al S.U.Ä. ca fiind de natură totalitară, fascistă, comunistă sau subversivă.

Se poate constata că misiunile generale ale „poliţiei politice" din S.U.A. au fost formulate atât de larg şi de permisiv, încât F.B.I. îşi putea permite orice, atunci ca şi în zilele noastre.

182

De-a lungul existenţei sale ca poliţie politică, F.B.I. nu a fost cu nimic mai prejos decât K.G.B.-ul comunist şi Gestapo-ul nazist.

între 1924-1972, adică timp de 48 ani, în fruntea F.B.I. s-a aflat sinistru! Edgar Hoover, o personalitate cu nimic mai prejos decât Lavrenti Beria, şeful K.G.B., care i-a terorizat pe ruşi şi Heinrich Himmler, şeful Gestapo, care a terorizat întreaga Europă.

„Vitejiile" FBI

Limitându-ne strict la activitatea F.B.I. ca „poliţie politica" şi apelând la sursele americane cele mai credibile, vom pune în lumină **principalele operaţii şi acţiuni prin care** acest temut organism **s-a făcut remarcat** din 1008 încoace, şi anume:

- transformarea clasei politice conducătoare a S.U.A. **într-un ostatec al F.B.I.** prin întocmirea a circa **500.000 de dosare,** cuprinzând elemente compromiţătoare ale unor oameni politici reprezentativi, atât din Partidul Republican, cât şi din Partidul Democrat;

Aceasta a fost arma de şantaj general, prin care Edgar Hoover **s-a** menţinut în funcţia de director general al F.B.I. 48 ani, până în ziua în careşi**-a** dat obştescul sfârşit. Pe preşedintele D. Eisenhower, în cele două mandate

(1953-1961), E. Hoover l**-a** şantajat prin amanta acestuia Kay Summersby, care era şi informatoare a F.B.I.;

- anihilarea, până la distrugerea totală, a **forţelor şi structurilor politice cu orientare de stânga,** fie ele de esenţa liberală, social democrată sau comunistă, prin încălcarea Constituţiei S.U.A. şi a legilor ce garantează „libertăţile unice" în societatea americană;'

Lupta împotriva „comunismului" a constituit misiunea fundamentală a „poliţiei politice" americane pe toată durata secolului XX. După 2001, locul acesteia a fost luat de „lupta împotriva terorismului internaţional".

- în perioada interbelică, mai ales după apariţia pe scena politică a U.R.S.S., F.B.I'. a efectuat **operaţii masive de expulzare din** S.U.A. a aşa-ziselor „forţe radicale" şi „ultra radicale", totalizând peste **200.000** de oameni.

în aceste „forţe" au fost inclusiv oameni cu vederi de stânga, membrii Partidului Comunist American şi ai Partidului Comunist Laburist American, ai Partidului Social Democrat, dar şi cei din mişcările proliberale şi sindicale.

„Stâlpii" democraţiei americane: FBI, procesele politice şi asasinatele...

în tot cursul secolului XX, dar mai ales între **1935-1955*,** F.B.I. **s-a** dovedit a fi un **adevărat maestru în regizarea şi punerea în scenă a**

* N. edit: „întâmplător", este aproape exact perioada în care şi Stalin era lovit de frenezia proceselor politice...

unor procese politice cu efecte maxime în cultivarea spiritului anti-comunist în sânul opiniei publice din S.U.A.

Au căzut victime unor astfel de procese oameni politici, militanţi pentru drepturi civile, oameni de ştiinţă şi cultură, lideri din cadrul mişcărilor sindicale şi alţii. în această perioadă, în S.U.A. s-au derulat **145** de procese politice, din care **109** s-au încheiat cu **condamnări grele.**

Printre victimele proceselor politice puse în scenă de către F.B.I. s-au numărat Whitake Chambers, Harold Ware, Gerhard Eisles, Owen La Himore şi foarte mulţi alţii.

Apogeul proceselor politice din S.U.A. l-a constituit arestarea, judecarea şi condamnarea la moarte în **1951,** sub acuzaţia de „spionaj în favoarea U.R.S.S", a soţilor **Ethel şi Julius Rosenberg*.** Aceştia au fost **executaţi la 19 iunie 1953** pe scaunul electric, în celebra închisoare Sing Sing din New York, spre oroarea întregii lumi. Au rămas doi băieţi orfani pe care s-a oferit să-i crească Polonia.

Atunci când „raţiunile de stat" au cerut-o, poliţia politică americană a apelat, fără ezitări', la **asasinate politice.** Imensa majoritate a opiniei publice din S.U.A. este convinsă că F.B.I. nu ar fi străin de asasinarea lui **Martin Luther King** (jr.)**, militant anti-rasist, la 4 aprilie 1968, a preşedintelui **J.F. Kennedy***** la 22 noiembrie 1963, a procurorului-general al S.U.A. **Robert F.**

Kennedy (fratele preşedintelui)**"*, la 6 iunie 1 968***** şi a altor personalităţi mai puţin proeminente.

De aproape 100 ani, F.B.I. constituie **„stâlpul de rezistenţă" al democraţiei americane.** Uriaşa putere a F.B.I. rezultă şi din mesajul intim al preşedintelui Lyndon Johnson către succesorul său, preşedintele ales Richard Nixon, din decembrie 1969, în care spunea:

„Dacă nu ar fi existat F.B.I. şi Edgar Hoover, nu mi-aş fi putut duce la bun sfârşit misiunea de comandant suprem. Nu va trece mult timp şi vei înţelege şi tu, Dick, că depinzî de Edgar Hoover El este stâlpul de rezistenţă al unei cetăţi cu oameni slabi. Te vei baza pe el şi F.B.I. din ce în ce mai. mult dacă vrei să asiguri securitatea statului. Numai în F.B.I. poţi avea încredere deplină".

Ca „stâlp al democraţiei şi securităţii S.U.A.", **F**.B.I. s-a **bazat şi continuă să se bazeze atât pe puternice reţele de informatori, cât şi pe numeroase aşa-zise organizaţii neguvernamentale (O**.N**.G.), în special pe cele de extremă** dreaptă. Printre aceste se numără:

* N. edit.: De origine iudaică. Pe larg în ***„Războaiele secrete".***

** N. edit.: Martin Luther fusese agent FBI, creat şi devenit neascultător.

Pregătea un mare marş...

*** IM. edit.: în colaborare cu Mafia şi Secret Service... Mafiotul Sam Giancana, un vechi prieten al tatălui lui JFK, după ce l-a ajutat să ajungă preşedinte, foarte „dezamăgit" de nerecunoştinţa acestuia, a oferit trăgătorii de elită de pe pod... **** N. edit.: în 2006 au apărut dovezi că a fost împuşcat de agenţi FBI. ***** N. edit.: 6.6.1968=6.6.4x6=6.6.6+6+6+6. De 6 ori 6, numărul sacru iudaic.

Evrei irlandezi, fraţii Kennedy nu mai erau ascultători, atacau Mafia (iudaică -Sam Giancana, Joseph Profacci s.a.), voiau să înceteze războiul din Vietnam, să anunţe cooperarea cu extraterestrii etc, etc..

Cavalerii lui Columb, Ordinul Frăţiei Şoimilor, Legiunea Americană, Puterea Albă, Societatea John Birch şi altele.

Cel mai **puternic şi** mai **influent** aliat al **„poliţiei politice" din** S.U.A. **este Biserica Catolică.**

„Conspiraţia comunismului / terorismului internaţional"

Edgar Hoover a fost autorul teoriei ***„conspiraţiei comunismului internaţional".*** Tot ce s-a întâmplat în S.U.A., pe'plan intern dar şi pe plan internaţional, în decursul secolului XX, contrar intereselor „Marii Finanţe" americane, a fost rezultatul acestei „conspiraţii".

După 2001, interesele interne şi globale ale S.U.A. sunt ameninţate de ***„conspiraţia terorismului internaţional".*** împotriva acestei ^conspiraţii", S.UA răspund cu „războiul preventiv", adică dreptul de a lovi oricând şi oriunde în lume.

Mari personalităţi politice din istoria S.U.A., printre care şi **Richard Nixon şi Ronald Reagan, şi-au început cariera politică în calitate de informatori ai F.B.I.**

„Poliţia politică" americană, în frunte cu F.B.I., nu a abandonat şi nu va abandona niciodată lupta împotriva comunismului. Analiştii din cadrul F.B.I. şi **C**.I.A. nu cred în „moartea comunismului" şi se tem cumplit de revenirea acestuia, cândva în viitor. S-ar putea să aibă dreptate.

Temerile analiştilor americani sunt împărtăşite şi de analişti şi politologi din Europa Occidentală, printre care şi Brian Crozier, Hans Huyn, Constantine Menges şi Edouard Soblier. Cartea acestora *„Le Phénix rouge"* (Fenixul Roşu), apărută la Editura Rocher din Monaco, în 1995 a produs valuri în întreaga lume.

Politicienilor americani din zilele noastre le place să compare S.U**.A.** cu **Imperiul Roman.** Dacă este aşa, atunci aceiaşi politicieni americani ar trebui să ştie că **Imperiul Roman a luptat timp de 300 ani împotriva creştinismului, iar în final, a adoptat creştinismul. La fel s-ar putea întâmpla şi cu lupta** S.U.A. **împotriva comunismului...***

Un semnai în acest sens a fost dat şi de către **Albert Einstein.** în **1956,** acesta scria: *„Producţia de nevoi va trebui să înlocuiască producţia pentru profit a ordinii capitaliste".*

în acelaşi cadru, Einstein se pronunţa pentru necesitatea găsirii unei metode de distribuţie care să funcţioneze la fel de bine ca şi procesul de producţie. Ataşamentul lui Einstein pentru socialism este evident.

în condiţiile epuizării tot mai grave a resurselor planetei de către „societatea de consum", socialismul pare singura soluţie a salvării Omenirii.

*** N. edit:** A se vedea şi ***„Oculta Mondială" -* voi. MII** şi ***„Marele Satan" -***vol. **NI.**

185

Zeci de milioane de americani au dosare „democratice"..

împreună cu F.B.I., toate celelalte servicii secrete americane,

reunite sub egida „Comunităţii Americane de Informaţii", **desfăşoară acţiuni de poliţie politică.** Dintre acestea, cel mai apropiat de F.B.I. este ***„Army Intelligence",*** adică Serviciul de informaţii al Forţelor Terestre, cu un efectiv de **56.000** de specialişti. Acesta desfăşoară acţiuni şi operaţii de poliţie politică atât pe teritoriul S.U.A., cât şi în acele zone geografice ale lumii unde există baze militare ale S.U.A. **începând cu 2007, *„Army Intelligence"* va opera şi pe teritoriul României.**

încă din anii războiului din Coreea (1950-1953), apoi în perioada războiului din Vietnam (1965-1975). Army Intelligence a monitorizat, la scară naţională, atitudinea populaţiei S.U.A. faţă de aceste războaie şi alte intervenţii militare.

în Banca de date existente la *Army Intelligence* sunt cuprinşi zeci de milioane de americani care au luat parte la diferite manifestaţii de protest împotriva războiului. Acest lucru se face şi în legătura cu războaiele din Afganistan şi Irak din zilele noastre.

În **situaţiile de criză naţională,** cum a fost revolta populară din California cu centrul în Los Angeles, Biroul Federal de Investigaţii **(FBI),** Agenţia Centrală de Informaţii **(CIA),** Agenţia de Informaţii a Apărării **(DIÀ),** Agenţia Naţională de Securitate **(NSA) şi Forţele Armate ale S**.U**.A. îşi unesc forţele şi, sub comanda preşedintelui S**.U**.A., desfăşoară acţiuni de poliţie politică de nivel strategic,** pentru „salvarea ordinii de drept" şi respectarea „legalităţii".

Agenţia Naţională de Securitate **(N**.S.A.), cu peste **200.000** de specialişti şi circa **2.000** de centre răspândite în S.U.A. şi pe tot Globul, **interceptează convorbirile,** atât ale americanilor, cât şi ale restului lumii, **fără mandat de ia vreun „judecător".**

FBI are amprentele a... 180 milioane de americani !!!

Analiştii americani de mare prestigiu precum generalul de brigadă Monro Mac Closkey, Harry Howe Ranson (profesori la Harvard Uni-versity), Ford Rowan (fost ofiţer CIA), în operele lor capitale (cuprinse în bibliografia selectivă)' demonstrează, cu date, documente şi informaţii imbatabile, faptul că, **de zeci de ani, guvernele de la Washington îi spionează pe cetăţenii S**.U**.A.**

Introducerea tehnicii electronice şi în special a computerelor a condus la o creştere fantastică a puterii poliţiei politice americane în culegerea de date şi informaţii despre cetăţenii S.U.A. Aceste date de cunoaştere poliţienească sunt culese pe foarte multe canale.

Cu forţele şi mijloacele proprii, **F.B.I. dispune de probe de amprente vizând 180 milioane de americani. Despre circa 80 mili**oane **de americani se obţin date de cunoaştere de la serviciile fiscale. Datele personale ale clienţilor cerute de către bănci şi societăţile de asigurare sunt oricând la dispoziţia F.B.I.**

186

într-un sistem informatic centralizat purtând numele de cod ***HYDRA,*** alimentat cu date şi informaţii de către F.B.I., CIA, D.I.A. şi N.S.A. (specializată în spionajul radiôeiectronic) sunt cuprinşi circa 20 de milioane de americani, consideraţi „periculoşi" pentru securitatea naţională a S.U.A.

Date personale de cunoaştere, de interes pentru F.B.L, li se cer cetăţenilor americani şi cu ocazia eliberării permiselor de conducere auto. Stupefiant şi de-a dreptul incredibil pentru „democraţia americană", unică în lume prin amploarea „libertăţilor cetăţeneşti" este un alt canal şi anume folosirea copiilor din învăţământul preşcolar pentru culegerea de informaţii despre părinţii acestora.

Astfel, F.B.I. a întocmit şi impus o fişe-chestionar standard pentru înscrierea copiilor în şcoli, prin care, în afara datelor normale de nume, data naş-terii, situaţia la învăţământ şi starea sănătăţii, se cer date şi despre originea socială, apartenenţa politică, starea averii, comportamentul social şi alte informaţii despre părinţii elevilor.

în cursul anului 2006,'presa din România a făcut un scandal monstru în jurul „descoperirii faptului criminal" că Securitatea ar fi recrutat elev? de liceu/ Procedeul este standard în S.U.A. şi în toate statele civilizate ale lumii. Se ştie că toate liceele din Bucureşti au devenit nuclee ale traficului şi consumului de droguri. Cum ar putea fi combătut acest flagel, fără reţele de informatori din rândul elevilor?

Lagărele de concentrare din SUA aşteaptă doar „oaspeţii"...

Experienţa lumii civilizate a demonstrat faptul că poliţia politică poate neutraliza şi anihila, în numele „securităţii naţionale", indivizi, grupuri, organizaţii sau partide.

Atunci însă când „securitatea naţională şi ordinea de drept" sunt ameninţate de sute de mii, milioane sau zeci de milioane de oameni carejes în sfradă, poliţia politică nu mai face doi bani.

în asemenea situaţii trebuie să intervină armata ca principala forţă de lovire şi anihilare. Pe toată durata istoriei sale, armata S.U.A. a făcut şi face poliţie politică. Acest lucru s-a văzut cel mai bine pe timpul revoltei populare din 28 aprilie 4 mai 1992 din California, la care au participat mase turbulente de ordinul milioanelor, înăbuşită prompt şi cu înalt profesionalism de către armata S.U.A., din momentul în care aceasta a primit ordinul de luptă din partea preşedintelui George Bush (tatăl). Armata S.U.A. era pregătită pentru astfel de acţiuni.

Din 1950, când S.U.A. s-au implicat în războiul din Coreea, şi până în 2007, armata americană a executat, în fiecare an, aplicaţii strategice pe teritoriul S.U.A. de intervenţie împotriva unor tulburări de masă de mari proporţii, de natură să ameninţe ordinea de drept.

Aceste aplicaţii ş-au desfăşurat sub genericul ***„Garden Plot",*** de fiecare dată într-o altă zonă strategică a teritoriului S.U.A.

* N. edit.: Declanşat de acelaşi Marius Oprea, fără certificat ORNISS.

173

La *„Army Intelligence"* există date ultrasecrete despre toate categoriile de populaţie cu atitudini nefavorabile politicii Washingtonului. Există planuri de operaţii pentru orice oraşe sau zone potenţial periculoase. Se cunosc cu exactitate locurile unde se vor deschide lagăre de concentrare, precum şi câţi şi care dintre cetăţenii S.U.A vor fi internaţi în aceste lagăre.

în urma eşecului F.B.I. şi a celorlalte servicii secrete ale S.U.A. de a preveni loviturile teroriste de la 11 septembrie 2001, acestea au primit un vot de blam, iar rolul armatei S.U.A. ca poliţie politică s**-a** amplificat.

Peste „Comunitatea Serviciilor de Informaţii" a S.U.A. a fost creată **Agenţia Naţională de Securitate (NSA),** cu un efectiv de **75.000** de oameni, adică o **„hiper poliţie politică".**

„Beneficiarii revoluţiilor: nulităţile, trădătorii, carieriştii etc" (Danton)

Spre deosebire de Forţele Armate ale S.U.A., pregătite şi capabile să facă faţă oricărei situaţii revoluţionare, **Armata R.S. România,** pe toată durata existenţei sale (30.12.'1947 - 25.12.1989) **nu a executat nici o aplicaţie şi nici un fel de pregătire pentru a putea interveni împotriva unor mari manifestaţii de masă** ca cele din decembrie 1989. Tot ceea ce a întreprins 'Armata României începând din 16 decembrie **1989** şi până la începutul lunii ianuarie 1990 s-a bazat, nu pe planuri de operaţii dinainte pregătite, ci pe **pure improvizaţii,** cu rezultatele care se cunosc.

în momentul în care au primit alarma de luptă cu indicativul *„Radu **cel Frumos",*** niciun comandant, niciun şef de stat-major din unităţile şi marile unităţi ale Armatei **n-au avut habar de ce trebuiau să facă.** Iată unul din marile adevăruri ascunse ale aşa-zisei revoluţii din decembrie 1989. Cei care, la procesul „Grupului de la Timişoara" din 1990 au afirmat că Armata României *„a acţionat împotriva revoluţionarilor după nişte planuri de operaţii dinainte pregătite"* ar trebui judecaţi de un tribunal militar.

Clasa politică din România de azi este cel mai nenorocit produs al acelei „revoluţii"...

Georges Jacques **Danton** (1759-1794), unul dintre cei mai luminaţi conducători ai Revoluţiei Franceze din 1789-1794 a definit simplu şi genial revoluţia: ***„A fi dedesub şi a te ridica deasupra, iată ce înseamnă revoluţie".*** Printre cei „aflaţi dedesub" şi s-au ridicat deasupra, în afara unui număr limitat de valori, Danton identifica un mare număr de **frustraţi, nulităţi, panglicari, carierişti,** pătimaşi, agresivi, sângeroşi, **ratări,** scăpătaţi, pungaşi, gangsteri, criminali de drept comun, **trădători, artişti şi scriitori rataţi,** militari deblocaţi, răspopiţi, anarhişti, dictatori, dar şi brutari, măcelari, tâmplari, croitori, zugravi, grâtaragii etc.

Ceva asemănător s-a petrecut şi în România după decembrie 1989. Aşa că maestrul Octavian Paler nu trebuia să se mire de *„mediocritatea înfiorătoare"* a clasei politice româneşti din zilele noastre...

Americanii au înlocuit „dosarele clasice" încărcate cu hârtii, cu care îşi dau în cap unii altora politicienii din România, cu **„dosarele electronice",** cu posibilităţi nelimitate de încărcare, nepalpabile, intangibile şi extrem de simplu de distrus.

Diversiunea Liviu Turcu

Apariţia trădătorului de neam **şi ţară - Liviu Turcu** - pe scena politică din'România, la începutul lunii noiembrie 2006, nu a fost o „acţiune acoperită", ci o **acţiune „pe faţă",** la care **au participat:** Agenţia Centrală de Informaţii, Serviciul de Informaţii Externe şi foarte probabil preşedintele Traian Băsescu.

După ce au fost storşi de informaţii, **Mihai Pacepa** şi **Liviu Turcu,** aceşti doi păduchi contaminaţi cu tifos,' nu au mai valorat nici doi dolari pentru C.I.A. Periodic, cei doi trădători au fost utilizaţi de către propaganda psihologică a C.I.A. pe posturi de agenţi **provocatori** pentru atingerea unor scopuri politice. Cel mai probabil, **„bomba Liviu Turcu"** - explodată pe canalele de televiziune din România - a vizai **două obiective:**

• o încercare de ultimă oră de **subminare a admiterii României** în **Uniunea Europeană;**

• pregătirea condiţiilor pentru **acapararea conducerii P.S.D.** - la Congresul extraordinar al acestui partid, din 10 decembrie 2006 -, de către gruparea pro-americană.

De la înfiinţarea sa şi până în zilele noastre, C.I**.A. nu a dat doi bani pe trădători.** Experţii C.I.A. ştiu că, aşa cum şi-au trădat ţara, gunoaiele din clasa Mihai Pacépa şi Liviu Turcu pot trăda şi **S.U.A.** sau pe oricine.

Nevrând să mai cheltuiască cu ei, C.I.A. **şi** Casa **Albă** ni **i-au impus ca *„eroi ai luptei anti-comuniste",*** punând statui român să-i plătească regeşte.

Este **cea mai mare insultă** adusă **naţiunii române** din 1917 şi până în anul 2007, adică de la cazul trădătorului colonel prinţ Alexandru Stürza - reabilitat de regele Ferdinand, sub presiunile Germaniei, pentru care a lucrat.

„Dosariada" - o nouă operaţiune pentru dezbinarea românilor

Ar fi timpul ca, în România, mascarada dosarelor şi jocul inconştient cu „poliţia politică" să înceteze. Oare chiar să existe printre noi un om politic sau de cultură atât de idiot încât să creadă **că România va supravieţui ca stat fără o poliţie politică? Să** încercăm o abordare simplă, pe care bănuim că **ar** putea-o înţelege chiar şi cei mai nătângi dintre oamenii politic din România, plecând de la terorism, cotat **ca** *„cel mai mare pericol ce ameninţă Omenirea".*

Actul terorist, prin esenţa lui, este un delict politic. Acţiunile anti-teroriste sunt, mai presus de orice, acţiuni de poliţie politică, indiferent cine le execută. Forţele anti-teroriste ce acţionează **ca** poliţie politică

pot fi: serviciile secrete, forţele speciale anti-tero, poliţia, jandarmeria, dar şi Armata **ca** principală forţă de lovire.

Războiul împotriva terorismului internaţional declanşat de S**.U.A. şi purtat în Afganistan şi Irak este tot de domeniul acţiunilor de poliţie**

politica. Efectivele militare trimise de România în'irak şi Afganistan îndeplinesc tot misiuni de poliţie politică.

Este timpul ca societatea românească să se trezească la realitate. C.N.S.A.S., „ghilotina politică" inventată de către C.D.R., îşi decapitează autorii. Aşa se întâmplă când oamenii politici sunt incapabili să anticipeze efectele pe termen lung ale unor decizii negândite.

Minţi bolnave din categoria celor aflaţi „dedesub" în epoca regimului socialist au transformat România într-o „monstruozitate **a** poliţiei politice", în condiţiile în care, **efectivele forţelor de securitate erau în jur de 17-18.000, din care doar 400-500* constituiau „poliţia politică" propriu-zisă.**

Concluzia finală este aceea **că, dacă nu vom şti să ne digerăm într-un mod inteligent şi creator trecutul, riscăm să dispărem atât ca stat, cât şi ca naţiune...**

ANEXE

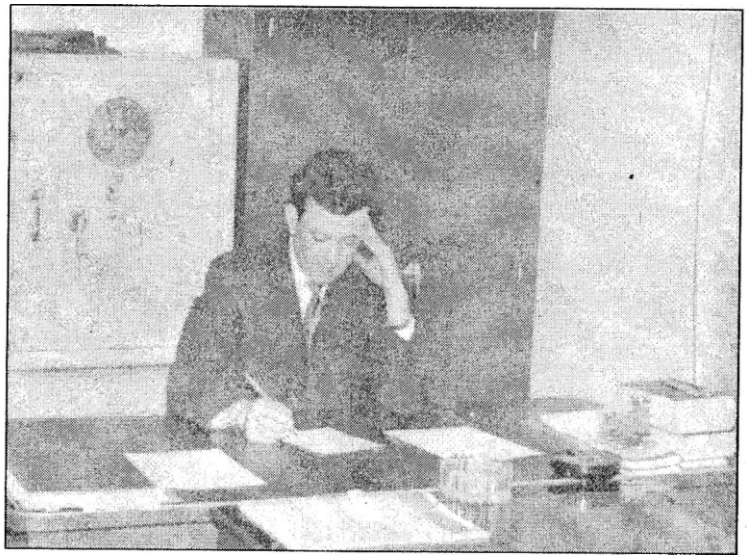

Londra -1961 - în birou

Londra -1961 (cu soţia - n.edit.)

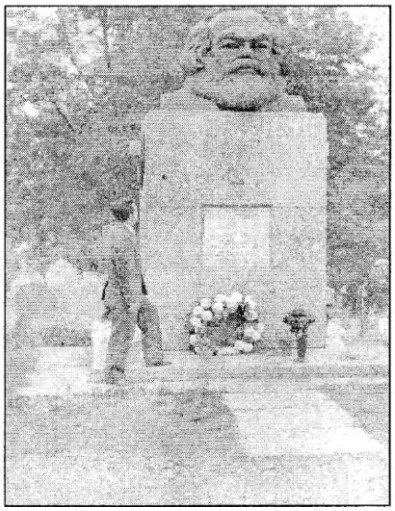

Londra -1963

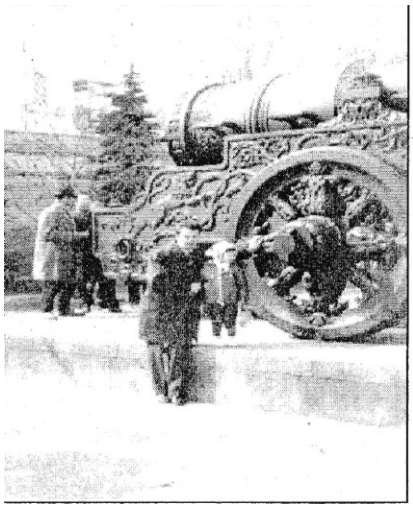

Moscova» 1966

Bucureşti - iulie 1968

Roma-iulie 1968

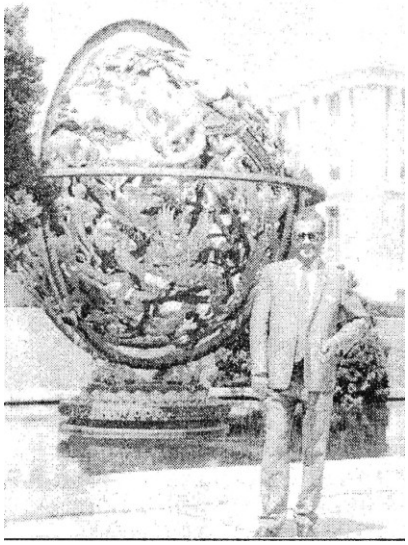

Gheneea-1984

Ankara -1974 179

Bucureşti - septembrie 1975

Translator 180

Viena -1979

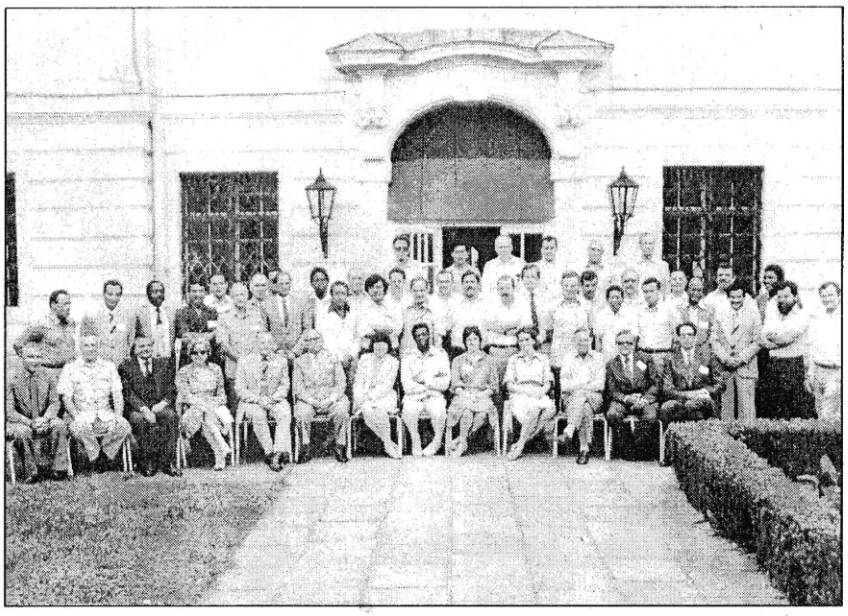

Viena-1981 181

Cotroceni - consilier

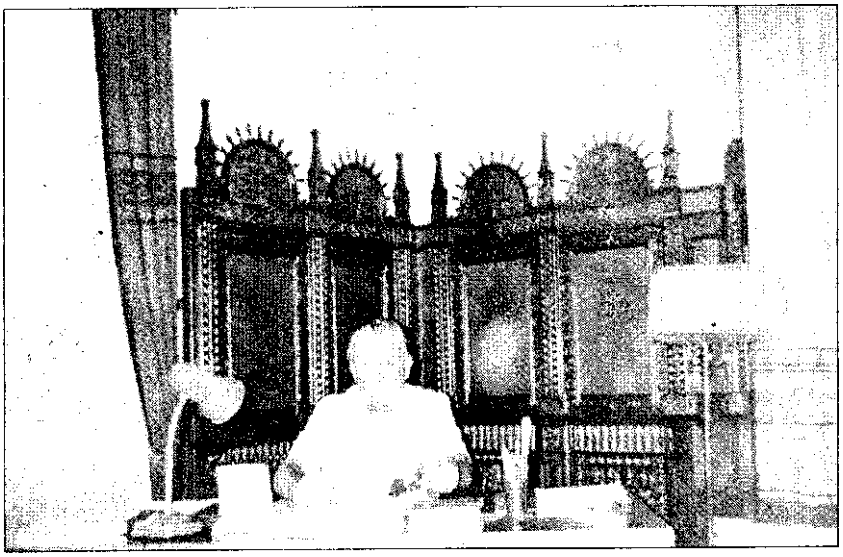

Cotroceni - iulie1993 182

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

Dinu Nicodin *Revoluţia,* Ed. Socec, Bucureşti, 1939
Harry Howe Ransom *Central Intelligence and National Security,* Ed. Harvard University Press, SUA, 1958
Sanche de Gramont *The Secret War. Since World War II,* Ed. Putnam, New York, 1962
Christopher Felix *The Spy and His Masters,* Ed. Sècker Warburg, Londra, 1963
Arch Whithouse *Espionage and Counterespionage,* Ed. Double Day, New York, 1964
Brig. Gen Monro Mac *The American Intelligence Community,*
Closkey Ed. Richard Rosen, New York, 1967
Eugen Cristescu *Memorii,* Ed. Min. de Interne, 1968
Ronald Seth *Encyclopedia of Espionage,* Ed. New English Library, Londra, 1972
Victor Marchetti *The C.I.A. and the Cult of Intelligence,*
John D. Marks Ed. Dell Book, New York, 1974
Ford Rowan *Technospies the Secret Nework that Spies on You,* Ed. G. P. Putnam, New York, 1978
Chapman Pincher *Too Secret, Too Late,* Ed. Martin's Press New York, 1984
Jeffrey T. Richelson *A Century of Spies,* Ed. Oxford University Press, New York, 1995
Richard Gid Powers *The History of American Anticomunism,* Ed. The Free Press, New York, 1995
James Banford *Body of Secrets, How America's N.S.A. Eaves Drop On the World,* Ed. Arrow Los Angeles.
Vasile Lăpăduşi, *Spioni şi trădători,*
Constantin Gâdea Ed. Little Star Impex S.R.L.,
loan Vaier Man Bucureşti, 2003
coL(r) Remus Macovei *Corupţia şi Armata Română,* Ed. Muntenia, 2003

CUPRINS

Cuvântul editorului.....-
Capitol introductiv
UN SPION RUPE **TĂCEREA.....**
Sănătos tun, pensionat pe caz de boală.....
Biografie de superspion.....
Comunitatea Serviciilor de Informaţii -
propusă în 1990... de Pâpâ.....'.....

Serviciile Secrete trebuiau curăţite de trădători.....
Ce n-a avut Ceauşescu şi a refuzat Iliescu.....
în 1990, col. Gârz se dovedea... un nou Nostradamus !.....
„Omenirea v# intra în epoca haosului".....
„D.I.A. trebuie să se românizeze".....
Propuneri pentru modernizarea Informaţiilor Militare.....
„Axa Budapesta-Berlin" - marele pericol pentru România.....
în 1990, col. Gârz ştia ce va fi în 2007 !.....
Arhitectul Secretariatului C.S.A.T.....
Securitatea era... în pragul dezastrului ?.....
Marea greşeală a fui Ceauşescu - model pentru 2007.....
CSAT contra CNI - teama pentru scaune.....
Noi propuneri pentru Comunitatea de Informaţii,
acelaşi oponent: Ion Iliescu.....
Milică se dă... „părintele" CNI !.....
„Iniţiativa Gârz" - luată în seamă după 15 ani.....
Serviciile de Informaţii sunt ale României, nu ale partidelor !.....
„Vidul de informaţii" ~ „realizarea" României.....
Agenţia Naţională de Informaţii, Analiză, Sinteză şi Evaluare...
C.N.S.A.S o cangrenă pe bani mulţi.....
Noi studiem „dosarele Securităţii, alţii pe noi.....
Naţiunile - spion.....-.....
Românii migranti şi „civilizaţia prin contaminare".....
I. DACĂ SPIONAJ **NU** E, **NIMIC NU** E.....
Spionajul - cea mai veche profesie.....
Spionaj şi diversiune în România.....
Prezentul şi viitorul României - decise de... spioni.....
Moise şi Joshua - mari maeştri ai spionajului !.....
Primul Holocaust din istorie - înfăptuit de evrei.....
Spionul Moise - format în Egipt.....
Alexandru şi Aristotel - profesorii armatelor moderne.....
Hannibal putea fi groparul Romei.....
Perfida Romă şi „pacea cartagineză".....
Regele cânta la harpă şi... trăgea cu urechea.....-
Universitatea Iaşi - la... 1.000 ani după Oxford !.....
Pentru binele ţării, Vlad Ţepeş s-a aliat cu...
cei care i-a decapitat tatăl !.....
Dracula ataca numai noaptea.....
Cuceritorul Constantinopolelui - noroc cu... cortul.....
Vlad Ţepeş - cel mai mare... spion al vremii.....
Vlad - cu ţeapă, Traian cu Axa.....
Românii au o istorie... de plastilină ?.....

„Hoarda de Aur" şi... „Hoarda de Dolari".....
Cum au scăpat românii de... maghiari, Vatican şi mongoli.....
Ivan cel Groaznic... pentru trădători.....;.....-
Opricinina - spaima boierilor trădători.....
Bolşevicii au desfiinţat „Ohrana" dar au păstrat profesioniştii..
Următorul pas pentru CNSAS: dosarele lui... E. Hoover.....
Napoleon - promovat de... Securitate.....
După 1990 avem securitatea trădătorilor şi mafioţilor.....
Ambasada - avanpost al spionajului strategic.....
Spionajul diplomatic - interzis românilor !?.....
Ambasadorii Marilor Puteri - noile paşale.....
Consilierii americani şi politica... României.....
Bismark, spionajul de masă şi zdrobirea Austriei şi Franţei....
România - jefuită „frăţeşte" de Germania şi Rusia.....
România - saturată de... agenţii Ungariei !.....
Au venit americanii. Urmează federalizarea
sau divizarea României ?!.....
„Legea minorităţilor" şi bazele NATO -
bomboane pe coliva României.....
II. SPIONAJUL - „MOTORUL" EVOLUŢIEI !.....
Primul război mondial - pierdut de... spioni.....
Axa Washington-Bucureşti:
trompa elefantului cu coada şoricelului.....
S-a inventat radioul, au apărut „Orchestrele".....
De la „Orchestra roşie" la „Electronic Intelligence".....
Dacă n-ai... sateliţi, să-ţi faci !.....
Spionajul a creat... computerul, radarul şi sateliţii.....
III. ARTA SPIONAJULUI.....
Manualele de spionaj nu se găsesc în biblioteci.....
Avem generali cât NATO dar nu mai avem Armată !.....
Singura lege a spionului: „Nu există nici o lege" !.....,.
De la secretism la „societatea (prea)deschisă"—.....
„Dosarul Pacepa" - testul trădării legalizate.....
România - devalizată de „războiul creierelor".....
Criza rachetelor din Cuba... şi Turcia.....
Căţeluşul lui Kennedy se dădea leu.....
Dănciulescu ataca... bazele aeriene britanice.....
Românii spionau şi filmau, contraspionii britanici...
culegeau căpşuni !.....
197
Premierul britanic minţea la Londra,
adevărul ajungea la Bucureşti.....

Politicienii români - „drepţi" sau la... Parchet.....
Independenţa - „floare de colţ".....
1.000 de ziarişti americani - ofiţeri ai CIA !.....
Col. G. Dănciulescu - spaima Marilor Puteri.....
Spionii - cu eşecurile, şefii - cu succesele.....
IV. „VANAREA LIBERĂ" A „LEULUI BRITANIC".....
SUA-„Paradisul spionilor".....
Marea Britanie - o ţară de... informatori.....
în week-end lucrează doar... spionii.....
Planul debarcării din Normandia - cunoscut de Cicero.....
Englezii - „idioţi", germanii - „proşti".....
„Criza din Cipru" - fără secrete pentru... Pâpâ.....
Spionii de succes sunt... sancţionaţi !.....
Şef al Sectorului SUA din DIA.'.....'.....
„A trădat Pacepa, a început demolarea !".....
Şeful - spion sovietic, DIA-decimată.....
Planurile militare ale Ungariei - „tabu" pentru DIA ?.....
Sturdza - trădătorul care putea desfiinţa România.....
Cartierul General al NATO - răvăşit de spionii români !.....
Regulamentele de luptă - pasiunea D.I A .....
Spionii... aleargă şi după retragere ?.....
Spioni cu legitimaţii de... club.....
Spionii români - VIP-uri ia Tribuna 0 adubului „Arsenal"...
Ziarişţii-spioni se întâlnesc la Farnborough.....
„Ultima bătălie" - 10 coiete de documentaţie militară !.....
Muncă în zadar.....
V. RECRUTĂRI LA LONDRA.....,.....<„-.....
Suntem români sau americani ?.....,.....,.....
Recrutări la Londra.....
„Maharajahul" - recrutat „la rece".....
Cum se face recrutarea unui „obiectiv" important.....
Ofiţerilor DIA le plăceau bibliotecile. Militare.....
Momentul genial al recrutării.....
Week-end de spioni - studiul secretelor militare britanice...
Un milion de spioni profesionişti, puţini prinşi.....
„Reabilitarea" trădătorului Pacepa -
umilirea Neamului românesc.....
Ce ar face spionii în Rai.....
Marii spioni - preţuiţi şi serviţi cu plăcere.....
„Tandemul" Dănc'iulescu-Gârz - model pentru... 007 ?.....
Motoarele IAR veneau de la... „Margareta".....

VI. AXA WASHINGTON-LONDRA -
SPIONAJ TOTAL PENTRU BUCUREŞTI!.....
La Academia Trupelor de Uscat,
spionii români voiau să înveţe.....
Col. Dănciulescu - specialist în sustrageri de secrete militare....
Dănciulescu-Gârz adunau secrete... cu roaba.....
Cea mai mare „captură" a Tratatului de la Varşovia !.....
NATO - un nou K.O. românesc !.....
Industria de apărare a României - opera spionilor.....
Condus de col. Gârz, col. N. Călin... a devalizat SUA !.....
Col. Dănciulescu - „Terminator" la Washington şi Londra.....
Londra - teribila şcoală de spionaj.....
Cum să faci un spion din... şofer.....
Ataşatul militar la Londra vorbea... doar rusa.....
Diplomaţia secretă - adevăratul Minister de Externe.....
„Ajutorul sovietic dezinteresat" - armament vechi şi revopsit.
Mareşalul Malinovski a făcut ce a zis Popa.....
Dizidenţii autentici erau în anii '50.....
VII. AU VENIT AMERICANII. FALIMENTUL E TOTAL.....
întreprinderile mici şi mijlocii - doctrina falimentarii României
Armata României începe pe stadionul „Lia Manoliu".....
SUA au încălcat toate tratatele !.....
Băsescu - 2007, ca Antonescu - 1944: fidel... dezastrului !...
C-130 şi agenţii de influenţă ai SUA.....
Băsescu dă cu pietre în industria de apărare.....
Ce făcea Băsescu la Anvers ?.....
„Afacerea fregate" - o nouă „gaură neagră"
pentru Armata României.....*.....
Fregatele britanice - salvate de la tăiere de...
corupţia din România.....-.....
Aleşi de români, conduşi de... Axă.....
VIII. MONARHIA... JEFUIEŞTE ROMÂNIA.....
Armata revine la vechile „tunuri".....
Uzina de ia Cugir a mai fost falimentată.....
„Sfântul" luliu Maniu trăda pe „bani grei" !.....
Profesorul lui Băsescu prinde teroriştii... cu fregatele !.....
Modele interbelice pentru jaful postdecembrist.....
Afacerea Siskin - moartea piloţilor români.....
Trădătorii - îmbogăţiţi şi avansaţi, industria - falimentată.....
Unealta - pedepsită, ministrul - mutat.....
Carol I şi-a vândut hainele şi a făcut...castelele Peleş şi Bran.
IX. MODELUL ROMÂNESC - SPIONUL CU CLOPOŢEL.....

CIA şi drepturile „dulăului".....
„în numele democraţiei sunteţi ocupaţi !".....
Noii „satrapi" de ia Ambasada SUA.....
200
în SUA se specializează... agenţii CIA.....143
Acoperirile CIA - de la diplomaţi şi ziarişti
până la... „Corpul Păcii".....144
Imperiul economic al CIA..... 145
Agenţia Centrală de... Invenţii.....146
Parlamentari iresponsabili sau trădători ?.....147
Când se va înfiinţa CNSAP(rivatizării) ?!.....148
SR! semnalează, Mafia blochează.....148
Să nu faci ce zice Bush.....149
Parlamentarii corupţi şi trădători se tem de serviciile secrete .. 150
Dosarul „Ungaria contra României".....,.....151
Spionii Ungariei - în conducerea României.....152
Parlamentul României inventează... spionajul castrat !..... 153
Sindicaliştii de la... CIA şi FBI..... 154
Lech Walesa şi sindicaliştii români - dirijaţi de CIA.....155
Cine îi controlează pe parlamentari ? Soacrele !.....156
La români, trădarea de la vârf începe.....157
„Paraşutiştii" din fruntea serviciilor secrete.....159
Marea Curăţenie Europeană -
vor dispărea „petele americane".....159
X. POLITIA POLITICA - DEMOCRATICĂ ÎN VEST,
TOtALITARĂ ÎN EST ?!.....161
Nu românii au inventat „poliţia politică".....161
„Revoluţia franceză" - „democraţia" cu poliţie politică.....161
Siguranţa Generală - născută de... ţăranul român.....162
Trădătorii - subiect tabu pentru CNSAS !..... 163
„Dosariada" - McCarthismul românesc..... 164
„Listele negre" - lipsa de imaginaţie a CIA î.....165
McCarthy - manipulat de Edgar Hoover.....166
Abraham Lincoln - „părintele" poliţiei politice din SUA.....167
Şi FBI s-a „născut" în 1908.....'.....167
FBI = KGB = Gestapo !.....168
„Vitejiile" FBI.....169
„Stâlpii" democraţiei americane:..... 169
FBI, procesele politice şi asasinatele..... 169
„Conspiraţia comunismulgi / terorismului internaţional".....171
Zeci de milioane de americani au dosare „democratice".....172
FBI are amprentele a... 180 milioane de americani !!!..... 172

Lagărele de concentrare din SUA aşteaptă doar „oaspeţii".....173
„Beneficiarii revoluţiilor: nulităţile,.....174
trădătorii, carieriştii etc" (Danton).....174
Diversiunea Liviu Turcu.....175
„Dosariada" - o nouă operaţiune pentru dezbinarea românilor.. 175
Anexe.....177
Bibliografie selectivă.....183
201